

บทที่ 3

การวิเคราะห์วรรณกรรมพื้นบ้าน

วรรณกรรมพื้นบ้านของชาวม้ง ตำบลเข็กน้อย อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ในที่นี้เป็น การวิเคราะห์วรรณกรรมประเภทเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก สุภาษิต เครื่องดนตรี และนิทานพื้น บ้าน ได้รวบรวมข้อมูลจากวิทยากรและจากเอกสาร ได้วิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคุณค่า วิเคราะห์ในแง่ การนำข้อมูลไปใช้ การวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงประวัติศาสตร์ และการวิเคราะห์ข้อมูลในแง่ที่เป็นชีว ประวัติ (ชนิษฐา จิตชินะกุล, 2545, หน้า 29) ดังต่อไปนี้

1. เพลงพื้นบ้าน

วิทยากรผู้ให้ข้อมูล เป็นผู้อยู่ในเขตตำบลเข็กน้อย อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ดังนี้

1. นายสร้าง ศักดิ์เจริญชัยกุล	อายุ 37 ปี	บ้านเลขที่ 98 หมู่ 10
2. นางไหม แซ่เถา	อายุ 60 ปี	บ้านเลขที่ 48 หมู่ 4
3. นางลี ชัยยงวิทย์	อายุ 38 ปี	บ้านเลขที่ 45 หมู่ 7
4. นายหล้าเซง แซ่เฮอ	อายุ 58 ปี	บ้านเลขที่ 11 หมู่ 4
5. นางสือ แซ่เฮอ	อายุ 50 ปี	บ้านเลขที่ 32 หมู่ 4

ประวัติและความเป็นมา

เพลงพื้นบ้านของม้งไม่ได้บันทึกไว้ว่า เกิดขึ้นเมื่อใด เกิดจากเหตุผลใด และมีการร้องครั้งแรก ที่ไหน เพียงแต่มีความเชื่อว่าการพูดจารธรรมดาคอนมักจะไม่ค่อยฟังและมีความสนใจน้อย ถ้า จะให้คนสนใจฟัง หรืออยากฟังต้องยกเป็นกลอน ใช้คำศัพท์ที่กินใจให้ทำนองที่ชวนฟังเสนาะหู ทำ ให้นำสนใจดังดูผู้ฟัง ทำให้ผู้ประสงค์จะร้องหรือจะบอกเรื่องราว จะต้องนำเรื่องราวนั้นมาผูกเป็น กลอนสอด ไม่มีดนตรี ชาวม้งนำมาร้องบอกความในใจ หรือบอกเล่าเรื่องราวแก่ผู้ฟัง จะหาคนที่ มี ปฏิภาณไหวพริบ ได้ยากที่จะแต่งได้ลึกซึ้งกินใจ และใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม สัมผัสคำให้ถูกต้องได้ นอกจากจะฝึกหัด เรียบ ท่องจำ จากผู้รู้ ผู้ชำนาญเท่านั้น

ภายหลังมีการแต่งไว้กำหนดเป็นแบบแผน มีการตั้งชื่อตามลักษณะของการใช้ จึงกลายเป็น เพลงกลอนที่ใช้ร้องเฉพาะงาน ตามกิจกรรมและประเพณีนั้น ๆ ไป ต่อมานิยมฝึกหัดท่องจำ กลอน ในแต่ละประเภทจากผู้เชี่ยวชาญ จึงกลายเป็นเพลงกลอนสอด ที่ใช้ในงานต่าง ๆ ทั้งที่เป็นงาน พิธีกรรม งานรื่นเริงบันเทิงใจ ดังนี้

1. เพลงก้อเซี่ย เป็นเพลงกลอนสดที่ใช้ร้องในงานสนุกสนาน รื่นเริง เป็นเพลงสัญลักษณ์ของงานวันขึ้นปีใหม่หม่มง
2. เพลงลูเต่า เป็นเพลงกลอนสด มีลักษณะเหมือนกับเพลงก้อเซี่ย
3. เพลงเส็ง เป็นเพลงที่ร้องรำฟ้างรำพันถึงคู่รัก ในยามที่คิดถึง
4. เพลงเหยีย เป็นเพลงที่ใช้ร้องอาลัยอาวรณ์ถึงผู้ตาย
5. เพลงคังเมหยั่ว เป็นเพลงที่ใช้กล่อมลูกให้นอน
6. เพลงย่าซัง เป็นเพลงที่ใช้ในงานแต่งงาน

1. เพลงก้อเซี่ย

ก้อเซี่ย เป็นเพลงกลอนสด ส่วนใหญ่จะใช้ขับร้องในงานรื่นเริง บ้านเทิงต่าง ๆ เป็นการร้องโต้ตอบ ระหว่างหนุ่มสาว หรือบุคคลที่ต้องการจะแสดงวาทะ ไหวหาร ปฏิภาณไหวพริบ ก้อเซี่ยเป็นเพลงที่ใช้ขับร้อง เป็นเพลงหลักของงานวันปีใหม่หม่มง สำหรับงานรื่นเริงอื่น ๆ ก็ใช้ร้องได้

เพลงก้อเซี่ยนี้ไม่มีดนตรีประกอบ จะพูดเป็นกลอนสดแสดงไหวหารปฏิภาณภูมิปัญญาของผู้ร้องว่าจะขับร้องเป็นกลอนสด จะมีเนื้อหาสาระดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับภูมิปัญญาของผู้ร้อง ส่วนสำเนียงน้ำเสียงนั้นเป็นส่วนประกอบ โดยปกติจะต้องไม่ต่ำกว่าสามบาท (ต่อไปนี้เป็นกลอนสดแบบสั้น ๆ)

เนื้อร้อง

นีย...ดำ นอ มี แก้ว มั่ง ...อ้อ
 เนีย ยั้ง เปลง แก้ว เจา ดำ เด้ง ยง ยอ
 ล้ว นอ ดำ เด้ง หลอก จี ชี้ เต่า มี แก้ว
 มั่ง ก็ บัว มั่ว เซี่ย เหล่อ รอ เจ
 หย่อ ก็ มั่ว เซี่ย หลอ เหนีย ชี เตี่ย
 เจ ก็ เกลล ลอ จ๊ะ ดั่ง ย่า เจ็ง
 หลอ ดี สอ ชง เต่า เตี่ย เล่ง
 ตู เตี่ย เต ล้อ ตี เต้ ตา ตู มี
 ตือ ซา ตอ เลอ ตือ ซา มั่ว อี้ ฝู
 ตู จ้อ จ่า ตือ เหล่ง ตู ต้า จู ลอ ตัว ตา
 เจ เล่ง ตู เที่ย ลี จอ จู จัง ลอ ไก่ คอ ก้อ ตู จู หม่ ลี
 หล่อ ตู ฮั่ว ปา มี แก้ว ชี้อ อ้อ
 เนีย ยั้ง เปลง แก้ว เอง ดำ เอง

ลอ จอ กิ่ง หย่า เจ็ง ตี ลอ ชง เต่า

เตีย เหล่ง ตู เตีย เต หล่อ ตี เต

ตือ เอ ตู มี เต ลือ เต หลอ เต

ลือ มั่ว อี นู ตั้ง อู เขา

เหล่ง ตู ต้า ชู หลอ เก ตัว ตา

เจ เหล่ง ตู เตีย ลี จอ จู จัง ลอ

ไซ คอ ก่อ ตู จู หม่า อี หลอ ตู

อ้าว จือ ห่อ มี เก้า มั่ง ห่อ.....

ความหมายของเพลงกือเซี่ย

น้องเอ๋ย.....เรารักกันมา ถ้าหากน้องมีใจรักที่จริง ๆ ให้น้องเอาเข็มที่ร้อยด้ายไหมพรม
แทงที่นิ้วกลางแล้วเลือดก็จะหยดลง (หมายถึง ให้นุ่มและสาวกินเลือดนั้น ซึ่งเราทั้งสอง จะได้ไม่
พรากจากกัน) ถ้าไม่ได้เป็นเนื้อคู่กัน หากพี่ตายจากไปพี่จะจำได้ว่า เราทั้งสองจะไม่มีวันพราก
จากกัน แล้วพี่จะมาเอาวิญญาณของน้องไปอยู่เคียงคู่ด้วยกัน

2. เพลงลูเต่า

ลูเต่า เป็นกลอนสดชนิดหนึ่ง มีลักษณะเหมือนกับกือเซี่ย โดยกลอนสดนี้จะใช้ในโอกาส
ต่าง ๆ โดยเป็นการแสดงภูมิปัญญา การใช้คำ ไหวพริบในการโต้ตอบกัน ผู้ใดได้แบบใช้คำที่สอด
คล้องได้ดีกว่าหรือแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี ถือว่าเป็นคนที่ขับร้องเพลงกลอนสดเก่ง สำหรับ
สำเนียง น้ำเสียงเป็นส่วนประกอบ

เนื้อร้อง

อ้าวเจีย.....จี่ นู ซี หลง มู เจีย ป้อ

เจีย แฉ เอ มู เจีย จอ จัง.....มู เจีย จอ

ตู ชัว หล่อ เต ตอ เต เออ้าว จาก ยัว

มู เจีย เต หมั่ว เก้า ตง ตี กัว เลอ ล้อ.....

อ้าว เจียจี่ นู ซี หลง มู เจีย ป้อ

เจีย แฉ เอ มู เจีย จอ ตู ชัว หล่อ เต

ต้อ เป้ เอ จา ยัว มู เจีย เต

เนีย หม่า เก้า ตง ตี กัว เจ เนี ย้อ.....

ความหมายของเพลงลูเต่า

(สรุปได้ว่า) พี่นี้สุดส่าห้ไปหาคนรักถึงแดนไกล แต่แล้วก็ต้องผิดหวัง ไปพบแต่คนที่ไม่สวย

3. เพลงเส็ง

เส็งเป็นคำร้องรำฟิ่งรำพันถึงคนรัก ที่คนรักได้จากไปอยู่แดนไกล เป็นเวลานาน ๆ เกิดความคิดถึง เหวง ว่าเหว่ จึงใช้คำร้องเป็นบทเพลงเพื่อรำฟิ่งรำพันถึงคนรัก คำร้องนี้ไม่ต้องมีคำสัมผัส เหมือนก๊อเซี่ย จะร้องรำฟิ่งรำพันไปเรื่อย ๆ

เนื้อร้อง

ตุ เนีย มี จ้อ ต่อ เอ.....อัว จา ยัว
 ซี่ กู๋ เซี่ย อัว วัว นอ เนีย จ้อ กืออ้อ
 อัว จา ก้อ ยัว ต่า ดู อัว จ่ง เต้ นอ เอ
 ก้อ มี อี ซง ซ้อ ตา นอ ก้อ เนีย จี ตัว ลี.....อ้อ

ความหมายของเพลงเส็ง

(สรุปได้ว่า) น้องไม่นาโกหกพี่เลย น้องโกหกพี่ว่ารักพี่ แล้วน้องก็จากพี่ไป เป็นเวลาแรมปี ไม่กลับมาหาพี่เลย

4. เพลงเหยีย

เพลงเหยียเป็นคำร้องที่ใช้ร้องในงานศพเท่านั้น คนที่จะร้องคือญาติพี่น้องผู้เสียชีวิต โดยร้องเพลงเหยียและร้องให้ไปด้วย ส่วนคำร้องเป็นคำร้องอาลัยอาวรณ์ถึงผู้เสียชีวิต

เนื้อร้อง

เอ้.....นา ตู๋ ก้า จี ลี กู๋ เออี้.....เออ
 เอ้ อัว จา ก้อ มู เอ ก้อ มัว ก้อ ตู๋ จอ
 เจีย เอ ก้อ ตู๋ หยิว ยัว จา จอ ก็ มู
 อี้ ซี่ เน่ง ลี กู๋ จี เออ.....อี้.....เออ.....

ความหมายของเพลงเหยีย

พ่อจากเราไปแล้ว ปล่อยให้ลูกเป็นลูกกำพร้า การเป็นลูกกำพร้าจะทำให้ถูกคนอื่นเขาหยามหมิ่นลูกว่าเป็นลูกไม่มีพ่อ และไม่เป็นที่เกรงอกเกรงใจของคนอื่นเขา

5. เพลงคังเมหยั่ว

คังเมหยั่วเป็นเพลงที่ใช้ขับกล่อมลูก จะใช้ร้องในขณะที่แม่จะกล่อมลูกนอน ซึ่งเนื้อเพลงนี้จะบอกให้ลูกนอน อย่าร้องไห้

เนื้อร้อง

เอ้.....มี อ่า เต้า นือ ซอ กัก กัก เต้า เอ
 มี อ่า เต้า.....ถั่ว ถั่ว เต้า เอ จอ ใจ
 ต้า เต้า ยัว ลอ มี อ่า เต้า เอ มี จอ
 ต่อ ยอ ลอ.....มี อ่า เต้า จี ซอ
 กั่ว กั่ว เอ นือ เนีย เทีย ลี มู
 อัว หมก หมก เจา นือ นือ มี อ่า
 เต้า เออ.....อ้อ

ความหมายของเพลงคังเมหยั่ว

เด็กที่น่ารัก อ้วนสมบุรณ์อย่าร้องนะ ให้ลูกนอนให้หลับ ถ้าลูกร้องให้สัตว์ร้ายจะมาหา
 รบกวณลูก ให้ลูกเงียบ ๆ แล้วนอนให้หลับ แม่จะได้มีเวลาไปทำมาหากิน

6. เพลงย่าซัง

ย่าซังเป็นกลอนสดไม่ต้องมีเสียงดนตรีประกอบ ใช้ร้องในงานแต่งงาน เป็นบทกลอนที่
 ต้องมีสัมผัสเหมือนกับเพลงกือเซี่ย จะใช้ร้องเมื่อฝ่ายชายไปทำพิธีที่บ้านฝ่ายหญิง แล้วฝ่ายชายจะ
 ร้องกลอนสด จะกล่าวตั้งแต่ประเพณีการกำเนิดลูก การทำมาหากิน การดูแลผู้หลักผู้ใหญ่ จน
 กระทั่งตายจากกัน และการบูชาเซ่นไหว้บรรพบุรุษ ดังตัวอย่างสั้น ๆ ต่อไปนี้

เนื้อร้อง

ยัง ลี กู๋ ยัว ลี กู๋ เย.....
 กู๋ เนีย กู๋ จี นี มู ต่อ ซอ อู๋
 เอ.....นือ.....เจีย มั่ว ยัง เปลอ นี.....หล่า
 ตุก หล่า หลี่ ยอ อือ ตั่ว เจ
 เนีย กู๋ เหนีย กู๋ จี นี.....มู ก่อ เต้า
 นู๋ คู้ เอ นี มั่ว เหลอ.....ยอ เซีย
 เจ.....อือ ตั่ว เจ นี จี หลี่ ยอ อือ
 เจว อู๋ จุง เต เซีย อือ กู๋ เนีย กู๋ จี

ความหมายของเพลงย่าซัง

(สรุปได้ว่า) ขอขอบคุณญาติพี่น้องฝ่ายหญิงที่ให้การต้อนรับเป็นอย่างดี เลี้ยงข้าว
 ปลา อาหาร อย่างอิมหน้าสำราญ

การวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคุณค่า

ค่านิยม หมายถึง สิ่งที่สังคมหนึ่ง ๆ เห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีมีค่าควรแก่การกระทำ นายกย่องหรือเห็นว่าถูกต้องเป็นที่ยอมรับทั่วไปจากสมาชิกในกลุ่มชนนั้น ๆ ในวรรณกรรมของชาวม้งได้สะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมในด้าน

1. ความกตัญญูกตเวที ชาวม้งมีค่านิยมเกี่ยวกับความกตัญญูสูงมากเป็นพิเศษโดยเฉพาะอย่างยิ่งความกตัญญูต่อพ่อแม่และบรรพบุรุษทั้งที่มีชีวิตอยู่และที่ล่วงลับไปแล้วจะเห็นได้อย่างชัดเจนจากเพลงเหยีย ซึ่งเป็นคำร้องที่ใช้ในงานศพจะร้องให้และร้องเพลงไปด้วย คำร้องเป็นการอาลัยอาวรณ์ถึงผู้เสียชีวิต เช่น “ พ่อจากเราไปแล้ว ปล่อยให้ลูกเป็นกำพร้า การเป็นลูกกำพร้า จะทำให้ถูกคนอื่นเขาหยามหมิ่นลูกว่าเป็นลูกไม่มีพ่อและไม่เป็นที่เกรงอกเกรงใจของคนอื่นเขา ”

2. ค่านิยมเกี่ยวกับคู่ครอง สตรีที่มีความสามารถในหลาย ๆ ด้านเช่น งานบ้าน การประกอบอาชีพ งานฝีมือ การเย็บปักถักร้อย และอื่น ๆ จะเห็นได้ว่าสตรีชาวม้งจะต้องออกไปทำไร่ทำนาเหมือนกับฝ่ายบุรุษ ดังในเพลงกล่อมเด็ก กล่าวถึงให้ลูกนอนให้หลับถ้าลูกร้องให้ สัตว์ร้ายจะมารบกวนให้ลูกเสียบ ๆ แล้วนอนให้หลับแม่จะได้มีเวลาไปทำมาหากิน อย่างไรก็ตามชาวม้งมีเสรีภาพในการเลือก คู่ครองให้บิดามารดารับรู้ และนิยมให้ผู้ชายสามารถมีภรรยาได้หลายคน เพื่อจะได้มีคนมาช่วยเหลือในการทำมาหากิน การทำงานในบ้านและนอกบ้าน ดังปรากฏในเพลง และนิทานหลาย ๆ เรื่อง

3. ค่านิยมเกี่ยวกับการยกย่องผู้มีความสามารถ สติปัญญาเฉียบแหลม และมีไหวพริบที่ปรากฏในเพลงก้อเซี่ย เพลงลูเต่า เพลงสิ่ง และเพลงย่าซัง เป็นเพลงกลอนสดร้องโต้ตอบกันจะแสดงวาทะ ไหวหาว ปฏิภาณไหวพริบ ภูมิปัญญาของผู้ร้องว่าขับร้องกลอนสดได้มีเนื้อหาสาระดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ร้อง ส่วนน้ำเสียงเป็นเพียงส่วนประกอบเท่านั้น

การวิเคราะห์ข้อมูลการนำไปใช้

1. การดำรงชีวิต จากวรรณกรรมเพลงพื้นบ้าน ทำให้เรามองเห็นการดำรงชีวิตในหลาย ๆ ด้าน ของชาวม้ง อาทิ

1.1 เพลงก้อเซี่ย แสดงถึงการมีไหวพริบ ปฏิภาณ ไหวหาว วาทศิลป์ ของชาวม้ง ซึ่งเป็นเพลงกลอนสด มีเนื้อหาสาระดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับภูมิปัญญาของผู้ร้อง ส่วนสำเนียง น้ำเสียงนั้นจะเป็นส่วนประกอบ

1.2 เพลงลูเต่า เป็นกลอนสดมีลักษณะเหมือนกับเพลงก้อเซี่ย โดยกลอนสดนี้จะใช้ในโอกาสต่างๆโดยเป็นการแสดงภูมิปัญญา การใช้คำ ไหวพริบในการ

ได้ตอบใช้คำที่สอดคล้องกันผู้ใดใช้ถ้อยคำได้ดีกว่าถือว่าเป็นคนที่ขับร้องเพลงกลอนสดเก่ง สำหรับสำเนียง น้ำเสียงเป็นเพียงส่วนประกอบ เช่น อัว เจีย...จี นู๋ ซี หลง มู เจีย ป้อ เจีย แฉ เอ มู เจีย จอ จิง...มู เจีย จอ ตู๋ ชัว หล่อ เต ตอ เตอ เอ ...อัว จาก ยัว มู เจีย เตอ หมั่ว เก้า ตง ดี กั้ว เลอ อ้อ...

1.3 เพลงย่ำซัง เป็นกลอนสดไม่ต้องมีดนตรีประกอบใช้ร้องในงานแต่งงานเป็นบทกลอนที่ต้องมีสัมผัสเหมือนกับเพลงก๊อเซี่ยจะใช้ร้องเมื่อฝ่ายชายไปทำพิธีที่บ้านฝ่ายหญิง แล้วจะร้องเป็นกลอนสด

2. การทำมาหากิน อาชีพสังคมของชาวม้งจัดเป็นสังคมเกษตรกรรมอาชีพหลัก คือการทำนาทำไร่ เช่นเพลงย่ำซัง เป็นกลอนสดไม่มีเสียงดนตรีประกอบ เป็นบทกลอนที่ต้องมีสัมผัส จะกล่าวถึงเหตุการณ์ในการทำนาทำไร่อันเป็นอาชีพหลักควบคู่กันไป ชาวม้งมีความผูกพันอยู่กับการทำไร่ทำนาอย่างแน่นแฟ้น แม้ในขณะที่สนุกสนานรื่นเริงในยามว่างก็ตาม นอกจากนั้นยังมีกลอนสดและเพลงเตือนใจ ให้นึกถึงภาวะความยากลำบากในการทำไร่ทำนา เช่น เพลงย่ำซัง กล่าวว่ ย้ง ลี ภู ยัว ลี ภู เย...ภู เนีย ภู จี นี มู ตอ ขอ อู๋ เอ...นีอ...เจีย มั่ว ย้ง เปลล นี...หล่า ตุก หล่า หลี่ ยอ อ้อ ตัว เจ เนีย ภู เนีย ภู จี นี...มู ก่อ เตอ นู๋ คี เอ นี มั่ว เหลอ...ยอ เจีย เจ อี ตัว เจ นี จี หลี่ ยอ อี เจว อู๋ จุง เต เจีย อี ภู เนีย ภู จี

3. ความเชื่อ หมายถึงการยอมรับนับถือยึดมั่นในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทั้งที่มีตัวตนหรือไม่ก็ตาม จากการศึกษาวรรณกรรมชาวม้ง สะท้อนให้เห็นความเชื่อในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งชาวม้งจะเชื่อในเรื่องผีจากบรรพบุรุษ เชื่อว่าผีบรรพบุรุษจะมาคุ้มครองปกป้องรักษาอยู่ในบ้านเรือนที่อาศัย จึงมีพิธีการบูชาเช่นไหว้บรรพบุรุษ เช่น เพลงย่ำซัง

4. เรื่องความรัก หนุ่มสาวชาวม้งมักจะบรรยายความรักออกมาเป็นเพลงและกลอนสด เพื่อแสดงความรักและพลังรัก เช่น เพลงก๊อเซี่ย กล่าวว่ “ น้องเอ๋ย...เรารักกันมา ถ้าหากน้องมีใจรักที่จริง ๆ ให้น้องเอาเข็มที่ร้อยด้ายไหมพรมแทงที่นิ้วกลางแล้วเลือดก็จะหยุดลง (หมายถึง ให้นุ่มและสาวกินเลือดนั้นซึ่งเราทั้งสองจะได้ไม่พรากจากกัน) ถ้าไม่ได้เป็นเนื้อคู่กันหากน้องตายจากไปพี่จะได้จำได้ว่า เราทั้งสองจะไม่มีวันพรากจากกันแล้วที่จะมาเอาวิญญาณของน้องมาอยู่ด้วยกัน” ส่วนเพลงเส็ง เป็นคำร้องรำฟ้างรำพันถึงคนรักที่คนรักได้จากไปอยู่แดนไกลเป็นเวลานาน ๆ เกิดความคิดถึง เหงา และรำเหว่ จึงใช้คำร้องเป็นบทเพลง เพื่อรำฟ้างรำพันถึงคนรัก คำร้องจะรำฟ้างรำพันไปเรื่อย ๆ

2. เพลงกล่อมเด็ก

เพลงกล่อมเด็ก เป็นเพลงที่ใช้สำหรับกล่อมเด็กน้อย ที่ต้องนอนพักในตอนกลางวัน ผู้ที่กล่อมต้องคอยดูแลเด็กในเปล หรืออุ้ม หรือแกว่งไกวเด็กที่อยู่ด้านหลัง ดังนั้น ผู้ที่จะกล่อมเด็กอาจจะเป็น ผู้ชาย หรือผู้หญิง ที่เป็นพ่อ หรือแม่ของเด็กก็ได้ หรืออาจจะเป็นญาติ ที่ต้องร้องเพลงกล่อมเด็ก ในที่นี้ ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเพลงกล่อมเด็ก จำนวน 16 เพลง จากวิทยากรในหมู่บ้านเข็กน้อย

รายชื่อเพลงกล่อมเด็กมีดังนี้

1. เพลง น้า มง อ้ว เต (เพลงแม่ไม่อยู่)
2. เพลง ลู๊ ซ่า (เพลงรักมาก)
3. เพลง เหนีย จี๋ มู เต (เพลงพอกับแม่ไปไร่)
4. เพลง หยั่ว เจา ยอ (เพลงจะนอนหลับ)
5. เพลง ซ้ออ้วลอมมี้อ่า (เพลงอย่าร้องไห้ละเด็กน้อย)
6. เพลง อี๋ นู๋ เก้า แขง หยั่ว อ้ว งะ (เพลงสักวันลูกแข่งต้องแต่งงาน)
7. เพลง จี๋ จี๋ เตลา ลอ (เพลงจี๋ จี๋ เตลา ลอ)
8. เพลง เหนีย ลู๊ นือ (เพลงแม่รักลูก)
9. เพลง เจีย เกีย เจีย เกีย (เพลงอย่าร้องไห้)
10. เพลง ซือ กัว ๆ เต้า (เพลงอย่าขี้แง)
11. เพลง มอ เลี้ย ซือ คัว (เพลงลูกน้อยไม่ร้องไห้ละ)
12. เพลง กือ ก่อ ตู๊ ตู๊ ฮู (เพลงนอนหลับ)
13. เพลง ปือ ก่อ เจอ ยอ มอ (เพลงนอนให้หลับ)
14. เพลง กือ ก่อ ยอ (เพลงนอนหลับ)
15. เพลง กือ ก่อ ยอ อ้อ หมี่ จี๋ ตอ (เพลงนอนหลับผีไม่กัด)
16. เพลง ยอง เจา (เพลงรูปหล่อ)

วิทยากร

1. นายช่าง ศักดิ์เจริญชัยกุล อายุ 34 ปี บ้านเลขที่ 98 ม. 5
2. นางป้า แซ่ลี อายุ 36 ปี บ้านเลขที่ 13 ม. 3
3. นายแสงหรือ แซ่หลอ อายุ 75 ปี บ้านเลขที่ 49 ม. 11
4. นางลู ศักดิ์เจริญชัยกุล อายุ 34 ปี บ้านเลขที่ 98 ม. 5
5. นางเมสีย นามสกุล แซ่ลี อายุ 35 ปี บ้านเลขที่ 6 ม. 6

1. เพลง นำ มง อ้ว เต

ไซ อี ตู มี ตู๋ ซือ กั๋วๆ โอ นำ มง อ้ว เต ตู๋ อี ยอ ซือ กั๋วๆ เออ... ซือ กั๋วไฮ ซือ กั๋ว อี เอา ก็
เอ มง เอ มั่ง ไฮ มั่ง ยัว เตอะ มง ตัว 2 ปรี อี เอา ก้อ เอ มง ตัว ปรี ไฮ เจ มั่ง ตัว ปรี โห้ อ้ว... เออ ซือ
อ กั๋ว โห้ กั๋ว อี อ่า เต อ้ว นัว มะ นัว นัว เต เสอ ไล่ สง เต อี เอา ก้อ เอ มง น่อ มี เซ น่อ มี เป เต ลู๋
ซือ กั๋ว ไฮ อี้ๆ ซือ กั๋ว อี เอา ซือ กั๋ว โอ มง ไล่ มอ ไล่ เม มง ไล่ ซือ กั๋วๆ กั๋วๆ เต ปรี ตัว หนอ นำ จู ตู๋
เนอ มง ไล่ ซือ กั๋วๆ ไฮ อี้ มง ไล่ ซือ กั๋วๆ เอ มง ไล่ มง ไล่ๆ อี้ๆ ๗ ๗ ๗

1. เพลง แม่ไม่อยู่

ไอ้ไม่นะ แม่ไม่อยู่นะอยู่กับพ่อนะ อยู่กับพ่อนะ ไม่ร้องนะ เอาจ้ เดี่ยวพ่อพาไปดูคนยิงนก
แล้วเดี่ยวพาไปยิงนกนะ กล่อมยังงี้ก็ไม่ยอม ไอ้หลับนะไอ้ ๗ ๗ ๗ หลับนะ เอาอย่างนี้ คงหิวนม
แล้วเดี่ยวพ่อพาไปกินนมไปไป ไอ้ไป

2. เพลง ลู๋ ซ่า

ลู๋ ซ่า นะ ก่า จี้ เจา ยอ ไฮ้ โอ... นือ เหนีย มา ลู๋ นือ ไฮ้ เจา ยอ ไฮ้ ก่า จี้ เจา ยอ ไฮ้ นือ
เหนีย มา ลู๋ นือ ซ่า... นือ เสอ ลอ มา นือ ก่า จี้ เจา ยอ ไฮ้ อี้ จี้ นือ เสอ ลอ มา นือ เหนีย เฮา เก นือ
น่อ จี้ ได้ นือ นือ ไฮ้ ๗... ลู๋ ซ่า ไฮ้... เจา ยอ ไฮ้... เจา ยอ ไฮ้ จี้ มั่ว อี้ะ จี้ เจา นือ ฮอ ก่า จี้ เจา ยอ ไฮ้
เจา ยอ ฮอ ไฮ้ เจ ยอ เหว่อ ลี เตา เจา ยอ เหว่อ หล่า ก่า ไช้ เตี มั่วะ จ้อ มู ปือ ปือ อี้ จี้ เสอ ลอ ไฮ้
หมอ เจา นือ หยัว ไฮ้ หมอ เจา นือ หยัว หัว ดี เจา นือ หยัว ไต ปือ กือ ลอ เฮา เจา นือ เจา ยอ ไฮ้
หลอ กี้ะ จี้ เจา นือ ก่า จี้ เจา ยอ ไฮ้ เจา ยอ เหว่อ จี้ เตา ไฮ้ะ...

2. เพลง รักมาก

รักมากนะ รีบ ๗ นอนหลับเร็ว (โอ...) แม่นั้นรักลูกมากเลยนะ นอนเร็ว ๗ นะ นอนได้แล้ว
แม่รักลูกมากเลย มากที่สุด ถ้าลูกตื่นขึ้นมาลูกก็นอนหลับเกิดขึ้นนะ ประเดี๋ยวถ้าลูกตื่นมาแม่จะตม
ไซให้ลูกกินนะ อย่างเนื้อให้ลูกกิน(ไฮ้...)

รักมากเลยนะ นอนเร็ว ๗ เกิด นอนนะแม่ไม่มีอะไรให้ลูก ลูกรีบนอนเกิดขึ้นนะ นอนเกิด
(ไฮ้....) นอนหลับหรือยัง ดูสินอนหรือยังเอ๋ย ดูสิพาไปนอนบนเตียงได้หรือยัง พอตื่นเดี่ยวแม่จะตม
ข้าวให้ลูกกินนะ จะผ่าแตงกว่าให้กิน จะเอาข้าวโพดให้กิน นอนหลับนะ จะเอาอ้อยให้กิน รีบ ๗
นอน นะ นอนหลับดี ๗

ป 05
๑๖๐
พ.ศ.
๑๙๕
๒๕๓๗

4740168

๒ ๘ ส.ย. ๒๕๔๗

สำนักหอสมุด

3. เพลง เหนีย จี๋ มู เต๋

เอ๋อ เฮอ เจา ยอ เฮอ นือ เหนีย มู ต่อ เต๋ นือ เหนีย เด ดี ลอ เจา นือ น้อ มู หลอ กะ จี๋ เอ๋อ เฮอ...
เฮอ เออ หลอ กะ จี๋ ลอ น้อ เคอะ กอ ต่อ ตุ เออ เฮอ...เฮอ...เออ เคอะ คอ ต่อ ตุ ลด พัว นือ น้อ มู
เด เหม่า กี้วะ เด ดี ลอ พัว น้อ เจา ยอ ไฮ เออ..เอ้อ...มี เตอะ จี๋ ซือ กัว ฮอ ก่อ นอ เจ นือ เหนีย นือ
จี๋ หยัว ลอ ฮอ จี๋ ฮอ กัว เฮอ...จ่า นอ เจ นือ เหนีย นือ จี๋ หยัว หลอ กัว จี๋ ลอ เจา นือ น้อ ฮอ เออ กือ
ก้อ ฮอ เจา ยอ ฮอ เอ้อ... พัว ดี ลอ เจา นือ น้อ ฮอ ฮือ กัว ฮอ มี เตอะ เฮ อือ กัว ฮอ เฮอ...เออ...
ซือ กัว ฮอ นือ เหนีย ฮอ...นือ จี๋ เฮ หยัว หลอ กะ จี๋ ลอ เจา นือ น้อ ฮอ ซือ กัว ฮอ มี เตอะ เฮ ซือ กัว
ว ฮอ..เออ...เจา ยอ ลี ตา ฮอ จือ กัว ฮอ ซือ กัว เฮ...เฮอ...เอ้อ...เฮ ฮือ ฮือ ฮือ ฮือ ฮือ ฮือ ฮือ กัว
เจ ฮือ มู ปือ กือก กอก เจา ยอ ฮอ ฮือ ฮือ ฮือ ฮือ ฮือ ฮือ ฮือ ก้อ เหนีย ก้อ ล้อ จี๋ เด เต๋ เด เตอ ลอ
ฮอ ฮือ จ่า เจ ก้อ เหนีย ลอ เจ ก้อ เตอ มี น้อ ลาม่า ฮา...ฮือ...ฮือ...ฮือ...เจา ยอ เھر่อ จี๋ เตอ ฮอ ฮือ
ฮือ...ฮือ...ฮือ... ฮือ ฮือ ฮือ ... ฮือ

3. เพลงพ่อกับแม่ไปไร่

(อ้อ เออ...) นอนหลับนะ เดียวแม่ไปไร่ แม่จะเด็ดแตงกวามาให้กิน จะหักอ้อยมาให้
นะ (เอ๋อ เออ.....เฮอ เออ) หักอ้อยมาฝาก ขุดมันเกี่ยวมาให้ (เออ เฮอ...เฮอ เออ...) จะขุดมัน
เกี่ยวมาผ่าให้กิน จะเด็ดมะละกอ เด็ดแตงกวามาผ่าให้กิน นอนหลับนะ เอ้อ (...เออ...) น่องรัก
อย่างร้องไห้ นะ เวลานี้พ่อกับแม่ก็จะกลับมาแล้ว เฮอ...อย่าร้องไห้ นะ เวลานี้พ่อกับแม่ของเราจะ
เอาอ้อยมาให้กิน (เอ...) นอนหลับนะ นอนเถิด (อ้อ...) ผ่าแตงกวาให้เธอกิน ฉะนั้นอย่าร้องไห้ นะ
น่องรัก อย่าร้องไห้ (เฮอ...เออ...) อย่าร้องนะ พ่อกับแม่จะเอาอ้อยมาให้เธอกินนะ อย่าร้องไห้ นะ
น่องรัก อย่าร้อง (เออ...) นอนหลับหรือยัง อย่าร้องนะ อย่าร้อง (เออ...) เอ้อ...ฮือ...ฮือ... ร้องให้เดี๋ยว
ไม่เฝ้าให้นอนนะ (ฮือ...ฮือ...) พ่อแม่ของเราจะเก็บแตงกวา เก็บผักทองมาให้กินนะ ประเดี๋ยวแม่
เธอกลับมา เธอจะได้นมกิน (ฮือ...ฮือ...) นอนหลับแล้วหรือยังจ๊ะ (ฮือ...ฮือ...)

4. เพลง หยัว เจา ยอ

(ฮือ ...) หยัว เจา ยอ อ่า นือ รอ มัว ฉา ฉา ลี เھر่อ ปือ ก้อ เจา ยอ หือ มี ฮ้า ปือ ปือ ปือ
(เอ้อ...) กือ ก้อ ยอๆ (ไฮ...) ฮือ ฮือ เจ นือ เหนีย หยัว เด ดี ลอ เจา นือ น้อ ปือ ก้อ ก้อ ยอ ฮือ เจา ยอ
(ไฮ...) (เอ้อ...) ฮา เจา ยอ ไฮ ฮือ นือ เหนีย เด ดี ลอ เด เต้า ลอ เจา นือ หยัว นือ เจา ยอ ฮือ เจา
ยอ (ฮอ... เฮอ...) เจา ยอ เจา ยอ มี ไหม เตอะ กัว จี๋ เจา ยอ ฮือ เฮอ เออ เออ.

4. เพลง จะนอนหลับ

(ไอ้...) จะนอนหลับแล้วสิ ดูเหมือนตาง่วงนอนจัง นอนหลับนะลูกรัก นอนหลับเกิด
(เอื้อ...) นอนหลับเกิด (ใส่...) ประเดี๋ยวแม่จะเด็ดแตงกวามาให้กินนะ นอนหลับดีดีนะหลับเกิด
(โอ...) (เอื้อ...) หลับเกิด เดี่ยวแม่จะเอาแตงกวาเอาฟักทองมาให้ลูก เอาลูกนอนเกิดนะ นอนดีดี
(เฮอ...เฮือ...) นอนหลับนอนเกิดนะลูกรัก นอนหลับดีดีเดอะนะ (เออ เอื้อ เฮอ เออ...)

5. เพลง ซ้ออ้วลอมมีอ้า

หงั๋ว หวั๋ว...ออ...จี้ อ้ว ตอ...หงั๋ว หงั๋ว...ออ อ้ว อ้ว ตอสิเอะ หงั๋ว หงั๋ว จี้ เขี้ย อ้ว อ้ว ตอ
เอ หงั๋ว หงั๋ว...ออ หงั๋ว หงั๋ว ตู ตู อ้ว อ้ว ตอ เขี้ย ยัว มู อ้ว เตอ ออ...หงั๋ว หงั๋ว...ตอ มอ น่อ เลอ...
หงั๋ว หงั๋ว เกี้ยะ เกี้ยะ เอ เนี้ย เขี้ย อี้ เขี้ย เตอ เตอ มู อ้ว เต๊ะ รอ จอ หงั๋ว หงั๋ว น่อ ออ... หงั๋ว หงั๋ว จี้
เขี้ยะ หงั๋ว หงั๋ว อ้ว อ้ว ตอ เจ เนี้ย เขี้ย อี้ เต๊ะ รอ จอ หงั๋ว หงั๋ว น่อ ออ...

หงั๋ว หงั๋ว จี้ เขี้ยะ หงั๋ว อ้ว อ้ว ตอ เจ เนี้ย เขี้ย อี้ จี เตอ เตอ มู อ้ว เต๊ะ เจ หงั๋ว หงั๋ว จี เตอ
หมอ น่อ ออ...หงั๋ว หงั๋ว จี้ อ้ว ตอ เอ เก้อ เกาะ เอาะ เยอ ออ... หงั๋ว หงั๋ว เก้อ เกาะ เอาะ ยอ เออ...

จี้ จ้อ อ้ว อ้ว ออ... หงั๋ว หงั๋ว อ้ว อ้ว ตอ เจ เนี้ย จี เตอ เตอ ป้า เต้า เขี้ย เขี้ย อ้ว อ้ว ตอ เจ เนี้ย
ย จี เตอ เตอ ป้า เต้า เขี้ย เขี้ย ลอ เจา หงั๋ว หงั๋ว หนา ออ...

เอ หงั๋ว ยัว มู จอ เลอ อ้ว ป้า เปอ ออ...เอ หงั๋ว อ้ว มู จอ เลอ อ้ว จี้... หงั๋ว หงั๋ว จี้ อ้ว เตอ
ออ... หงั๋ว หงั๋ว เกี้ยะ เกี้ยะ เอ...เนี้ย เขี้ย อี้ เตอ เตอ มู อ้ว เต๊ะ... เอ หงั๋ว ป้อ ก้อ เยอะ ยอ ออ...เนี้ย
เขี้ย อี้ เขี้ย เตอ เตอ มู อ้ว มอ ม่อ ลอ จอ ก้อ น่อ เออ... มี อ้า อ้ว อ้ว เตอ เจ เนี้ย เขี้ย อี้ เอ เนี้ย อี้ มู
อ้ว เต๊ะ เลอ ออ...อี้ จ่า เอ เนี้ย เขี้ย อี้ มัว ลอ เลอ...ออ เจา ตู เอ เนี้ย เขี้ย อี้ ยัว ลอ เอ เนี้ย เขี้ย อี้
มา ลอ จัว หงั๋ว หงั๋ว เอ...หงั๋ว หงั๋ว ยัว มู ป้อ ก้อ ก้อ เยอะ ยอ ออ...เอ หงั๋ว หงั๋ว เกี้ยะ เกี้ยะ เล หงั๋ว
หงั๋ว จี้ อ้ว ออ...มีเก้า แวง...ออ มีเก้า แวง อ้ว อ้ว เตอ เอ...เก้า แวง เนี้ย เขี้ย เก้า แวง อี้...จี เตอ
เตอ มู อ้ว น่อ...เอ มี เก้า แวง เลี้ย เขี้ย เก้า แวง อี้ ลอ หยอ หยอ เก้า แวง เอ...เจ มี เก้า แวง จี เตอ
หนา ออ...เนี้ย หยัว ลอ ยัว ป้า เต้า จ้อ มี เก้า แวง หนา เอ...

มีเก้าแวง อี้ หยัว มู อ้ว หมอ ลอ จ้อ มีเก้า แวง น่อ ออ...เอ มี เก้า แวง จี้ จ้อ อ้ว อ้ว เตอ
เอ มี เก้า แวง เกี้ยะ เกี้ยะ ออ หม่อ...ออ เอ มี เก้า แวง ลอ ป้อ ก้อ ก้อ เยอะ ยอ

เอ จี้ จ้อ อ้ว อ้ว ออ...เอ มี เก้า แวง หยัว ลอ จ้อ เก้า แวง อี้ ไฮ ลู เอ เอ...เก้า แวง จี้ จ้อ
อ้ว อ้ว เตอ ออ...หยัว มู ไอ หมอ หมอ ลอ จ้อ มี เก้า แวง ไซ้ ไซ้ ป้า ลี ก้า...เอ มี เก้า แวง เขี้ย อ้ว
อ้ว เตอ

เขี้ย ลี จี้ เกี้ยะ เอ มี เก้า แวง จ้อ อ้ว อ้ว เตอ เอ เลอ มู ไอ มี หมอ หม่อ ลอ จ้อ มี เก้า แวง
นอ ออ... เอ ตอ อี้ จ่า เนี้ย เขี้ย อี้ ลอ เลอ...เนี้ย เขี้ย อี้ มู เดด เอ้า ดี ออ...เนี้ย เขี้ย อี้ มู มัว มี เป้ มี

หมอ หม่อ ออ...ลอ จอ มีแก้ว แสง...ออ เกา แสง เงาะ เอ หยอ เจ้ เอ แก้ว แสง หยัว ลอ เยอ อัว มี
ตาย มี เตี้ย จ้อ จัว เอง เอ เทีย หมัว ยง แก้ว แสง ลู๊ เขี้ยะ ออ...ม่ แก้ว แสง ลู๊ ตู๊ เต้า ยง เกา มี แก้ว
นอ มัว มี ะ เซา ลอ เซา เซา เอ มี แก้ว ยง ตู๊ เอ้า เต้า เอ...ออ เอ จี จ้อ อัว เต้า เอ ปือ ก้อ ก้อ เยาะ
ยอ ออ...ออ

5. เพลงอวยรำร้องไห้ของเด็กน้อย

เจ้าเด็กน้อย...อวยรำร้องไห้เลยนะ คนแก่งอวยรำร้องเลยนะ เจ้าเด็กน้อยเจ้าอวยรำร้องให้ แม่
ของเจ้ากำลังไปทำไร่ หนา...เพื่อให้เจ้าได้กิน อวยรำร้องไห้เลยนะคนแก่ง...พอกับแม่ของเจ้าจะได้ไป
ทำมาหากินได้ หากเจ้าร้องไห้พอกับแม่ของเจ้าจะไม่มีเวลาไปไร่ แล้วเจ้าจะไม่ได้กินนะ อวยรำร้อง
เลยนะเด็กน้อย ...หลับเดอะหนา...ไม่ร้องนะเจ้าไม่ร้อง...หากเจ้าร้องไห้แม่ของเจ้าจะไม่มีเวลาทำ
เสื้อผ้าให้เจ้าใส่...เจ้าอวยรำร้องไห้...ให้แม่ทำเสื้อผ้าให้เจ้าใส่...แล้วเจ้าจะได้ไปเล่นกับพวก
เขา...และมีเสื้อผ้าใส่อวยรำร้องเลยนะจ๊ะ...นอนเดอะ...นอน...นอน...นะ เจ้าอวยรำร้องไห้เลยนะ...
เดี๋ยวพอกับแม่จะกลับมาคุยกับเจ้าอวยรำร้องเลยนะโอ...อวยรำร้องเลย นอนเดอะนะ...หลับเดอะเจ้า
เด็กต้อง...นอน

6. เพลงอี นู๊ แก้ว แสง หยัว อัว ะ

แก้ว แสง หยัว แก้ว แสง ออ...เจี้ย แก้ว แสง เตี้ย นู๊ แก้ว แสง หยัว มู อัว ยา ต่อ เก้ เต้ ออ แก้ว
แสง เนี้ย หยัว ขอ แก้ว แสง ออ...กู๊ มี แก้ว แสง หยัว จอ แก้ว แสง ออ...กู๊ มี แก้ว แสง เตี้ย ลือ เอ หยัว มู
อัว ยา ต่อ เก้ มู เจ้ ต้า เอ กู๊ มี แก้ว แสง หยัว เจี้ย มี แก้ว แสง เนี้ย เตี้ย กู๊ มี แก้ว แสง จ้อ ออ...กู๊ มี แก้ว
แสง ออ...อี โจ่ง หยัว ต่อ เต้ เอ อี โจ่ง หยัว ต่อ เต้า เอ หยัว มู อัว เล้อ ลู๊ เน่ง อัว ...เอ กู๊ มี แก้ว แสง จี นู
ปอ นู เยอ เอ กู๊ เม แก้ว แสง เตี้ย อัว เนง โยง ออ...เอ กู๊ มี แก้ว แสง มู อัว ยา ออ...มอ เน่ง จี เต้า
เต้ ออ มอ เน่ง จี เต้า เต้า ออ...เอ มี แก้ว แสง จี โน่ง ปอ โน่ง เย เอ กู๊ มี แก้ว แสง เตี้ย ลี อัว แก้ว จ้อ
ออ...เอ กู๊ มี แก้ว แสง ตัว ลอ เอ...กู๊ มี แก้ว แสง ตัว เตอ เนี้ย เตี้ย จี เอ นือ เนี้ย นือ จี เจ่ง ต่อ
เอ...เอ...กู๊ มี แก้ว แสง เนี้ย เตี้ย จี เอ...เต้ เนี้ย เตอ จา ออ...เอ กู๊ มี แก้ว แสง เนี้ย เตี้ย จี เอ...เต้
เนี้ย เตอ จา ออ...เอ...มี แก้ว แสง จา ก้อ เนี้ย เตี้ย ก้อ จี เอ ป้า จี เต้า เอ กู๊ มี แก้ว แสง ออ...จา แก้ว
แสง เนี้ย หยัว ไฮ เตี้ย อื้อ ตู๊ มัว ยา ตา อื้อ ไจ เจ่ง เก อัว กัว เอ...แก้ว แสง จี ก้อ เนี้ย เตี้ย ก้อ จี เอ
ป้า จี เต้า เอ กู๊ มี แก้ว แสง ออ...จา แก้ว แสง เนี้ย หยัว ไฮ เตี้ย อื้อ ตู๊ มัว ยา ตา อื้อ ไจ เจ่ง เก อัว กัว
ว เอ...แก้ว แสง จี ก้อ มู ไซ้ เอ อัว จา หยัว ยอ กู๊ มี แก้ว แสง อัว แก้ว ฟา ตัว จอ เตอ เตอ ออ...เจ ก้อ
เนี้ย หยัว ไฮ เตี้ย อัว จา มี แก้ว แสง หยัว อัว แก้ว ฟา ตัว จอ เป้ เต้ นอ เอ...จา หยัว อัว แก้ว ฟา ตัว
จอ เป้ เต้ นอ ออ...เอ กู๊ มี แก้ว แสง อัว จาก ก้อ หยัว อัว แก้ว เซ็ง อัว...เอ มี แก้ว แสง หยัว เตี้ย กู๊ เนี

ย อ้อ มู อ้ว โจ่ง มี เตา เตา เอ มู อ้ว โจ่ง จี เตา เต เอ...เอ เนีย เอ เก้า ปอ หยัว ตัว ตัว ออ...กู มู จี
 เตอ มอ ก้อ มู จี โยง ลี ก้อ หอ ก้อ เยอ ออ...เอ เจ โน่ง บอ โน่ง เยอ อ้ว ญู้ เต้ เย้ เอ กู มี เก้า แง
 เตีย อ้ว เก้า แซง ออ...กู เนีย เอ จา อ้ว เนง จี โยง ลี เนีย ลี จี เอ กู เนีย...กู มี เก้า แง อ้ว มี เก้า
 ไช้ง ออ...เอ กู เนีย เตีย กู จี เอ ออ...ยอ เน้ ม้ว เน้ ลอ อ้ว ยา เอ กู จี เตา อ้ว เจ้า หนอ ออ...เอ เน้
 มั้ง เนีย ลอ ล้ว เอ เน้ เนีย เอ จี จอ ก้ว ออ...กู เนีย เตีย กู จี เอ ออ...เอ เก้า แง หยัว ไฮ เตีย มี เก้า
 แง ตา นอ เอ ก้อ จี เอ จี ตัว เอ มทัว ล้ว อ้ว เต็ง...อ้อ เนีย เนีย ลอ จี เป้า ก้อ เอ ตา นอ ลอ กับ มู
 อ้ว ต่า เอ ก้อ ตากู เล้อ ก้า เอ...ก้อ อ้ว กู เล้อ ตัว เอ ก้อ มู อ้ว ตา ออ... มีเก้า แง ออ...ก้อ เนีย
 เตีย ก้อ จี มู อ้ว ตา เอ จี เตา ออ มู อ้ว ยา เจ ล้ว มา ฐ้อ ออ...มีเก้า แง เอาะ

6. เพลง สักวันลูกแข่งต้องแต่งงาน

ถ้าเจ้าเติบโตใหญ่แล้ว เจ้าคงจะจากพ่อกับแม่ไป เจ้าคงจะไปแต่งงานอยู่ห่างไกลพ่อแม่ ถ้า
 ถึงวันนั้น พ่อและแม่คงจะคิดถึงเจ้ามากเพียงใด และเจ้าคงจะไปอยู่กับเขา คงจะไปทำกินอยู่กับ
 เขาและพ่อแม่ของเขา เจ้าคงจะไม่คิดถึงแม่และพ่อ รู้ไหมว่าพ่อแม่ที่นั่นคิดถึงเจ้ามากแค่ไหน แต่ถ้า
 ลูกถูกทิ้งมาพ่อและแม่จะเสียใจมาก ถ้าเจ้าไปแล้วก็อยากให้ได้ดี แต่ถ้าเจ้าถูกทิ้งมาก็ให้มาหาพ่อ
 และแม่ ที่ท้องนาของพ่อและแม่ พ่อแม่จะรออยู่ที่นั่น

แต่ว่าลูกจะแต่งงานกับใครก็ให้ลูกเป็นคนเลือกเอง ลูกจะได้รักเขา และจะได้อยู่ด้วยกัน
 จะได้รักกันให้นาน ๆ จะได้ไม่มีเรื่องมีราวตามมา จะได้รักกันตลอดไปชั่วชีวิต แต่ยังไงก็ขอให้ลูกมี
 ความสุขมาก พ่อกับแม่ก็ดีใจมากแล้วละ

7. เพลงจี จี เตา ลอ

ก้อ ก้อ ยอ ฮอ มี อ่า เออ เอ เนีย จอ จอ น้อ ลี ออ มอ หนือ นอ เจา ตู เอ หนือ อี อ้ว ตือ
 เหว่อ เอ เจีย จี ปอ ฮอ เจ หนือ อี เนีย จ้อ อ้ว เตียะ คอ คัว จี ฮ้อ กัว ฮอ มอ เนีย จู จู หนือ เอ อ้อ อ้อ
 จี กัว ฮอ มอ จ่า นอ เจา ตู เหว่อ เอ จอ จอ หนือ อี ลี ก้อ ก้อ ยอ ฮอ มอ เจา ตู เหว่อ จู จู หนือ อี จี เจอ
 ลอ เอ หนือ หนือ อี จี ลอ เอ ก้อ ก้อ ยอ ฮ้อ มอ โถ้ ก้อ ก้อ ยอ ฮอ เจา ยอ ฮอ มอ หน่า ตือ จู จู หนือ เน
 เจา ยอ มง ฮ้อ อี เต หนือ อี ตือ ลอ เหว่อ ฮอ มอ จี กัว จี กัว เอ จี กัว ฮอ มอ ก้อ ก้อ ยอ ฮอ มอ มี
 เจอ จี ลู เน เนีย ลู ลู หนือ เอ จ่า นอ เจา ตู เหว่อ เอ หนือ อี จี เจอ ลอ เน เจา ยอ ฮอ มอ ฮ้อ โอ้ โอ้ โอ้
 ...ก้อ ก้อ ฮอ เจา เจา ยอ ฮอ มอ

7. เพลง จี จี เตาลอ

นอนหลับนะลูกรัก แม่คิดถึงลูกมากเลย เวลานี้ก็ค่ำแล้ว แล้วพ่อของเจ้าอยู่ที่ไหนมองไม่เห็นเลย ปล่อยให้ลูกอยู่กับแม่จิตใจวันระวาง ลูกอย่าร้องไห้เลยนะ แม่รักลูกมากเลยจ๊ะ (อ้อ...อ้อ...) อย่าร้องเลยนะ ตอนนี้ตึกมากแล้ว คิดถึงพ่อไหม นอนหลับนะ ตึกมากแล้วรักและเป็นห่วงตอนนี้พ่อยังไม่กลับมาเลย นอนหลับก่อนนะ (อ้อ...) นอนหลับเถิดนะแม่ห่วงลูกมากและรักมากเลย นอนดี ๆ นะ ลักพักหนึ่งเดียวพ่อของลูกก็จะกลับมาแล้ว อย่าร้องนะ อย่าร้องเลย อย่าร้องไห้ นอนดีกว่านะลูกรัก แม่รักลูกมากเลย ตอนนี้ตึกมากแล้ว พ่อยังไม่กลับมาเลย แม่รักลูกมากเลยนะ นอนหลับดี ๆ นะ (อ้อ...อ้อ...) นอนดี ๆ นะ นอนหลับเถิด...

8. เพลง เหนีย ลู นือ

ก้อ ก่อ ยอ ฮอ มี อ้า เฮอ ปือ ฮอ มอ ลู ลู นือ เฮี เหนีย ยู เตาลอ เจร เหนีย ลู ลู นือ ลี ฮอ มอ หน้า ลอ ลอ นือ ฮี เน หน้า ลู ลู นือ ลี ปือ จ้อ หยั่ว มา อี เหลี้ย ก้อ เหนีย ลอ ฮอ มอ จี ฮ้อ กัว ฮ้อ เหนีย ลู ลู กู เหนีย กู เหนีย เหนีย ลู ลู เปา เปา เหนีย ลู เปา นือ เหนีย ลู เกอ เกอ เกา เหา เขียะ จี มั่ว เล่ง ทือ ลอ เหนีย ลู จัว นือ ฮ้อ กัว นือ เหนีย เทีย ลู นือ เหนีย ลู นือ เกอ เกา จี ยอ เหน่ง ทือ หยั่ว ลู จัว ลี เหนีย ลู นือ ซ่า ฮ้อ ฮ้อ ฮ้อ ฮ้อ ฮ้อ

8. เพลงแม่รักลูก

นอนหลับเถิดเอ๋ย ลูกรักเอ๋ย นอนหลับนะรักลูกมากจ๊ะ แม่คลอดลูกออกมาแม่ดีใจและรักลูก มากเลยนะ แม่คิดถึงลูกมากเลย แม่รักลูกจริง ๆ เลยนอนหลับดี ๆ ไปเดียวเดียวแม่กลับมาอย่าร้องไห้แม่รักลูกจ๊ะ แม่ทั้งรักทั้งหวง ลูกรูปร่างใหม่แม่รักมากแค่ไหน แม่รักลูกสุดดวงใจของแม่ ไม่มีใครรักเท่าจะรักเท่าแม่รักลูก ลูกอย่าร้องนะ แม่ถึงจะรักลูกคนนี้ ไม่มีใครหรอกที่จะรักเท่าแม่รัก (ฮือ...ฮือ...ฮือ...)

9. เพลง เจีย เกีย เจีย เกีย

โถ้ มี อ้า จี ฮ้อ กัว ฮอ เจีย เกีย เจีย เกีย ฮอ จี ฮ้อ กัว ฮอ มอ โถ้ โธ๊ะ ก้อ ก่อ ยอ ฮอ มอ จี ฮ้อ กัว นือ หน้า ลู ลู ฮอ จี กัว ฮอ มอ ฮ้อ เจีย เกีย เจีย เกีย จี ฮ้อ กัว ฮอ มอ ฮ้อ กัว ฮอ หน้า ลู ลู นือ เน จี ฮ้อ กัว ฮอ มอ ฮ้อ ฮ้อ โธ๊ะ เจา ยอ ฮอ จี ฮ้อ กัว ฮอ มอ ลู ลู นือ เน จี ฮ้อ กัว ฮอ มอ เจีย เกีย เจีย เกีย เจีย เกีย โธ๊ะ...เจีย เกีย ฮอ มอ จี ฮ้อ กัว ฮอ ลู ลู นือ เน มี เจอ จี กัว ฮอ มอ ฮ้อ ก้อ ก่อ ยอ ฮอ เจีย ฮอ มอ เจีย เกีย ฮอ หน้า ตือ จี เตาลอ นือ เน อี ฉี่ เจ นือ อี ลอ เหว่อ ฮอ มอ ฮ้อ กัว อี เปลีย เอ นือ อี ลอ เหว่อ ฮอ จี กัว ฮอ มอ หน้า ลู ลู นือ เจีย เกีย เจีย เกีย จี กัว จี กัว เจีย เกีย เจีย ฮอ มอ หน้า ตือ ลู ลู อี ลอ โถ้ จี กัว จี กัว จี กัว ปือ จ้อ หยั่ว ฮอ มอ ฮ้อ กัว ปือ จ้อ หยั่ว ฮ้อ กัว

ฮอ มอ หน้า ต้อ ลู้ ลู้ นือ เน เจีย เจีย เจีย เกีย หน้า ลู้ ลู้ นือฮอ จี กัว จี กัว หน้า ลู้ ลู้ นือ เจีย เกีย
 เจีย เจีย เกีย หน้า ลู้ ลู้ นือ ฮอ ปือ เจา ยอ ฮอ มอ อี เป็ลย นือ อี ลอ เหว่อ ฮอ จี กัว ฮอ เจีย เกีย
 เจีย เกีย ลู้ ลู้ เน นือ อี ไป เหว่อ ฮอ มอ จี เต๋ นือ อี ลอ เหว่อ ฮอ ลู้ ลู้ นือ นือ อี จี ฮ้อ กัว ฮอ มอ ปือ
 ฮอ มอ เลา เลา ตู้ เหว่อ เอ ปือ ก้อ ก่อ ฮอ เจีย เกีย จี กัว มา ต้อ ลู้ ลู้ เน เจีย เกีย หน้า ลู้ ลู้ นือ เจา
 ยอ ฮอ มอ ก้อ ก่อ ฮอ ก้อ ก่อ ก้อ ก่อ เน เจีย เกีย เจีย เกีย ฮ้อ กัว ฮอ ไ้ ไ้เอะ เจีย เกีย เจีย เกีย ก้อ
 ก่อ ไ้ เจีย เกีย มี ข้า จี กัว ฮอ กัว จี กัว เจีย เกีย ฮอ มอ ไ้ ไ้เอะ จี กัว ฮอ

9. เพลงอย่าร้องไห้

(ไ้...) ลูกรักอย่าร้องไห้เลย อย่าร้องนะ อย่าร้องไห้เลยลูก (ไ้ ไ้...) นอนหลับดี
 กว่านะ อย่าร้องไห้เลย แม่รักลูกมากเลยจ๊ะ อย่าร้องไห้เลยนะ อย่าร้องนะ อย่าร้องไห้เลย อย่า
 ร้องนะ แม่รักลูกมากเลย อย่าร้องไห้ (ไ้ ไ้...) นอนหลับนะ อย่าร้องไห้เลยนะ รักลูกมาก
 เลย อย่าร้องไห้เลย อย่าร้องนะ (ไ้...) อย่าร้องเลย อย่าร้องนะลูกรัก ลูกรักอย่าร้องไห้เลยนะ นอน
 หลับเถิดนะ อย่าร้องเลย แม่ไม่ได้โกรธลูกเลยนะ นอนหลับเดี่ยวพ่อกลับมาแล้วนะ อย่าร้องนะพ่อ
 กลับมาแล้ว อย่าร้องสิ แม่รักลูกนะ อย่าร้องนะ อย่าร้องสิ อย่าร้องเลย แม่ยังรักลูกเหมือนเดิม
 นะ อย่าร้องไห้เลย อย่าร้องไห้เลย แม่รักลูกมากเลย (ไ้...) อย่าร้องเลย อย่าร้องนะ นอนหลับดี ๆ
 นะ อย่าร้องไห้เลย นอนหลับดี ๆ สิ อย่าร้องนะ แม่รักลูกมากที่สุดเลย อย่าร้องนะ รักมากที่สุด
 เลย อย่าร้องนะ อย่าร้อง แม่ก็รักลูกนะ อย่าร้องเลย แม่รักมากเลย นอนหลับเถิดนะ อย่าร้อง
 นะ อย่าร้องเลย รักกันนอนหลับดีเลย ประเดี๋ยวพ่อก็กลับมาแล้ว อย่าร้องไห้เลยนะ อย่าร้อง
 อย่าร้อง อย่าร้องเลย ร้องไม่ดีนะ พ่อไปแล้วนอนหลับ เดี๋ยวพ่อก็กลับมาในไม่ช้า รักมากเลย อย่า
 ร้องเลยนะ นอนหลับดีกว่า ดึกแล้วนอนหลับนะ อย่าร้องสิ แม่ยังรักลูกเสมอ นะ อย่าร้องเลย แม่
 รักเธอมากที่สุดเลย นอนหลับดี ๆ นะ นอนหลับสิ

นอนหลับได้แล้ว อย่าร้องสิ อย่าร้องเลย (ไ้...ไ้...) อย่าร้องเลย นอนหลับเถิด (ไ้...)
 อย่าร้องนะ ลูกรักอย่าร้องไห้เลยนะ อย่าร้องเลย อย่าร้องนะ (ไ้...ไ้...) อย่าร้อง อย่าร้อง...

10. เพลง ซื่อ กั๊ว ๆ เต้า

ซื่อ กั๊ว โฮ เจา ตู๋ เหวอะ เอ่ ซื่อ กั๊ว ๆ โฮ จู๋ จง เหล่ โฮ ปือ ต้อ ต่อ อยู่ ยู เหนือ มี เอ่ เจ ยู
 หอ ซื่อ กั๊ว ๆ โฮ ซอ กั๊ว ๆ เต้า มาก ชู้ น้า สะ เหล่ เต้า เต มั่ง อัว มอ ห่อ ซื่อ กั๊ว มาก น้า มัว มี จิว
 เหน่อ เหน่อ เอ่ เหน่อ ซื่อ กั๊ว ๆ น้า ตู มี โฮ ซื่อ กั๊ว ๆ เต้า เอ่ น้า สะ ลู๋ หือ โฮ น้า ตู มี โฮ ซื่อ กั๊ว หอ มาก
 ชู้ น้า สะ เต้า เต มั่ง อัว มอ อัว เยา ห่อ สะ ตัง นัว เจา ตู๋ เต กั๊ว ๆ เต้า เต หน้า อัว จี ไร่ มอ เอ ห่อ
 เล มาก ซื่อ กั๊ว ๆ เอ่ น้า อัว เยา อัว มอ ห่อ เอ เอ่ ยัว มง เซา ยู หอ จัง อี จ้อ เต เจา เจา ตู๋ เต โฮ โฮ
 ปู๋ ต้า เป้า เล โฮ น้า ตู มี โฮ ต้อ ต่อ ยู ยู เฮ ลู น้า เอ โฮ โฮ โฮ ต้อ ต่อ ยู ยู หอ น้า ตู มี โฮ ซื่อ กั๊ว โฮ
 มา ซื่อ กั๊ว ๆ เต้า โฮ น้า ตู มี โฮ ซื่อ กั๊ว มาก น้า ลู๋ ต้อ เล หอ น้า ตู จี เซ นิ หอ นือ

10. เพลงอย่าชี้แจง

โอ อย่าร้องนะเด็กแล้วกลัวผีนะ ลูก โอ..นอนนะกินนมแล้วนอนหลับนะ อย่าร้องนะ
 ใจ... อย่าร้อง แม่จะได้รักนะ ลูกสาวอย่าร้องนะ ใจ อย่าชี้แจงนะลูก แม่จะได้มีเวลาหุงหาอาหาร
 อย่าร้องนะ แม่เอานมให้กินแล้วหลับนะ ถ้าเกิดลูกชี้แจงอย่างนี้ แม่จะไม่มีเวลาหุงหาอาหารนะลูก
 ใจ...อย่าร้อง ใจ... อย่าร้อง อย่าชี้แจงนะ แม่จะรีบหุงหาอาหาร แล้วรีบนอน เตี่ยวผีมา นอนหลับ
 นะ

11. เพลง มอ เลี้ย ซ้อ คัว

เออ...มอ เลี้ย เจี้ย เจี้ย ออ...จี้ คัว เต้า ออ...ฮู ย้อ ฮู ใจ ฮู ย้อ ฮู จี้ คัว เต้า ออ เออ...เออ
 มี เม้า ตัว เอ ฮู ย้อ ฮู มี เม้า ตัว ตัว ไช ไช มี เม้า ลี ออ...มอ...มอ มอ เลี้ย ลี ออ จี้ คัว เต้า คัว ๆ เต้า
 เนีย จี้ ฮู ออ จี้ คัว ๆ เต้า เนีย เทียบ ฮู ใจ เนีย เทียบ ยัว ค้อ น่ง เจ้า น้อ เน้อ มอ ๆ เลี้ย ลี จี้ คัว เต้า
 น้อ เออ...เออ มีฮัก ตู ออ มี ฮัก ตู จี้ คัว เต้า เออ มี ฮัก ไช ออ มี ฮัก ไช เจี้ย เกี้ย มี ฮัก ตู เออ มี
 ฮัก ตู เทียบ มี ฮัก ไช เจี้ย เจี้ย จี้ คัว เต้า น้อ เนีย เทียบ ฮู ๆ ออ เนีย เทียบ มู อัว ค้อ น่ง ลอ เจ้า
 น้อ ออ เทียบ ลี เต้า ค้อ น่ง น้อ ออ...เต้า หมอ น้อ ตัว จิว เบีย น้อ น้อ น้อ จิว เบีย ฮัก ๆ ออ

11. เพลง ลูกน้อยไม่ร้องไห้

โอ...ลูกน้อยไม่ร้องไห้...โอ...ไม่ร้องไห้...โอ...นอนหลับนะ โอ...นอนหลับนะไม่ร้อง
 ไห้...โอ...โอ...เตี่ยวผีมานะ โอ...นอนหลับนะ...เตี่ยวผีมานะ กลัว ๆ ผีนะ โอ...ลูกตัวน้อยอย่าร้อง
 ไห้...ร้องเดียวแม่ไม่รักนะโอ...ไม่ร้องไห้ แม่รักลูกนะ โอ...แม่ซื้อขนมให้กินนะ...ลูกน้อยอย่า
 ร้องไห้ โอ...โอ...ลูกชายของแม่อย่าร้องไห้โอ...ลูกชายของแม่อย่าร้องไห้ โอ...ลูกสาว
 โอ...ลูกสาวไม่ร้องไห้ ลูกชายนะ...ลูกชายและลูกสาวของแม่ อารมณ์ดี ไม่ร้องไห้ แม่จะได้รัก

นะ เดียวแม่จะทำขนมมาให้กินนะ จะได้ขนมกินกันนะ...โอ...ได้ข้าวกินนะได้ขนมเบี๋ยกินนะ...
ขนมเบี๋ยอร่อยนะ โอ...

12. เพลง ก้อ ก่อ ฮื้อ ฮื้อ ฮื้อ

โอ...ก้อ ก่อ ฮื้อ ฮื้อ ฮื้อ...ฮื้อ คั่ว ฮื้อ...น้อ มี มี ฮื้อ...น้อ มี มี ฮื้อ คั่ว เต่า ฮื้อ...กู เนีย ยัว น่ง
ง ไหม น้อ โอ...เอ็ก เอ็ก บัว น่ง อ้อ มี เจอ ฮื้อ คั่ว ฮื้อ...ฮื้อ คั่ว ลอ เนีย เอ็ก เอ็ก ยัว น่ง โอ...มีวล
บาท บาท ยัว น่ง น้อ โอ ก้อ ก่อ ฮื้อ ฮื้อ...ก้อ ก่อ ฮื้อ ฮื้อ...ก้อ ก่อ ฮื้อ ฮื้อ...ฮื้อ คั่ว เต่า ฮื้อ...
ฮื้อ คั่ว เต่า อี้ก ชี อี อี ลอ โอ อี อี ลอ บ้า เปอ มี เจอ โอ...มีเจอ ฮื้อ คั่ว อ้อ...มี เจอ ฮื้อ คั่ว ฮื้อ...อ อี
ลอ เอ็ก เอ็ก เนีย เอ็ก เอ็ก เอ็ก เอ็ก ยัว น่ง น้อ โอ...

12. เพลงนอนหลับ

โอ...นอนหลับนะโอ...อย่าร้องไห้โอ...ดีมนมนะโอ...ดีมนมนะ...ไม่ร้องไห้โอ...แม่
ซื้อขนมให้ลูกกินนะโอ...ไปซื้อขนมนะโอ...ลูกน้อยไม่ร้องไห้โอ...ไม่ร้องไห้มาแม่ไปซื้อขนม
โอ...ให้เงิน เงิน ซื้อขนมกินนะโอ นอนหลับนะ เอ็ก...นอนหลับนะโอ นอนหลับโอ...ไม่ร้องไห้
โอ...ไม่ร้องไห้เดี๋ยวพ่อมานะโอ...พ่อพอมานอ้อมลูกน้อยนะ โอ...ลูกน้อยไม่ร้องไห้โอ...ลูกน้อย
ไม่ร้องไห้โอ...พ่อ พ่อ มาเป้ แม่เป้ เป้ ไปซื้อขนมกินนะโอ...

13. เพลง ปือ ก่อ เจอ ขอ มอ

เอ...ฮื้อ คั่ว เต่า ฮื้อ...ลอ เนีย เนีย เอก อี้ มู ยัว ค้อ น่ง โอ...ฮื้อ คั่ว เต่า โอ...ก้อ ก่อ ฮื้อ
ฮื้อ...ก้อ ก่อ ฮื้อ ฮื้อ ฮื้อ...ฮื้อ ฮื้อ ฮื้อ ฮื้อ ฮื้อ...อี้ มู ยัว น่ง เนีย มี เม คั่ว ฮื้อ...กู ตู มี เจอ ไ้ เม เม คั
ว ลี ฮื้อ อี้ มู น้อ น่ง โอ...ฮื้อ คั่ว เต่า โอ...ก้อ ก่อ ฮื้อ ฮื้อ...ก้อ ก่อ ฮื้อ ฮื้อ...ลอ เนีย เอ็ก เอก อ้อ...มู
ไซ้ แม้ว แม้ว ฮื้อ แม้ว แม้ว ฮื้อ ฮื้อ...แม้ว แม้ว ฮื้อ ฮื้อ ฮื้อ คั่ว ฮื้อ...อี้ มู ไซ้ แม้ว ไ้...ฮื้อ คั่ว เต่า
โอ...ฮื้อ คั่ว เต่า ฮื้อ...ยัว ล้อ ล้อ มู เกอะ เต่า อัว ก.ไก่ ก.ไก่ นอ ฮื้อ เออ มี เจอ ฮื้อ...ก้อ ก่อ ฮื้อ ฮื้อ
ฮื้อ...ฮื้อ คั่ว เต่า เนื่อะ ไ้ มี ไ้ เม เม คั่ว หนา ฮื้อ คั่ว ฮื้อ คั่ว เต่า โอ มี เจอ ฮื้อ คั่ว โอ...ฮื้อ คั่ว เต่า
โอ...ฮื้อ คั่ว เต่า ยัว มู เอ็ก เอ็ก ยัว น่ง เอ็ก เอ็ก ยัว น่ง โอ ฮื้อ คั่ว ฮื้อ คั่ว เต่า ฮื้อ...

13. เพลงนอนให้หลับ

โอ...อย่าร้องไห้มาแม่เป้ไปซื้อขนมกินนะโอ...อย่าร้องไห้โอ...นอนหลับเดอะนะ
นอนหลับนะ เอ็ก...นอนหลับนะแม่จะพาไปซื้อขนมกินนะ เอ็ก...ลูกน้อยอย่าร้องไห้เลยนะ ลูก
น้อยของแม่ แม่จะพาไปซื้อขนมกินนะโอ...อย่าร้องไห้โอ...นอนหลับเดอะนะเอ็ก...อย่าร้องไห้

โอ...แม่ไปนะ...ไปดูแมว แมว นะ...แมวๆ อยู่ตรงนั้น โอ...แมวๆ อยู่ตรงนั้น อย่าร้องไห้ นะโอ...จะโตแล้วนะ แม่จะพาไปเรียน ก.ไก่ ก.ไก่ นะลูกรักโอ...นอนหลับเถอะนะ อย่าร้องไห้ นะลูกน้อยของแม่อย่าร้องไห้ นะโอ...อย่าร้องไห้ นะโอ...ลูกชายอย่าร้องไห้ นะโอ...อย่าร้องไห้ นะ โอ...อย่าร้องไห้ นะจะไปเรียนแล้วนะแป๊ะไปซื้อขนมนะ โอ...อย่าร้องไห้ นะ โอ...

14. เพลง ก้อ ก้อ ยอ

ก้อ ก้อ ยอ ฮือ ก้อ เหนีย ก้อ จี จี จ้อ เหว่อ ฮือ ก้อ จอ กู เอ ก้อ จี ฮิ้ว ก้าวๆ ฮือ...เฮอ...เฮอ...ก้อ เหนีย ก้อ จี มู เตี ลอ เหว่อ ฮือ มอ ก้อ ฮือ ก้าวๆ ฮือ ฮือ...ฮือ...ก้อ จอ กู จ้อ ก้อ ก้าวๆ มาอีเปลี่ย ปอ จอ ง ลอ โหญ่ ก้อ ขอ ม้ว ฮือ...จอ กู จ้อ มา ก้อ จี ฮือ ก้าวๆ เล้...ก้อ ก้อ ยอ ฮือ...ฮือ เฮอ ฮือ...ฮือ ฮือ...จอ กู จ้อ มา ก้อ จี ฮือ ก้าวๆ เล้...ก้อ ก้อ ยอ ฮือ...ฮือ เฮอ ฮือ...ฮือ ฮือ ฮือ...

14. เพลง นอนหลับ

นอนหลับเถิดนะ พ่อกับแม่เธอไม่อยู่แล้วนะ เธออยู่กับฉันแล้วเธออย่าร้องไห้ นะ ฮือ...ฮือ...พ่อแม่ของเธอไปไร่ละกลับแล้วนะ เธออย่าร้องไห้ นะ ฮือ...ฮือ...เธออยู่กับฉันเธอร้อง ๆ ให้เดียว เดี่ยวผีมาเลียน้ำตาเลย อยู่กับฉันแล้วเธออย่าร้องไห้ นะ

15. เพลง ก้อ ก้อ ยอ อ้อ หมี่ จี ต่อ

ก้อ ก้อ ยอ ฮือ ก้อ จี ก้อ ก้อ ยอ ฮือ เปลี่ย อ้อ หมี่ ลอ เจ อ้อ หมี่ ม้วะ ก้อ ต่อ ก้อ จอ กู จ้อ มา ก้อ ฮือ ก้าวๆ เอี กู เทีย ลี เจีย ก้อ ก้อ เหนีย เทียะ ก้อ จี เหว่อ จี จ้อ เทียะ ฮือ...ก้อ ปอ เทียะ ก้อ เยอ เหว่อ จี จ้อ เทีย ฮือ จ้ว ก้อ อี เลง จอ กู จ้อ ฮือ เจ ก้อ ฮือ ก้าวๆ มอ ฮือ ก้อ ก้าว อี เปลี่ย อ้อ หมี่ ลอ อ้อ หมี่ ลอ เจ อ้อ หมี่ ม้ว ก้อ ต่อ เกีย ฮือ โล่ มอ ก้อ ก้อ ยอ ฮือ อ้อ หมี่ ลอ อ้อ หมี่ จี ต่อ ก้อ ก้อ เทีย ลี จอ กู จ้อ เจา ฮือ ฮือ จ้วๆ ก้อ ยอ ฮือ ก้อ จี เจา ยอ เจ อ้อ หมี่ ลง ปอ ก้อ เจ อ้อ หมี่ ม้วะ ก้อ ต่อเกีย จิ้ว เจา ยอ ฮือ เอ้ เจา ยอ มา ฮือ เปลี่ย ก้อ เหนีย ก้อ จี เหว่อ มู เตี ลอ เหว่อ ก้อ ฮือ ก้าวๆ มอ ก้อ ปอ ลง ก้อ เยอ เตื่อ จี จ้อ จ้ว ก้อ อี เลง จอ กู จ้อ ก้อ ฮือ ก้าวๆ ฮือ มอ..."เอื่อน" ก้าว เจียะ ก้อ จี ฮือ ก้าว มอ (เฮ้อ...เอื่อน) ฮือ เปลี่ย ก้าว เจียะ ม้ว ก้อ ดี ลอๆ เอ ก้อ จี ฮือ ก้าว มอ (ฮือ...เอ) ก้อ เหนีย ก้อ จี จี จ้อ เทียะๆ เนือ ก้อ จอ กู จ้อ เจ ก้อ ก้าวๆ เจ อี เปลี่ย กู ม้วะ เตา มอ ก้อ จอ กู จ้อ เจ ก้อ ฮือ ก้าวๆ ฮือ ฮือ เปลี่ย อ้อ หมี่ ลอ ม้ว ก้อ ต่อ ฮือ มอ (ฮือ...เอื่อน) ก้อ ก้าวๆ เจ กู จี เจีย ก้อ เหว่อ เตียๆ โล่ ก้อ จอ กู จ้อ เจ ก้อ ฮือ ก้าวๆ เจ กู จี เกลี่ย ก้อ ฮือ (มอ..."เอื่อน") ฮือ ฮือ ฮือ ฮือ ก้อ นอ ฮือ มอ ก้อ จอ กู จ้อ ก้อ ท้าวๆ เจ กู ก้าวๆ เจ กู จี เหยีย ก้อ เตียๆ ลี โล่ อี เปลี่ย กู ไฮ ก้อ ก้อ ไป ตา ฮือ ก้อ จี เจา ยอ นำ เจา ยอ เกีย เหนีย เทีย ตะ ลี นอ ก้อ ก้อ (ฮือ...เอื่อน) ฮือ ฮือ ฮือ ฮือ กู เจีย ก้อ

เจ้า ยอ นา อี เปลี๊ย มา ก่อ เหนีย ทัยะ ก่อ จ๊ะ เหรอ ตื่อ มู เตี รนอ เหรอ เเฮอ ก่อ ปอ ทัยะ ก่อ เยอ ตื่อ จี ้งอ ทัยะ ฮอ ฮือ ก่อ ปอ ก่อ เยอ มู เตี เหรอ เน...ก่อ จอ กู ้งอ มา ก่อ ฮือ กั้วๆ ฮอ มอ (ฮอ... เอน") ก่อ จี ไซ อี เปลี๊ย เนีย ป้อ ต๊ะ ลอ มั๊วะ ก่อ ต่อ ลอ ชั้วๆ ก่า จี๊ ป้อ เจ้า ยอ อี เปลี๊ย ป้อ ต๊ะ ลอ ป้อวะ ก่อ ต่อ ฮอ ปอ ต๊ะ ลอ ป้อวะ ก่อ ต่อ ลอ ชั้วๆ ก่า จี๊ ป้อ เจ้า ยอ อี เปลี๊ย ป้อ ต๊ะ ลอ มั๊วะ ก่อ ต่อ ฮอ จั้วๆ เเฮอ เจ้า ยอ เจ้า ตู๊ เหรอ ทัยะ อี ฉี่ เนีย อ่อ หมี่ ลอ มอ ก้อ ก่อ ยอ...จี๊ ฮือ กั้ว กั้ว ฮอ มอ... ฮือ...ฮือ... ฮือ...ฮือ...ก้อ ก่อ ยอ มอ ฮอ อ้อ...ฮือ...ฮือ

15. เพลง นอนหลับผีไม่กัด

นอนเถิดนะ ถ้าไม่นอนเดี่ยวผีมาจะกัดเอา ถ้าเธออยู่กับฉัน เธอต้องไม่ร้องไห้ ฉันถึงจะรักเธอ พ่อกับแม่ของเธอไม่อยู่บ้านแล้ว ปู่กับย่าเธอก็ไม่อยู่แล้วด้วย เหลือเธอคนเดียวอยู่กับฉัน เธออย่าร้องไห้ ถ้าร้องไห้ดัง ๆ เดี่ยวผีมาผีจะกัดเธอ

นอนเถิดนะ ผีผ่านมาผีจะได้ไม่กัดเธอ เธอถึงจะได้เห็นหน้าฉัน นอนเถิด นอนดี ๆ

นอนเถิดนะ ถ้าเธอไม่นอน เดี่ยวผีมาเจอผีจับเธอกินทันที เร็ว ๆ นอนหลับสิ นอนเร็ว ๆ

นอนเถิดนะ ประเดี๋ยวพ่อกับแม่ของเธอก็จะกลับมา แล้วคุณอย่าร้องไห้เลย ปู่และย่าของเธอก็ไม่อยู่แล้ว เหลือแต่เธอคนเดียวอยู่กับฉันเธออย่าร้องไห้ เดี่ยวขี้ผึ้งเหนียว ๆ หล่นลงมา จากฟ้ามาติดตัวเธอหมดแล้วเธออย่าร้องไห้ พ่อกับแม่ของเธอไม่อยู่ด้วย เธออยู่กับฉัน ถ้าเธอชอบร้องไห้ เดี่ยวฉันจะตีเธอ ถ้าไม่อยากโดนตองนอนหลับดี ๆ ผีจึงจะไม่กล้ามาจับเธอกินด้วย เธอเอาแต่ร้องไห้ เดี่ยวฉันไม่รักเธอจริงนะ เธออยู่กับฉันเธออย่าร้องไห้เลย เดี่ยวตื่นขึ้นมาจะพบผี และแมวป่าจะมากัดกินเธอ เธออยู่กับฉันเธอร้องไห้ฉันไม่ชอบหรอกนะ เธอต้องไม่ร้องไห้ ฉันถึงจะรักเธอ ถ้าเธอได้แต่ร้องไห้ฉัน ไม่รักเธอจริงๆ เลยนะ เดี่ยวฉันจะไม่ให้เธออยู่กับฉัน ถ้าเธอไม่นอนหลับนะ

นอนได้แล้วตอนนี้นอนเถิด ฉันจะดูแลเธอตอนนอนหลับ เดี่ยวไม่นานนักพ่อกับแม่จะกลับมา ปู่กับย่าก็ไม่อยู่ด้วย ปู่กับย่าก็ไปไร่ แล้วเช่นกัน เธออยู่กับฉันเธออย่าร้องไห้เลย เธอไม่กลัวผี ไล่ปีศาจจะมาจับเธอกินหรือ เร็ว ๆ หลับดีกว่า เดี่ยวผีจะมาจับไปด้วย นอนหลับนะ ก็มีดคำแล้วด้วย เดี่ยวผีจะออกมาแล้ว อย่าร้องไห้เลย นอนหลับดี ๆ

16. เพลง ของ เจา

นิ เย่ อ้าว จา เน่ เหนี้ย เน่ จี้ หยัว ยู เตา เน่ ลอ ของ เจา อ้าว ลัว ลี นอ ฮอ เหนี้ย นอ เน่ ตั่ว ลอ เป็ ลู เตี เซอ เน่ หยัว ของ เจา อ้าว ลัว ลี นอ ฮอ มอ อี้ ต่า หนอ เอ เน่ ตั่ว จ้อ ขอ ตือ ฮอ มอ เน่ เกีย เป็ ปู ไร นา ฮอ มอ อี้ ต่า หนอ เอ เน่ ตั่ว จ้อ ขอ ตือ เทียะ ฮอ มอ เน่ เสง อี้ะ จี เป็ สา เป้า เหน่ ซา ลี ฮอ เน่น บัว เป้า ไฮ เตีย เน่ ของ เจา นอ น้า เป็ สา เตา เหน่ ลอ อ้าว เป็ ตู จี ซา ลี เน่ ปู เงีย เป็ ฮอ มอ อี้ ต่า หนอ เอ เน่ ปู เตา มั่ว ตู ลู ฮอ มอ

16. เพลง รูปหล่อ

แหม ! ทำไมหนอ พ่อแม่เจ้า ถึงให้กำเนิดเจ้าออกมามีรูปร่างหน้าตาอย่างนี้ บัดนี้ เจ้าได้มาที่บ้านและถิ่นฐานของเรา ทำไมเราดูเจ้าหน้าตาถึงหล่ออย่างนี้ แล้วเจ้าล่ะ/ มาพักมานอนที่ใดหรือ เจ้าบอกเราจะได้อ่างหรือเปล่า ว่าตอนนี้เจ้ามาพักอยู่ที่ไหน แล้วเจ้าทำอะไร เรานั้นอยากรู้จักไว้เผื่อทักทาย แล้วเจ้ารู้หรือไม่ว่าเจ้าหล่อมาก เราอยากจะได้เจ้ามาเป็นคู่ครอง แล้วเจ้าล่ะตอนนี้มีคู่ครองแล้วหรือยัง

การวิเคราะห์เพลงกล่อมเด็ก

วิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคุณค่า

บทเพลงกล่อมเด็กให้ความรู้สึกถึงความรักของแม่ที่มีต่อลูกนั้นมากมาย เพียงใด และยากที่จะหาสิ่งใดมาเปรียบเทียบได้ ความรักแสดงถึงความสำคัญของสถาบันครอบครัว ที่สำคัญอย่างยิ่งการรอยคอบให้อยู่กันพร้อมหน้าพร้อมตา เป็นความอบอุ่นของครอบครัว และถ้าหากขาดคนใดคนหนึ่งในครอบครัวไป ก็คงหาความอบอุ่นที่ไหนมาทดแทนไม่ได้ เช่นเพลงต่อไปนี้

1. เพลงรักมาก มีเนื้อหาของเพลงกล่าวว่า " ...ให้ลูกนอนหลับเร็ว ๆ ถ้าหลับแล้วแม่จะอุ้มไปนอนเตียง และเมื่อตื่นขึ้นมา แม่จะตมไข่ให้กิน จะย่างเนื้อให้กิน..." เป็นการบ่งบอกความรักของแม่ที่มีต่อลูก
2. เพลงอย่าชี้แง และเพลงรักลูก เป็นเพลงที่แสดงถึงความรักความผูกพันที่แม่มีต่อลูก จะไม่สามารถมีใครรักลูกได้มากเท่ากับความรักของแม่ ลูกคือ แก้วตาดวงใจของแม่
3. เพลงนอนให้หลับ เนื้อหาของบทเพลงที่แม่ใช้ร้องกล่อมลูก แสดงให้เห็นถึงความรัก ความห่วงใยที่มีต่อลูก และยังใช้ขนมเป็นสื่อจูงใจให้ลูกนอนหลับ
4. เพลงพอกับแม่ไปไร่ กล่าวถึงพื้นที่กำลังปลูกบ่อน้องที่ร้องให้หาแม่ ในขณะที่พอกับแม่ไม่อยู่ว่าให้หยุดร้อง เดียวพอกับแม่กลับจากไร่ จะเอาผัก ผลไม้ มาให้กินและจะกลับมาให้นมด้วย แสดงถึงความรักของพี่ที่มีให้น้อง เป็นความห่วงใยกัน

5. เพลงอย่าร้องไห้ละเด็กลน้อย เป็นการแสดงความรัก ความผูกพันของบุคคลในครอบครัวที่ต้องการให้ทารก อย่าร้องไห้รบกวนคนที่เลี้ยง เพื่อพอกับแม่จะได้ออกไปทำงานหาอาหารมาให้ลูก โดยไม่ต้องกังวล

วิเคราะห์ข้อมูลในแง่การนำไปใช้

จากเพลงนอนหลับที่กล่าวมา สะท้อนให้เห็นวิถีชีวิต การดำรงชีวิตในชนบท ด้านการประกอบอาชีพทำไร่ทำนา การปักผ้า การตัดเย็บเสื้อผ้า และเครื่องนุ่งห่มใส่เอง จากเพลงที่ชื่อว่านอนหลับผีไม่กัด สะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคมของชาวม้งที่พ่อแม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน มีอาชีพหลักคือ การทำนาทำไร่ เป็นสังคมเกษตรกรรม

ความเชื่อของชาวม้ง เป็นการยอมรับนับถือ หรือยึดมั่นในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทั้งที่มีตัวตนหรือไม่ก็ตาม จากการศึกษาวรรณกรรมชาวม้ง สะท้อนให้เห็นความเชื่อในเรื่องต่าง ๆ เช่น เพลงเด็กนอนหลับผีไม่กัด กล่าวถึงความเชื่อในเรื่องของผี โดยนำมาหลอกเด็กให้กลัว และยอมเชื่อฟัง หรือในเพลงลูกน้อยไม่ร้องไห้ละ สอนในเรื่องความเชื่อการนับถือนางไม้ ยังมีอยู่ในสังคมม้ง การปลูกฝังวัฒนธรรม ประเพณีที่ปฏิบัติกันมาเป็นเวลาช้านาน ทำให้เด็กชาวม้งได้รับรู้และปฏิบัติตามตั้งแต่วัยเด็ก ๆ

3. สุภาสิต

สุภาสิตม้ง เป็นคำที่ใช้พูดทักทาย หรือกล่าวในโอกาสต่าง ๆ เป็นข้อความสั้น ๆ ใช้ถ้อยคำง่าย ๆ หรือในเชิงอุปมา เพื่อให้เข้าใจความหมายอย่างกระจ่างมีมาแต่โบราณ และต้องเป็นความจริง ให้ข้อคิด คติสอนใจ มีความหมายลึกซึ้ง และมีคำสัมผัสคล้องจองในสำนวนของม้งด้วย

วิทยากรผู้ให้ข้อมูล เป็นผู้อยู่ในเขตตำบลเข็กน้อย อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์ ดังนี้

1. นายนพดล ศักดิ์เจริญชัย	อายุ 40 ปี	อยู่บ้านเลขที่ 85 หมู่ 5
2. นางยง แซ่เถา	อายุ 59 ปี	อยู่บ้านเลขที่ 96 หมู่ 4
3. นายออมสิน ทวยเทียมทอง	อายุ 42 ปี	อยู่บ้านเลขที่ 30 หมู่ 4
4. นายเน้ง แซ่สง	อายุ 56 ปี	อยู่บ้านเลขที่ 71 หมู่ 5
5. นายแก้ว แซ่ลี	อายุ 48 ปี	อยู่บ้านเลขที่ 36 หมู่ 4

ข้อความที่เป็นสุภาสิตของชาวม้ง มีดังนี้

1. เกอ จ้อง เจ ยอ อี ยี แคะ จ้อง เจ ยอ อี ยอ

ปิดประตูก็เป็นหนึ่งครอบครัว เปิดประตูบ้านก็เป็นหนึ่งหมู่บ้าน

2. นอ มอง ยัว เก้า เจา จัว อัว เป๊าะ อัว ทู ยัว เยี้ย เจี้ย ตัว
กินข้าวต้องอาศัยน้ำลายในการบดเคี้ยวกลืน
การมีคตี่ความต้องอาศัยเงินในการดำเนินคตี่
3. เตี้ย กำ มัว เจ้า ลอ ลู มัว เซี่ยะ
อาหารถูกปาก คำพูดถูกใจ
4. จัว เล่ง ตู จี จัว อี เล่ง จี
ลูกชายแก่คนไม่เท่าพ่อหนึ่งคน
5. ต้อ ตง ยัว แจ็ง ยง เตา เต้ ยัว แจ็ง ปา
ฟันต้นไม่ให้ระวงให้ตี ตักน้ำให้ระวงคลอง
6. มัว ตู เที้ย มัว เต้
มีฟ้าจึงมีดิน
7. น่อ เจี หยัว เตา จ่า ยัว ป้อ ยัว เซ หยัว เตม เน่ง เตา จา
กินเห็ดให้ไตขอนไม้ จะแต่งงานต้องดูเชื้อสายสาว
8. เจี้ย ชู อัว เฉ่า จื่อ จื่อ ตู ก็ อัว เฉ่า เหนีย จี
สัตว์ทำผิดอยู่บนความรับผิดชอบของเจ้าของ
ลูกทำผิดอยู่บนความรับผิดชอบของพ่อแม่
9. แคะ จา เจา จัว
เปิดฝาให้ลมเข้า
10. เต้ ลือ ยง ต้อ จ่า
น้ำเซี่ยวเหมาะในการกลิ้งขอนไม้

11. ขอ ตือ มั่ว ฮื่อ ลี ขอเตอ เหลี้ย หลี่
ที่ไหนมีอำนาจ ที่นั่นมีความหายนะ
12. ตู จ้อ เจ เก่ แปง เป็ เสง จือ ฉิ่ง แยง
คนนำหยุดเจ้าชู้ ประชาชนเป็นสุข
13. เจ้ หน่อ หน่อ ปลิว เจ้ จ้ว ตัว
ดำเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ปรับ ดำคนโง่ คนโง่ฆ่า
14. จี้ เกอะ ชิ เจ หวี เก่ ชิ จู้ หน่อ จ้อ ชิ เจ หวี เงี้ย เที้ยะ กู้
คู่ครองทะเลาะเพราะความรัก เจ้าหน้าที่ทะเลาะเพราะเงินตรา
15. เฌ๊าะ เจ้ ลัว ขอ ตัว จ่า ลัว ผ่อง เซ้า เต่า เก่ จ้ว
อย่าดำเขาที่ตาย เดี่ยวโดนสาบแช่งให้พบกับความกำพัว
16. ลู สอ จ้อ มอง ก่อ ตอ เซ่ง ลู ตา บิว เย่ ยอ
คำพูดต้องฟังให้ชัด เชื้อคำโกหกฟังทั้งหมดบ้าน
17. ป้า จ้อ หยี้ หยัว หยัว จอ เล่า ป้า ชิ เจ หยัว จ้อ มี งัวะ
ใช้ปัญญาต้องใช้คนอาวุโส ใช้ทะเลาะต้องใช้เด็ก
18. ป้า จี้ เตอ จี้ จี้ จี้ เก้า จี้ จอ เจา จี้ จี้
ดอกไม้ไม่ผลไม่มีผล สาวไม่โตหนุ่มไม่จับ
19. เต่า หยัว อ้ว หยัว เต่า ส่า อ้ว เต่า เที้ย จี้ ปล่า
ก่อนทำต้องคิด ทำได้จึงไม่เสียหลัก
20. มั่ว เฌ๊าะ เที้ย เจี้ย ชั่ว มั่ว ตัว เที้ย เงี้ย คัว
มีการเจ็บป่วยจึงหายา มีงานศพจึงร้องไห้

การวิเคราะห์สุภาษิต

วิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคุณค่า

ค่านิยมยกย่องผู้ใหญ่ ดังข้อความ...

ป่า จ้อ หยี้ หย้ว หย้ว จอ เล่า ป่า ซี เจ หย้ว จ้อ มี งัวะ

ใช้ปัญญาต้องใช้คนอาวุโส ใช้ทะเลาะต้องใช้เด็ก

กล่าวได้ว่า ชีวิตชาวไทยภูเขาเผ่าม้งให้ความสำคัญยกย่องให้ความสำคัญเคารพนับถือผู้ใหญ่ เพราะผู้ใหญ่ จะใช้ปัญญาในการตัดสินใจ และแก้ปัญหาได้ดีกว่าเด็ก

ค่านิยมการครองเรือน ดังข้อความ...

ตุ จ้อ เจ เก่ แปรง เป้ เสง่ จ้อ เฉ้ง แแยง

คนนำหยุดเจ้าชู้ ประชาชนเป็นสุข

กล่าวได้ว่า ชีวิตของชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ผู้ชายมีภรรยาได้หลายคน ทำให้ครอบครัวเดือดร้อน เกิดการชิงหวงทะเลาะเบาะแว้งกัน ระหว่างภรรยา ถ้าสามีหยุดเจ้าชู้ ครอบครัวก็จะอยู่อย่างมีความสุข

ค่านิยมของผู้มีอำนาจ ดังข้อความ...

ขอ ตื่อ มั่ว ฮื่อ สี่ ขอเตื่อ เหลี้ย หลี่

ที่ไหนมีอำนาจ ที่นั่นมีความหายนะ

กล่าวได้ว่า ชีวิตของชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ไม่ต้องการให้ผู้มีอำนาจ นำอำนาจมาใช้ในการที่ผิด เมื่อใดอำนาจถูกใช้ในทางที่ผิด ความหายนะก็จะเกิดขึ้น

มั่ว เม้าะ เที้ย ฉैया ชั่ว มั่ว ตั่ว เที้ย เจี้ย คั่ว

มีการเจ็บป่วยจึงหายา มีงานศพจึงร้องไห้

กล่าวได้ว่า ให้รู้จักระมัดระวัง มีความรอบคอบ ทำอะไรไม่อยู่ในความประมาท เหตุร้ายก็จะไม่เกิดขึ้น

คุณค่าของความรับผิดชอบ ดังข้อความ...

เจี้ย ชู อ้ว เฉ่า จ้อ จ้อ ตู๊ ก็ อ้ว เฉ่า เหนี้ย จี้

สัตว์ทำผิดอยู่บนความรับผิดชอบของเจ้าของ

ถูกทำผิดอยู่บนความรับผิดชอบของพ่อแม่

กล่าวได้ว่า ใครเป็นเจ้าของเมื่อทำความผิด คนนั้นก็ต้องรับผิดชอบ

วิเคราะห์ข้อมูลการนำไปใช้

ดังข้อความ...

เดี้ย ก่า มั่ว เจ้า ลอ ลู มั่ว เขี้ยะ

อาหารถูกปาก คำพูดถูกใจ

กล่าวได้ว่า ชีวิตของชาวม้งบอกให้รู้ถึงการพูดดี มีวาจาไพเราะอ่อนหวาน ย่อมเป็นที่รัก และชื่นชอบของผู้ที่คุยด้วย

ดังข้อความ...

ดู สอ จ่อ มอง ก่อ ตอ เซ่ง ดู ดา บัว เย่ ยอ

คำพูดต้องฟังให้ชัด เชื่อคำโกหกฟังทั้งหมดบ้าน

บอกให้รู้เรื่องการรับฟัง จะต้องฟังให้ชัดเจน และใช้วิจารณญาณในการฟัง ถ้าเชื่อคำพูดของคนอื่นโดยขาดสติไตร่ตรอง ย่อมเกิดความเสียหายได้กับทุกคน

ดังข้อความ...

ต้อ ตง ยัว แจ็ง ยง เตา เต้ ยัว แจ็ง ปา

ฟันตันไม้ให้ระวังให้ดี ตักน้ำให้ระวังคลอง

บอกให้รู้ถึงความระมัดระวัง จะทำอะไรกับสิ่งใดให้ระวังสิ่งนั้น เพราะอาจจะทำให้เราได้รับอันตราย

ดังข้อความ...

เก๋า หยัว ฮัว หยัว เตา ส่า ฮัว เตา เทีย จี ปล่า

ก่อนทำต้องคิด ทำได้จึงไม่เสียหลัก

อธิบายได้ว่า บอกให้รู้จะทำอะไรต้องคิดก่อน ทำแล้วจะประสบผลสำเร็จ

ดังข้อความ...

เต้ ลือ ยง ต้อ จ่า

น้ำเชียวเหมาะในการกลิ้งขนไม้

อธิบายได้ว่า จะทำอะไรดูโอกาสให้เหมาะสม งานจะสำเร็จบรรลุผล

ดังข้อความ...

น่อ เจ้ หยัว เตา จ่า ยัว บือ ยัว เซ หยัว เตม เน่ง เตา จา

กินเห็ดให้ไตขนไม้ จะแต่งสาวต้องดูเชื้อสายสาว

อธิบายได้ว่า จะเอาอะไร ก็จะต้องไปดูแหล่งกำเนิดของสิ่งนั้น

วิเคราะห์ข้อมูลในเชิงประวัติศาสตร์

ดังข้อความ...

เกอ จ้อง เจ ยอ อี้ ยี แคะ จ้อง เจ ยอ อี้ ยอ

ปิดประตูก็เป็นหนึ่งครอบครัว เปิดประตูบ้านก็เป็นหนึ่งหมู่บ้าน

อธิบายได้ว่าชีวิตของชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง อพยพมาจากประเทศจีน เข้ามาอยู่ในประเทศไทย เขาจึงสอนให้ทุกคนรักกันเหมือนญาติพี่น้อง

วิเคราะห์ข้อมูลในเชิงชีวประวัติ

ดังข้อความ...

จ๊ว เล่ง ตู จี จ๊ว อี เล่ง จี

ลูกชายแก่คน ไม่เท่าพ่อหนึ่งคน

อธิบายได้ว่า ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ให้ความสำคัญต่อพ่อมากที่สุด เขาเชื่อว่า พ่อให้มีความสุขแก่ทุกคน เมื่อมีพ่ออยู่บ้าน ทุกคนในบ้านจึงมีความสุข

ดังข้อความ...

น่อ มง ยัว เก้า เจา จัว อัว เปล้า อัว ทู ยัว เยี้ย เจีย ตัว

กินข้าวต้องอาศัยน้ำลายในการบดเคี้ยวกลืน

การมีคดีความต้องอาศัยเงินในการดำเนินคดี

อธิบายได้ว่า ชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ใช้วิธีการดำเนินชีวิตในลักษณะการเอาแรงกัน เช่นถ้าเกิดคดีความ บ้านใดมีคดีความ บ้านนั้นจะต้องใช้เงินในการดำเนินคดี ครอบครัวที่มีนามสกุลเดียวกัน จะต้องช่วยเหลือโดยนำเงินไปให้ใช้ ในการดำเนินคดีนั้น

4. เครื่องดนตรี

ความเป็นมา

ไม่มีการบันทึกไว้แน่นอนว่า เครื่องดนตรีม้ง มีมาตั้งแต่เมื่อไร และดนตรีชิ้นแรกชื่ออะไร แต่จากการสอบถามผู้คนในหมู่บ้านให้คำตอบทำนองเดียวกันว่า เครื่องดนตรีมีมาพร้อมกับชีวิตของ ชาวเขา และเครื่องดนตรีชิ้นแรกได้แก่ โปไม้ โดยจะใช้โปไม้เป่าเป็นสัญญาณต่าง ๆ เช่น สัญญาณในการเรียกหา สัญญาณในการส่งของ สัญญาณในการล่าสัตว์ และสัญญาณเรียกสาวคนรัก ภายหลังได้มีการวิวัฒนาการ โดยนำมาใช้เป่าเป็นทำนอง และบรรยายถึงความรัก ความสุข และความเศร้า ครั้นต่อมาได้มีการพัฒนาเครื่องดนตรีให้มีคุณค่าดีขึ้น โดยใช้ไม้ที่เป็นเครื่องดนตรี เช่น ปี่ ขลุ่ย แคน นอกจากนี้ยังมีผู้คิดทำเครื่องดนตรีจากทองเหลืองที่มีเสียงไพเราะมาก เช่น จา เป็นต้น ซึ่งตรงกับสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน โดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เล่ม 16 (ม.ป.ป. หน้า 176) กล่าวว่า การฟังดนตรีอย่างเดียวแม้ว่าจะสนุก แต่ก็ยังไม่สนุกเท่ากับการเล่นดนตรีด้วยตนเอง ดังนั้นชาวม้งจึงนิยมเล่นเครื่องดนตรีเป็นประจำทุกประเพณี

เครื่องดนตรี ที่ม้งนิยมใช้เป็นประจำ คือ

1. แก้ว (แคน)
2. จา (ลั่นทอง)
3. เล้ เหล่ (เป็)
4. ต้าปูลี่ (ขลุ่ย)
5. ต้าไบล่ (ขลุ่ยลั่นทอง)
6. ต้าป้อจ้ว (ขลุ่ย)
7. ต้าไบล่ (เป็)
8. บลั้ง (เป่าใบไม้)

1. แก้ว

หลุ่มัง

แก้ว

หยะจ้อ

จ้อ ตี้ แก้ว ล้ว ช้อง อ้ว. ม้ว ตี้ เม 5 ตี้ ตี้ ล่อ 1 ตี้. อี้ ตี้ ทอ อี้ ลู้ ขอ. หมะ ม้ว หล่อ ต้อ อ้ว ต้า แก้ว. หนือ ม้ว หลู้ เต้า ต้ว. อ้ว หนือ อ้ว หล่อ เตอะ เต้ ตง ไก้ เต้อ หล่อ. จ้อ ตี้ ช้อง อ้ว ม้ว ลี้ จาว หาว หลู้ เต้า เต้อ หยัว จู ม้ว ทอ ไร่ ต้ว ไปล่ ต้อง ต้า จาว. เกาะ ชัว เทียะ ลี จ้อ อ้ว ชัว

เก้ชัวะแก้ว

จี้ ตี้ เต ป้อ ลู้ ขอ เตอะ ตี้ แก้ว อ้ว ม้ว 6 ลู้ ขอ เต้อ. ม้ว ขอ ใจ้ ม้ว ลู้ เต้า ชัวะ จ้ว หมู อ้ว จาว ม้ว ชัว เขี้ย เก้ ดาว ลี ย่า เก้า เต้อ

ตีหน่งชัว

1 ตู (แหล่ง)

ใจ้หย่งชัว

เก้ป้าตัวเก้เหลาะหยะ, หนือเป็จ้ว. ถ้าวอหิ้วลุ่มังหะยยะ ชัว เขี้ย หลัว เก้า

แก้งปีวะเทียะเก้เจ้ง

จี้ ชัว เก้ ต้ว เจ้ง เตี้ย หยัว ซา ลู้ ปลี้ ตู ต้ว เกาะ หมู จี้ ป้อ หะยยะ. จี้ เก้ เหลาะ หยะ เกาะ อ้ว หลู้ เคี้ย เก้ จี้ ลู้ ชี หะยยะ. เทียะ ปี้ จ้อ ลู้ ต้า หย่อ เป้ง ลี เตอะ เต้ จี้ แง หะยยะ

1. แคน

ภาษาไทย

แคน

ลักษณะ

ตัวแคนทำด้วยไม้ไผ่ มีลำเล็กห้าลำ ลำใหญ่หนึ่งลำ แต่ละลำเจาะรู 1 รู แล้วนำมาประกอบเป็นตัวแคน โดยมีเด้าเป็นตัวยึด ซึ่งทำด้วยไม้เนื้อแข็ง ลำไม้ไผ่ที่เสียบอยู่ในเด้า เจาะรูแล้วใส่ลั่นโลหะที่เป็นทองเหลืองไว้ที่ไม้ไผ่ สำหรับเป่าให้เกิดเสียง

วิธีเล่น	ใช้นิ้วปิดรูไม้ไผ่ที่เจาะไว้ทั้ง 6 รู แล้วใช้ปากเป่าที่ปลายเต้า ไล่เสียงสูง – ต่ำได้ตามจังหวะเพลง
จำนวนผู้เล่น	1 คน
โอกาสที่เล่น	เล่นในงานศพ และงานรื่นเริงต่าง ๆ เช่น งานปีใหม่ม้ง สมัยก่อนม้งหนุ่ม นิยมใช้เป่าจิบม้งสาว
ความเป็นมาและความเชื่อ	ใช้เป่าในงานพิธีศพ เชื่อว่าจะส่งวิญญาณให้เดินทางไปพบกับบรรพชน ใช้ในงานรื่นเริงเพื่อเป็นสื่อบอกความรัก และแสดงถึงความเข้มแข็งความสามารถของผู้ชาย

2. จา

หลุม้ง	จา
หยะจื่อ	มั่ว ต้อง ด่า ต่า อ้ว ได้ เต อ้ว. ตะ ก้า เทียะ เปะ จี อ้ว ฮาว หยั่ว. หาว เปล่อ ได้ ต้อง ด่า มั่ว ไหล่ อ้ว ก้า สี ฟ้า เด เจ้อ บง ตู๋ ได้ ต้อง เต้อ ตะ ก้า มั่ว ไหล่ ตู เปะ จี หนือ ไหล่ จี ตู
เก้ซั่ว	มั่ว ขอ เจ้า ชั่ว ได้ ต้อง ด่า ไล่ ฉี่ ตี เต ตี เปะ จี ฮาว หยั่ว. จั่ว หยั่ว จ่าว ได้ ต้อง ด่า อ้ว เยาะ หาว เปล่อ อ้ว จาว มั่ว ชั่ว ต่อ
ตีแห่งชั่ว	1 ตู๋ (แหล่ง)
ใจ่หย่งชั่ว	หลัว ต่าว อู หลัว เก้า. ชั่ว เคีย เก่ สอ เขีย
แก้งปัวะเทียะเก้เจ่ง	ฉี่ ชั่ว ไข่ เคีย ตู๋ อ้วหยู เหงียะ

2. ลิ่นทอง

ภาษาไทย	ลิ่นทอง
ลักษณะ	ทำด้วยโลหะทองเหลือง เป็นแผ่นยาวปลายและหัวจะแหลมด้านในโลหะทองเหลือง ตัดเป็นเส้นสี่เหลี่ยม ยาวขนานกับกรอบนอกของโลหะทองเหลืองส่วนท้ายจะตัดขาดออกจากโลหะทองเหลือง ส่วนปลายจะไม่ขาด
วิธีเล่น	ใช้ปากเป่าแผ่นทองเหลือง และใช้มือตีที่ปลายแหลม ลมจะผ่านแผ่นทองเหลืองที่อยู่ด้านใน จนทำให้เกิดเสียง
จำนวนผู้เล่น	1 คน
โอกาสที่เล่น	เล่นในโอกาสหนุ่มจีบสาว หรือใช้เป่าระบายอารมณ์
ความเป็นมาและความเชื่อ	ใช้เป็นสื่อบอกความหมายถึงคนที่ตนรัก

3. เล้ เหล่

หล่มัง	เล้ เหล่
หยะจื่อ	มั่ว ซัง หย่อ อ้ว เต้ ลี 50 เซนติเมตร (ทับศัพท์) จาว เต้ 1 หม่อ. ทอ 4 ลู้ ขอ เอ่ ไถ้ เตอะ หย่า ปือ ซัง อ้ว ไปล์ หยง ลี เผาะ ก่า ปลัง เจ้อ
เก้ซัวะ	ซัว เตอะ ตู ไปล์. ฉี เต้ เต ป่อ 4 ลู้ ขอ อ้ว ซัว เขี้ย เก้ เจ้อ ลี ยา เก้า เตอ
ตี้หน่งซัว	1 ตู (แหล่ง)
ไจ้หย่งซัว	เผิง จ้อง หลัว เก้า อ้ว ซัว ถ่าว เยอะ เตอะ เต้. ซัว ไห้ จ่อ เก้ คอ เขี้ย
แก้งบ๊วะเทียะเก้เจ่ง	ฉี อ้ว เก้ ซิ เหยียะ เจง จ่อ ตู อ้ว หยู่ เหยียะ. เทียะ ซัว ไห้จ่อ เก้ มั่ว เตอะ หยู่ จ่อ ตู หยู่ เหยียะ

3. ปี่

ภาษาไทย	ปี่
ลักษณะ	ทำจากไม้ไผ่สด ยาวประมาณ 50 เซนติเมตร แชน้ำทิ้งไว้ 1 คืน เจาะรู 4 รู แล้วตัดตรงข้อไม้ไผ่พอดี แล้วฉีกทำลื่นเหมือนปิ่นก้านกล้วย
วิธีเล่น	เป่าตรงลื่น ใช้มือปิดรูทั้ง 4 เป่าตามเสียงสูง – ต่ำ ของจังหวะเพลง
จำนวนผู้เล่น	1 คน
โอกาสที่เล่น	ส่วนมากสาวม้งจะทำให้เป่าระบายอารมณ์สำหรับตอนอยู่ที่ไร่
ความเป็นมาและความเชื่อ	ใช้เป็นสื่อรำพึงรำพัน และความรู้สึกที่มีต่อคนรัก

4. ดารำปูลี่

หล่มัง	ดารำปูลี่
หยะจื่อ	มั่ว ซัง อ้ว. ทอ ขอ เปะ เก้อ อี้ ซ้า 6 ลู้ ขอ. ซ้า อ้ว ซัว จาว เตอะ ซัง อ้ว ฉี เกอ ทอ เม จี๋ ขอ. อี้ ห้า ทอ ขอ เทียะ
เก้ซัวะ	ซัว ลื่อ ลี หลี หยะ ตระ
ตี้หน่งซัว	1 ตู (แหล่ง)
ไจ้หย่งซัว	ซัว เจ้อ เก้ เหลาะ เหยะ
แก้งบ๊วะเทียะเก้เจ่ง	ซัว เตอ เก้ ยัว เขี้ย. เจง จ่อ ตู อ้ว หยู่ เหยียะ. เทียะ ซัว เจี้ย หลัว เก้า ขอ ด้า เต่ง

4. ขลุ่ย

ภาษาไทย	ขลุ่ย
ลักษณะ	ทำจากไม้ไผ่ เจาะรูตรงปลาย ด้านหนึ่ง 6 รู ด้านที่เป่าใส่ไม้ไผ่สำหรับปิด

	เจาะรูเล็กน้อย อีกด้านหนึ่งเจาะรูทะลุ
วิธีเล่น	เป่าเหมือนขลุ่ยทั่วไป
จำนวนผู้เล่น	1 คน
โอกาสที่เล่น	ใช้เป่าในงานรื่นเริงต่าง ๆ
ความเป็นมาและความเชื่อ	ใช้เป่าเพื่อผ่อนคลายอารมณ์ จำฝังรำพันถึงคนรัก และเป่าจับสาวในเชิงเกี่ยวพาราสี

5. ตระไบล์

หลุม้ง	ตระไบล์
หยะจือ	ฉี ซ้อง อ้ว เต๋ ลี 50 เซนติเมตร (ทับศัพท์) ทอ ขอ 6 ลู้ ขอ อี้ ซ้า เทียะ ทอ ขอ 1 ลู้ บัว ซ้า ต้อ. ใจ เตอะ ลู้ บือ ตัว ไบล่ ต้อง ต่า. ซ้า อ้ว บัว ไบล่ ขอ เทียะ. หย่า ถ้าว ซัว หยิว วัว ซัว เซีย - เข เก้ซัวะ ซัว เตอะ ตู ไบล่ เอ มัว ตี เต ป้อ จ้อ ขอ อี้ หยะ ลี ซัว หลี หยะ ตระ เทียะ
ตีเหม่งซัว	1 ตู (แหล่ง)
ใจหย่งซัว	ซัว ถ้าว น้อ เป้ จาว เทียะ หลี ลู้ ซี้ เหอะ
แก้งบัวะเทียะเก้เจ้ง	ฉี ซัว เจีย หลัว เก้า. ถ้าว หลัว เก้า ตาว นอ ลู้ ซัว ตระ นอ. อ้ว จาว คอ เซีย เทียะ ลู้ จ้อ ตู ซัว จาว ตัว เซีย

5. ขลุ่ยลั่นทอง

ภาษาไทย	ขลุ่ยลั่นทอง
ลักษณะ	ทำจากไม้ไผ่ ยาวประมาณ 50 เซนติเมตร ด้านหนึ่งเจาะรู 6 รู และอีก ด้านหนึ่งเจาะ 1 รู ตัดไม้ไผ่ตรงข้อพอดี ทำลั่นด้วยทองเหลือง เมื่อเป่าจะ เกิดเสียงสูง - ต่ำ
วิธีเล่น	เป่าบริเวณลิ้น โดยใช้มือปิดรู เหมือนเป่าขลุ่ยทั่วไป
จำนวนผู้เล่น	1 คน
โอกาสที่เล่น	เล่นในวันปีใหม่ของชาวม้ง และโอกาสรื่นเริงต่าง ๆ
ความเป็นมาและความเชื่อ	ใช้เป่าเพื่อเกี่ยวพาราสี เมื่อผู้หญิงได้ยินเสียงขลุ่ยนี้ จะมีอาการเคลิบเคลิ้ม และรู้สึกสงสารจับใจ

6. ตราป้อจั่ว

หลุมฝัง	ตรา ป้อ จั่วะ
หยะจื่อ	มั่ว ซ้อง อัว (จั่ว) เต๋ ลี 1 ฟุต (ทับศัพท์) ทอ ซอ ซี้ เลข 6 ลู้. อี้ ลู้ ซอ เต๋อ คู่ ลี 2 ตี. เค เปะ หาว เทียะ ตระ ก้า. เปะ หาว มั่ว เหลีย 45 องศา (ทับศัพท์) เทียะ มั่ว อี้ ได้ ตง ปลิวๆ ต่า ลี 1 เซนติเมตร ทอ ซอ. ไ๋ จ้อ หล่อ. ต้อ จาว เปะ หาว อัว ไหล่ อัว 45 องศา
เก้ซัวะ	จี้ ตี เต๋ ป้อ ต่า ดอ 6 ลู้ ซอ เต๋อ. ซัว เปะ หาว อัว เหลีย อัว เก้า เต๋อ
ฉีเหม่งซัว	1 (แหล่ง)
ไจ้หย่งซัว	ซัว เจ้อ ซัวๆ ลู้ ซี้ เหอะ. ลือ ลี เก้ ปะ ตัว, นอ เป้ จ่าว, หลัว จ่าว เจีย หลัว เก้า เทียะ หลี หยะ เก้
แก้งปัวะเทียะเก้เจ่ง	ฮี้ ซัว ไ๋ จ้อ เก้ สา หาว เทียะ เตอะ ตู๋ เหม่ง ซัว. เตียะ นือ สา ลี จ่า. ลือ ลี มั่ว เก้ เซ้อ ซัว เก้า กู้ หมู ลี เต๋อ. ถ่าว ตู๋ ซัว สา จ้อ เก้ ซี้ ลู้ กู้ ซัว ไ๋ จ้อ เก้ ซี้ ลู้. หลัว เก้า หยัว เป้า จ้อ เก้ สา เทียะ เก้ สา หาว นือ ลู้ เทียะ เตอะ ตู๋ จี เหม่ง เต๋อ

6. ขลุ่ย

ภาษาไทย	ขลุ่ย
ลักษณะ	ทำจากไม้ไผ่จากประมาณ 1 ฟุต เจาะรูเรียงกัน 6 รู แต่ละรูจะห่างกัน ประมาณ 2 นิ้ว เปิดหัวท้าย ต้ายหัวตัดเฉียงทำมุม 45 องศา และนำไม้ ที่มีลักษณะแบน ๆ กว้างประมาณ 1 ซม. เจาะรูแล้วนำมาประกบหัว ทำ มุม 45 องศา
วิธีเล่น	ใช้นิ้วปิดรูทั้ง 6 เป่าที่ด้านหัวที่เฉียงทำมุม
จำนวนผู้เล่น	1 คน
โอกาสที่เล่น	เล่นในโอกาสต่าง ๆ เช่น งานศพ งานปีใหม่ หนุ่มจีบสาว และงานอื่น ๆ
ความเป็นมาและความเชื่อ	ใช้เป่าเพื่อบรรยายความรู้สึกของผู้เป่า ว่าเกิดอารมณ์อย่างไร เช่นเมื่อเกิดอารมณ์เศร้าเสียงเพลงก็จะเป็นอารมณ์เศร้า เมื่อเกิด อารมณ์รัก ก็จะใช้เป่าบอกเป็นอารมณ์แห่งความรัก

7. ตราไปล์

หลุมฝัง	ตราไปล์
---------	---------

หยะจ้อ	มั่ว ซ้อง จ้ว เต๋ ลี 50 เซนติเมตร (ทับศัพท์) เปะ หาว มั่ว หย่อ ป้อ ซ้อง เกอ. เจ๋ มั่ว เจียะ ไถ่ อ้ว ไปล์ (หยะจ้อ หยง ลี เผาะ กำ ปล้อง เจ้อ) หิน นอ กู้ เป่า เหลอะ มั่ว เก่ ท้าว ฮื่อ เต๋ เค้า อ้ว หย่อ ด้อ มะ จ้อ หล่อ เจ๊ะ ลู้ ก้า. เจ๋ หย่า จ้าว เต๋ ลี 4 ตี ไถ่ จ้อ หล่อ ลอ ตระ ก้า ตร้า อ้ว เกาะ ซ้ว ด้อ ดัว กู้. หยะ จ้อ หลี หยะ. หมื่อ เจ่ง ยง ลี ตร้า
เก้ซัวะ	ฉี่ ตี เต๋ ป้อ ต่า ดอ 6 ลู้ ขอ. โฮ่ ซ้ว เปะ จ้าว ตร้า อ้ว ซ้ว เขี่ย เก่ เจ้อ ลี ยา
เก้า	
ตีแห่งซัว	1 แหล่ง
ใจ्हย่งซัว	ซัว เจ้อ เต๋ ซี้ เหอะ ลื่อ ลี. เปะ ต้ว, น่อ เปะ จ่าว, หลัว จ่าว เจีย หลัว เก้า. เทียะ หลี หยะ ฮ่าว หลี
แก้งบ๊วะเทียะเก้เจ่ง	ฉี่ ซัว ไห่ จ่อ เก่ ส่า. เทียะ ไห่ จ่อ ตู๋ หยู่ เหยียะ

7. ปี่

ภาษาไทย	ปี่
ลักษณะ	ทำจากไม้ไผ่ ยาวประมาณ 50 เซนติเมตร ที่ด้านหัวจะมีข้อไม้ไผ่ปิดอยู่ แล้วใช้มีดเจียนทำเป็นลิ้น (ลักษณะเหมือนปืนก้านกล้วย) ปัจจุบันนำมาประยุกต์ดัดแปลงใช้โดยนำขวดน้ำอัดลมพลาสติก ตัดก้นขวดออก ให้เหลือปากขวดยาวประมาณ 4 นิ้ว แล้วนำมาติดที่ปลายขลุ่ยเพื่อให้เสียงที่เป่าดังกว่าเดิม ลักษณะอื่น ๆ ยังคงเหมือนกับขลุ่ย
วิธีเล่น	ใช้นิ้วปิดรูทั้ง 6 เป่าที่ปลายด้านหัว ไล่เสียงสูง ต่ำ ตามจังหวะเพลง
จำนวนผู้เล่น	1 คน
โอกาสที่เล่น	เล่นในโอกาสต่าง ๆ เช่น งานศพ งานปีใหม่ หนุ่มจีบสาว และงานอื่น ๆ
ความเป็นมาและความเชื่อ	ใช้เป่าเพื่อบรยายความรู้สึก และรำพึงรำพันถึงคนรัก

8. บลิ่ง

หลู่มัง	บลิ่ง
หยะจ้อ	ฉี่ บลิ่ง ตง หย่ง อ้ว เด หล่อ เขี่ยๆ
เก้ซัวะ	ฉี่ ขอ จ้าว ซ้ว เตอะ บง บลิ่ง
ตีแห่งซัว	1 แหล่ง
ใจ्हย่งซัว	ฉี่ ซัว เจ้อ เต๋ ใจ्ह ย่ง ลื่อ ลี เก่ ซี้ หยัว, น่อ เป็ จ่าว เทียะ ฉี่ ขอ ซ้ว เต่อ เหยียะ หย่อ เก่ ลื่อ บลิ่ง ทะ หลัว เก้า หลัว จ่าว

แก๊งบัวทะเลเกาะแก่ง ถ้าว อุ้ เก่ ลี้อ บลั้ง หย่อ เจอ ชั่ว จิ เตอะ จ้อ เหน่ง หย่อ หา หยง.
เตะ ก้า เต่อ กือ อ้ว เก่ เคีย จ้อ เก่ ลู้ เตอะ หลัว ก้า หลัว จ่าว

8. เปาไปไม้

ภาษาไทย	เปาไปไม้
ลักษณะ	ใช้ไปไม้สดที่เด็ดมาใหม่ ๆ
วิธีเล่น	ใช้ปากเป่าที่ขอบใบ
จำนวนผู้เล่น	1 คน
โอกาสที่เล่น	ใช้เป่าเล่นในโอกาสต่าง ๆ เช่น งานแต่งงาน งานปีใหม่ แต่ที่นิยมมากคือ การเป่าเพื่อเกี่ยวพาราสี
ความเป็นมาและความเชื่อ	เดิมเป็นการเป่าเพื่อให้สัญญาณของคนเที่ยวป่า ต่อมาเป่าเพื่อรำพึงรำพันสื่อความรัก ระหว่างหนุ่มสาว

การวิเคราะห์เครื่องดนตรี

วิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคุณค่า

เครื่องดนตรีของชาวม้ง พบว่าเครื่องดนตรีมีอยู่หลายประเภท ที่ชาวม้งมองเห็นคุณค่าของเครื่องดนตรีที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน การเกี่ยวพาราสีของหนุ่มสาว หรือการระบายความรู้สึกต่าง ๆ หรือใช้ในโอกาส งานรื่นเริง งานขึ้นปีใหม่ งานศพ และงานแต่งงาน เป็นต้น

วิเคราะห์ในแง่การนำไปใช้

เครื่องดนตรีม้งสามารถนำไปใช้เล่น ในงานศพ และงานรื่นเริงต่าง ๆ เช่น งานปีใหม่ ม้ง หรือใช้เป่าระบายอารมณ์ เป่าเพื่อผ่อนคลายอารมณ์ รำพึงรำพันถึงคนรัก และสมัยก่อนม้งนิยมใช้ขลุ่ยเป่าจับสาวในเชิงเกี่ยวพาราสี

วิเคราะห์ข้อมูลในแง่เชิงประวัติศาสตร์

มีความเชื่อที่แตกต่างกัน เช่น แคน มีความเชื่อว่า ใช้เป่าในงานพิธีศพ เชื่อว่าจะส่งวิญญาณให้เดินทางไปพบกับบรรพชน ใช้ในงานรื่นเริงเพื่อเป็นสื่อบอกความรัก และแสดงถึงความเข้มแข็งความสามารถของผู้ชาย ขลุ่ยลิ้นทอง และเปี ใช้เป็นสื่อบอกความหมายถึงคนที่ตนรัก ใช้เป่าเพื่อเกี่ยวพาราสี เมื่อผู้หญิงได้ยินเสียงขลุ่ยนี้ จะมีอาการเคลิบเคลิ้ม และรู้สึกสงสารจับใจ ขลุ่ย (ตร้าโบล) ใช้เป่าเพื่อบรรยายความรู้สึกภายในใจของผู้เป่าว่าเกิดอารมณ์อย่างไร เช่นเมื่อเกิดอารมณ์เศร้าเสียงเพลงก็จะเป็นอารมณ์เศร้า เมื่อเกิดอารมณ์รัก ก็จะใช้เป่าบอกเป็นอารมณ์แห่งความรัก ฝ่ายหญิงก็จะรับรู้ถึงความรู้สึกของฝ่ายชาย สำหรับเครื่องดนตรีประเภทไปไม้ เดิมเป็นการเป่าเพื่อให้สัญญาณของคนเที่ยวป่า ต่อมาเป่าเพื่อรำพึงรำพันสื่อความรัก ระหว่างหนุ่มสาว

5. นิทานพื้นบ้าน

ความเป็นมา

นิทานพื้นบ้านของม้ง เป็นนิทานประเภทสั้นบ้าง ยาวบ้าง แต่ไม่นิยมเล่าเป็นเรื่องยืดยาว ติดต่อกันตั้งแต่ต้นจนจบ มีแต่เพียงแต่ตัดลัดใจความเป็นที่เข้าใจกัน ไม่มีประเพณีที่ใช้เล่านิทานกัน มักจะเล่าสู่กันฟังสั้น ๆ เมื่อมีการนั่งรวมกลุ่มกันเท่านั้น นิทานแต่ละเรื่องแต่งไว้ด้วยคติสอนใจ มีคุณธรรม จริยธรรม ประกอบ

วิทยากรผู้เล่านิทานในใช้ภาษาม้งเล่า แล้วนำมาแปลเทียบเคียงเป็นภาษาไทย คือ

1. นางยัว แซ่หยาง	อายุ 45 ปี	อยู่บ้านเลขที่ 66 หมู่ 11
2. นางเล่าเต็ง แฉลือ	อายุ 39 ปี	อยู่บ้านเลขที่ 19 หมู่ 8
3. นางยี แซ่หลอ	อายุ 40 ปี	อยู่บ้านเลขที่ 12 หมู่ 5
4. นายจาย แซ่หว่า	อายุ 42 ปี	อยู่บ้านเลขที่ 21 หมู่ 10
5. นางลี แซ่หว่า	อายุ 55 ปี	อยู่บ้านเลขที่ 52 หมู่ 6

รายชื่อนิทาน มีดังนี้

1. เม ญวระ จั้วห์	(เด็กกำพร้า)
2. คะ เจีย ตี	(ผีตามรัก)
3. ใจ มุ อัว จ้อ	(ใจไปเป็นเสือ)
4. นอง ปลา เต้า เหลา	(นกฮูก)
5. ตุ ตี ตุ หมัว อัว นง	(พี่กับน้องไปเป็นนก)
6. เล่าไก่ เที้ย ปลี	(พ่อไก่กับแม่วัวป่า)
7. ปลา เต้า เหลา ตัว เก้า	(นกฮูกหลอกกวาง)
8. นู๋ ตงห์	(หนูมดตงส์)
9. มิง ยู รอ จี มัว โมง	(เกิดมาชาตินี้ไม่มีบุญ)
10. กัว ตู เยอ เยอ ลู๋	(กัวตู เพื่อนรัก)
11. กำ เกอ ลอ ยู	(เจ้าชายคางคกมาบังเกิด)
12. จั้วห์ผู้อาภัพ	จั้วห์ ผู้อาภัพ
13. จี เจาห์ นู๋ ลั้ง	(ชายหนุ่มนูลั้ง)
14. จี ชรี น้ำ	(เจ้าชายงู)
15. ตู๋ นู๋ ชัว	(หนุ่มนูลัว)

1. เม ญวระ จั้วห์

หย้า ต้า เน่ง นอ ยอห์ หย้า ต้า เน่ง เมญวระ จั้วห์ เนียะ จี ตัวห์ตา เอ...เล่าอู๋ มัว อ้อ ตูห์ เนียะ อี. เจ มัว อ้อ ตู ตู๋ เนียะ จี เจ ตัวห์ตา. เจ ยูห์ เตอ อ้อ ตู เม ตู๋ เจ..ตุ ตู๋ จ้อ เจ มัว ญี เล่อ ชัว ตู เม เยอ. เนียะ จี ตัวห์ตา เจ...เนียะ นี้ เที้ย ตี เล่า จี ลู๋ ตู กือ เจเนีย นู๋ เนีย นู๋ เนีย นู๋ เจ นือ จี ญี หมอ เขาห์ นือ โล...จี ญี จูรี ขอ เจา หน้า เจ วา เหา เปา จรี เจาห์ จั้วห์ หน้า ช้อ เจ..เจ ญี หมอ เจาห์ จั้วห์ นือ เจ เนีย นู๋ เนีย นู๋ เจ เตีย จั้วห์ ยง ลี ก้อ เจ มู ลัว กัว จั้วห์ เจ นือ กัว จั้วห์ ช้อ ปา. เจเนีย นู๋ เจีย จั้วห์ มู นือ กัว จั้วห์ โล.....

เจ...จั้วห์ เตีย เกีย เกีย เน่ง ออ นอ เจ กำ จี มู นือ เต กอ เนีย ก้า มา จั้วห์ เอิน กัว จั้วห์ เทีย ก้า ออ เจ เนีย นู๋ มู ลัว กัว จั้วห์ ไ้อ...เจ เนีย นู๋ เนีย นู๋ มู เจ เจอ ไฮ เตีย จั้วห์ ก้อ อัว เต เอ ญี นอ เอ ก้อ ลอ อัว เต..เอ ก้อ ตี เล่า ช้อ มู นอ เซีย ใค เอ อ้อ ตัว ไค ตัว ปิว เอ อ้อ อัว ใค อ้อ อัว มอห์ เอ ก้อ มู อัว อี ญี เอ เซา เจา เสี้ย อัว เต อ้อ มู อัว อี ญี เต ลอ เอ อ้อ อัว ก้า ก้า ตอ ก้อ

เจ...จ้วห เจอ จี มู สัว กัว จ้วห เลอ โล่ ... เจ จ้วห ลอ อัว เตี เจ จ้วห มู อัว อี นู เตี ลอ
เจ...จ้วห เตีย เนียะ ตี กู ไชจัว ไจห ป้า เอ นู นอ ตี เล่า เนี ตือ อัว หมอ เอ ญือ ค้อ ตือ ญือ เปี เจงห
ออ เจห...จ้วห มู เค้ ไช้อ... ตี จอ เม โค้ เตือ เปาห สอ ตี จอ เม หมอ เล่าเก้า กู กู เจียะ ซือโล่...
เจ จ้วห เตีย เนียะ ตี หมอ เล่า เก้า กู กู เจียะ เอ จี ยง น้อ

เจ เนียะ ตี เตีย "จ้วห เออ ก่า จี น้อ เค้ หมอ กู เจียะ เตือ ก้อ เอ เทีย มัว ยอห ออ" เจ
จ้วห จี น้อ ลอ จ้วห ไช้ ไช้ เจ จ้วห เหล่า มัว ลอ น้อ เจ จ้วห ปือ อี มอห ต้า กิ เจ เจอ ไฮเตีย จ้วห นู
นอ เอ ก้อ จ้อ ก้า มู อัว เตี เอ ก้อ ตี เล่า อือ อัว โค้ อัว มอห ตอ ก้อ ลอ น้อ เจ จ้วห เตีย กู จี มู ออ
นอ นอ มอห เอ ตี เล่า เนี ตือ เจ โล่ จ้อห เทีย หมอ กู เจียะ กู น้อ ซือ กู จี มู ก่า จี มู อัว เอ นู นอ เอ
ก้อ ตี เล่า อือ หม่า อัว ก้า ก้า ตอ ก้อ

เจ...จัว จ้อ ก้า ซี้ ย่อ มู อัว เตี จ้วห ลอ จ้อห ลอ นง เนียะ ตี โค้ เทีย หมอ
ญือ ค้อ ตือ ญือ ตี ค้อ จอห จ้วห มู มัว น้อ เจ เนียะ ตี จ้อ หมอ กู อือ โค้ จ้อห ซือ
โล่า... เจ จ้วห เตีย อู เนียะ นี เนี ตือ เตีย เนี หม่า เจห จ้อ ยง ยง กู เนี กู กู เจียะ เอ
นร้อ เตี กอ เทีย ลี มัว ยอห ลอ ม้อ นอ เจน จ้วห จี น้อ ลอ ไช้ ไช้ เจ จ้วห หล่า น้อ

เจ...สัว ลอ ป้า ตัว ปอ จ้วห โล่...จ้วห เก้าเก้า ล้า เจ ลัวห จี เตา น้อ เจ เนียนู
มู สัว กัว จ้วห เจ สัว ลอ ป้า ตัว ปอ เจ ตัว อัว กัว เจาห เหา เลอ ลู ยอห เจ ตัว ปอ
โล่...

เจ สัว เจอ ไฮ เตีย นอ เปี จ้อ ตู เม ญือะ จ้วห นอ จ้อ มู ญู ญู เนง เอ เปี
หม่า อัว เจา น้อ เจา หน้า เจ สัว ลอ ป้า เจอ จ้อ ตู จ้วห เจ จ้อ เนีย จ้วห ป้า ล่อ มู ตูห
เจ นือ จ้า ญู จ้า เนง มู น้อ ยา เจ สัว ลอ ป้า เจอ มัว เค้า เจอห เจา จ้วห หน้า เจ
มัว จ้วห จ้อ เลห ปือ เลห โล่... เจ เจอ มัว จ้วห เจีย เป้า เฮา มัว จ้วห ตา เตี มัว จ้วห
จ้อ เค้า เจอ เลห เจเนี เจ สัว ลอ ป้า มัว จัว ปือ เลอห เจ ตูห จ้วห เจ จ้วห ล่อ จ้วห เตีย
ลัวห เจาห จ้วห เตีย จี โล่... เจ สัว ลอ ป้า เจอ อัว เตา อี ลู เจ เจา จ้วห ญือ เนีย จ้วห
ฟ้า ลปอ ญือ เจ สัว ลอ ป้า เจอ ยัว เตา อี ตูห ปือ เนียะ เจา จ้วห โล่...

นอ เจ ล้า ลอ ป้า เจอ บัว เตา อี ตู บือ เนียะ ยง ยง เก้า เจา เนีย จ้วห ฟ้า ล่อ
เจ เนียะ ตี เทีย ตี เล่า ตัว ปอ เจ เนียะ ตี เทีย ตี เล่า เตีย อู อือ จี ลู เนีย จ้วห เนีย
จ้วห ป้า ล่อ เซ้ เนีย จ้วห ลอ ตระอ สัว ญือ สัว อัว เตา ลู เจ ยง อัว ลัว เจา จ้วห ญือ เจ
จ้วห จัง เตา จ้วห ตู ปือ เนียะ โล่... จ้วห ตู บือ เนียะ ญู เตา อี ตู เม ตู เจ เนียะ ตี เทีย
ตี เล่า เก้อ ญู เตา อี ตู เม ไช

เจ เนียะ ตี้ เที้ย ตี้ เล่า เจ่อ ดร่า จั๋วหี เตีย จั๋วหี เนีย นอ ก้อ ตี้ เล่า อ้อ มู อ้ว เตี เอ มั่ว อี้ป้า ปิว เตี เอ จัง จัง เจ่า เอ นอ มั่ว ก้อ ตู ตู เจา อ้อ หย่อ เอ ก้อ มู ตัวหี เอ จ้อ ลอ เจา เป็ น้อ เจ จั๋วหี ตู ป้อ เนียะ มู อ้ว เตี โล้... เอ จั๋วหี เจ่อ ไฮ เตีย กู ยั่ว หย่อ กู ตู เม ญู่ระ กู ยั่ว หย่อ กู ตู เม ตู๊ กู จี มู มั่ว เจา ก้อ ตี้ เล่า อ้อ หย่อ ลอ มา อ้อ เยง ลู๊ อี้ หย่า ลี ก้อ ลู๊ นอ เจ จั๋วหี เจ่อ มู โล้...เจ จั๋วหี ลอ จร่อ นา ฮา เปื่อ เปาะ จั๋วหี ตู เม ญู่ระ โล้... เจ จั๋วหี เจ่อ เตีย "เนียตี้ เที้ยตี้ เล่า เอ กู ตู เม ตู๊ เม" "อ้า ก้อ ตู เม ตู๊ เจ่ง ญื่อ เตื่อ ฮอ" เจ จั๋วหี เชรีย เชรีย เจ จั๋วหี ตู ป้อ เนียะ มู จั๋ว เตี ลอ เจ อ้อ เนียะ ยี่ เชรีย เชรีย ตู เม ญู่ระ เจ เชรีย จี เตา ลี โล้า...

เจ เชรีย ก้า จัง ก้า ห่า เจ เชรีย จี เตา ลี เจ อ้ว เนียะ จี้ กั้ว กั้ว นา ฮา จตา เนียะ ตี้ เที้ย ตี้ เล่า เค้อ อี้ ลู๊ ค้อ เจ่อ เอ เกา เอ เตี เล่า เตีย เค้อ ค้อ เจ่อ เจ เนียะ ตี้ เที้ย ตี้ เล่า เค้อ เตา เจ เจ่อ มั่ว เม ญู่ระ เฟา เจาห์ เหา โล้... เจ จั๋วหี มู เชีย เชีย เม ญู่ระ เจ จั๋วหี ตี้ ตี้ กั้ว เจ จั๋วหี เจ่อ มู หย่า จอ กั้ว นาฮา เม ญู่ระ เจ่อ กั้ว เจ่อ เจ่ง เหา ตัว เจ จั๋วหี มู การ์ จ้า เลาห์ ตัว ฮู จั๋ว จั๋ว อ่า นาฮา อ้อ... จากเนียะ ตี้ เที้ย ตี้ เล่า มั่ว จั๋วหี ตู เม ญู่ระ เฟา เหา โล้... เจ จั๋วหี ตู ป้อ เตียะ เจ่อ มู มั่ว จ้อ ลอ ลู๊ ลู๊

1. เด็กกำพร้า

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีสามีภรรยาคนหนึ่ง มีลูกชายสองคน และต่อมาทั้งสองสามี ภรรยานั้นก็เสียชีวิตลง ทั้งลูกชายทั้งสองให้อยู่กันตามลำพัง พี่ชายคนโตนั้น โตเป็นหนุ่มแล้ว จึง แต่งงานกับผู้หญิงคนหนึ่ง ส่วนน้องชายคนเล็กนั้นยังเด็กอยู่ ต้องอาศัยอยู่กับพี่ชายและพี่สะใภ้ ซึ่ง ทั้งสองก็ไม่เต็มใจนักเพราะรู้สึกเป็นภาระ จึงดูดำทุกวัน และไม่ให้อาหารจั๋วหีกิน (น้องชายคนเล็ก) พี่สะใภ้ดำจั๋วหี ว่า "จั๋วหี...อย่างเธอนะ คงทำได้แค่ไปเก็บขี้หนูในถึงข้าวสารเท่านั้นแหละ แล้วก็กิน มันเป็นอาหารด้วยนะ" จั๋วหีตอบว่า "มันสกปรกจะกินได้อย่างไร" พี่สะใภ้ตอบว่า "อย่างเธอนะ ต้อง กินขี้หนูและแมลงเป็นอาหาร" และทุก ๆ วัน จั๋วหีต้องมานั่งเก็บขี้หนูออกจากข้าวสารให้พี่สะใภ้

เข้าวันหนึ่ง พี่สะใภ้ของจั๋วหีว่า "จั๋วหี วันนี้ไปทำไรนะ ไปแล้วตั้งใจทำให้ได้งานมาก ๆ ส่วน พี่กับพี่ชายเธอจะไปหาไก่มาฆ่าทำอาหารอร่อย ๆ ให้เธอกินตอนเย็นนะ" วันนั้นจั๋วหีก็เลยไม่ไปเก็บ ขี้หนูแต่ไปทำไรแทน จั๋วหีตั้งใจทำไรทั้งวัน พอดกเย็นจั๋วหีก็กลับมาถึงบ้านด้วยความหิว จึงเดินไปเปิด หาอาหารกิน และเห็นแต่ข้าวที่ใหม่ติดกันหม้อ และมันหมูขาวเต็มหม้อ จั๋วหีจึงถามพี่สะใภ้ว่า "พี่ มี แต่ข้าวใหม่ ๆ มันกินไม่ได้ครับ" พี่สะใภ้จึงตอบว่า "จั๋วหีเอ๊ย กินไปเถอะข้าวใหม่ ๆ นั้นแหละจะทำให้ เธอมีแรงเยอะ ๆ ไร" ครั้นจั๋วหีจะไม่กินก็หิวมาก จั๋วหีจึงจำใจกินข้าวใหม่ที่ติดกันหม้อเหล่านั้น

แล้วไปนอนพักผ่อน พอเช้าวันต่อมา พี่สะใภ้ก็มาพูดกับจิวอีกว่า “จิว! วันนี้เธอไปทำอะไรต่อนะ ส่วนฉันกับพี่ชายของเธอจะไปหาเนื้อมาทำเป็นอาหารอร่อย ๆ ไว้ให้เธอกินเป็นอาหารเย็นนะ” จิวตอบว่า “ผมไม่ไปครับ เพราะเมื่อวานนี้พี่กับพี่ชายเหลือแต่ข้าวใหม่ ๆ ติดกันหม้อ และมันหมูให้ผมกินเท่านั้น” พี่สะใภ้จึงตอบว่า “ไปเถอะนะวันนี้ ฉันกับพี่ชายเธอจะทำกับข้าวอร่อย ๆ ให้เธอกินตอนเย็นจริง ๆ จ๊ะ” จิวจึงไปทำไร้อย่างตั้งใจเหมือนเดิมทั้งวัน และพอลงมาถึง จึงเอ่ยถามพี่สะใภ้ว่า “พี่ ข้าวและกับข้าวอยู่ที่ไหน” พี่สะใภ้จึงตอบว่า “อยู่ที่เตานั่นแหละ” จิวจึงเอามากินซึ่งมีแต่ข้าวใหม่ ๆ และมันหมูเท่านั้น จิวจึงพูดกับพี่สะใภ้ว่า “พี่ครับ ไหนพี่บอกว่าพี่จะเก็บของดี ๆ ไว้ให้ผมกินใจ ทำไม่มีแต่ของใหม่ ๆ” พี่สะใภ้จึงตอบว่า “กินของใหม่นั้นแหละจะได้มีแรงเยอะ ๆ” ครั้นจิวจะไม่กินก็หิวมากจึงฝืนกินเพื่อประทังความหิว

อยู่มาวันหนึ่ง มีพ่อค้าเงินเดินทางมาค้าขายที่หมู่บ้านของจิว และเห็นจิวใส่เสื้อผ้าขาดรุ่งริ่ง นั่งเก็บขี้หนูออกจากข้าวสารทุกวัน จึงเกิดความสงสาร และคิดพาจิวไปด้วย จึงไปพูดกับพี่ชายของจิวว่า “ฉันขอเด็กกำพร้าคนนี้ไปเลี้ยงม้า เลี้ยงวัวให้ฉันนะ แล้วฉันจะหาเสื้อผ้าให้ใส่และเลี้ยงอาหารเอง” ซึ่งพี่ชายก็อนุญาต

พ่อค้าเงินจึงพาจิวมาอยู่ด้วย และให้จิวเป็นคนดูแลวัวและม้าของพ่อค้า พ่อค้าได้หาซื้อเสื้อผ้าใหม่ให้จิวใส่ และถอดชุดเก่าของจิวทิ้ง พาจิวไปตัดผม อาบน้ำ เขาดูแลจิวเป็นอย่างดี จนจิวโตเป็นหนุ่ม และพ่อค้าก็ได้สร้างบ้านหลังหนึ่งให้จิวด้วย แต่จิวไม่ยอมมาอยู่ พ่อค้าจึงหาผู้หญิงคนหนึ่งมาให้ และจัดพิธีแต่งงานให้จิว

จิวได้แต่งงานกับสาวสวยคนหนึ่ง และอยู่กินด้วยกัน ต่อมาเมื่อพี่ชายและพี่สะใภ้ผ่านมาเห็นจึงพูดด้วยกันว่า “ไอ้ ดุสิ เราไม่รักจิว และปล่อยให้จิวมากับพ่อค้าเงิน พ่อค้าเงินสร้างบ้านให้จิว อยู่อย่างดีแะนะ” ต่อมาแฟนของจิวได้คลอดลูกคนแรกเป็นผู้ชาย ส่วนลูกของพี่ชายและพี่สะใภ้นั้นเป็น ผู้หญิง ซึ่งพี่ชายและพี่สะใภ้นั้นก็ความอิจฉาจิวกับภรรยา จึงคิดหาแผนเพื่อแย่งลูกชายจิว

วันหนึ่งจิวเลี้ยงลูกอยู่ที่บ้านสวนภรรยาไปทำไร่ที่ไร พี่ชายและพี่สะใภ้จึงวางแผนแย่งลูกจิวด้วยกัน แล้วเดินทางมาหาจิวและโกหกว่า “วันนี้ฉันไปไร่มา เห็นหมูป่ากินข้าวโพดของเธอ แนะรีบไปดูสิ แล้วฝากลูกชายของเธอให้ฉันสองคนเลี้ยงก็ได้” จิวตอบว่า “ไม่เป็นไรหรอก ฉันไม่ไป ฉันจะอยู่เลี้ยงลูกของฉัน” พี่สะใภ้จึงบอกว่า “ไปเถอะ ฉันจะเลี้ยงและดูแลลูกของเธอให้ดีอย่างที่เธอเลี้ยงนั้นแหละ เพราะลูกชายของเธอ ก็เหมือนลูกชายของฉัน” เมื่อได้ฟังดังนั้น จิวจึงใจอ่อนและยอมฝากลูกชายไว้กับ พี่ชายและพี่สะใภ้ เมื่อจิวไปไร่กลับมาและมองหาลูกชายแต่ไม่พบ จึงถามพี่สะใภ้ว่า “พี่ครับ ลูกชายของผมล่ะ” พี่สะใภ้ตอบว่า “ลูกชายของเธอก็อยู่ตรงนั้นแหละ”

จิวหิจจึงพยายามมองหา และเดินหาทั่วบริเวณแต่ก็ไม่พบ เมื่อภรรยาของจิวหิจกลับมา จึงได้มาช่วยกันหาจนค่ำ แต่ก็ไม่พบ

ทั้งสองเดินหาทั่วทั้งป่าเขา ลงไปจนถึงลำห้วย และถ้ำต่าง ๆ จึงได้แต่ร้องไห้ ส่วนพี่ชายและพี่สะใภ้ไม่ได้ชุดห่มและนำลูกชายของจิวหิจไปทิ้งไว้ในหลุม พอจิวหิจหาลูกชายได้สักพักหนึ่ง เริ่มรู้สึกปวดท้องอยากถ่าย จึงไปหาที่ถ่ายและไปเจอหลุมเข้า โดยจิวหิจกำลังจะถ่ายลงหลุม แต่ได้ยินเสียงเด็กร้องออกมาจึงก้มลงดูและเห็นว่าเป็นลูกชายของตน จิวหิจดีใจมากและรีบโกยดินออกให้กว้างพอลูกชายของตนออกมาจากหลุม จัดแจงปิดขี้ดินออกจากตัวลูก และกอดปลอบประโลมด้วยความรักยิ่ง ทั้งสองกอดลูกและร้องไห้ด้วยความดีใจที่ได้พบลูก พร้อมกับความเสียใจ และคิดไม่ถึงว่าพี่ชายและพี่สะใภ้ใจร้ายใจดำกับเขาทั้งสองได้เช่นนี้

หลายวันต่อมา พี่ชายและพี่สะใภ้เดินผ่านมาเห็นหมูของจิวหิจที่เลี้ยงไว้ กำลังโตเต็มที่ ทั้งสองจึงคิดหาแผนใหม่ เขาโกหกจิวหิจว่า “จิวหิจ เมื่อวานนี้ฉันกับพี่ชายเธอไปทำไร่มา พวกเราเห็นควางอยู่บนเนินเขาเยอะมากเลย เธอช่วยไปล่าควางมาให้พวกเรากินหน่อยสิ” จิวหิจจึงตอบว่า “ผมไม่ไปหรอก ผมจะอยู่เฝ้าหมูของผมและเลี้ยงลูกชายของผม ผมไม่ไป” พี่สะใภ้ตอบว่า “ไปเถอะ เดี่ยวฉันจะเลี้ยงให้นะ ฉันจะดูแลอย่างดี” จิวหิจตอบว่า “ฉันเคยให้พี่สะใภ้เลี้ยงลูกของฉันแล้ว แต่พี่เอาลูกของฉันไปทิ้งไว้ในหลุม ฉันไม่ยอมอีกแล้ว” พี่ชายและพี่สะใภ้ก็ล่อมจิวหิจอยู่สักพักหนึ่ง จิวหิจจึงยอมขึ้นเขาไปล่าควาง และพอจิวหิจกลับมาพบภรรยากลางทาง ภรรยาจึงต่อว่าจิวหิจว่า “เธอยังจะเชื่อพี่ชายกับพี่สะใภ้หรือ จะทำตามที่พวกเขาที่พวกบอกไปถึงไหน” และพอทั้งสองกลับมาถึงบ้านก็ไม่เห็นหมูที่เลี้ยงไว้ จึงออกตามหา ฝ่ายพี่ชายและพี่สะใภ้ก็ได้นำหมูของจิวหิจมาที่เชิงเขาที่ชันมาก และผลักหมูของจิวหิจให้กลิ้งลงไป และทั้งสองก็หนีกลับบ้าน ส่วนจิวหิจออกตามหาหมูและร้องไห้ด้วยความเสียใจ พอหาหมูได้สักครู่จิวหิจรู้สึกปวดท้องถ่าย จึงไปหาที่ถ่าย พอจิวหิจจะถ่ายเท่านั้นจิวหิจก็ได้ยินเสียงหมู และหันไปดูก็เห็นหมูของจิวหิจ จิวหิจจึงรีบพากลับบ้านทันที

ต่อมาระยะหนึ่ง จิวหิจและภรรยาได้เก็บเกี่ยวลูกเดี๋ยมาไว้ในยุ้งข้าว ซึ่งขนาดของยุ้งนั้นก็ใหญ่มาก และทำให้คนที่พบเห็นอิจฉา วันหนึ่งพี่สะใภ้และพี่ชายอยากได้จึงได้วางแผนกันและโกหกจิวหิจว่า “จิวหิจ วันนี้เธอจะไปไหนหรือ” จิวหิจตอบว่า “วันนี้ผมอยู่บ้านครับ ผมจะอยู่ดูแลลูกและเลี้ยงหมูของผม” พี่ชายจึงพูดว่า “เมื่อวานนี้ฉันผ่านมาเห็นปลาที่แม่น้ำตัวใหญ่มากเลย เธอไปตกปลามาให้พวกเรากินหน่อยสิ” จิวหิจจึงตอบว่า “ผมไม่ไปหรอก ผมจะอยู่ดูแลลูกชายของผมและเลี้ยงหมูของผม” พี่สะใภ้จึงบอกว่า “จิวหิจไปเถอะนะ” ทั้งสองพูดจากล่อมจิวหิจอยู่ที่ไหนจนจิวหิจใจอ่อนยอมไปตกปลา พวกเขาจึงได้โอกาสและรีบไปที่ยุ้งลูกเดี๋ย พวกเขาปีนขึ้นไปบนยุ้ง เพื่อจะขโมยลูกเดี๋ย แต่พอดีจิวหิจเดินกลับมาเห็นเข้า ทั้งสองตกใจจึงพลัดตกลงไปในยุ้ง พอถึงดินตะเกียบตะกาย กอง

ลูกเด็ดยังคงดูให้จมลงไป พอจ้วหวังขึ้นไปถึงข้างบนก็เห็นแต่เส้นผมของพี่สะใภ้เท่านั้น ส่วนพี่ชาย
นั้นจมหายไปแล้ว ทั้งพี่ชายและพี่สะใภ้จึงตายด้วยกันในยั้งเดียนั้น

นิทานเรื่อง เป็นเรื่องเกี่ยวกับเด็กกำพร้าที่พ่อแม่ตายหมด และจ้วห้ออาศัยอยู่กับพี่ชายและ
พี่สะใภ้ แต่พี่ชายและพี่สะใภ้ไม่รัก ซ้ำยังรังแกและแก้งสารพัดด้วย จึงเป็นบาปแก่ทั้งสอง ทำให้
ต้องเสียชีวิตลง

.....
2. ตะ เจีย ตู
.....

ปู่เท่า อู๋ เต่า มั่ว เต่า ลอ 200 ของ เต่า ลอ โล่ มั่ว อู๋ ตู ตู หลัว เจ่า เที้ย อู๋ ตู สลัว
เก๊า มู เกื่อ เตอ ตู สลัวเก๊า นือ เนีย นือ จี มั่ว เจีย ซา นือ เกื่อ เตอ มั่ว 2-3 จู เจี ตู สลัว เก๊า
เที้ย มื่อ เต่า 1 ของ จี มั่ว เจี ก่อ มื่อ ตู สลัว เก๊า เที้ย เทอ ตัว ตู สลัว เก๊า เที้ย ล้อ หลัว ยอ เตอ
อัว เจ่า จ้อ ตี เนว ไช เลื่อ เที้ย ลิมู ย่อ ตัว อู๋ ลูก ยอ มั่ว อู๋ นู ตู ตู ลัว เตอ นู เกื่อ เตอ
ล้อ จี อู๋ ยิง ยื่อ ตู กือ ยื่อ นื่อ เทียม ยอ ตื่อ นือ เต เตีย นือ มู ท่า สลัว เก๊า ตอ ลู
ยอ ตอ ติว เลื่อ รอ จี เต่า ตู ตู จัว เตอ เที้ย มู ไช จ้อ ตู ปอบ ตู สลัว เก๊า เตอ จ้อ เตอ
ขอ ก้อ ตู ลัว ปี ไช จ้อ ตู สลัวเก๊าเต่าเที้ยมู เที้ย ตู สลัวเก๊า ไฮเตีย ก้อ ตัว ล้อ ตู หลัว เกล่า ไฮ
เตีย นือ มู เจ่า เตอ เท่า สลัวเตอ เจีย เม เม ตู สลัวเก๊า ตี ชัว เตอ กา บุง จัว จา ตู หลัว
เจ่า ปอ โต เจีย นย้อ ตอ เฮ่า ปล่า นือ หัง เที้ย ปี ไช ไช คี เจ ตื่อ จี มั่ว ตี เนว นย้อ เต
เกอ ลี เป่า เฮ่า ลี จอ นือ เที้ย จ้อ เต กู ตู หลิว ไฮ เตีย นือ ตี ยี ตู แล้ว เก๊า ไฮ เตีย ห้อ
มู กู มู เตีย ย่อ ไจ กู เกีย มั่ว จ้อ หลัว เจ กี ฮัว นือ มั่ว เต่า เต ดี เจ่า เตอ นือ เจอ
เกีย หลอ ตู หลัว เก๊า ฮู ลี หลอ เต ตู หลัว เก๊า จู จ้อ ล้า เจ จู ลอ ยอ เต่า เต ช้อ นือ
เที้ย ลี เจ่า มู จอ อู๋ จ้อ ตง ตู หลัว เจ่า จา เทอ อู๋ เจ่า ตก หลว เม่า อู๋ ตู เลี้ย ยื่อ เซา ตง
ตู เลี้ย เก ตง เกีย ตู หลัวเก๊า เจ่า เลี้ย ดอ หลอ นือ ม จี อ้อ เนี่ ลี ฮู ก่อ ป้า นือ ต่า ลี นอ
กู ต้า ตอ ป้า ป้อ จอง เจ่า หย่อ ลี ลอ ตัว ลู ชัว ป้อ จอง หล้อ หลอ นือ เที้ย ตัว ลอ จอ
เจ เที้ย มู ไฮ นือ เนีย นือ จี เกียว จอ กือ ตี เทอ เที้ย เที้ย ตัว 3 ตู ู 3 ตู หลัว จ้อ ลอ
กี นือ เฮา คื่อ มั่ว หนู ยู จอ อู๋ ปัว วอง จี มั่ว มื่อ จี มั่ว เกง

.....

2. ผิดตามรัก

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว เมื่อ 200 ปีมีหนุ่มสาวคู่หนึ่งรักกันมาก ทั้งสองไปศึกษาเล่าเรียนไกลออกไปจากบ้าน ฝ่ายชายนั้นพ่อแม่มีเงินส่งเสียให้เขาร่ำเรียนวิชา แต่ฝ่ายหญิงพ่อแม่เขาไม่มีเงินส่ง ผู้ชายมีชื่อว่า นู ผู้หญิงมีชื่อว่า ป๋ออี้ ทั้งสองยังเรียนไม่จบ ป๋ออี้ ก็ออกจากโรงเรียนก่อน เพราะพ่อแม่ไม่มีเงินส่งเรียน ป๋ออี้จึงมาอยู่กับพ่อแม่ของเขา ที่หมู่บ้านของป๋ออี้มีประมาณ 3 - 4 หลังคาเรือนเท่านั้น วันหนึ่งป๋ออี้ป่วยอย่างไม่รู้สาเหตุ จึงไม่มีใครสามารถช่วยรักษาเขาได้ โรงพยาบาลก็ไม่มี ป๋ออี้จึงตายไป ส่วนนูกียังคงศึกษาเล่าเรียนต่อไปไม่รู้ว่าป๋ออี้ตาย พอปิดภาคเรียนนูกิลั้กลับมาบ้าน นูจึงมาอยู่ที่บ้าน บ้านของนูอยู่ห่างไกลจากหมู่บ้านของป๋ออี้ประมาณหลายกิโลเมตรเหมือนกัน นูจึงไปเยี่ยมป๋ออี้ในคำคืนนั้น แต่ระหว่างเดินทางพบเพื่อนชายของนู คนหนึ่งเขาถามนูว่า “จะไปไหน” นูบอกว่า “จะไปเยี่ยมผู้หญิงที่ชื่อป๋ออี้” เพื่อนเขาตอบว่า “คนที่ชื่อป๋ออี้ตายไปแล้ว” หมู่บ้านของเขาไม่มีใครอยู่เลย เพราะว่าเขามาอาละวาด จนไม่มีใครกล้าอยู่ที่หมู่บ้านนั้น นูจึงตอบเพื่อนว่า “นูไม่แน่ใจ นูจะขอไปเยี่ยมด้วยตนเอง จึงจะเชื่อว่ามันจริงหรือไม่จริง” พอไปถึงก็เกือบค่ำพอดี นูจึงไปดูที่หน้าบ้านก็เห็นเขาอยู่ในบ้านจริง ๆ นูจึงเข้าไปทักทายป๋ออี้ ป๋ออี้เห็นนู ด้วยความคิดถึงป๋ออี้จึงรีบไปกอดนู เมื่อนูสัมผัสมือของป๋ออี้รู้สึกว่ามีเย็น นูจึงรู้สึกกลัวขึ้นมา ทั้งสองนั่งพูดคุยไปสักพัก นูจึงบอกว่าหนาวขอเอาไฟให้ผิงได้ไหม ป๋ออี้จึงไปเอาฟืนมาก่อ ตอนที่ป๋ออี้เผลอไปเผลอให้ไฟลุก แต่นูเห็นหนอนกระโดดออกมาจากปากของป๋ออี้ลงไปเผลอ นูกลัวมากจนไม่รู้จะทำอะไร หมู่บ้านนั้นก็ไม่มีใครอยู่อีก เพราะกลัวป๋ออี้ จึงอพยพหนีหมด นูจึงคิดอุบายหาทางออกจากบ้านนั้นไป นูจึงบอกกับป๋ออี้ว่า “ข้าขอไปปีศาจวะหนอยนะ” แต่ไม่ยอม ป๋ออี้บอกว่า “ป๋ออี้จะไม่ด้วย” นูบอกว่า “ถ้าคุณกลัวฉันจะหนีไป คุณก็เอาเชือกผูกเอวของเจ้า และผูกเอวของฉันไว้ ถ้าข้าหายไปแล้วเจ้าจะรู้” ป๋ออี้จึงตกลงเอาผ้าผูกเอวมาต่อกันอย่างยาวพอประมาณ นูจึงออกจากนอกบ้านแล้วเอาน้ำเต้าที่นูใส่หน้านั้นมาผูกกับเชือกไว้แล้วปล่อยให้ไหล แล้วนูกินน้ำไปอย่างสุดชีวิต ป๋ออี้จึงเรียกนูว่า “นูเสร็จหรือยัง” แต่ก็ไม่มีใครเสียงตอบ แต่เสียงน้ำยังตกกระทบพื้นดังอยู่ ป๋ออี้จึงเรียกอีกก็ไม่มีใครเสียงตอบ พอสักพักป๋ออี้ไม่ได้ยินเสียงน้ำดังแล้ว ป๋ออี้จึงออกมาดูปรากฏว่าไม่มีนูอยู่แล้ว เหลือเพียงแค่น้ำเต้าเปล่า ๆ เท่านั้น ป๋ออี้จึงตามนูไปด้วยความเร็ว ป๋ออี้วิ่งไวมากเพราะเขาเป็นผี นูวิ่งไปสักพักหนึ่งเห็นป๋ออี้ตามมาเกือบจะทันแล้ว ก็เกือบจะสว่างแล้วด้วย นูจึงวิ่งขึ้นต้นไม้ต้นหนึ่ง ป๋ออี้จึงขึ้นตามไปด้วย แต่โคตบินต้นไม้มีเหยี่ยวตัวหนึ่งนั่งอยู่บนต้นไม้ด้วย เมื่อนูขึ้นไปเกือบถึงตัวเหยี่ยว ตัวเหยี่ยวกลัวจึงกระโดดหนี ป๋ออี้เห็นมีเงาตะคุ่มตกลงไปป๋ออี้ก็คิดว่าป๋ออี้เป็นนู ป๋ออี้จึงวิ่งตามแต่หารู้ไม่ว่ามันเป็นแค่ตัวเหยี่ยว ป๋ออี้ตามไปเรื่อย ๆ นูจึงได้โอกาส นูจึงลงจากต้นไม้หนีออกไปจากที่ตรงนั้นอย่างรวดเร็ว ส่วนป๋ออี้เมื่อตามได้เหยี่ยวจึงรู้ว่ามันไม่ใช่นู ป๋ออี้จึงวิ่งกลับมาหานูต่อ นูจึง

ต่อไปจนสว่าง ป้อยี้ก็ตามนุมาเรื่อย ๆ เกือบถึงนุแล้ว ทั้งสองวิ่งกันทั้งวันเกือบค่ำเหมือนกัน นุจึงวิ่งไปพบหมู่บ้านหนึ่ง นุจึงวิ่งเข้าไปที่บ้านหลังหนึ่งเขาถามว่า "วิ่งหนีอะไรมา ทำไมตัวเปื้อนจึงอย่างนั้น" นุตอบว่า "เขาถูกผีตามไล่ ช่วยเขาด้วย" เขาจึงบอกว่า "ถ้าอย่างนั้นก็เข้ามาในบ้านก่อน" นุจึงเข้าไปในบ้าน เจ้าของบ้านจึงเตรียมปืน 2 กระบอก ไล่ลูกกระสุนเงิน 1 ด้าม อีกด้ามไล่ลูกกระสุนทอง ตั้งไว้อยู่ที่หน้าประตูบ้าน พอป้อยี้ไล่มาถึง เรียกนุให้ออกไปหาป้อยี้ แต่นุไม่ออกไป ป้อยี้บอกว่า "ถ้านุไม่ออกไปป้อยี้จะบุกเข้าบ้าน" เจ้าของบ้านจึงเหนียวไกปืนทั้งสองสองกระบอกพร้อม ๆ กัน ทำให้ผีป้อยี้ล้มลงตายคาที่ ส่วนนุนั้นก็ขอบคุณเจ้าของบ้านที่ได้ช่วยชีวิตของเขาเอาไว้ เจ้าของบ้านบอกว่า "วิญญาณของผีป้อยี้ยังไม่ตายดี ถ้าจะให้แน่นอนก็ให้เอาเครื่องเล่นไหว้มาทำพิธีส่งวิญญาณให้ไปผุดไปเกิด" นุจึงกลับมาบ้านแล้วมาหาญาติพี่น้อง เตรียมวัว ควาย ไก่ หมู ไปถวายให้เจ้าของบ้านที่ได้ช่วยชีวิตของเขาเอาไว้ และได้ทำพิธีเล่นไหว้อย่างเรียบร้อยแล้ว นุก็กลับมาอยู่บ้านอย่างมีความสุข และแล้วนิทานเรื่องนี้ก็ได้จบลงเพียงเท่านี้

.....
 3. ใจ มู อัว จ้อ

เท้า คู้ เจ มัว อี้ เนีย เนีย เนีย ฮู อัว เซีย ฮอ เนีย จี้ ฮู อัว ใจ เจ เก้อ เจ มู ไล่ ไล่ เลีย เจ เซีย เจ ไฮ เจา ใจ เตีย ยอ อี้ นู เตื่อ ก้อ ตัว เล่อ เอ จี มัว เจ่ง ตื่อ จอ ภู ไล่ เจีย เล่อ ออ เจ ใจ เจ่ง ไฮ เตีย เซีย จี จ้อ ไฮ ลี กอ ไฮ จี ยอ นอ เจ ลู้ ฮี้ เฮ่อ เต่อ ป้อ โจง ตื่อ ลอ อัว เปา ลัว เจา เซีย เล่อ เจ เต้า 3 นู เจ ใจ เจ่ง ตัว เล่อ ลือ เจ เต้า อัว ใจ ยัว ตัว เจ ใจ ตื่อ ไฮ เจา เซีย ไฮ เตีย ยอ ภู ตัว เล่อ ยอ เต้า 3 ตา ก็ มา อ ก้อ ส่า ป้อ ภู มา ก้อ จ้อ ภู จ้า แก่ง จา เตีย อี้ ไต เต้ ตัว เจา ภู เอ ก้อ มู เก่า เจ เล่อ เจ่ง มัว ใจ ป่า ตา เจ จ้อ มู เฟา เจ เต้า 3 ตา ก็ เจ เตีย ลี จ้อ อี้ ไต เต้ เตีย จา แก่ง ซ้า เตีย อี้ ฮือ กาย เต้ เจ ตัว จอ เจ ไฮ เตีย ใจ กา เต้ ตัว เล่อ ลอ จัว มัว เตีย น่อ ม่อ นอ เจ เซีย เจ่ง มู เก่า เล่อ เจ เจ่ง มัว 3 ตู ป้อ โจง ลอ เจ 1 ตู ยื่อ จ้า 2 ตู ยื่อ เป้ เจ มัว อ้า ลอ อือ เจ ไฮ เตีย ต้า เต่อ เตอ ต้า เต่อ เตอ อ้า ตื่อ ลอ เซ่อ ลอ เป้ มู ออ ใจ เจ เซีย เจ่ง ไซ้ นา ฮา อ้า เจ่ง ตื่อ ยู่ ยู่ ลอ เจ ใจ เจ่ง เซอ ลอ เจ ลอ จัว มัง ลอ น่อ ม่อ ตา เจ เจ่ง กา นือ จ้า แก่ง เตีย จ้า ลอ จัว เจ จ้อ ป้อ โจง เจ เล่ง ตื่อ เล ไฮ เตีย อ้า ยอ ภู ตู ภู จา เต้า ตู ลอ ไฮ เตีย อ้า ยอ ภู ตู ภู จา เต้า นอ เจ เจ่อ เจ่ง นรี เตีย ลอ เก่อ เกีย เจ ไฮ เตีย อ้า ใจ ยอ ภู ตู เย นอ เจ จ้อ ป้อ โจง ไฮ เตีย อ้า ยอ เป้ ลี จี นอ เจ เซีย ภู ตู เตีย นอ เจ จ้อ ป้อ จ่ง ไฮ เตีย อ้า ยอ เป้ ลี จี นอ เจ เซีย เตีย ไฮ เตีย อ้า ยอ ภู ตู จี เตีย นอ เจ เซีย จี จอ ลี เจ เจ เซีย เจ่ง ไฮ เตีย ใจ ก้อ เจีย ลอ ภู จอ ก้อ เจีย ก้อ ตัว ลอ ภู จอ ก้อ ตัว นอ เจ เซีย เจา จอ เล่อ มู เจ ใจ เจ่ง ไฮ เตีย ยอ ลี มา ก้อ ยัว จู มัว ภู ฮู อัว นู เจอ เอ ก้อ จ้อ มัว ภู ฮู อัว ก้อ ตู จี เอ ภู มัว ก้อ ฮู อัว มัว เจอ เอ อือ เตีย ลี มู ไล่ อัว เจ เซีย เจ่ง จอ ใจ เตีย จ้อ ป้อ โจง เล่อ มู เล่อ เจ อี้ เปีย ยัว เจา ตู

เจ ป็อ โจง เจง โนง ไฮ เตีย มัว เจอ ไฮ เตีย ก้อ นี้ ไฮ เตีย เปีย ยัว เจา ตู เจ ป็อ โจง เจง โนง ไฮ เตีย
 มัว เจอ ไฮ เตีย ก้อ นี้ ไฮ เตีย ขจก ก้อ ตู นู มัว นอ เอ ก้อ บัว เป้า เป้ ยัว มู ป็อ ขอ ทือ นอ เจ เจ เยง
 ชู้ เตีย เจา มัว เจอ ฮัว เต้ เลอ ไฮ เตีย ยอ เลอ โนง มา ก้อ ไฮ เตีย มู ป็อ ตี ลู้ ก้า เย้ ฮัว ด้า ดัก บู้ ตี
 นอ เจ ป็อ โจง เจง ไฮ เตีย เย้ เย้ เย้ นอ เป้า เตีย เล เจ อี้ จี เจา ตู เจ ไฮ เตีย เจอ ก้อ ป็อ ตอ โจง ตา
 นอ เตีย ลี นอ เจ ไจ เจง ไฮ เตีย เขีย นอ มัว ก้อ จ้อ ล้า ลอ ตี เจา กู ตัว เตีย เตีย ก้อ ตัว เอ กู ลี มัว
 ย่า จา ไตง เจีย ตอ เจ ยอ เลอ เต้อ เต้อ ก้อ เจ ก้อ ตัว ญา ไตง ตอ มู เฮ้า เจ ไจ เตีย ฮัว เต้อ นอ เจ
 ป็อ นา ฮา ป็อ โยง เจง ตัว ตัว เจอ เจ นี้ ตัว ฮัว นือ น้า จ้า ไตง มู เฮ้า ก้า จัว เลอ เจ ตา กี่ เซ้อ ลอ
 นา ฮา ฮัว จา เจอ เจง ยือ เจ ป็อ โจง เจง ไฮ เตีย จา ซ้า ไฮ เตีย ก้อ ตัว เลอ นอ ฮัว จา ก้อ เจง ยือ
 ก้อ เตีย นอ เจ เตีย กู ยือ กู ลี เอ นอ เจ เจอ ยือ เจ เจอ เจง ฮัว ป้า เต้า เจ ป็อ โจง เจง มัว เจา เต เต
 มัว เจอ เจ เจง ไฮ เตีย ฮัว ฮัว จา เลอ ฮอ เต กู ฮัว ลัว นอ เจ ไจ เจง ไฮ เตีย เตอ ก้อ ชู้ เตีย เตอ กอ
 เน เต้า กู มา เลอ ฮัว ป้า เต้า มา เลอ เบง มัว 2 จ้า ก้อง เซอ เตอ ชู้ เตีย เจ ไฮ เตีย เตอ กอ ชือ ลอ
 ฮา นอ เจ ป็อ โจง เจง เจ เต ลอ เจ เลอ เจง มัว ก้อง นอ เจ ป็อ โจง เจง ไฮ เตีย ฮัว มัว เจอ มา ลัว
 เมือ ลัว เตอ ชือ ลอ ฮอ นี้ เต ลัว มือ ฮัว ลัว ลี ลัว ตือ ซา ไฮ เตีย ลัว ลี เจา เต เต นอ ลอ ฮอ มัว เจอ
 ลี เจง เต ฮัว เตีย ตือ ยือ มัว เจอ มัว โกอง นอ ชือ เจ ยือ ยือ เจ ป็อ โจง มู เยีย เยีย มอ ลอ เจา มัว
 เจอ เจา เขีย นอ เจ ยือ ยือ เจ จ้อ เจง ไฮ เตีย ก้อ ไจ เจอ มู นอ ฮ้า ลอ เตอ เป้ เซ้า เต้ นอ เจ ไจ เจง
 ไฮ เตีย เขีย ก้อ ยือ เอ ก้อ จอ จ้อ เนีย เตอ เป้ เตอ ยือ เอ กู ยัว มู นอ ฮ้า เตอ เจอ เตอ เป้ ลัว เต้
 ยอ กู จอ เตก ก้อ ก้อ เจีย เตอ กู เอ อี้ มา ลี ลอ ฮัว เนีย ยี่ ฮอ ยอ เยีย จี เตอ เจ เยีย ยัว มู เยีย นอ
 เจ เจง มู เลอ เจ มู เตอ 3 ลี เจ เขีย จอ จอ ไจ ลี เจ เบง จอ จ้อ ป็อ โจง นอ ยือ เต้อ เจ เขีย เจง เตอ
 เตอ โจง เจ เตอ มู ป็อ เซง เลอ ไจ ก้า เจอ ฮ้อ... จ้อ มัว เอ ลอ เจา ตอ นือ ลี มา นือ ยือ เต้ เลอ นือ
 เจง จี เตอ ฮัว จ้อ เนีย นือ เจง ฮัว เนง ฮัว ต้า เจ เจง ไฮ เตีย ฮัว จา ก้อ ฮอ
 ตัว นอ น้า นอ เจ เขีย เจง ไฮ เตีย ตือ ยอ กู เนีย จี มู นอ ฮ้า เตอ เตอ เป้ ลัว เต้ เลอ เอ กู จง จอ ชือ
 นอ เจ เจา ไฮ เตีย เอ กือ บู้ เป้า นือ ลอ เอ นือ โยง จา กู จี เป้า ลี นอ เจ เจง ไฮ เตีย นือ ลอ ลอ ลี
 ลอ ต้อ เฮ้า เตอ เล อฮอ ลอ ลอ กู มัว 3 ลู้ จี เจา ก้อ ยอ นือ ลอ มา นือ ยือ บัว ตอ ก้า นอ ยอ เลอ
 โนง มา ก้อ ไฮ เตีย จี เตอ ลอ นอ ฮ้อ... มา นือ ยอ ตู ยือ ตอ ก้า นือ ต้อ เฮอ ลอ ลอ เตอ เลอ ยอ ลอ
 จอ มา ก้อ ใจ์ เกียว จ้า ต้า มา ก้อ ไฮ กอ นือ จัว ขอ เจา เจ ก้อ มัว 3 ลู้ จี กอ ป็อ เจา เอ้า ขจก เจ้า
 มา นือ เตีย ลี จอ เตอ ก้อ นอ เจ จอ นู จ้อ ลอ เจ ป็อ โจง เขีย เขีย เลอ ไม้ ตอ เจ ไโร เตีย มัว เจอ ก้อ
 นู เจง ตู เตอ เจ ไฮ เตีย จี ยอ เจ ลอ อี้ จอ ลอ ลอ เจ ไฮ เตีย มัว เจอ ยอ ตู เตอ ลอ มา เจ ไฮ เตีย
 เตีย จี ยอ นอ เจ เจง ลอ จอ ตู ตอ ก้า ตู ลู ท้าย ซ้า เจ ลอ ลอ เจ มัว เจอ เจง ไฮ เตีย กู นู เจอ ยอ ตู
 บั๊ย ตี นอ เจ เจง ไฮ เตีย เย้ เย้ เย้ ยอ นือ ตู นู เจอ นือ นี้ เป้า เตีย เล นอ เจ ลอ จอ เจ เขีย เจง ไฮ

เตี้ย ใจ ก้อ จัว ขอ เจ้า นอ เจ เจ่ง จัว จขอ เจ้า เจ มัว 3 ลู้จี้ ป้อ เจา เฮา ขอ เจ้า เจร ชา ตี้ เต จัว เปี้ย
 เจา เจ เจ่ง ไฮ เตี้ย ใจ เจี้ย กู จอ ก้อ มู นอ เจ เจ่ง จอ มู เจ มู เตา 3 นู เจ ไฮ เตี้ย ใจ นี ใจ กู ขอ จอ
 กู เนี้ย ลี เอ ก้อ จ่อ กู มู ชัว กู เนี้ย จขอ จา ก้อ จี เจ่ง เนง เล่อ เอ กู จี เตา จอ ก้อ ย็อ เจ อ้อ เนี้ย เตี้ย
 ลี ลอ เตา ใจ ลอ เล่อ ยอ ยัว ยอ ยัว ป้า ใจ เจ อ้อ...เตี้ย เจ่ง เตี้ย อี้ เปี้ย กู ก็ ใจ เตา เอ กู มา ลี ชัว
 เก้า ไฮ เตี้ย กู จี กู ก็ เตา เล่อ ก่อ เน้ ตัว นอ มา เน้ กา รัว กา อู๋ นอ ตัว ก็ นอ เจ เจ่ง มู ไฮ เนี้ย ใจ
 อ้อ ต้อ ยัยทชี่ ใจ เจ กู มู ต้อ เขา ลี ลอ เจ อ้อ น่อ นอ เจ เจ่ง มลู ท่อ ม่อ ลอ เจา อ้อ ต้อ ยัว ชี่ ใจ เจ
 กู มู ต้อ เขา ลี ป้อ ต้อ ยัว ชี่ ใจ เจ ลอ กู ชัว ก้อ เจา จอ จ่า ก้อ มู เล่อ จี มัว เล่ง ต้อ ชัว ก้อ เจา เจ
 อ้อ ตู มู ชัว เจา เซา จ้อ จี ตัว เจ เซี้ย มัว ใจ จ่อ เป้า จ่อ จี เจา เซา จ่อ เจ จี ตัว ตา เจ ฮู ไฮ เตี้ย เนี้ย
 เตี้ย จี เออ...กา ลัว ตัว ก็ ล้อ เจ ใจ เย โยง เกา กู น่อ ไฮเตี้ย เนี้ย เตี้ย จี เต่า ออ... อ้า กู ไฮ เตี้ย ตู
 นี ชัว เออ...ชัว นี ว่า นี เก้ เตี้ย ออ...นอ เจ เซี้ย เจ่ง จ่า ก้า ฮู ไฮ เตี้ย เนี้ย เตี้ย จี เออ...กา ลัว ตัว ก็
 ออ...เจ เจ่ง จ่อ ลัว ลอ จ่อ จ่อ เจี้ย ลอ จ่อ จ่อ เตา ลอ ล่อ ตัว เจ เจ่ง ตัว ก็ ตา เล่อ เจ เจ่า จ่อ มู
 ลอ เฮ้า อี้ ลู้ กา ถาง เลี้ย เจ มู มัว กัว ยู่ ลอ เจา เจ เจา เต้ เต้ เจ เต่อ จ่อ เจ เล เล่อ เล ใจ เจง ไฮ
 เตี้ย เซี้ย จี จ้อ มัว กู อัว ลี น่อ นอ เจ เจ่ง มู ตัว อี้ ตู ก็ เตี้ย อัว อี้ จู ม่อ เจา น่อ เจ ใจ เจ่ง ไฮ เตี้ย จี
 จ้อ มัว กู เจ ลี นตอ เล่อ เอ มู เป้า อี้ เปี้ย เต้ เอ กู ยัว ลอ ตา เต้ ลอ เจ เจ่ง ลอ น่อ ม่อ ตา เจ เจ่ง
 ลอ ตา เต้ ตา เจ นอ เจา เซี้ย เจ่ง จ่อ มู เป้ เจ เจ่า ไฮ เตี้ย จ่อ ย้า เออ...กู จ่อ เน้ ตู จี ตัว เล่อ นอ
 เจา จ่อ เจ่ง เต่อ ลอ เจท เนี้ย ต้อ ป้อ ลอ เตี้ยว มู เก่อ ตู ต้อ ป้อ ลี เตี้ย มู เก่อ เจ เจ่ง เตี้ยว ลอ เจ
 เนี้ย ต้อ ป้อ ลอ เตี้ยว มู เก่อ ตู ต้อ ป้อ ลี เตี้ย มู เก่อ เจ เจ่ง เตี้ย มู โป่ง ก้า จัว ตา เล่อ เจ เจ่ง ตา
 เล่อ เจ เซี้ย เตี้ย ใจ อ้อ ตู เจ่ง ชี่ ฮู้ชี่ เนี้ย เจ ตา ลี นอ

3. ใจไปเป็นเสือ

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วมีสามีภรรยาคนหนึ่ง สามีชื่อว่า ใจ ส่วนภรรยาชื่อว่า เซี้ย วันหนึ่ง
 ใจกับเซี้ยไปดูไร่นา แล้วเซี้ยบอกใจว่า “ใจ หากว่าวันหนึ่งเธอจากฉันไปแล้วใครจะอยู่กับข้า” ใจบอก
 ว่า “เซี้ย อย่าพูดอย่างนั้นสิ ข้าคิดถึงเจ้ามาก คำพูดเหล่านั้นไม่สมควรพูดเลยนะ” แต่ที่เซี้ยพูดก็
 เพราะว่า เซี้ยฝันไว้ว่า อีก 3 วัน ใจจะตาย พอถึงเวลานั้นก็เป็นอย่างที่เซี้ยฝันเอาไว้จริง ๆ แต่ก่อน
 ตาย ใจได้บอกกับเซี้ยว่า “เซี้ย ถ้าหากว่าเจ้าอยากพบข้าอีก ถ้าอีก 3 วันที่ข้าตาย ให้เจ้าเอาแคน
 และนำมาให้ข้าที่หลุมศพ แล้วข้าจะลุกมากิน แล้วเจ้าจะพบข้าเอง” พอตายไปได้ 3 วัน เซี้ยก็ทำ
 ตามที่ใจบอกเอาไว้ เซี้ยเอาข้าว น้ำ และก้แคน ไปที่หลุมศพของใจ แล้วพูดขึ้นว่า “ใจ ฉันเอาข้าว
 เอาน้ำเอาแคนมาแล้ว ให้เจ้าลุกขึ้นมาเถิด” แล้วเซี้ยก็นำไปหลบอยู่ที่กอหญ้า เห็นผีดิบ 3 ตัว
 กระโดดมาที่หลุมศพของใจ แล้วเรียกรว่าว่า “ต้า เต่อ เตอ, ต้า เต่อ เตอ, ต้า เต่อ เตอ” 3 ครั้ง แล้วดิน
 ก็แยกออกจากปากหลุมศพ ใจก็ลุกขึ้นออกมาจากหลุมศพ แล้วเอาน้ำมาล้างหน้า แล้วก็กินข้าว

เสร็จแล้วก็เอาแคนมาเป่า ผีดิบ 3 ตัว จึงแย่งกันเอาใจมาเป็นสามี่ ต่างพูดกันว่า “ใจเป็นของข้า”

เซียงจึงกระโดดออกไปกอดเอวของใจแล้วบอกว่า “ใจเป็นของข้า” แล้วพวกผีดิบจึงหยุดเถียงกันแล้ว

บอกกับเซียงว่า “นี่คือสามี่ของพวกเรานะ” เซียงก็บอกว่า “นี่คือสามี่ของข้าต่างหากเล่า” เซียงไม่ยอม

ปล่อยมือออกจากเอวของใจเป็นอันขาด เซียงจึงบอกกับใจว่า “ใจฉันคิดถึงคุณ ไม่ว่าจะต่อไปคุณตาย

ฉันก็จะตายกับคุณ คุณรอดฉันก็จะรอดกับคุณ” เซียงจึงไปกับพวกผีดิบและใจก็ไปด้วย ใจบอกกับ

เซียงว่า “ถ้าฉันคุณต้องเรียกฉันว่าพี่ ส่วนข้าจะเรียกเจ้าว่าน้อง” เราทั้งสองจึงจะไปผานด้านของผีดิบ

ได้ พวกเขาจึงไปเดินทางไปในป่าพง ตกกลางคืนผีดิบตัวหนึ่งบอกกับเธว่า “ไหนเจ้าบอกว่าเจ้าเป็น

น้องเขา ใจบอกซิว่าคืนนี้เราจะไปนอนกันที่ไหน” เซียงจึงตอบ “เราจะไปนอนกันที่หน้าผามีแผ่น

สีเหลืองอร่ามนั้น” ที่เซียงรู้ก็เพราะว่าใจได้บอกไว้ก่อนแล้ว ผีดิบจึงบอกว่า “เอ! จริงแล้วเก่งดีนี่” แล้ว

คืนนี้ พวกเราจะให้เจ้านอนติดกับประตูนะ แล้วใจบอกกับเซียงว่า “ให้เอาผ้าผูกเอวของเซียงมัดติดไว้

กับเอวของใจไว้ แล้วใจหาท่อนไม้ที่ติดอยู่กับประตูให้ตกลงไปหน้าผานะ” เซียงจึงนอนคืนนั้นผีดิบมา

ถีบเซียง เซียงจึงถีบท่อนไม้ตกลงหน้าผาไป พอวันรุ่งขึ้นตื่นขึ้นมา ก็เห็นเซียงอยู่ปกติเหมือนเดิม ผีดิบ

จึงเจ็บใจมาก พอคืนที่สองทั้งหมดก็นอนอีก พวกผีดิบจึงเอาเล็บมือไปบีบเซียง เซียงบอกใจว่า “ทำไม

เขาถึงหยิกข้าจังเลย” ใจบอกว่า “นี่เป็นการปักผ้าของพวกผี คุณเป็นมนุษย์คุณก็ใช้เข็มสิ” เมื่อเขา

หยิกถูกคุณ คุณก็ใช้เข็มปักที่มลงบนฝ่ามือของเขาเดี๋ยวก็หยุดเอง” เซียงจึงเอาเข็มมาแล้วนอนสักพัก

ผีดิบก็ยื่นมือมาหยิกเซียง เซียงจึงใช้เข็มปักที่มลงบนฝ่ามือของผีดิบจนเจ็บแสบ ผีดิบจึงนอนไป พอถึง

วันรุ่งขึ้น พวกผีดิบจึงบอกว่าวันนี้จงพาใจไปกินดินบนยอดเขา ให้เจ้าอยู่ที่บ้านรออยู่กับพวกผีดิบ

แล้วใจจึงไปเพียงคนเดียว ใจไปได้ 3 เดือน เซียงคิดถึงใจมาก วัน ๆ อยู่แต่กับพวกผีดิบเท่านั้น เซียงจึง

ออกไปเดินเล่นตามภูเขา เซียงไปพบชายผู้หนึ่ง เขาถามว่า “เซียง คุณมาทำอะไรที่นี่” เซียงตอบว่าเซียง

มาหาสามี่ของเขา แล้วชายผู้นั้นบอกว่า “เจ้ารู้หรือเปล่าว่า วันที่เขากลับมาเขาจะเป็นอย่างไร เซียง

บอกว่า “เซียงไม่รู้” ชายผู้นั้นจึงบอกเซียงว่า “วันหนึ่งที่เขากลับมา ตัวเขาจะใหญ่และปากจะอ้าใหญ่

มาก ข้าจะให้ผลไม้ 3 ผลนี้ให้เจ้า ถ้าเขาอ้าปาก เจ้าก็เอาผลไม้ 3 ลูกนี้โยนเข้าไปในปากของเขานะ

แล้วเขาจึงจะจำเจ้าได้ แล้วอย่าลืมล่ะ เขาคือคนมาสุดท้ายที่สุด” พอพูดจบร่างชายผู้นั้นก็หายไป

เซียงจึงกลับมารออยู่กับพวกผีดิบ พอถึงวันกลับมาของใจ พวกเขาทั้งหมดไปรอใจอยู่ที่ปลายทาง

มีคนหนึ่งเดินผ่านมาผีดิบบอกว่า “เซียงพี่ชายของเจ้าก็คือคนนี่แหละ” เซียงบอกว่า “ไม่ใช่หรอก ไม่ใช่

พี่ชายข้า” ผ่านมาอีกคน ผีดิบบอกว่า “เซียง นี่แหละคือพี่ชายของเจ้า” เซียงบอกว่า “ไม่ใช่หรอก”

พอรออีกสักพักหนึ่ง เซียงเห็นคนเดินมารูปร่างใหญ่โตมากเดินมา เซียงบอกกับพวกผีดิบว่า “นั่นแหละ

คือพี่ชายของข้า” พวกผีดิบบอกว่า “เอ! เก่งจริงนี่ นี่คือนี่พี่ชายของเจ้าหรือ” พอมาถึง เซียงบอกให้ใจ

อ้าปาก ใจจึงอ้าปาก แล้วเซียงเอาผลไม้ 3 ผล ใส่ลงไปในปากของใจ แล้วตบใจที่หนึ่ง ใจจึงจำได้

ว่าเป็นเชย เชยจึงบอกใจว่า “ใจ เราจากพ่อแม่ของเรามาานเหลือเกิน เรากลับไปเยี่ยมพ่อแม่ของเราเถิด” ใจกับเชยจึงทิ้งพวกผีดิบไว้ แล้วพวกเขาทั้งสองจึงเดินทางไปหาพ่อแม่ของเชย ระหว่างเดินทางเชยก็เริ่มหิว แต่ใจไม่หิวเลยเพราะใจเริ่มจะไปเป็นผีดิบแล้ว เชยกลัวใจจะไปไม่ทันการณ์ จึงเดินทางไปเร็วมาก จนถึงหมู่บ้านของพ่อแม่ของเขา เชยจึงให้ใจรออยู่ข้างนอกหมู่บ้าน เชยจึงเดินเข้าไปในหมู่บ้าน แล้วตรงไปที่บ้านของพ่อแม่ของเขาแล้วบอกว่า “พ่อจ๋า แม่จ๋า ! ลูกพาตัวใจมาได้แล้ว พ่อแม่ เตรียมตัวรับเขาได้แล้วนะ ถ้าลูกเรียกให้มาก็มาช่วยจับใจเอาไว้นะ” แล้วเชยมาคดข้าวในใบตองแล้วนำมาให้ใจกินแล้ว พอกินข้าวเสร็จแล้ว ก็ให้ใจนอนหลับแล้วก็เรียกพ่อแม่มาช่วยจับ ก็มาช่วยจับใจเอาไว้ได้ แล้วก็นำมาขังไว้ที่บ้านจนหลายวัน ใจกลายเป็นเสือแล้ว ก็อดกลืนไม่ได้เพราะถูกขังเอาไว้ พ่อจับไว้นานไปก็ไปตักขี้มาให้ใจแช แล้วหนังเสือก็ค่อย ๆ หลุดล่อนออกมาแล้ว ใจก็กลายมาเป็นมนุษย์เหมือนเดิม ใจให้เธอนำหนังเสือไปล้าง แล้วเอาไปกางไว้ที่เชิงหน้าผาไว้พอเชยนำไป เชยก็บอกว่า “พวกผีเอย ข้าพาตัวของพวกเจ้ามาแล้ว” พวกเขาจึงเอาหนังเสือวางไว้ที่หน้าผาแล้ว พอดกกลางคืน พวกผีก็มาตามหาเก็บหนังเสืออยู่ที่หน้าผา คิดว่าเป็นตัวจริง พวกผีดิบจึงกระโดดไปกอดหนังเสือ พวกผีดิบตกหน้าผาไปที่ละตัว ทีละตัวจนหมด ผลสุดท้ายใจกับเชยทั้งสองก็มาอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขอีกครั้ง ตลอดชีวิตของเขา ทั้งสองก็ไม่มีสิ่งใดมาขัดขวางความรักของเขาอีกเลย

4. นอง ปลา เต้า เหลา

เพ้า อู้ อ้อ มั่ว อี้ จ้อ จี้ เชย เชย ลี เจา เจ่ง มั่ว อี้ ตู ปา เจ่ง น่อ เจ เต้า ซี เต้า ปา ลู้ ขอ มั่ว เจ่ง ตี ลอ เตอ อู้ เตย เล่อ เจ ปา เจ่ง ไฮ เจา เก้า ไอ เตย เก้า เอ เก้า ลอ อ้อ น่อ จี นอ เจ เก้า เจ่ง ลอ เจ เก้า ลอ จ้อ เจ ปา เจ่ง อ้ว ขอ มั่ว เร ลอ เจา เก้า เจ เก้า เจี เจ เก้า เจ่ง เตย มู เต่อ ม้า เต้า เจ เจ เต้า เตย ลี ทอง มู เจา ไช้ง เจ ดวัง เทย ลี ตอ มู เจ่า ป้อ กั๊ กู ขอ มั่ว เจา ป้อ กั๊ กู เตย ลี ทอ เจชีย ทอ ตัว เจ ทอ มู เจา เจ่า ก้า จื่อ เจ เจ่า ก้า จื่อ ใจ เจ เตย ลี มู น่อ เจ่า ลู้ เฮ้า เปา ก้า จื่อ เจ เตย ลี เวา มู ไต ป้อ เจ่ง จ้อ เม ยั่ว ตัว ตา เล่อ เจ ลู้ ซี เฮอ เตอ เจ ป้อ เจ่ง ต้า ตอ มู เจีย น่อ มู เจีย น่อ เลปอ เจ ลอ จ้อ เจ จ้อ เม ยั่ว ตัว ตา เล่อ เจ ป้อ เจ่ง จี โยง เตย ลี เจ ป้อ เจ่ง เจ่ง มู ไฮ เจา เยอ เข้า ไฮ เตย เยอ เข้า กู มู เจีย น่อ เล่อ เอ จ้อ โตง เวา ลอ ไต กู จ้อ เม ยั่ว ตัว ตา เล่อ มา กู จี ดยง เตย ลี นอ เจ เยอ เข้า เตย ลี นอ เจ เยอ เข้า เตย ลี ฮู จ้อ โตง ตัว เจ ไฮ เตย ลี ลี จา ก้อ เตย ลี เอา มู ไต จ้อ เม ยั่ว ตัว ตา ลี นอ เจ จ้อ โตง ไฮ เตย ลี ยอ กู เน้ กู ยื่อ กู เอ เจ่า ก้า จื่อ ลอ น่อ กู เจ กู ก้อ จา เอ กู เตย ลี เวา มู ไต ตา เจ มู โน้ง เจ่า ก้า จื่อ เจ ไฮ เตย จชีย ยอ ตี กู เนย ยอ ตี ป้อ กั๊ กู ลอ กู ทอ กู เอ กู เตย ลี น่อ นอ เจ ฮอ มู ฮู ป้อ กั๊ กู ตัว ป้อ กั๊ กู เตย ลี ไฮ เตย

จึค ย ตี ฎู ฎี ยอ ไซ้ง งอ โง เยง ลอ เปา ฎู ตี เต้า เน เต้า ตอ เป่ จั้ง ลอ เน ลอ เจ ฮอ มู เน้ง เต้า เจ
 เตอ ฮอ ไฮ เตีย จี ยอ ตี ฎู เน ยอ ตี เก้า เน เก้า เตีย ลอ เต่อ ฎู เอ ฎู ม้า ตู ตา เอ ฎู เตีย ลี ต่อ ลอ นอ
 เจ ฮอ โน้ง เก้า เจ เก้า ฮอ ไฮ เตีย อี ยอ ตี ปลา ตา ปลา ฮู ไฮ เตีย เก้า เก้า จี เสีย เสีย เล่อ เอ ลอ
 อ้อ น่อ จี นอ เจ ฎู นอ เอ ฎู มู เอ ปลอ อัว ขอ มัว เล ลอ เอ ฎู เตีย ลี ใจ นอ เจ ฮอ มู โน้ง ปลา ตัว เจ
 ไฮ เตีย อัว จาก ฮอ อัว ลี กอ เต้ นอ ลอ ยอ ตี ก้อ ซื่อ นอ เจ ปลา เตีย ลี ไฮ เตีย ฎู ลา ตา เก้า ซื่อ
 อา นอ นอ เจ เย่อ เข้า เจ้ง มัว ปลา ฎู เต้า เฮา จื่อ เจ ปลา เต้า เฮา เจ้ง ตี ไล้ มู ต่อ ซื่อ ปือ เตีย เจ้า
 เจ้า เก้า เล่อ ไล้ เจ มัว เต้ง เม่ง เตอ เปา นอ ลอ ยอ ลี ปลา ซื่อ เจ ยา ต้า เนง นอ ตา ลี นอ

4. นกฮูก

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีต้นไม้อยู่ต้นหนึ่ง กำลังมีผลสุกอยู่พอดี มีสัตว์นานาชนิดมา
 กินลูกไม้ของต้นไม้ต้นนั้น วันหนึ่งมีนกฮูกตัวหนึ่งมานั่งเกาะอยู่บนต้นไม้ กำลังกินผลไม้อยู่ นกฮูก
 มองไปเห็นกวางตัวหนึ่งนกฮูกจึงคิดจะแกล้ง นกฮูกจึงหันไปด้านหลังแล้วเรียกกวางว่า “กวางเอ๋ย
 กวาง เรามากินลูกไม้กันเถิด” กวางจึงเดินมาใกล้ ๆ นกฮูกจึงหันขึ้นมาทางข้างหน้า ทำตาโต ๆ กวาง
 เห็นเหมือนนกฮูกจะทำตาออกมา กวางจึงวิ่งหนีเพราะความกลัว กวางจึงวิ่งไปโดนเถาพื้กทองทำให้
 ลูกพื้กทองขาด และกลิ้งตามหน้าผาไป ลูกพื้กทองกลิ้งไปถูกต้นสน ทำให้ต้นสนกระเทบกระเทือน
 จนลูกร่วงหล่นไปโดนแม่ไก่ป่าที่กำลังพักไข่อยู่ ทำให้แม่ไก่ป่าโมโหมาก จึงจิกโน่นจิกนี่ ทำให้แม่ไก่
 จิกโดนหนอนตัวหนึ่ง ด้วยความเจ็บหนอนจึงไปกัดกินรากต้นมะละกอ ทำให้รากมะละกอขาดหมด
 ต้นมะละกอจึงล้มไปทับลูกของนกซึ่งกำลังนอนอยู่ในรังตายหมด เมื่อแม่นกกลับมาเห็นลูกตายหมด
 จึงได้แต่ร้องไห้ แม่นกจึงไปฟ้องเทวดาว่า “ท่านเทวดา ลูก ๆ ของข้าอยู่ในรังดี ๆ ต้นมะละกอก็ล้มมา
 ทับลูกของข้าตายหมดเลย” เทวดาบอกว่าให้ไปตามมะละกอมา เมื่อมะละกอมาถึง เทวดาจึงถาม
 ว่า “มะละกอ นกบอกว่าเจ้าล้มทับลูก ๆ ของเขาตายหมด เป็นเพราะอะไร” มะละกอตอบว่า “ข้าอยู่
 กับต้นของข้าดี ๆ แต่หนอนมากัดรากของข้า ทำให้ข้าไม่มีรากยึดกับดิน ข้าก็เลยล้มมาทับลูกของ
 เขา” เทวดาบอกถ้าอย่างนั้นไปเรียกหนอนมา มะละกอจึงไม่เรียกหนอนมา หนอนจึงบอกว่า “ข้าอยู่
 ในหลุมของข้าดี ๆ แต่อยู่ ๆ แม่ไก่ก็มาจิกโดนข้า ข้าเจ็บ ข้าจึงมากัดต้นมะละกอ” เทวดาจึงบอกว่า
 ถ้ามันไปเรียกแม่ไก่มา หนอนจึงไปตามแม่ไก่มา แม่ไก่บอกว่า “ข้าอยู่กับลูก ๆ ของข้าดี ๆ ในรัง แต่
 ลูกต้นสนต่างหากที่หล่นมาโดนข้า ข้าตกใจกลัวจึงจิกโดนหนอน” เทวดาบอกให้แม่ไก่ไปตามลูกสน
 มา ลูกสนบอกว่า “ข้าอยู่กับต้นของข้าดี ๆ อยู่ ๆ ลูกพื้กทองก็มาโดนต้นของข้า ทำให้ข้าหล่นไปโดน
 แม่ไก่” เทวดาจึงให้ไปเรียกพื้กทองมา ลูกสนจึงไปเรียกพื้กทองมา พื้กทองบอกว่า “ข้าอยู่กับต้นของ

ข้าดี ๆ แต่กวางก็มาเตะโดนข้า ข้าจึงกลิ้งไปโดนต้นสน” เทวดาจึงให้ฟักทองไปเรียกกวางมา กวางบอกว่า “ข้าอยู่ของข้าดี ๆ แต่นกฮูกเรียกข้าไปกินผลไม้ แต่ไปถึงนกฮูกทำเหมือนลูกตาจะออกมา ข้ากลัวข้าจึงวิ่งหนีไปโดนฟักทอง” เทวดาจึงให้ไปเรียกนกฮูกมา นกฮูกมาถึง นกฮูกไม่มีอะไรที่จะพูด เทวดาจึงลงโทษโดยการเอาหัวของนกฮูก มาจับหมุนจากข้างหน้าไปด้านหลังเป็นวงกลม จนทุกวันนี้ นกฮูกจึงหันได้ตั้งแต่หน้าไปด้านหลังได้อย่างสบายเหมือนไม่มีกระดูกยึดเลย ปัญหาที่มีมานี้ก็เพราะ นกฮูกเพียงตัวเดียว

5. ตู ตี ตู หมั่ว อ้ว นง

ภา อู ฎู ฎู หนีเย นี ยู ไซ อ้อ ตู มี ตู อี ตู ตู หนีเย อี ตู ไฮ เจ เกอ จี จอ อ้อ ตู มี อ้ว ลอ เกอ เกอ จ้อ มู อ้ว เกอ อ้อ อ้อ ตู ล้อ เตีย เกอ มู อี ฎู เกอ มู เจีย เอ้า ปิว เจ ลอ จ้อ ต้อ เกอ เคา เจ ตู ฎู หนีเย ไฮ เกอ ไซ ตู ฎู หนีเย ตู มั่ว หนีเย ไง ไซ ตู ฎู เจา เจ ตู มั่ว อู มี นือ นือ เจ นือ เน เต เกอ นือ ตู มั่ว ฎู มี เจ ตู มั่ว ไฮ เตีย ฎู ยัว มู เกีย ฎู หนีเย เจ อ้อ หนีเย เจ เจ ตู ฎู จี ก่า เจอ เจ เจ ตู หมั่ว ลอ ฆอ เจ ตู หนีเย นัง ไฮ เตีย อ้ว ลา วิ ปอ ตู ฎู ลอ เจ ตู หมั่ว ไฮ เตีย อ้อ อ้อ เล่ง ลอ เจ นือ ไฮ เกอ ฎู ไซ นือ เจา เจ ฎู ฎู มี นือ นือ เจ นือ เกอ ฎู ฎู มี เจ ฎู ไฮ เจา นือ ไฮ เตีย ฎู ยัว ลอ เกีย ก้อ เจ นือ ไฮ นือ หนีเย ลี จี ก่า ลอ เจ เจ นือ หนีเย ไฮ เตีย เจอ เกอ เกอ ฎู มี เล่อ ลอ ลี อ้ว ลี ลา ก้อ ฆอ ก่า มู ไฮ เกอ นือ ฆอ ค้า ลอ ฎู หนีเย จี เจ นือ ลี นอ เจ ตู หมั่ว หนีเย นอ ค้า มู ฮู ตู ฎู ไฮ เตีย “ลอซัว” เต ตู ฎู หนีเย เต ไฮ เตีย “ไซ ๆ” เจ ตู ฎู หมั่ว ฆอ ค้า ไฮ เตีย “ลอซัว” เต ตู ฎู หนีเย เต ไฮ เตีย “ไซ ๆ” เจ เกอ หนีเย ฎู ฮู ลี เตอ มู เต ๆ เจ เกอ หนีเย ลี ตัว มู อ้ว อ้อ ตู หนง หนีเย นอ ตี เนง มู เป เน้ หา หยอง เอ หนีเย หนอ อ้อ หนง กัว ๆ ตู ป้อ คัว ไฮ เตีย “เกอจัว” เจ ตู เจาคัว “ไซ ๆ” อ้อ ตู หนอง เหลอ หนอ ย้อ อ้อ ตู ฎู

5. พี่กับน้องไปเป็นนก

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วมีสามีภรรยาคนหนึ่ง มีลูกอยู่ 2 คน พี่เป็นผู้ชาย ส่วนน้องเป็นผู้หญิง พ่อกับแม่ของเขาไม่ให้เขาเรียนหนังสือ วัน ๆ ให้แต่ไปทำไร่ทำนา วันหนึ่งเขาทั้งสองจึงไปเก็บผักหนูปอกเก็บได้แล้วทั้งสองจึงกลับมาที่บ้านแต่ระหว่างกลับมานั้น ทั้งสองพี่น้องจึงพักอยู่ที่หัวมุมทางโค้ง พี่ชายจึงบอกว่า “น้องพี่ พี่รู้สึกว่าคุณหัวเลื้อเกินน้องช่วยดูหาให้หน่อยสิ” น้องสาวจึงดูหาให้พี่ชายน้องสาวก็ดูหาบนหัวของพี่ชายของเขา นมของน้องจึงไปเฉี่ยวหลังพี่ชาย พี่เขาจึงเอามือไปจับนมของน้องสาว น้องสาวจึงร้องขึ้นดัง ๆ ว่า “หนูจะไปฟ้องแม่” พี่ชายจึงไม่กล้ากลับมา

ที่บ้าน เพราะกลัวแม่ว่าเอา น้องสาวจึงกลับมาที่บ้าน แล้วแม่ถามว่า “แล้วพี่เจ้าไม่กลับมาหรือเขาไปไหน” น้องสาวบอกแม่ว่า “เมื่อคืนนี้เรามาดังกลางทางเหนื่อย ๆ แล้วเรานั่งพัก แล้วพี่บอกว่าคัน ๆ หัวให้ช่วยดูหาให้หน่อย ข้าจึงดูหาให้เขา แล้วนมข้าไปเฉียว ๆ เขา เขาเลยจับนมของหนู หนูเลยบอกว่าหนูจะมาฟ้องแม่ พี่เขากลับเขาเลยไม่กลับมา” แม่บอกว่า “ลูกไปเรียกพี่เขากลับมาบ้านนะ แม่ไม่ว่าเขาหรอก ให้ไปเรียกเขามาละ” น้องสาวจึงไปเรียกเขาอีกครั้ง พอไปถึงที่พักก็ไม่เห็นพี่ชายของเขาแล้ว น้องสาวจึงเรียกชื่อของพี่ว่า “ลอซัว” แปลว่า มาจับ แล้วพี่ชายจึงตอบน้องว่า “ไซ ไซ” แปลว่า กลัว กลัว ทั้งสองเรียกกันไปเรื่อย ๆ เข้าไปในป่าจนทั้งสองกลายเป็นนกไป จนทุกวันนี้ทุกคนที่เข้าไปในป่า จะได้ยินเสียงนกร้องชื่อว่า ลอซัว เป็นเสียงของนกตัวเมียร้อง ส่วน ไซ ไซ นั้นเป็นเสียงร้องของนกตัวผู้ ถ้าหากว่าใครเข้าไปในป่าแล้วพบนกร้องเสียงนี้ก็คือ สองพี่น้องที่ไปเป็นนกลั่นเอง

6. เล่าไก่ เที้ย ปลี

ปู่ เก่า อู้อ้อ...มั่ว อี้ ตุ เล่า ไก่ เที้ย บ้อ ไก่ มั่ว แปปา เม ญว๊ะ เที้ย เจ มั่ว อี้ นู เล่า ไก่ เที้ย ต้อ เนียะ เน้ ญื่อ เอ ก้อ หย่อ เจ้อ เม ญว๊ะ ยง ยง เอ กู๋ มู เซรีย ลอ เป็ น้อ เจ บ้อ เนียะ เตี้ย อัว ลี เจ เล่า ไก่ มู เล่ เจ ชัว บ้อ ไก่ เนี้ย จ้อ เม ญว๊ะ ญื่อ ซ้อ เจ มั่ว อี้ เนี้ย ปลี ตู๋ เก็ง ตัว ค้อ มั่ว ต้อ จีค เต่าจัว เจ ตัว เตี้ย บ้อ ไก่ กู๋ ตัว เยห์ เตอ เจ เนี้ย บ้อ ไก่ เตี้ย ก้อ มู เย ก้อ ต้อ เจ บ้อ ไก่ เตี้ย ก้อ เยห์ ก้อ ต้อ ค้อ จู... เจ เนี้ย ปลี เจ้อ มู เฮย่า ต้อ ตู๋ จู เจ ปลี เตี้ย บ้อ ไก่ ย่อห์ กัว บัว เต่า กู เต้า เฮา นอ ก้อ น้อ กู ฮอ ย่อห์ กู บัว เต่า ก้อ เต้า เฮา นอ กู น้อ ก้อ เจ บ้อ ไก่ เตี้ย อัว ลี เตอ นอ เจ บ้อ ไก่ เจ้อ บัว ปลี เต้า เฮา เจ บัว จี ตา โล...เจ ปลี เตี้ย เจี้ย กู ฮา บัว ก้อ ลี เจ ปลี บัว บ้อ ไก่ ลี เจ ปลี ตี้ ต้อ เจ ห้อ ไก่ เต้า เฮา เตอ ตา เจ บ้อ ไก่ ตัวห์ เจ ปลี จ้อ มู น้อ ตา เล่อ โล...เจ ชัว จ้อ เม ญว๊ะ กัว หย่อ เยอ ซ้อ

เจ เล่า ไก่ ลอ จรอ เจ เม ญว๊ะ กัว หย่อ เยอ เจ จี บ้อ บ้อ ไก่ เจ เล่า ไก่ นง เตี้ย เอ เน้ เนียะ อ้า ต้อ เล่อ เน้ วยั กัว อัว ลัว เจ จ้อ เม ญว๊ะ เตี้ย เนี้ย ปลี น้อ เป้ เนียะ ตา เล่อ เจ เม้ว อี้ นู เจ เลบา ไก่ ไฮ จ้อ เม ญว๊ะ เตี้ย เต้ ญื่อ เน้อ เอ กู๋ มู ตัว ปลี กู๋ หม่า ลอ เอ เน้ ญื่อ ต้อ หยื่อ อ้อ เจ เล่า ไก่ มู เล่อ โล...เจ มู...มู...เจ เจ้อ มู จี จ้า กิง เจ ษา กิง เตี้ย เล่า ไก่ ก้อ ยัวมู อ้า จี เจ เล่า ไก่ เตี้ย กู ยัว มู ตัว ปลี เจ จ้า กิง เตี้ย กู๋ มู เที้ย เจ เล่ ไก่ เตี้ย มู กู๋ มู เจ...มู มู...เจ มู บ้อ หมู ต่ง เจ หมูต่ง เตี้ยยเหน้ มู อ้า จชี ออ เล่า ไก่ เจ เล่า ไก่ เตี้ย เป็ จ้อ เล่อ มู มู เจ...มู บ้อ หมู ต่ง เจ หมู ต่ง เนี้ย เหน้ มู อ้า จี ออ เล่า ไก่ เจ เล่า ไก่ เตี้ย เป็ มู ตัว ปลี ออ เจ หมู เง เตี้ย กู๋ มู เที้ย เจ มู กู๋ มู เจ เล่อ มู มู เจ

มุ ปอ จ้า เต้า จอ เจ จ้า เต้า จอ เตีย เล้า ไก่ เหน้ มุ อ้า จี ออ เล้า ไก่ เตีย เป้ มุ ตัว ปลี ออ จ้า เต้า จอ
เดียว กุ้ มุ เที้ย เจ เล้า ไก่ เตีย มุ กุ้ มุ

เจ เล่อ เจ้อ มุ มุ ...เจ จี เตื่อะ กั้ว ญี่ เจ เตื่อะ กั้ว ญี่ เจ เตื่อะ กั้ว ญี่ เตีย เอ เล้า ไก่ เหน้ มุ
อ้า จี เจ เล้า ไก่ เตีย เป้ มุ ตัว ปลี ออ เจ เตื่อะ กั้ว ญี่ เตีย กุ้ มุ เที้ย เจ มุ กุ้ มุ เจ...เล้า ไก่ เที้ย จ้า กัง
เที้ย ลู้ กั้ว จ้อ เที้ย หมู ด่ง เที้ย จ้า เต้า จอ เที้ย เตื่อะ กั้ว ญี่ เล่อ มุ มุ...เจ มุ จร้อ อี จู้ เจ เจ เล้า
ไก้ มั้ว เตื่อะ กั้ว ญี่ เจีย จ่า ค้อ จัง ต้า มั้ว จ้า เต้า จอ เจีย เส่า ค้อ จัง ต้า เจ เล้า ไก่ เจ้ หมู ญื่อ เส่า จู
เจ กั้ว หี เตีย เนี้ย ปลี ตู้ เก็ง ตัว น้อ กุ้ ออ เนี้ย ปลี ตู้ เก็ง เจ เนี้ย ปลี น้อ เจ เนี้ย ปลี เตีย เอ้ เสง ตื่อ
จา หนี ก่า เตีย มุ น้อ เจ้ เจ เนี้ย ปลี มุ จร้อ เหา ลู้ เจ เจ เนี้ย ปลี เจ้อ มุ เหย่า เตอ ตูหี จู เจ เนี้ย ปลี
เจ้ง มุ ชั้ว เตอ เจ ชั้ว ชั้ว เตอ จี้ เกี้ย เจ กุ้ ลู้ กั้ว จ้อ เจ กั้ว จ้อ เตอ เกี้ย จี้ ปลี ค้อ มั้ว เจ ปลี เหย่า ตัว
ลู้ จัง เจ ลู้ จัง จ้า กัง จ้อ เกา ปลี ค้อ กั้ว เจ ปลี เส่อ เจง มุ มั้ว เต้ จั้ว มั้ว กั้ว จ้อ ชี้ จี้ ค้อ มั้ว ลี เจ ปลี
มุ เค้ เกา ฐู้ เต้ เจ หมู ด่ง ต้อ เกี้ย ปลี เจ ปลี เคี้ย กี้ย มุ จ่า ค้อ จัง ต้า เจ ปลี จู้ กี้ย เตื่อะ กั้ว ญี่
เจ ปลี ต้อ เกี้ย เจ จ้า เต้า จอ ปัง ลอ เต้า ปลี เจ ปลี ตัวหี เกี้ย เล่อ โล้...เจ เล้า ไก่ เจ้อ อ้ว อ้ว...เล่อ
เจ้า เจ หย่า ต้า เน่ง นอ ตา ลี นอ เล่อ

6. พ่อไก่กับแมวป่า

นานมาแล้วมีไก่ครอบครัวหนึ่ง ซึ่งมีพ่อไก่ แม่ไก่ และลูกไก่ อยู่มาวันหนึ่ง พ่อไก่ออกกับ
แม่ไก่ว่า “แม่ไก่ เจ้าอยู่บ้านดูแลลูก ๆ ของเราให้ดีทีนะ พ่อจะออกไปหาอาหารมาให้พวกเรากิน”
แม่ไก่ จึงตอบตกลง และพ่อไก่ออกไปเหลือแม่ไก่อกับลูก ๆ เท่านั้น สักครู่ ต่อมาแมวป่าผู้เกียจ
คร้านตัวหนึ่ง เพิ่งตื่นนอนยังไม่ล้างหน้าเลย เดินมาขอต่อไฟที่บ้านแม่ไก่ มันพูดว่า “แม่ไก่ ฉันขอ
ต่อไฟของเธอหน่อยสิ” แม่ไก่จึงตอบว่า “เจ้าไปจุดไฟต่อจากเตาเองเถอะ” แมวป่าจึงเดินไปนั่งที่ริม
เตาเพื่อต่อไฟใส่พื้นของตน และทันใดนั้น เจ้าแมวป่าก็คิดแผนชั่วได้ มันจึงพูดว่า “แม่ไก่ ถ้าเธออม
หัวฉันได้เธอก็กินฉัน แต่ถ้าฉันอมหัวของแม่ไก่ได้ ฉันก็กินแม่ไก่ เอมั้ย” ด้วยความที่รู้ไม่ทันเจ้า
แมวป่าแม่ไก่จึงตอบตกลง แล้วแม่ไก่อก็พยายามอมหัวของเจ้าแมวป่า แต่อ้าปากอย่างไร แม่ไก่อก็
ไม่สามารถอมหัวของแมวป่าได้ แมวป่าจึงพูดว่า “อา...ที่ฉันอมหัวแม่ไก่อบ้าง ละนะ” แม่ไก่จึงยื่นหัว
ให้แมวป่าอม พอแมวป่าอมหัวแม่ไก่ได้ ก็กัดทันทีจนแม่ไก่อตาย แล้วมันก็คาบแม่ไก่อไปกินทั้งตัว
เหลือแต่ลูก ๆ ของแม่ไก่อเท่านั้น

พอพ่อไก่อกลับมาถึงบ้าน ได้ยินเสียงลูกไก่อร้องจิบ ๆ เต็มไปหมด จึงเดินไปตามลูก ๆ ว่า
“ลูกแล้วแม่ของพวกเจ้าล่ะ แม่ไปไหน ทำไมพวกเจ้าถึงร้องไห้กันขนาดนี้” ลูก ๆ จึงตอบว่า แมวป่า
กินแม่ไปแล้วจะพ่อ” แล้วเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้พ่อไก่อฟังทั้งหมด พ่อไก่อเสียใจมาก

เช้าวันหนึ่ง พ่อไก่บอกกับลูก ๆ ของเขาว่า "พวกเจ้าอยู่บ้านนะ เดี่ยวพ่อจะไปฆ่าแมวป่า" พ่อไก่จึงเดินทางไป พ่อไก่เดินไปได้สักพักหนึ่ง ระหว่างทางนั้นพ่อไก่ก็ได้พบกับเซ็ม เซ็มจึงถามว่า "พ่อไก่เจ้าจะไปไหนเหรอ" พ่อจึงตอบว่า "ฉันจะไปฆ่าแมวป่า" เซ็มจึงพูดว่า "ถ้าอย่างนั้นฉันขอไปด้วยคนนะ" พ่อไก่ก็ตอบตกลงว่า "ไปสิ" ทั้งสองจึงเดินทางต่อไปด้วยกัน สักพักหนึ่งจึงพบพริก พริกถามว่า "พ่อไก่ เจ้าทั้งสองจะไปไหนกันเหรอ" แล้วพ่อไก่ก็ตอบว่า "พวกเราจะไปฆ่าแมวป่า" เม็ดพริกจึงพูดว่า "ฉันขอไปด้วยสิ" พ่อไก่ตอบว่า "ไปก็ไป" พวกเขาเดินทางต่อไป สักพักหนึ่งจึงมาพบตัวต่อ ตัวต่อจึงถามว่า "พ่อไก่ พวกเจ้าจะไปไหนกัน" พ่อไก่จึงตอบว่า "พวกเราจะไปฆ่าแมวป่า" ตัวต่อจึงขอตามไปด้วย แล้วพ่อไก่ก็อนุญาต พวกเขาจึงเดินทางไปด้วยกัน สักพักหนึ่งจึงมาพบ "จ้ำเต้า" (ไม้ที่คนมักมีไว้สำหรับตำข้าว ลักษณะคล้าย ๆ กับไม้ที่ตำในครกกระเดื่อง) จ้ำเต้าถามว่า "พ่อไก่ พวกเจ้าจะไปไหนกันเหรอ" พ่อไก่จึงตอบว่า "พวกเราจะไปฆ่าแมวป่า" จ้ำเต้าจึงบอกว่า "ฉันขอไปด้วยสิ" พ่อไก่ตอบ "ให้ไปได้" แล้วพวกเขาก็เดินทางต่อไป แล้วไปพบขี้วัวของหนึ่ง ขี้วัวจึงถามว่า "พ่อไก่ พวกเจ้าจะไปไหนกันจ๊ะ" พ่อไก่ตอบว่า "พวกเราจะไปฆ่าแมวป่า" ขี้วัวจึงพูดว่า "ฉันไปด้วยสิ" พ่อไก่จึงตอบว่า "ไปก็ไปสิ" แล้วพวกเขาก็เดินทางต่อไป พ่อไก่ เซ็ม พริก ตัวต่อ จ้ำเต้าและขี้วัว เดินทางมาถึงบ้านหลังหนึ่ง พวกเขาจึงเข้าไปในนั้น พ่อไก่เอาเม็ดพริกไปใส่ไว้ในกองไฟ เอาเซ็มวางไว้ที่เก้าอี้ เอาตัวต่อไปใส่ไว้ในโถงน้ำ เอาขี้วัวไปวางไว้ที่ประตู และเอาจ้ำเต้าวางไว้ข้างบนประตู ส่วนพ่อไก่ก็ขึ้นไปอยู่บนหลังคา และขันร้องเรียกเจ้าแมวป่าว่า "เจ้าแมวป่า จอมขี้เกียจ ข้ำอยู่นี้ แน่จริงมากินข้ำสิ เจ้าแมวป่าจอมขี้เกียจ" ฝ่ายแมวป่าพอได้ยินดังนั้น จึงรำพึงกับตัวเองว่า "เอ...ใครนะ มาท้าทายเราจริง ๆ ไปกินมันเลยดีกว่า" เจ้าแมวป่าจึงรีบเดินตรงไปที่บ้านหลังนั้น พอไปถึงบ้านหลังนั้น เจ้าแมวก็ตรงเข้าไปที่กองไฟเพื่อจะก่อไฟ และพอก่อไฟติดแล้วทำให้พริกร้อน จนแตกกระเด็นเข้าตาเข้าแมวป่า มันจึงลุกไปนั่งที่เก้าอี้ เซ็มก็เลยตำกัน มันลุกขึ้นทันที เพื่อไปล้างตาเพราะเผ็ดร้อนตา แต่พอมันเปิดฝาโถงเท่านั้นตัวต่อก็บินออกมาต่อยที่หน้าของมัน มันจึงรีบวิ่งหนีจะออกบ้าน แต่พอถึงประตูมันก็เหยียบก้อนขี้วัวทำให้ลื่นล้ม จ้ำเต้าจึงตกลงมาทาบเจ้าแมวจนตายทันที

หลังจากฆ่าเจ้าแมวป่าเรียบร้อยแล้ว พ่อไก่จึงขอออก ขอบใจ เพื่อน ๆ ทุกคน และแยกย้ายกันกลับบ้าน

.....

7. ปลา เต้า เหลา ตัว เก้า

.....

ปู่ เก้า อ้อ...มัว อี้ ป้า เก้า น้อ น้อ เย้า ญ้อ เกา ก้า ดง เจ มัว อี้ เนี้ย ปลา เต้า เหลา
 ย้า ลอ เจอ เกา เส้า จ้อ ดง เจ เจ้อ กัว เตี้ย ปลา เต้า เหลา ตัว เก้า นอ เจ... เก้า น้อ
 เจ เก้า เจ็ง โล้...เจา ก้า ส่า เตี้ย ยัว ตัว เก้า นอ เจ เก้า เตี้ย โล้...เตี้ย เตี้ย...มุ เจ เจ้อ มู เต้อ ม้า เต้า
 โล้...เจ ม้า เต้า ตูห์ เจ เต้า เจ้อ ต่อ โล้...ต่อ ต่อ มู จง จ้อ เนี้ย หนา เจ จ้อ หนา เจ้อ เยงห์ เป้าห์ ป้อ
 ไก้ คู ค้อ มัว เจ ป้อ ไก้ จ้อ เจ้อ น้อ เหา เปา ดง เจ เจ้อ น้อ เ هنگ เ هنگ เจ เหา เปา ดง เจ้อ ตูห์ เจ เหา
 ลอ ไต ป้อ เจง จ้อ เม ญัวะ ตังห์ ตา

เจ ย้อ เจ้อ เจ้อ กัว กัว เจ เจ้อ มู น่ง ไซ้ เตี้ย ไซ้...อัว จา เอ เหา เปา ดง หล่า เหา ลอ ไต ภู
 จ้อ เม ญัวะ ตังห์ ตา เล่อ...เจ ไซ้ เตี้ย "ก้อ สี่ มู น่ง เหา เปา ดง เซ้ ยอห์ อัว จา เอ ฌือ เที้ย ลี ยัว
 เหา ลอ ไต ก้อ จ้อ เม ญัวะ ตังห์ ตา เล่อ...ก้อ มู น่ง เอ ก้อ จ้อ ตัว เอ ภู หม่า ป้า ก้อ ไฮ เจ ป้อ เจง จ้อ
 ย้า พรอ ลอ น่ง ลู้ ป้อ ดง เตี้ย ป้อ ดง จา ก้อ หล่า เหา ลอ ไต ภู จ้อ เม ญัวะ ตังห์ ตา เล่อ เจ ป้อ ดง
 เตี้ย ป้อ ดง จา ก้อ หล่า เหา ลอ ไต ภู จ้อ เม ญัวะ ตังห์ ตา เล่อ เจ ป้อ ดง เตี้ย ก้อ สี่ มู น่ง เจา ก้า
 จ้อ มา เจา ก้า จ้อ เจี้ย น้อ ภู เอ ภู เที้ย เหา เน้ เจ ป้อ เจงมู น่ง เจาก้า จ้อ เตี้ย เจา ก้า จ้อ อัว จา เอ
 ก้อ เที้ย น้อ ป้อ ดง เอ ป้อ ดง เหา ไต ภู จ้อ เม ญัวะ ตังห์ ตา เล่อ เจ เจา ก้า จ้อ เตี้ย ก้อ สี่ มู น่ง ป้อ
 ไก้ คู มา ป้อ ไก้ คู เจี้ย เจ้า ภู เต้อ ลอ เจี้ย จ่า เอ ภู เที้ย ลี น้อ ป้อ ดง เจ ป้อ เจง เที้ย ย้า มู น่ง ป้อ
 ไก้ คู เตี้ย ป้อ ไก้ คู อัว จา ก้อ ยัว เจ้า เจา ก้า จ้อ เอ เจา ก้า จ้อ ยัว มู น้อ ป้อ ดง เอ ป้อ ดง เที้ย
 เหา ลอ ไต ภู จ้อ เม ญัวะ ตังห์ ตา เล่อ เจ ป้อ ไก้ คู เตี้ย ก้อ สี่ มู น่ง จ้อ หนา มา จ้อ หนา เจี้ย เยงห์
 เป้าห์ ภู ค้อ มัว ภู เที้ย ลี จี ป้อ เก้ เหน เจ ป้อ เจง เจ้อ ย้า มู น่ง จ้อ หนา

จ้อ หนา อัว จา ก้อ หนี เยงห์ เป้าห์ ป้อ ไก้ คู ค้อ มัว เอ ป้อ ไก้ คู เจ้า เจ้า ก้า จ้อ เอ เจ้า
 ก้า จ้อ น้อ เหา เปา ดง เอ เหา เปา ดง หนี เหา ลอ ไต ภู จ้อ เม ญัวะ ตังห์ ตา เจ จ้อ หนา เจ้อ เตี้ย
 ก้อ มู น่ง ลู้ เต้า มา ลู้ เต้า เจี้ย ขอ ลง ภู เหน เจ...ป้อ เจง ย้า มู น่ง เตี้ย เต้า อัว จา เอ ก้อ ยัว ต่อ
 ลอ จง จ้อ หนา เอ จ้อ หนา ยัว เยงห์ เป้าห์ ป้อ ไก้ คู ค้อ มัว เอ ป้อ ไก้ คู ยัว เจ้า เจ้า ก้า จ้อ เอ เจ
 ก้า จ้อ เที้ย ยัว น้อ เหา เปา ดง เอ เหา เปา ดง เที้ย ลี เหา ไต ภู จ้อ มู เม ญัวะ ตังห์ ตา เล่อ เจ ลู้
 เต้า เตี้ย ก้อ ส่า มู น่ง เก้า มา เก้า อัว จา ก้อ เที้ย เตี้ย เอ ก้อ มู จู้ เต้า เอ เต้า เที้ย ต่อ มู จง จ้อ
 หนา เอ หนา เที้ย ลี เยงห์ เป้าห์ ป้อ ไก้ คู ค้อ มัว เอ ป้อ ไก้ คู เที้ย ลี เจ้า เจ้า ก้า จ้อ เอ เจ้า ก้า จ้อ
 เที้ย ลี เหา เปา ดง เหา ดง เที้ย ลี เหา ไต ภู จ้อ เม ญัวะ ตังห์ ตา เล่อ เจ เก้า เตี้ย ก้อ มู น่ง ปลา
 เต้า เหลา ปา ปลา เต้า เหลา เจี้ย เตี้ย ปลา เต้า เหลา ตัว เก้า นอ เหน ภู เที้ย เตี้ย...เจ...ป้อ เจง
 เที้ย มู น่ง ปลา เต้า เหลา เตี้ย ปลา เต้า เหลา อัว จา เอ ก้อ เที้ย ยัว กัว เตี้ย ตัว เก้า นอ เอ เก้า หนี

เดีย มู จู เต้า เอ เต้า หนี ต้อ มู จง หนา เอ หนา กนี้ เยงห์ เปาห์ ป้อ ใ้้ คุ ค้อ มัว เอ ป้อ ใ้้ คุ หนี
 เจ้า เจ้า ก้า จื่อ เอ เจ้า ก้า จื่อ หนี อ เหา เปา ดง เอ ดง หนี เหา ลอ ไ้้ คุ จ้อ เมญู่วะ ตัวห์ ตา เล่อ...
 เจ ป้อ เจ่ง เจ้อ จ้อ ปลา เต้า เหลา มู ไฮ เป ใ้้ ไล้...เจ ใ้้ เทีย ไฮ ปลา เต้า เหลา เตีย เหย่า นอ มา
 ก้อ ช้อ กัว เตีย ปลา เต้า เหลา ตัว เก้า เล่อ นอ หนา เหย่า นอ กมา ก้อ กัว เตีย ฮุก ฮุก นอ เล่อ ช้อ
 เน้อ นอ เจ จี้ เต้า เต้อ ลอ เจ ปลา เต้า เหลา เทีย ลี กัว ฮุก ฮุก นอ เล่อ ช้อ เจ ตา ลี นอ เล่

7. นกฮูกหลอกกวาง

นานมาแล้ว มีแก๊งป่าฝูงหนึ่งกำลังกินใบหญ้าอยู่ใต้ต้นไม้ และทันใดนั้นก็มียกฮูกตัวหนึ่ง
 บินมาเกาะอยู่บนกิ่งไม้ และร้องเสียงดังว่า “ปลา เต้า เหลา ตัว เก้า” เมื่อฝูงแก๊งได้ยินดังนั้นก็ตกใจ
 วิ่งหนี เพราะคิดว่า นกฮูกจะฆ่ามัน ฝูงแก๊งวิ่งอย่างสุดแรง และวิ่งไปเรื่อยๆ จนไปสะดุดต้นพริกทอง
 ทำให้ต้นพริกทองขาด ลูกพริกทองจึงหลุดตกลงไป ลูกพริกทองก็วิ่งไปเรื่อยๆ กิ่ง – กิ่ง กิ่งไปชนต้น
 หญ้า ดอกหญ้าจึงร่วงลงมาเข้าตาแม่ไก่ แม่ไก่จึงส่งเสียงร้อง ๆ ดังขึ้นเรื่อย ๆ และวิ่งไปคุ้ยเขี่ยดิน
 ทำให้ฝูงปลวกคลานออกมาตากแดด พอแดดร้อนมากๆ ฝูงปลวกจึงคลานเข้าไปใต้ดินดงแข่ง และ
 กัดกินดินดงแข่ง ดินนั้นจนรากขาดและล้มลงไปทับลูก ๆ ของแม่นกตายหมด

แม่นกเสียใจมาก และร้องไห้ด้วยความเศร้าโศก แม่นกจึงเดินทางไปหาพระเจ้า และ
 เกมพระเจ้าว่า “พระเจ้า ทำไมดินดงแข่งจึงล้มมาทับลูก ๆ ของข้าจนตายหมดเลย” พระเจ้าจึงตอบ
 ว่า “เจ้าลองไปถามตอของดินดงแข่งสิ ว่าทำไมถึงล้มมาทับลูกของข้าตาย และถ้าได้ความอย่างไร
 เจ้ากลับมาบอกฉันนะฉันจะช่วยตัดสินใจให้” แม่นกจึงบอกกลับไปถามตอของแข่งว่า “ตอของแข่งทำไม
 ลำต้นของเจ้าจึงล้มมาทับลูกของข้าตายหมด” ตอของแข่งตอบว่า “เจ้าลองไปถามพวกปลวกสิ
 ก็พวกปลวกมากัดลำต้นฉันทำไมล่ะ” แม่นกจึงไปถามฝูงปลวกว่า “ฝูงปลวกทำไม พวกเจ้าจึงมากัด
 กินดินดงแข่งจนมันล้มทับลูกของข้าจนตายหมด” ฝูงปลวกตอบว่า “เจ้าลองไปถามแม่ไก่ดูสิว่าทำไม
 เขาถึงมากุ้ยพวกฉันให้ออกมา จนพวกฉันไปกัดกินดิน ดงแข่งล้มทับลูกของเธอตายนะ” แม่นกจึง
 บินไปถามแม่ไก่ว่า “แม่ไก่ทำไม เจ้าจึงคุ้ยดินจนฝูงปลวกออกมา และไปกินดินดงแข่ง จนดินดงแข่ง
 ล้มทับลูกของข้าตายจนหมด” แม่ไก่จึงตอบว่า “เจ้าลองไปถามต้นหญ้า ดูสิว่าทำไมต้นหญ้าจึง
 ทำดอกร่วงตกใส่ตาข้าล่ะ” แม่นกจึงบินไปถามต้นหญ้าว่า “ต้นหญ้า ทำไมเจ้าจึงปล่อยให้ดอกของ
 เจ้าร่วงใส่ตาของแม่ไก่ แม่ไก่จึงตกใจร้อง และคุ้ยดินจนฝูงปลวกออกมากัดกินดินดงแข่ง และดิน
 ดงแข่งล้มทับลูกของข้าตายหมด” ต้นหญ้าตอบว่า “เจ้าลองไปตามลูกพริกทองดูสิ ลูกพริกทองอยาก
 กิ่งมาโดนฉันทำไมล่ะ” แม่นกจึงบินไปถามลูกพริกทองว่า “ลูกพริกทองทำไม เจ้าจึงมาโดนต้น

หญ้าทำให้ดอกหญ้าร่วงเข้าตาแม่ไก่ และแม่ไก่ตกใจร้อง คู้ยดินจนฝูงปลวกออกมากัดกินต้นดงเข็ง และต้นดงเข็งล้มทับลูกของฉันตายหมด” ลูกฟักทองจึงตอบว่า “เจ้าลองไปตามแก๊งคูสิ เจ้าแก๊งอยากวิ่งมาสะดุดลำต้นของข้าจนขาด ข้าก็เลยกลิ้งไปโดนต้นหญ้านะ” แม่นกจึงบินไปตามเจ้าแก๊งว่า “เจ้าแก๊งทำไม ถึงไปสะดุดต้นฟักทองจนขาด ทำให้ลูกฟักทองกลิ้งไปโดนต้นหญ้า ทำให้ดอกหญ้าร่วงเข้าตาแม่ไก่ และแม่ไก่ตกใจร้องพร้อมกับคู้ยดิน จนฝูงปลวกออกมาและไปกินต้นดงเข็งล้มทับลูกของข้าตายหมด” แก๊งตอบว่า “เจ้าลองไปตามนกฮูกคูสิว่า ทำไมนกฮูกจึงส่งเสียงร้องว่า ปลา เต่า เหลลา ตัว เก่า ทำให้พวกข้าตกใจวิ่งหนีกัน เพราะเข้าใจว่ามันจะมาพวกข้า” แม่นกจึงบินไปตามนกฮูกว่า “นกฮูกทำไมเจ้าจึงร้องว่า ปลา เต่า เหลลา ตัว เก่า ทำให้ฝูงแก๊งตกใจกลัววิ่งหนีไปสะดุดต้นฟักทองจนขาด ทำให้ลูกฟักทองกลิ้งไปโดนต้นหญ้า และดอกหญ้าร่วงเข้าตาแม่ไก่ ทำให้แม่ไก่ตกใจร้อง และคู้ยดินจนฝูงปลวกออกมากัดกินต้นดงเข็งและต้นดงเข็งล้มทับลูก ของข้าตายหมด” แม่นกได้พานกฮูกไปหาพระเจ้า พระเจ้าจึงบอกว่า “นกฮูกต่อไปเจ้าอย่าร้องว่า เหลลา เต่า เหลลา ตัว เก่า อีกรนะ เจ้าจงร้องว่า ฮูก ฮูก เท่านั้น” ดังนั้น ตั้งแต่นั้นมา นกฮูกจึงร้อง “ฮูก ฮูก” เรื่อยมา

8. นู๋ ดงห์

มัว อี ตุ จี เน่ง ลู๊ เบ ฮู อัว นู๋ ดงห์ เจ เก่า อู้อ้อ...จี เจาห์ นู๋ ดงห์ อ้อ...เนื่อ เจ้อ เจ้อ เน็ง... เจ เนื่อ ยัว เต่า อี ตุ ป้อ เนี้ยะ เจ มัว อี ตุ เม ตุ เหยา เต่า เจอห์ เจ เนี้ย จี มู ตัว ตัว เลี้ย เจ เจ้อ เตห์ เต่า ตุ เม ญัวะ เลี้ย เจ ย่อ เม ญัวะ จี จ้อ ลอ ยู ห์ เจ เนื่อ จี เนี้ย นู๊ มู อัว เน็ง เจ เจี้ย เนี้ยห์ เนี้ยะ เนี้ย นู๊ บัว อัว เตี เจ เนี้ยห์ เนี้ยะ เจี้ย เม ญัวะ เจา เนี้ยห์ เลี้ย หย่อ เนี้ยห์ เลี้ย ลู๊ เม ฮู อัว แฮ้อ ฮะ เจ เตี เจ จา ต่า ลู๊ ใจ จี ป้อ แฮ้อ ฮะ เก่ ตัว น้อ มี ลี เจ ยัว ต่า ฮู เจ เนี้ย เนี้ยะ เจ้อ เตี้ย จี ป้อ แฮ้อ ฮะ ตัว เจ กู๊ เม น้อ ฮู เอ กู๊ หม่า มู นู๊ มี เจ เนื่อ ลอ จอห์ เจ เนื่อ ลอ ไซ้ จี ป้อ เม ญัวะ เจ เนื่อ น่ง เตี้ย “แฮ้อ ฮะ ตุ ตัว ตื่อ เล่อ” เจ เนี้ย เลี้ย เจี้ย เจี้ย มัว ฮื่อ “แฮ้อ ฮะ ก็มัว กู๊ ตุ เม ญัวะ ตัว ตื่อ เสว นา ฮา” เจ เนี้ย เลี้ย เจี้ย เจี้ย มัว ฮื่อ โล..เจ เนื่อ เที้ย ลี ไซ้ เฮา จ้า ลอ จี ป้อ ไซ้ เฮา เจ ตา เจ ไซ้ เป้ จัง นา ฮา ฮัว เนี้ย เม ญัวะ ลู๊ บัว ใจ ญื่อ เป้า ลู๊ จังฮื่อ โล...เจ เจ้อ ลอ น่ง เลี้ย เตี้ย “แฮ้อ ฮะ ก้อ มัว กู๊ ตุ เม ญัวะ อัว จา เล่อ” ลอ เนี้ย เลี้ย วิ เตี “แฮ้อ ฮะ ก้อ มัว กู๊ ตุ เม ญัวะ อ้า จา เล่อ นา ฮา” ลอเนี้ย เลี้ย จี เตี โล...เนี้ย เลี้ย มา เนื่อ เป้า ลู เตี้ย ฮื่อ เนื่อ จี เจ้อ ไฮ เจ เซ เนื่อ มัว ตุ เม ญัวะ เฮา น้อ ตา เล่อ เจ...เนี้ยห์ เนี้ยะ เจ้อ เตี้ย “แฮ้อ ฮะ ก้อ มัว ตุ เม ญัวะ ตัว เล่อ มา อี จา มา ก้อ จี ลอ มา ก้อ หม่า เล้อ ก้อ จี ลอ มา ก้อ หม่า ก้อ เต่า” เจ เนี้ยห์ เลี้ย เจ้อ เตี้ย มู ตอ เก่ โล... เจ เนี้ย จี อัว เน็ง ลอ เจ เนี้ย เลี้ย ญื่อ เต้อ เก่ เจ เนี้ย จี เตี้ย “แฮ้อ ฮะ จา นอ เอ จา ก้อ เจ่ง ตัว ญื่อ อ้า จี เต้อ นอ ...จา จี ป้า

ก้อ เนียะ หย้อ เม ญวระ ก้อ เนียะ ยัว ปี ใ้ ใ้ บ้า” เจ เนีย เลี้ย เจี้ย เจี้ย มัวห์ ซ้อ “จา จี ญ้อ ต้อห
 ย้อ ป้า ก้อ เนียะ เอ เจ่ง ตัว ต้า จี เที้ย” เจ เนีย เลี้ย เตีย เกี้ย มู เซอ เกา เนียห์ จี จ้า ต้า เจ ตี ต่อ
 เนีย จี ก้า ป้อ ย้ง เจ เนีย จี ตัวห์ โล้... เจ เนีย เนียะ อัว อัว มอห์ เตีย เจ เนีย เลี้ย เจ่ง ลอ ญ้อ ต้อ
 หย้อ เที้ย เจเนีย เนียะ เตีย อ้า จ่า นอ เอ ต้อ

เจา ตู้ เล่อ เอ จา จี ป้อ ก้อ จี ลอ ลี. เจ มัว อี้ ตู ป้อ เลา มู ล้อ เก้ ลอ เจ เจ้อ เตีย เน้ ตู จี
 ตัวห์ ต่อ ต่อ ซา. เจเนียห์ เนียะ เทีย ลี มู ใ้ เจ อัว เจี้ย เนียห์ เลี้ย มัว เนียห์ จี ต่อ อัว นือห์ ล้า ปา ตู
 สลอ เจ เนียห์เนียะ เทีย ลี ลอ ฮู ตู ก้อ มู เจ มู จ้อ ลอ เจ เลี้ย ใ้ ย้อ เจ ตู ก้อ ลอ เล่อ มา จี เต้า ลี
 เล่อ โล้... เจ เลี้ย เคี้ย เล่อ เจ มัว เนีย จี จ้อ ลอ ป้า ป้า ตา เจ หม่า เจีย เนียห์เลี้ย จ้อ ลอ ตัว เจ ต้อ
 จี ป้อ เนียห์เลี้ย ลี เล่อ โล้

8. หม่อม ตงห์

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีชายคนหนึ่งชื่อหม่อมตงห์ หม่อมตงห์นั้นเป็นชายหนุ่มที่เป่าแคนเก่ง
 หม่อมตงห์ได้แต่งงานกับผู้หญิงคนหนึ่ง และมีลูกด้วยกันหนึ่งคนเป็นลูกชาย ลูกชายหม่อมตงห์นั้นยังเล็กอยู่
 เพิ่งจะเริ่มนั่งได้ วันหนึ่งหม่อมตงห์ไปเที่ยวป่าและไปจับลูกลิงตัวผู้ตัวหนึ่งนำกลับมาเลี้ยงที่บ้าน ตั้งชื่อว่า
 “เฮ้อ ชะ”

หม่อมตงห์นั้นต้องออกไปเป่าแคนตามงานพิธีต่าง ๆ ของชาวบ้านในชุมชน จึงปล่อยให้ภรรยา
 ไปทำไร่คนเดียวยุ่ทุกวัน และไม่มีคนเลี้ยงลูกชาย ภรรยาจึงเอาลูกของตนไปให้ลิงช่วยเลี้ยง ทุก ๆ
 วัน เฮ้อ ชะ จะแบกลูกชายของหม่อมตงห์ ไปกินนมแม่ที่ไร่ เพราะไร่อยู่นอกไกลจากบ้านนัก อยู่มา
 วันหนึ่ง...ถึงเวลาที่ เฮ้อ ชะ ต้องพาลูกชายของตนมากินนมแต่รอแล้วรอเล่าก็ไม่เห็นมาล้กที่ ภรรยา
 ของหม่อมตงห์จึงคิดว่า ถ้าไม่เห็น เฮ้อ ชะ พาลูกมา เดียวตนจะกลับไปกินข้าวเที่ยง แล้วไปให้นมลูกที่
 บ้าน พอกลับมาถึงบ้านเขาก็หาลูกชายไม่พบ เขาจึงถามว่า “เฮ้อ ชะ ลูกชายฉันไปไหน ?” เจ้าลิง
 นั้นก็ได้แต่กระพริบตาปริบ ๆ เขาจึงถามอีกว่า “เฮ้อ ชะ เธอเอาลูกฉันไปไว้ที่ไหน..หา ?” เจ้าลิงนั้น
 ก็ทำตาปริบ ๆ เช่นเคย ภรรยาของหม่อมตงห์ จึงเริ่มหาลูกชายของเขา ดูในบ้าน ในห้องนอน บริเวณ
 บ้านก็ไม่เห็น เขาจึงเดินไปตามทางและไปพบแต่คาง ของลูกตกอยู่ระหว่างทางกลางภูเขา เขาจึง
 กลับมาที่บ้านและพูดว่า “เฮ้อ ชะ เธอทำอะไรลูกชายฉัน ?” เจ้าลิงนั้นไม่ตอบ “เฮ้อ ชะ ฉันถามว่า
 เธอทำอะไรลูกชายฉัน หา...?” เจ้าลิงก็ไม่ตอบเช่นเคย (เจ้าลิงนั้น ฟังรู้เรื่องแต่มันพูดไม่ได้เท่านั้น)
 ภรรยาของหม่อมตงห์จึง คะเนเอาว่า เฮ้อ ชะ คงจับลูกชายตนมากินเรียบร้อยแล้ว เขาจึงพูดว่า “เฮ้อ ชะ

เธอส่าลูกชายของฉัน คอยดู ถ้าวันนี้แฟนฉันกลับมา เธอต้องโดนแน่ ๆ” เมื่อได้ยินดังนั้น เจ้าลิงจึงวิ่งไปตกรอ นูตงห์ ที่กลางทาง

เย็นวันนั้น นูตงห์ กลับมาถึงกลางทางก็เห็นเจ้าลิงอยู่ที่นั่น นูตงห์ จึงถามว่า “เฮ้อ ชะ มาทำอะไรที่นี่ ทำไมไม่อยู่กับแม่ที่บ้านละ แม่ต้องเลี้ยงหมู เลี้ยงไก่นะ” เจ้าลิงก็ได้แต่ทำตาปริบ ๆ “ทำไมไม่อยู่ช่วยแม่แล้ว...มาทำไม” นูตงห์ พูด เจ้าลิงจึงกระโดดเข้ากอด นูตงห์ และขึ้นไปขี่คอ พร้อมกับกอดอย่างแรงจนเอ็นที่คอขาด ทำให้ นูตงห์ ตายทันที ส่วนเจ้าลิงนั้นก็วิ่งกลับมาที่บ้าน

ภรรยาของนูตงทำงานบ้านและอาหารเสร็จเรียบร้อยแล้ว นั่งรอ นูตงห์ เขาพูดว่า “อา.. เย็นมากแล้ว ทำไมไม่เห็นนูตงห์กลับมาสักทีนะ ?” พอดีที่ผู้หญิงคนหนึ่งไปแบกน้ำผ่านมาพูดว่า “ฉันเห็นสามีเธอตายอยู่ที่กลางทางโน่นแน่ะ” เขาจึงรีบวิ่งไปดู ปรากฏว่าเป็นเจ้าลิงนี่แหละที่กอดคอสามีของเขาจนตาย ภรรยาของนูตงห์จึงวิ่งกลับมาที่บ้านเพื่อเรียกน้องชาย นูตงห์ไปพาตัว นูตงห์ กลับมาบ้าน พอเจ้าลิงเห็นว่าน้องชายของ นูตงห์ มาถ้าไม่ดีแน่ จึงรีบวิ่งหนีเข้าป่าไป

หลังจากจัดงานศพของนูตงห์ เสร็จเรียบร้อยแล้ว ภรรยาของนูตงห์คิดว่าจะหาเจ้าลิงตัวนั้นและฆ่าเสีย แต่หาเท่าไรก็ไม่เจอ เพราะเจ้าลิงหนีเข้าป่าไปไกลแล้ว

9. มิ่ง ยู รอ จี มั่ว โมง

ปู้ เถา อู เนี้ย นอ มั่ว อี้ ตู จี้ เยง เจ้อ เจ็ง ไซ้ คัง จา ลี เอ จ้อ ตู เจ้อ ไฮ เตีย จี้ ก้อ เฟง มู ไซ้ คัว จา เจา ลัว เต้ เอ กิ่ง จี้ ไซ้ อี้ รู่ เจา เป็ จ้อ มี ยัว อี้ รู่ โรง ตอ ว่า เจา เป็ จอ มี ยัว เจ ... เร่ง จี้ ไฮ ลี นอ ขจ้อ มี ยัว ไฮ ลี นอ เจ...เจ...เร่ง จี้ เจา ไฮ เลีย ใ้...กู เจ็ง ไซ้ เกอ มา เน้ จ้อ เม ยัว เง เน้ กอ ผี อ้อ เน้ เกอ จี เตา ก้า นอ เจ...จ้อ เม ยัว เจอ ไฮ เตีย อ้า เจอ ผี เจอ มัว เจา รอ เขีย กอ เลอ อี้ รู่ มา เซ เป็ ปอ เตอ อัว ว่า ใ้ ... จี้ เต เจ เรง เนี้ย ตัว โล...เร่ง จี้ ไร เตีย จ้อ มี ยัว เน้ เนี้ย ตั้ง เจ เน้ ซ้อ กอ รัง เต ขอ เน้ ก้อ เน้ เป็ ตู ก้อ ตี้ เน้ ก้อ เอ เน้ ก้อ เตอ ซัง มู ตอ ตง เอ ยื่อ ถือ เตอ ตง มู เอ กอ เนี้ย ปัง ขอ ตือ เจ ก้อ เนี้ย ยง ลี จา ซ้อ ก้อ เกีย ลี อ้อ เจ เน้ จง ก้า รอ เจ ซ้อ ยง มัว กา กา จ้อ นี้ ยัว เจอ มัว ก้อ เตอ ซัง มู มู จอ ปู ตอ ไ้ เนี้ย จ่า เย้ เจ ... เน้ เนี้ย เจอ ปัง เกีย เซา เนี้ย เนง เจา เข้า ไซ้ เนี้ย จ่า เย้ เจอ ปัง ตู เนี้ย อัว ใจ เจ้อ เจ ตู ลอ ตัว เจอ ยา เขี้ย มู กอ เจ ลง หรือ เขี้ย คอ ซ้า ไฮ เตีย กู ยี่ ตือ ไฮ เตีย ปัง ลี จา เจีย นง ยิง นือ ลี เตอ เร้อ เป็ ตู ก้อ ตี้ เจอ จ้อ ก้า รง เจ้ เร้อ ลี มา ต้า ก็ เร้อ จ้อ ก้า มู ไซ้ เจา อ้อ ก้อ ตัว บัว อี้ จี ยัว รัว ตา เจ เร้อ จ้อ ก้า รอ เตอ เป็ มอ เจ เร้อ จ้อ มู ไซ้ เจ เจ่า บัว เตอ อี้ รู่ จา เขี้ย ลัว ตี้ เนรง เจ รู่ จา ร้อ ร้อ ลี เจ ปอ ตา เจ ซง เต้อ เร้อ ตู มัว เนง เจอ มัว อี้ ป้า มี ยัว ฮอ นี้ น้อ ตู ตู้ จ่า อัว ไ้ เร่ง จี้ กอ เร่ง จี้ ตู รอ หรือ เจอ ไ้ เร่ง จี้ ก้อ เขี้ย เล่ง เนี้ย นอ เจ นี้ ตู ป้อ เนี้ย เจอ มัว อี้ ป้า มี ยัว เจ มัว เตอ เป็ ซง จี ยู ไล้ ตู เป้า เนง รอ มัว เป็ ซง จี้ ซา ตู น้า รอ

มัว เป็ ชง จี ยู เจ ชง เตอ เจ ยัว จอ ไต้ ยู เจ ตู น้ำ อัว ม้อ เร่ง จี มา ลี มู ต้า ลี ลี โล่ เน้ นู๋ ย้อ เฮา เจ
 เซ้ ก้า ว่า จี เตา จัว รู กัว เนง มู เจา ฮู เจา นอ เจ ยัว กา เต็ รอ จัว ฮู เจา ซ้อ เย เซ้อ เจ เซ้ ก้า ว่า จี
 เตา ตู ลี ตู เผ้า ตัว มัว นอ เจ ตู เป้า เจอ ฮู เร่ง จี ตู น้ำ เจ ม้อ บา ตา เสง จ้า เจง เตี้ย กีก จือ เร่ง
 จี ไฮ เตี้ย ไฮ... กู ตู น้ำ ม้อ ปรีา ยัว เตา มี ยัว เจ กู จี เอง กู จี มู โล่ เจ เน้ นอ เน้ ตู เผ้า เจอ ลอ เตี้ย
 มู เอ เจา กอ นอ เอ กอ นอ เกี้ย กอ มา จ้อ ก้า ออ ตู ต้า เล้า ซา ซา ตู ต้า เล้า เที้ย มู ตู ก้า เล้า มู
 จอ เจ เย้า ตัว เจอ รุ่ ยี่ หมอ เจ ฮัว อ่า ล้า อัว เกี้ย ซ้า ตู ต้า เล้า จอ ผลัว ยี่ หมอ เตี้ย ไฮ... กู ตอ เจ
 ซือ ซือ เรือ โล่ กู จี นอ โล่ นอ เจ เจี้ย ลอ จ้อ เจ เจ ตู ย้อ ตู น้ำ ยู เตา ฮือ ตู มี ยัว ว่า ยู เตา ตู ตัว อี
 จ้า เจง ฮ้า เจ้ มู ลู๋ ตอ ลอ เย้า ยัว เนง เตอ เจา ตู จี โนง ไฮ... เนี้ย จี จี เป้า เจ เนี้ย จี ไฮ เตี้ย ย้อ มี
 ยัว ต้า เนี้ย จี ซา ตี กอ เตา ตัว เกี้ย ยู เกี้ย ตู ไช บัง ทา ตู ไช ยา เกี้ย มู เฮา จ้า มู เยา เป้ เฮา จง ตู
 จี ยา มู ฮัว จตี กอ เตา ตัว เกี้ย มัว ต้อ ตู รัว อัว อี เปอ เจ เร่ง จี เซี้ย ลอ จอ ไฮ... จี ออ อ ก้อ เจอ เอ
 ป้อ เนี้ย ยู เตา ฮือ ตู ยี่ ยัว ก้า กู มัว เตา ตัว ฮู ซี อัว อี ต้า เร่ง จี ซี ซี เจ เย้า นอ เน้ มัว เรอ ตู เนง
 ตัว ตัว ตา ตู เต้ ยา จ้อ เตง กอ ยัว ซี เซี้ย เนอ กอ มา ยัว เจา เก้ จ้อ เย ยัว กอ อัว จี มู ตา รุ่ ลี เนง
 นอ ลี ก้า จี มู ไฮ้ จ้า กัว เนง เที้ย มู ไฮ้ จ้า กัว เนง เปา เนง ซา เตา อี ตู จี เนง มัว ตัว เนง เยงเล่อ
 ก้า จี มู ไฮ้ จ้า ก้า ว่า จี เตา เที้ย มู ไฮ้ จ้า ก้า ว่า จี เตา ไฮ้ ตัว เจา จัว ชง ตัว จือ เซี้ย จี เฮา เจา เจ
 มู มัว เจี้ย มู มัว เตอ อี ยา เตอ อี ตู อี เกอ กัว ย้อ เฮา อี ยา อี เกง กัง เฮา อี ตู เจ ตัว ตา เฮา ตี ซี เจ มู
 ไฮ้ อี ยี่ ซ้า เจ อี ยี่ ซ้า ยอ อ่า จ้อ พิ จัว ฮัว จ้อ มู ฮัว ก้า เพง จี จ้อ จี เกา เกา เจา เพี้ย ตา หู ตี ซี
 เล้า จี กัว เจ เล่ง จี ตัว

.....
 9. เกิดมาชาตินี้ไม่มีบุญ

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีชายแก่คนหนึ่งเก่งทางด้านกรหาที่ฝั่งศพ ลูกชายของแกจึง
 พูดขึ้นว่า "พ่อ ท่านชอบไปดูที่ฝั่งศพให้กับคนอื่น แล้วพ่อไม่หาที่ฝั่งศพดี ๆ ให้พวกเราบ้างหรือ" พ่อ
 เลยพูดว่า "โอ้! พ่อคุณเป็นก็จริง แต่หน้าตาอย่างพวกลูก ๆ เรียนไปก็เท่านั้น คงจะจำกันไม่ได้หรอก"
 พวกลูก ๆ จึงพูดว่า "ถึงแม้ว่าเราจะเรียนไม่รู้เรื่องก็จริง แต่พ่อก็น่าจะดูไว้ให้พวกเราบ้าง เผื่อว่าพวก
 เราจะได้เป็นเจ้าของกับเขาบ้าง" แล้วพอเวลาผ่านไปไม่นาน แม่ของพวกเขาก็ได้ตายจากไป
 พ่อเลยพูดกับลูก ๆ ว่า "ลูกอยากให้พ่อหาแม่ใหม่ให้สักคน ตอนนี้แม่ของลูกก็ได้ตายจากไปแล้ว
 เวลาที่ลูกนำศพไปฝัง ขอให้ใครช่วยเด็ดขาด แต่ให้เจ้าสามพี่น้องแบกศพไปเองโดยเดินข้าม
 สะพานไม้ไผ่ไปยังภูเขาด้านทิศเหนือและอยู่ในสภาพไหนก็อย่าแตะต้องศพแม่แต่นิดเดียว ให้
 รับกลับบ้านเลย" พอ 3 วัน ให้นหลัง ลูก ๆ ทั้ง 3 ก็กลับไปดูศพของแม่ จึงพบว่ามดได้ขุดดินมาถมศพ
 ของแม่ตัวเองสูงเลยหัวคนไปแล้ว ต่อมาลูกชายคนโตก็ได้แต่งงานและภรรยา ก็ได้ตั้งครรรภ์ 3 ปี แล้ว

แต่ก็ยังไม่คลอดดสักทีและลูกชายคนโตก็มีม้าตัวเมียตัวหนึ่ง ซึ่งได้เลี้ยงเอาไว้ก็ได้ตั้งท้อง 3 ปี และยังไม่ได้คลอดเหมือนกัน อยู่มาวันหนึ่งภรรยาของเขาก็เกิดปวดท้องขึ้นมาจึงได้คลอดบุตรชายคนหนึ่ง ซึ่งออกมาพร้อมกับหนังสือฉบับหนึ่ง พอคลอดออกมาปั๊บ ทารกน้อยก็รีบวิ่งไปถึงเก้าอี้มานั่ง เพื่อที่จะอ่านหนังสือฉบับนั้นให้พ่อฟัง แต่พอกลับตึกใจกลัว คิดว่าทารกน้อยนั้นเป็นเด็กผี จึงได้หยิบพืนที่อยู่ข้าง ๆ เตะมาทุบจนทารกน้อยตาย พอคลอดบุตรหญิงอีกคนหนึ่ง บุตรหญิงก็รีบวิ่งเข้าไปในห้องนอน และพ่อก็รีบวิ่งเข้าไปตีจนบุตรหญิงนั้นตายไปอีกคน และเอาศพของทารกน้อยทั้งสองมารวมไว้ที่เดียวกัน พอปู่ของทารกทั้งสองมาถึงก็พบว่าทารกทั้งสองได้ตายไปแล้ว จึงต่อว่าลูกชายว่า “ทำไมเจ้าโง่งอย่างนี้ นี่คือลูกของเจ้าแต่เจ้ากลับฆ่าได้ลงคอ ทำไมเจ้าใจร้ายใจดำอย่างนี้ แล้วปู่ของทารกทั้งสอง ก็คร่ำครวญจนตรอมใจตาย

10. ก้าว ตู๋ เยอ เยอ สู้

.....
 ปู่เก่า อู้ จ้ว หยา เต้ ลอ เต่า มั่ว อี้ ตู๋ ฮู อ้ว ก้าว ตู๋ หือ ตู๋ ตู๋ เที้ย นือ จี ยอง เจา ลี นือ มั่ว อี้ จขอ ฮ้อ หรือ อ้ว ยอ ตัว เจี้ย มั่ว อี้ นึ่ง นึ่ง มู ยอ หก หยอง นือ ตัว เต่า อี้ เนีย ไก่ ฎ นือ จ้อ มู เจา ปลี น้อ ปรี นึ่ง ตา ปลี อ้ว นือ เจา ปลี ไรเจา ก้าวตู๋ ไฮ เตียว ยอ นึ่ง ตือ ก้าว ตู๋ มั่ว เก่ จ้ว เตี้ยะ คะ จี ก้อ ตัว ไฮ เจา ปลี ปลี หม่า ป๊ะ ก้าว ตู๋ นอ เจร ก้าว ตู๋ มู อี้ เปลีย เจอะ มู จี้ จขอ เจ ก้าว ตู๋ เจอะ มู ตัว เทา อี้ ตู มั่ว เต้ จ้อ ลอ เจอ จ้อ น้อ จ้อ อ้ว นือ เจา จ้อ ไฮ เจา ก้าว ตู๋ ไฮ เตีย ยอ นึ่ง ตือ ก้าว ตู๋ มั่ว เก่ จ้ว เตี้ยะ อ๊ะ จี ก้อ ไร จ้อ เต่า ฮัว ลู้ ฮี เหนอ เต่า เจ ก้าว ตู๋ มู ต่อ ปา เต้ ลอ เต่า ตี้ จอ แจ เจ นือ จ้อ มู เจา ฮัวะ น้อ ฮัวะ ไฮ เจา ก้าว ตู๋ ไฮ เตีย นึ่ง ตือ ก้อ มั่ว เก่ จ้ว เตี้ยะ ต๊ะ ลี ก้อ ก้อ ลอด ไฮ ฎ ฎ หล่า ปะ กัง

เจ จ้ว จ่า เต้อ ก้าว ตู๋ ฎ ลอ เจ้ เก่า ลอ จด อี้ ต่อ เก่ เหา หา หยอง เต่า จี้ จี้ ลู้ ลู้ ก้อ มั่ว ฮะ เจ่า เก่า มั่ว เต่า มั่ว อี้ ตู๋ ป้อ เนีย มา เกอ เจา เหา ลู้ เม ฮู้ อ้ว ไหม เจ้อ ก้าว ตู๋ นึ่ง ไหม เจ้อ เตีย

“ หา หยองตือ จ้ว นง เอ จ้ว จ่า ก้อ ตัว จ้อ ขอ หนอง ” ไหม เจ้อ เต๊ะ เตีย

“ ฎ จี้ จ้ว จ้อ ลี แคะ เอ ฎ จี้ จ้อ ฎ ตัว เก่ แคะ เจา จ้ว ”

“ ก้อ ก่า จี้ มู เจ้ เอ จ่า นอ ตือ หยัว เจา ตู๋ เอ จ้อ ต๊ะ ต่อ หยัว ลอ ” ไหม เจ้อ เต๊ะ เตีย

“ ฎ จี้ มู ฎ หยัว จอ ก้อ จ้อ ขอ นอ

เจ ก้าว ตู๋ เจอะ จอ ไหม เจ้อ นือ เหา เหา มั่ว อี้ เปลีย เจา ตู๋ จ้อ ลอ เจีย เจ ก้าว ตู๋ เจอะ มั่ว เหนง เต้า ตัว เนีย จ้อ ตัว เหร้อ เจ เจอ จ้อ ไหม เจ้อ มู เจ้ เจ เต ยู ก้าว ตู๋ เจอะ มู ทอ ไหม เจ้อ เต้อ เนีย เที้ย จี ลอ อ้ว นือ ป้อ เนีย

ติะ ซี กั้ว ตู๋ อู๋ อู๋ เจ มีว ยี ยอง เจา หยัว จี จี เหลี่ย เจ ฉือ เจอะ ตา กัง กั้ว ตู๋ มู ฉ่อ เจ เอ
 มั้ว กั้ว ตู๋ ตัว ป้อ ปา เต้ เจ มั้ว แด่ อู๋วะ ลอ ตัว คั้ว เตอะ เต้ อัว ดู เต้ อัว กั้ว ตู๋ ตัว ปลี จ้อ เจอะ
 นอ เจ เจอะ ส่า ไฮ เตีย จ่า มั้ว ติะ จี เจ เจอะ มู ใช้ เตอะ ดู เต้ เจอ มู จี๋ ชีวะ เหวอ เจอะ ซี ถ่า เตีย

“ อัว ลา เอ หรือ นอ หยัว จี เป็ วิ ประ ฉีเย เตอะ เต้ นอ เอ ฉีเย ปลี เทีย กู มู ฉีเย เส่า ตู๋ ปลี
 ยอ ดู ไฮ อัว เต้ “ อัว ลี นอ เอ ฉีเย เป็ ชะ ประ ฉีเย เตอะ เต้ นอ เอ ฉีเย ปลี เทีย กู มู ฉีเย เส่า ตู๋ เอ
 ฉีเย ชีวะ มู ฉีเย เฮา เต้ ยอ ไฮ เตีย เน่ง ตือ ป้อ ก้อ ลอ ไฮ เป็ เอ เป็ มู ป๊ะ “ จ้อ ยอ มู ไฮ เจอ ปลี
 จ้อ เทีย ชีวะ เจอะ ซีปะ ฉีเย อี เป็ ฉีเย เจ ชีวะ เจอะ เตอ เฮา เต้ ลอ ไฮ เจา ปลี เทีย จ้อ เตีย จี กั้ว ตู๋
 จ้อ เฮา มา เต้ เฮา กั้ว ตู๋ ขอ เจ้า เป็ ยา กั้ว ตู๋ เทีย ลี เสอ จ้อ คะ ลอ เจ กั้ว ตู๋ อัว เจา จ้อ ฟ่ง ยื่อ 3
 ตู๋ เตอ ตา แจ เนีย ตอ เนีย มู อี ลอ ตา เจ กั้ว ตู๋ มู เจ้ มู เนีย นือป้อ เนีย เทีย จอ นือ ป้อ เนีย อัว
 เน่ง จ้อ มู ตา อี เตีย

ย่า ติะ เนง นอ ฉีเย ก้อ เจ้อ มั้ว เต้ เซียะ เต้ จือ ป๊ะ เทีย เป็ ตู มั้ว เต้ เซียะ เจา ยู

10. กั้ว ตู๋ เพื่อนรัก

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีชายคนหนึ่งชื่อว่า กั้ว ตู๋ ตัวดำหน้าตาอัปลักษณ์ยิ่งนัก มี
 อาชีพหลักคือขบปล้ำสัตว์ วันหนึ่งเขาได้เข้าไปปล้ำสัตว์ในป่า และได้ไก่ป่าตัวหนึ่ง เขาเอาไปให้อีเห็น
 (ปลี) กินพอ พออีเห็น(ปลี) กินเสร็จก็ขอบคุณกั้ว ตู๋และบอกว่าวันหลังถ้ากั้ว ตู๋มีอะไรจะให้ช่วยขอให้
 บอก ต่อมากั้ว ตู๋ไปเจอเสือ (จ้อ) กั้ว ตู๋ก็ยิงหมูป่า (บัวเต้) ได้ตัวหนึ่งนำไปให้เสือ (จ้อ) กิน เสือบอก
 ขอบคุณกั้ว ตู๋ และบอกว่าหากวันหน้าต้องการความช่วยเหลือก็บอกเสือได้ทุกเวลา จากนั้นกั้ว ตู๋ก็
 จากไปถึงแม่น้ำแห่งหนึ่งกั้ว ตู๋จับปลาได้มากมายก็แบ่งให้แมวป่า (ชีวะ) กินแมวป่าขอบคุณและบอก
 ว่าหากวันหน้าต้องการความช่วยเหลือให้บอกมา

จากนั้นกั้ว ตู๋ก็เดินทางกลับบ้าน ขณะเดินทางมาถึงป่าลึกได้เจอกับคอกหมูคอกหนึ่ง
 ภายในข้างคอกหมูซึ่งหญิงสาวสวยไว้คนหนึ่ง ชื่อว่า ไม้เจ้อ กั้ว ตู๋ถามไม้เจ้อว่า “กลางป่าลึกขนาดนี้
 เจ้ามาอยู่ที่นี่ทำไม ไม้เจ้อตอบว่า “พ่อข้าเป็นหนี้เสือป่าอยู่จึงเอาข้ามาให้เสือป่ากินเพื่อเป็นการใช้
 หนี้ เจ้ารีบกลับบ้านไปเถอะเพราะใกล้ค่ำแล้ว เสือกำลังจะมากั้ว ตู๋บอกว่า “ข้าไม่กลับ ข้าจะอยู่กับ
 ที่นี่”

และแล้วกั้ว ตู๋ก็อยู่ในคอกหมูกับไม้เจ้อ พอตกเวลากลางคืนเสือกก็เข้ามาหากั้ว ตู๋ได้ใช้หน้า
 ไม้ยิงเสือด่า และพาไม้เจ้อกลับไปส่งบ้านต่อมากั้ว ตู๋ได้ไปสูขอไม้เจ้อจากพ่อแม่มาเป็นภรรยา

แต่เนื่องจากกั้วตุ๋ตัวดำ หน้าตาอัปลักษณ์ พ่อตาไม่ชอบก็หลอกให้กั้วตุ๋ไปจับปลาแล้วฆ่า กั้วตุ๋ตายทิ้งลงแม่น้ำ มีอีกาตัวหนึ่งบินมาส่งเสียงร้องรอบๆ บริเวณลำน้ำที่กั้วตุ๋ตาย อีเห็น เลื้อยลงมายังน้กจึงชวนกันมาที่ริมแม่น้ำ มาถึงก็เจอแม่น้ำจึงคุยกันว่า

“พิกนี้ไม่เจอหน้ากั้วตุ๋เลย และอีกาก็ชอบมาร้องแถวนี้ กั้วตุ๋น่าจะอยู่แถวนี้” อีเห็นเป็นฝ่ายพูดก่อน

“เอาอย่างนี้ก็แล้วกันให้เราช่วยกันหาโดยเรากับอีเห็นจะหาบนบกส่วนแม่น้ำให้หาในน้ำ ถ้าใครเจอก็ให้บอกจะได้ช่วยกันเอาขึ้นมา” เลื้อยพูดจากนั้นอีเห็นเลื้อยและแม่น้ำก็ช่วยกันออกค้นหา ลักครู่หนึ่งแม่น้ำก็โผล่ขึ้นมาจากน้ำแล้วบอกกับอีเห็น และเลื้อยว่าพบกั้วตุ๋แล้วอยู่ในน้ำ จากนั้นแม่น้ำจึงกลับลงไปเพื่อนำกั้วตุ๋ขึ้นมา

เลื้อยและอีเห็นช่วยกันปฐมพยาบาล กั้วตุ๋ โดยเลื้อยได้เป่าปากของกั้วตุ๋ 3 ครั้ง กั้วตุ๋ก็ฟื้นคืนชีพ จากนั้นกั้วตุ๋ก็ขอบคุณเพื่อสัตว์ทั้ง 3 แล้วต่างก็แยกย้ายกันไป กั้วตุ๋ได้เดินทางกลับบ้านไปหาภรรยาของตนและใช้ชีวิตอย่างมีความสุข

11. ก้า เกอ ลอ ยู

เต้า อู๋ เจ มั่ว อือ เนี่ย จี ยั่ว จ่อ จ่อ เย่ จี มั่ว เม ยั่ว อือ ทุ เนี่ย ญู มู สู้ ตู๋ ไฮ เตีย ตู๋ อัว จา อือ ซี ยั่ว ลอ เล่า ลี นอ อี ตู๋ เม ยั่ว ลอ ตือ จี มั่ว อา ลอ จา อือ ยั่ว จ่อ เย่ ลี นอ เตีย เจ อือ ตู๋ เน่ ญู มู สู้ ตู๋ เจ โซง เต่อ เจ อือ ตู๋ มู จ่อ เต้า อี้ ไต่ ปือ ถือ เต้า เต้า ลี เทีย อี้ ไต่ เต้า เต้า เจอ อือ ตู๋ เจ่ง เซา ปือ กือ จ้อ ลู๋ ใจ่ ปือ กือ ชั่ว ชั่ว อือ ตู เซา ปือ กือ ตา เจ อือ ตู๋ ม เซา เต้า เจ เซา เต้า จือ อี้ ตอ เจ๋ อือ ตู๋ เจ่ง มู มั่ว เต้า รอ เฮา นือ ญู เฮา นือ ลอ เฮา อือ ตู๋ นือ นือ ยั่ว ตา เจ จั่ว ตี้ ลู๋ ยอ ลู๋ ลือ ซ่า เปอ ญู เต่อ เจ อือ เนี่ย จี ยั่ว เจ่ง ลอ มั่ว ลู๋ เต้า บิว เนี่ย เนี่ย เจ่ง ไฮ เนี่ย จี เตีย อ้า ก้อ จี ภู มั่ว ลู๋ เต้า นอ กือ เจ โยง เกา ยั่ว โกง เซ ลือ เล่อ ปือ เจ เนี่ย จี ไฮ เตีย ก้อ เนี่ย ก้อ กือ ซ้อ อัว จา ฮอ ยั่ว เป้า ยั่ว ก่อ เป้า เจ ก้อ ยั่ว จู มั่ว นือ บิว จอ เตีย ลี เป้า ซา อ้า อัว ลี เตีย ยือ เจ ลี ภู มั่ว บิว เซ่ บิว ลือ ยือ ยือ ไฮ เตีย ฮอ โยง เก้า นอ เจ มา ลี นือ เนี่ย จี ไฮ ลี นอ เจา เนี่ย เนี่ย เจ เนี่ย เนี่ย ฮอ มั่ว จ้า เจีย เจ ยั่ว มั่ว ลู๋ เต้า บิว นอ เจ บิว อี้ เจีย นอ เจ ไฮ เตีย เนี่ย อัว โยง จ่า อี้ จี เจ่า กู เจ เนี่ย เนี่ย ไฮ เตีย อ้า ก้อ จี จา โยง ลี ลู๋ เต้า เจอ ไฮ ลู อ้า เนี่ย เต้า ซี อ อัว จา ฮอ เจอ ไฮ ลู นอ ยัว เปา ไฮ ลู เจ้า โยง ซีอ จ่า ล้า ตี้ เจีย เจา เจ ไฮ เตีย เนี่ย อัว โยง จ่า เจา กู ออ อ้า ก้อ จี เจ๋ ไฮ ลู เตีย ฮอ อ้า ก้อ อี้ ตู๋ เม ยั่ว จี มั่ว เอ เล่ง ทือ ยั่ว ฮู ก้อ อัว เนี่ย นา เจ นือ เจ่ง ลู เต้า อี้ เจีย อัว อือ ซ่า เจ กา เกอ เตีย เต่อ เปอ เฮ้า ลอ อือ จา ลู เต้า นอ ล่า มั่ว อี้ ตู ก้า เกอ ยือ เฮ้า เตีย ลอ ดา นา เตีย ลอ เนี่ย จี ลอ ไซ่ เจ ไฮ เตีย เนี่ย จ่อ ต่อ ก้า เกอ ก็ เลี้ย เกีย เนง อัว จา เอ ภู

สู้ เต้า นอ จา จี อี จื่อ เซ็ง เก็ง ลอ มู เหนือ เจ่ง กา ลอ ยื่อ เฮ้า เตี้ย นา ฮา จา ยัว ก๊วย เน่ง ตา เป้า
 นอ เจ ลู้ เต้า กอ จี จ้อ นือ จัว จัว จัว ปู้ ปัว ซื่อ นอ มา เจ ก้า เกอ เจ่ง ไฮ เตี้ย เนี่ย เตี้ย จี ล่อ ต่อ เนี
 ง เอ เน็ง จี จื่อ ตัว กู ล่อ นอ กู ฮอ ลอ วิ ยอ เน็ง เนี่ย นิ ต่อ ตู เตี้ย ยัว ก้อ ตู จอ อี ตู ตู ลอ ฮู้ เนี นอ
 ตู ไซ้ เนี เลา เลา ตู จี ป้อ ถ้า ยัว มัว กู ลอ จอ กอ ตือ เจ ตู เตี้ย จอ กู ฮัว เนี ตู ยัว ลอ ฮู้ เนี ลอ ยู เนี
 จ้อ นู เกอ เจอ ต่อ เนี เอ ลู้ เต้า เอ จี จ้อ มัว ปู้ ปัว ต่อ เนี มัว จ้อ เฟา โยง โยง เจีย ซื่อ นอ เจ อ้อ เนี
 ย ซ้า ซ้า เตี้ย อ้อ เนี่ย นู ฮู ตู เจ เจง ยื่อ ตู จอ ลอ เตี้ย เตี้ย เจ อ้อ เนี่ย จี ฮัว เจ่ง มัว ลู้ เอ จื่อ มู เฟา
 เจีย เจ เกอ เจ่ง จอ ตือ เนี่ย จี ยื่อ ยื่อ เจ ยื่อ ยื่อ มัว 15 โทง ล่อ เจ้อ เจ้อ ฮัว เตี เจ เจ่ง ไฮ เตี้ย เนี่ย
 เตี้ย จี นู นอ เซ้อ เดอ มู ฮัว เตี ลอ เนี ตือ เลา เลา เนี ฮัว จี เตา เจ เนี จี ซื่อ มู เล่อ เอ เจีย กู มู ซื่อ
 ฮ้า เม ตู ฮัว อี เลง ซื่อ เอ ก้อ ฮัว จี เตา เอ ยอ ก้อ เนี่ย จี ลอ เจีย ก้อ มู ลอ มา ฮ้า จี ก้อ จี จ้อ มู
 เจีย กู มู อี เลง ซื่อ ลอ เตา เล่อ เม ตู เตี เตี ฟ้า ฟ้า เอ ก้อ อี เลง ซื่อ ก้อ วัว จี ตา จี กู ฮัว ตา เกอ ลอ
 มา เนี ก้า จี ยื่อ ตือ ยื่อ เอ กู ไล้ ลี จา ลอ เป้ นือ ลี เตอ ซื่อ นู เตอ เกอ มู จอ เจ เกอ มู เล ลอ เกอ ได้
 เตอ เจ ตู ม้า ตู เค โจ่ง โจ่ง ลี มู เซา ป้อ กือ ตา 10 ลู้ โจ่ง 10 ลู้ ฮ้า เตอ อี จ้า เม่า เลา เกอ ลอ เจ เจ
 เกอ เจ่ง ไฮ เตี้ย จี กู ลอ เจ เล่อ ตู ก้อ ลอ ลอ เจ นู นอ กู ตือ มัว ป้อ กือ เซา ตา เล่อ เอ นอ เนี จี จ้อ
 เจ้อ เม ตู เต้า เป้า เตอ เอ เอ โจ่ง 10 ฮ้า เอ ก้อ มู เซา อี นู ฮัว จา ตา นา เอ เตี้ย ลอ ตา นา จี กู เซา
 เต้า เตี้ยๆ จี เตี้ย เตี้ย จอ ต่อ เตี ไซ้ น้า ฮัว ตา เตี้ย ล่อ เนี่ย จี จา ก้า ลอ เจ เนี่ย เตี้ย จี นอ กู เซา ปู
 อ กือ ตา เล่อ เจ นอ จี มัว ต้า จี ฮัว เจ กู ยัว มู จา ฮัว ก้า เล่อ ต่อ แล้ง เลา โจ่ง ตัว ยอ เอ นอ เนี ยี
 อ นอ ตู เกอ ก้อ โยง ลี กอ ซื่อ เอ ก้อ จื่อ มู ยื่อ จา เอ นอ ฮู ยัว เนง เตอ ก้อ เนี่ย เตี้ย จี เนี จื่อ เจ้อ กู
 มู กู เย่ง เต้า เกอ ฮู เตี้ย เนง เย่ง จี เตอ กู ลี ลอ มา ล่อ ยอ ลี เจ ก้อ ก้อ มู ก้อ ฮอ ฮัว ยัว ป้อ กือ ตา
 เล่อ จี มัว ต้า จี ฮัว เจ ก้อ มู ก้อ นอ เจ เกอ เจอ มู เกอ มู จอ ต่อ เก่ เจ เกอ เจ่ง มู จี เซง เลา นู ตัว
 ตู ใจ เก้า เจ้อ ตัว มู เตี ไฮ เตี้ย ตู มัว ก้อ มู ต้า จี กู จอ ก้อ มู เนี่ย ปู เต้า กู มู เตี ซื่อ เอ ก้อ เนี่ย เกอ
 เตอ กอ เอ มู เต้า เตี มู เต้า เกอ ลอ มา เอ ก้อ ปู ก้า กู มู ฮัว ก้อ ลัว เจ นือ ซ้า ซ้า เจ เจ่ง ไฮ เตี้ย เกอ
 ก้อ ยัว จอ กู มู เตี นอ เจ เจ กู จี มู เล่อ อ้อ มู เจ อ้อ มู ยัว เปี เจ ซื่อ เกอ เตี้ย เจอ อ้อ เนี่ย ลอ เจ เจ่ง
 ไฮ เตี้ย จี กู มู จอ ต่อ เก่ เจ กู มู จี เนี่ย ก้า เกอ เอ นือ เตี้ย นือ ยัว จอ กู มู เตี เตี้ย นอ กู จี เต้า ลัว นี
 อ เอ กู จ้อ ก้า ลอ เล่อ เกอ เจ่ง ไฮ เตี้ย เอ จา ไฮ ลู ไซ้ จี เต้า ลัว เตี ลี ลัว ยอ เนี่ย ก้า เกอ-ลล ลัว มัว
 จ้อ เซีย เตี้ย ลา เจ เนี่ย จี เจ่ง ไฮ เตี้ย เนี่ย เกอ เตอ กอ จี จื่อ ไฮ ลู เต้า เต้า เจอ ก้อ จี จื่อ ไฮ ลี กอ กู
 กู ตัว นอ เจ กู เย่ง ยัว ยัว ก้อ ซื่อ ฮอ เซง เลา เจ่ง ไฮ เตี้ย เกอ ก้อ เกอ ก้อ ไฮ เตี้ย ลอ ตา นา กู ไฮ
 เตี้ย ฮอ ยอ เตี้ย ก้อ ไฮ เตี้ย นอ เจ เซ้ ยอ ก้อ ฮัว ปู เต้า 10 ลู้ โจ่ง ใ้ 10 ลู้ กัว ฮู 10 ลู้ เก้า ปัว เจา กู
 ตี เตี้ย กู ลู้ ก้า ก้า นอ ตู กา เงง เจา เตอ กู ยัว นอ เจ กู ลี มัว ใจ เก้า เจอ เจา ก้อ ลี ยัว ฮ้า จี เซง
 เลา ก้อ ไฮ ลี ลอ กู ฮัว ลี ลอ เจ ก้อ ลู้ ก้า ก้า ป้อ ตา เล่อ เจ ก้อ ป้อ มัว ลา เย้ ต่อ ตือ เจ ก้อ จ้อ กู

ចំណុច ២ ចំណុច ១ ចំណុច ៣ ចំណុច ៤ ចំណុច ៥ ចំណុច ៦ ចំណុច ៧ ចំណុច ៨ ចំណុច ៩ ចំណុច ១០ ចំណុច ១១ ចំណុច ១២ ចំណុច ១៣ ចំណុច ១៤ ចំណុច ១៥ ចំណុច ១៦ ចំណុច ១៧ ចំណុច ១៨ ចំណុច ១៩ ចំណុច ២០ ចំណុច ២១ ចំណុច ២២ ចំណុច ២៣ ចំណុច ២៤ ចំណុច ២៥ ចំណុច ២៦ ចំណុច ២៧ ចំណុច ២៨ ចំណុច ២៩ ចំណុច ៣០ ចំណុច ៣១ ចំណុច ៣២ ចំណុច ៣៣ ចំណុច ៣៤ ចំណុច ៣៥ ចំណុច ៣៦ ចំណុច ៣៧ ចំណុច ៣៨ ចំណុច ៣៩ ចំណុច ៤០ ចំណុច ៤១ ចំណុច ៤២ ចំណុច ៤៣ ចំណុច ៤៤ ចំណុច ៤៥ ចំណុច ៤៦ ចំណុច ៤៧ ចំណុច ៤៨ ចំណុច ៤៩ ចំណុច ៥០ ចំណុច ៥១ ចំណុច ៥២ ចំណុច ៥៣ ចំណុច ៥៤ ចំណុច ៥៥ ចំណុច ៥៦ ចំណុច ៥៧ ចំណុច ៥៨ ចំណុច ៥៩ ចំណុច ៦០ ចំណុច ៦១ ចំណុច ៦២ ចំណុច ៦៣ ចំណុច ៦៤ ចំណុច ៦៥ ចំណុច ៦៦ ចំណុច ៦៧ ចំណុច ៦៨ ចំណុច ៦៩ ចំណុច ៧០ ចំណុច ៧១ ចំណុច ៧២ ចំណុច ៧៣ ចំណុច ៧៤ ចំណុច ៧៥ ចំណុច ៧៦ ចំណុច ៧៧ ចំណុច ៧៨ ចំណុច ៧៩ ចំណុច ៨០ ចំណុច ៨១ ចំណុច ៨២ ចំណុច ៨៣ ចំណុច ៨៤ ចំណុច ៨៥ ចំណុច ៨៦ ចំណុច ៨៧ ចំណុច ៨៨ ចំណុច ៨៩ ចំណុច ៩០ ចំណុច ៩១ ចំណុច ៩២ ចំណុច ៩៣ ចំណុច ៩៤ ចំណុច ៩៥ ចំណុច ៩៦ ចំណុច ៩៧ ចំណុច ៩៨ ចំណុច ៩៩ ចំណុច ១០០

เตีย จี อัว จา นอ เจ เจ๋อ เจ่ง ไฮ เตีย ยอ ลี มา เกอ ฎุ จ้า เจ้า ลอ เลอ ฎุ นอ เจ เกอ เจ่ง เกอ เจา เจ๋อ
 เจ มู มู เจ จอ ต่อ เต้ เจ จี มัว เน่ง เจ เจ๋อ เจ่ง อี้ โฉง เจ้า เจา เกอ เจ เจ๋อ เจ่ง ไฮ เตีย อัว จา ก้อ จ้า
 เจ้า ฮอ ปรัง เจ๋อ เจ่ง ไฮ เตีย ต้อ ยอ ฎุ เจ่ง เป้า อัว เนง เอ นือ เตีย ลี ปรัง ซ้อ เจา ก้อ ม้อ ลอ ก้า จี ม้อ
 อ เตีย เกอ จ่อ ก้า เจา ฎุ ล้อ เจ เกอ จอ ก้า เกอ เจา เจ๋อ เจ มู มู อี้ เปีย เจ เจ๋อ ตี้ ไส่ เจ้า มู เจ้า เกอ
 เจ ไฮ เตีย อัว จา ก้อ จ้า เจ้า ฮอ ปรัง เตีย ต้อ ยอ ฎุ เจ้า ยอ เล่อ ซ้อ เอ เอ ปรุ เจา ก้อ ม้อ จี มัว จา
 จา ก้อ จ้า เจ้า ปรัง อัว ลัว ลี ยอ ลี มา ฎุ มา ลี ป้า ก้อ จ้อ เจ อ้อ ตู มู จอ เจ เจ เนีย เตีย จี เต้ ขอ
 โจง เอ ฎุ เอ ฎุ จ่อ ย้า ลอ เจ๋อ เต้ จอ โจง เจ เจ่ง ไฮ เตีย ก้อ จ้อ ย้า ลอ เล่อ ลอ ก้อ จี มู จ่อ ไก่ ลอ
 ลือ เจ มู จ่อ ลอ ลือ ตา เจ เจ ยัว ลอ ย้อ เตอ 3 ตา กิ เจ ฎุ นอ เอ อ้อ มู เต้ นอ เจ เจ๋อ เจ่ง ตี้ ม้อ ตา
 เจ เจ๋อ เจ่ง เอ้ เจ อ้อ ตู เจ่ง มู เต้ เจ ยอ เกอ มู อัว เต้ เล่อ เจ อจ่อ จี เจ้า ลี ยอ เจ๋อ อัว เต้ เจ ฮอ จี
 ต่อ เกอ ลี เตีย เจ เกอ เจ่ง ไฮ เตีย เจ๋อ ก้อ จี จ้อ ตัว จ่อ เนง ต้า ตัว อี้ ยา เป้ นอ ก้อ มู เจ เอ ฎุ ตี้ เล่ง
 มู ซ้อ เตอ เล่อ เอ อี้ จ้า ก้อ ซา ซู ตัว เจา ฎุ น้อ ซ้อ ยอ ก้อ ซา ตัว เล่อ นอ เจ ซา ตัว เจา เจ๋อ ก้า เย้
 ซ้อ เอ ก้อ ฮู ไฮ เตีย เกอ ฎุ ซา ซู ตัว เล่อ เอ ก้อ จ่อ จ้า มู เอ ฎุ มา ลี ลอ น้อ ม้อ ล่อ เจ มัว อี้ ฎุ เจ
 เจ๋อ ซ้า ไฮ เตีย อัว จา เกอ อี้ เล่ง ซ้อ อัว จา นือ ยัว อัว เตอ เตอ เตอ อัว ลัว ลอ มัว เน่ง ลอ ป้า นือ เจ
 ฎุ เตอ เจ๋อ เจ่ง มู จอ เต้อ ก้า เย้ เจ เจ๋อ อัว ฎุ มู ซ่า อัว ฮา อัว จา ยัว มัว ตู ม้า ตู เค เตอ อัว ลัว ลี
 ลอ เอ เกอ เป้า ได้ เจ ซ้อ เจ เจ๋อ มา ลี ไฮ เตีย ฎุ ซา ม้อ ตัว ล่อ ก้อ ลอ นอ ม้อ ล่อ เจ เกอ เจ่ง มัว
 เกีย ได้ เต้อ ลอ น้า เจ เจ๋อ เจ่ง มู เก้า เกีย เต้อ ก้า เอ ลอ น้อ ม้อ เจ เจ๋อ ไฮ นอ ฮา อัว จา ยัว โยง ลี
 นอ เจ เจ๋อ เจ่ง เต้อ ลอ เจ ไฮ เตีย เกอ ยอ ก้อ โยง เน่ง ลี กอ เอ จา เต้า อี้ ก้อ จี เกีย ฎุ ยอ ก้อ เตีย ฎุ
 เจ ฎุ ต้อ จี จี ก้อ ลี นอ เอ ฎุ ต้อ ฮู้ ก้อ ลอ เล่อ เตอ อัว จา ก้อ ยัว มู มัว เต้ เนีย เตอ นอ ลอ น้า ซ้อ ต้อ
 ยอ เนีย เตีย จี อ้อ ตู จี มัว เม ยัว เอ อ้อ ตู กัว ต่อ ตู เตีย ลี จอ ฎุ ลอ เจา เฮ้า ลู เต้า ซ้อ อ้อ ตู มัว
 บัว เอ ฎุ เต้อ ลอ อ้อ ตู ฎุ ล่อ ซ้อ ยอ ก้อ เป้า ฎุ ยอ ฎุ เนีย เป้า ฎุ เล่อ เจ ฎุ ยัว จอ ก้อ ย้อ มู จี เต้
 เอ อัว จา ก้อ ยัว จี ปรัง ฎุ ลู ลี นอ เจ เจ๋อ เจ่ง ไฮ เตีย เกอ อัว จา ก้อ ซ้า ต้า จี ลี กอ เอ ก้อ จี จ้อ ซ้า
 ต้า จี เตอ เตอ อ้อ ซี้ ฮู้ ตา เป้า นอ เอ อัว จา ก้อ ฮอ ไฮ ลี นอ เอ อ้อ มู เจ เจ เจ่ง ไฮ เตีย เนีย เตีย
 จี อัว จา เน้ ต้อ จี เน้ จี เซอ อี้ เจ เกอ เจอ เจา เกอ น้า เอ จา เน้ เฟ็ง มัว เนีย เกอ ฮู อัว เกอ นอ ซ้อ
 เนีย เนีย ไฮ น้า ฮา อัว จา ยัว โยง ตา เป้า นอ อัว จา ก้อ ฮอ จี อัว เจา อ้อ เป้า ลี เกอ เจ่ง ไฮ เตีย
 เนีย เตีย จี วั เน้ จี จ้อ ตู เซีย ยอ เก้า ตู ลอ ฎุ ลอ จอ เน้ ย้อ ซ้อ ยอ ฎุ อัว ตี้ เนง เล่อ เจ ฎุ นัว จอ เน้
 ย้อ จี เตอ นอ เจ เนีย เนีย เตีย เนีย จี กัว กัว เจ เกอ เจ่ง ไฮ เตีย เล่อ ก้อ จี โน่ง ฎุ ลู เจ เย้า นอ เจ
 ตู ตู เค โจง โจง ลี ก้อ ยัว ฎุ อัว 10 จู ม้อ 10 เยีย เย้า ออ นอ เจ เจ๋อ เตีย ลี เย อัว ลี ลอ ม้า นอ เจ
 เจ๋อ เน้ ฎุ ซา ม้อ ตัว เจ ยอ ก้อ ซา ม้อ ตัว นอ มา มัว ม้อ จอ จ้า ปือ เย้ ล่อ เอ ก้อ มู เจ้า ฮู้ จอ เอ
 ก้อ มา ลี ฮู ไฮ เตีย ตู ม้า ตู เค ลอ น้อ ม้อ ล่อ นอ มา เล่อ เตีย ลี จี เต้อ ก้อ นอ เจ มัว อี้ ฎุ เจ เจ๋อ

แจ่ง จ๋อ ม้อ มู เจ เจ๋อ แจ่ง ซำ ไส เตีย ยัว มู เก่า ไช้ เซ้ โจ้ง เปา จา เอ ยัว ไส ลี เต๋อ เจา กู๋ นอ เจ เจ๋อ
 แจ่ง ไส เตีย ตู๋ ม้า ตู๋ เค ลอ น่อ ม้อ ล่อ นอ เจ แจ่ง ลอ อี้ จอ โจ้ง โจ้ง ลี เจ เล่อ ลอ เต๋อ เจ๋อ เจ อี้
 เปีย ซ้อ เจ มู ตา เล่อ เจ เกอ เตีย ลี มู ไช้ อัว จา เจ๋อ มา เต๋อ ต่อ เต๋อ เจ เตีย ลี ไส เตีย เจ๋อ อัว จา
 กู๋ ไส ลอ ก้อ จี เจง กู๋ ลี ก้อ จี อัว ลี กู๋ ไส เจ เกอ แจ่ง ไส เตีย เป่า นอ เจ เจ อี้ ยัว จี อัว เต้ เล่อ นอ
 เจ อี้ ตู๋ แจ่ง ลอ เป้ เจ เจ ตา จี โกง เตอ เจ เตอ อี้ โยง เจ เก่า ตู๋ น่อ ไส เตีย เป่า เตีย เต้ มัว เนง เจ๋อ
 จัว เก็ง นอ เจ แจ่ง ตัว ไส ก่อ มู ซัว เก็ง เล่อ เจ เกอ แจ่ง ไส เจา แจ่ง ไส เตีย ก้อ จ่า อัว นอ เจ
 นือ โจง จ่อ เซ่า ตู๋ เจ กู๋ ยัว มู เจ กู๋ ลี เต๋อ เจีย เต๋อ เจ จ้า นอ ยอ เต่า ตือ ก้อ จอ กู๋ นอ เจ ก้อ มัว
 จ้อ ลอ ซู เต๋อ ก้อ จอ เจ ซอ ซอ นอ เจ กู๋ มา ลี ลอ เจอ กอ มู เตอ อี้ ลี เจ เจ๋อ จอ จอ เจอ เจ เจ๋อ มัว
 เกอ ลี เต๋อ จ้อ ลอ ลอ ซู เต๋อ ก้อ ลอ เจ นือ ซ้อ จอ เกอ เอ เกอ แจ่ง นือ จื่อ เนง จ้อ จ้อ ลอ เย ยู เจ
 ลอ จอ เต๋อ ก้อ ตา เจ เค้ นา ฮา ยอ เกอ ลอ เจ อี้ ตู๋ ย้อ เตอ 3 นู๋ เจ เกอ จ่า ก่า มู เจ เกอ ไส เตีย
 ยอ ก้อ จอ กู๋ เต่า ตือ นอ เจ ก้อ ฮู เอ กู๋ มา ลี ลอ เจ เกอ มู เตอ อี้ โยง เจ เจ๋อ จอ จอ เกอ เจ เจ๋อ ฮ่า
 จอ จอ เกอ เอ เจง กู๋ ยัว มู มัว จ้อ ลอ ซู เจ เจ๋อ แจ่ง มู ปู๊ กี้ เล่อ เจ ตอ จอ นอ เจ จื่อ จื่อ เจ เจ๋อ มา
 ลี ไช้ นอ ฮา กู๋ เฮีย เล่อ เจ เจ๋อ มัว ลอ ตัว ตัว เจ ตัว เล่อ เจ ซัว อี้ ซ่า ยอ ซ่า อัว เจ๋อ ตัว ซ้อ เจ เกอ
 เตีย เตีย ลอ จ่อ เจ เจ๋อ ก้อ จี โนง กู๋ ลู เจ กู๋ เจ ตา ลี ลอ เล่อ ลอ เจ เจ๋อ ตี ลอ ไช้ นอ เจ เกอ ตอ เกีย
 เกอ ตัว เกีย เล่อ เจ เจ๋อ กัว กัว เจ ตา ลี นอ.

ออย่า ต้า เนง ลอ เจ ไส เตีย ยู ยอ อี้ ห้อ เนีย ยู ยัว จู โนง ยู ตู จี ลู เตีย เตีย จี มัว เต็ง
 เม็ง เอ ลู เนง เตีย ลี ยัว ตอ จี

11. เจ้าชายคางคกมาบังเกิด

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีสามีภรรยาคนหนึ่งได้แต่งงานกันมานานแล้วแต่ทั้งสองก็ยังไม่
 มีลูกเลยสักคน วันวันทั้งสองสามีภรรยาได้แต่ไปรำให้เทวดาบันดาลลูกให้เขาเลี้ยง ในปีนั้นเอง
 ทั้งสองได้ไปทำไร่ข้าวโพดและไร่ฟักทอง เมื่อถึงเวลาข้าวโพดสุกแก่จัดแล้ว ทั้งสองก็เก็บเอาข้าวโพด
 ไว้ในยุ้งฉางเพื่อเลี้ยงไก่ เลี้ยงหมู ส่วนอีกไร่หนึ่งคือไร่ฟักทอง ทั้งสองสามีภรรยาได้เก็บฟักทองได้
 เยอะมาก ทั้งสองจึงเอามาทั้งต้มกินและต้มเลี้ยงหมูด้วย ทั้งสองอยู่ด้วยกันเป็นเวลานานฟักทองก็
 หมดเหลือเพียงแค่ลูกเดียวที่ใหญ่และสวยซึ่งทั้งสองเก็บเอาไว้ วันหนึ่งภรรยาลองมาจับลูกฟักทอง
 ดูแล้วเขาบอกกับสามีว่า " พ่อ ดูสิรู้สึกว่ามีลูกฟักทองมันจะเนาแล้ว " ฝ่ายสามีบอกว่า " แม่เอ๋ย เจ้าจะรู้
 ได้อย่างไรล่ะในเมื่อแม่ยังไม่ผ่ามันดูเลย " ภรรยาจึงบอกว่าเดี๋ยวจะลองผ่าดูนะ ภรรยาของเขาจึง
 เอามีด แล้วผ่าลงไปทีลูกฟักทองอย่างแรง จึงมีเสียงดังจากลูกฟักทองว่า " แม่จ่าระวังเดี๋ยวลูก "

ภรรยาของเขาจึงพูดว่า " พ่อๆ รู้สึกว่าผักทองมันพูดกับข้า " สามีก็ได้แต่พูดว่า " มันเป็นแค่ลูกผักทองมันพูดได้อย่างไรเล่า เด็ก ๆ คงจะพูดจากข้างนอกมาเองมั้ง " แล้วภรรยาของเขาก็ฝ่าลงไป ที่ ลูกผักทองอีกเป็นครั้งที่สอง ก็มีเสียงดังออกมาอีกว่า " แม่จ๋าจะวังถูกลูกนะ " ภรรยาจึงบอกสามีว่า " พ่อ ๆ มันพูดได้จริง ๆ นะ " สามีจึงตอบว่า " โธ่! เจ้าไม่มีลูกเลยสักคนเดียวแล้วใครเล่าเรียกเจ้าว่า แม่ " ภรรยาจึงใช้มีดผ่าไปที่ผักทองเป็นครั้งที่สาม ผักทองจึงแตกออกเป็น 2 ชิ้น มีคางคกตัวหนึ่งกระโดดออกจากผักทองมา ภรรยาจึงไปเรียกสามีมาดู สามีจึงบอกว่า " ใ้คางคกสกปรกเจ้ามาอยู่ในผักทองของข้าได้อย่างไรกัน ตั้งแต่ผักทองออกดอกจนเป็นลูกเป็นผลหนาแน่นเพียงนั้นแล้วเจ้ายังจะเข้าไปอยู่ในผักได้อีก แม่ ผักทองลูกนั้นไม่ต้องกิน สับให้เล็กแล้วเอาไปต้มให้หมูกิน " ลูกคางคก จึงพูดขึ้นว่า " พ่อจ๋า แม่จ๋า ขออย่าทำอย่างนั้นเลยข้าไม่ได้เข้าไปด้วยตัวข้า แต่เจ้าทั้งสองได้แต่ไปอ้อนวอนเทวดาให้เอาลูกให้เจ้าทั้งสองเลี้ยง เทวดาจึงเอาข้ามาอยู่ในผักนี้ เพื่อจะมาเลี้ยงเจ้าทั้งสอง จะมารักเจ้าทั้งสองไปจนวันตาย บัดนี้เจ้าทั้งสองก็แก่ชรามากแล้ว ขออย่าเอาผักทองไปต้มเลยให้เอาไปฝังเถอะ " สองสามีภรรยา รู้สึกผิดหวัง ที่จะทำอย่างนั้นจึงเอาผักทองลูกนั้นไปฝังดินเอาไว้ ลูกคางคกจึงอยู่อาศัยกับพ่อแม่ของเขา

ผ่านไป 15 ปีแล้ว ลูกของเขาก็โตเป็นหนุ่ม พ่อแม่ก็แก่ชราทำงานไม่ไหวแล้ว ลูกจึงบอกกับพ่อแม่ของเขาว่า ท่านทั้งสองแก่มากแล้วท่านทั้งสองจงพักผ่อน ส่วนไร่เนา ลูกจะทำเอง พ่อจึงตอบว่า ลูกเอ๋ยไรของเรามันรกเหลือเกินแล้ว จะทำเสร็จได้อย่างไร ขอพ่อไปกับลูกด้วยคนเถิด แต่ลูกก็ไม่ยอมให้ไปอยู่ดีลูกจะขอไปทำคนเดียว ถึงจะไม่มากได้เท่าไร พวกเราก็กินเท่านั้นเถิด ลูกคางคกจึงไปไร่ข้าวโพดของเขา พอไปถึงที่ไร่ลูกคางคกจึงถอดชุดเสื้อคางคกออกแล้วลงไปนอนอยู่ ๆ คนงานก็เผล่ออกมาตั้งมากตั้งมาย ช่วยลูกคางคกเก็บข้าวโพดในวันเดียวกันก็เก็บจนหมด ใส่ไว้ในยุ้งฉาง แล้วลูกคางคกจึงกลับบ้านมาบอกว่า แม่ พ่อ เปิดประตูลูกกลับมาแล้ว พ่อถามว่าลูกทำไรเสร็จแล้วหรือ ลูกตอบว่าเสร็จแล้ว พ่อตกใจว่าทำไมไร่ข้าวโพดตั้งเยอะขนาดนั้นแล้วเก็บวันเดียวจะหมดได้อย่างไร เจ้าพูดจริงหรือพูดโกหกกันแน่ ลูกคางคกตอบว่าพูดจริง ๆ เสร็จเรียบร้อยแล้ว ลูกคางคกเก็บข้าวโพดเรียบร้อยแล้ว ลูกคางคกจึงขออนุญาตพ่อแม่ของเขาไปตามหาคู่รักของเขา พ่อแม่จึงอนุญาตเขาไป ระหว่างที่เขาไปกลางทางพบลูกสาวคนหนึ่งกำลังจะไปไร่ ลูกคางคกจึงบอกว่าขอข้าไปด้วยคนได้ไหม หญิงสาวกลัวคางคกจึงหนีกลับบ้าน ลูกคางคกจึงวิ่งไปด้วย พอตามไปถึงบ้านของเขา ลูกสาวคนนี้เป็นลูกผู้ใหญ่บ้าน ลูกสาวจึงมาฟ้องพ่อของเขาว่า พ่อคางคกตัวนี้บอกว่าจะตามหนูไปไร่ด้วย หนูกลัวหนูจึงหนีกลับบ้าน คางคกได้ยินจึงตอบว่าทำไมถึงดูถูกข้าเช่นนี้ ถึงแม้ว่าข้าจะเป็นคางคกแต่ข้าก็มีจิตใจเหมือนกัน ผู้ใหญ่จึงบอกกับคางคกว่า ไม่ต้องพูดมากเลยใ้คางคก ลูกคางคกจึงพูดขึ้นว่าข้ามาถึงนี้แล้ว ถึงอย่างไรก็ต้องสู้ขอ

ลูกสาวท่านให้ได้ ผู้ใหญ่บอกว่าถ้าอยากได้ลูกสาวของข้าจริง ๆ ละก็ ถ้าหากว่าเจ้าทำได้ให้สร้าง เล้าไก่ 10 หลัง คอกหมู 10 เล้า คอกวัว 10 คอก ถ้าเจ้าทำได้ข้าจะให้ลูกสาวของข้าให้กับเจ้า แต่ ก่อนอื่น ข้าขอทดสอบเจ้าเล็ก ๆ น้อย ๆ ก่อน ตอนนี้เตียงของข้าหักแล้ว ถ้าหากเจ้าอยากได้ลูกสาว ข้าเจ้าจึงไปแบกแผ่นหินจากภูเขาามาทำเตียงให้ข้า ถ้าเจ้าทำได้ก็แสดงให้ข้าดูสิ คางคกจึงให้ผู้ใหญ่ นำหน้าเขาไปที่เชิงเขามีแผ่นหินอยู่ 2 แผ่น ผู้ใหญ่ให้เลือกแผ่นหนึ่ง คางคกเลือกแผ่นใหญ่ ผู้ใหญ่ จึงให้เจ้าคางคกไปอยู่ข้างล่างรอแล้ว เตรียมหลังเอาไว้ ผู้ใหญ่จึงยกแผ่นหินแล้วปล่อยลงมาทับ คางคกจมหายไป ผู้ใหญ่หัวเราะจึงกลับบ้าน พอตกกลางคืนคางคกจึงถอดชุดคางคกออกแล้วให้ คนรักษาตัวมาช่วยยกแผ่นหิน คนรับใช้จึงช่วยคางคกยกแผ่นหินมาจนถึงที่ข้างบ้านแล้วก็ใส่ชุดคางคก เอาไว้เหมือนเดิม ไก่และหมูได้ยินเสียงจึงร้องขึ้น ผู้ใหญ่จึงบอกกับลูกว่า ลูกออกไปดูสิ เกิดอะไรขึ้น ทำไมไก่ หมู ถึงร้องขนาดนี้ ลูกสาวจึงออกไปข้างนอกเปิดประตูก็เห็นเป็นเจ้าคางคกจึงเรียกพ่อมา ดู พอมาถึงจึงพูดว่า เจ้าเก่งจริง ๆ สามารถนำมาถึงบ้านของข้าได้ ลูกคางคกบอกว่าจะให้ข้าเอา แผ่นหินไปปูตรงไหนหรือ ให้ข้าไปให้เสร็จเถิด ผู้ใหญ่จึงชี้ให้คางคกซ่อมแซมเตียงอย่างรวดเร็ว ผู้ใหญ่บอกว่า ถ้าหากเจ้าเก่งจริงก็ทำเล้าไก่ 10 เล้า คอกหมู 10 คอก และคอกวัว 10 คอก วันรุ่งขึ้น ทั้งสองจึงไปตัดไม้ พ่อไปเลือกต้นไม้แล้วผู้ใหญ่จึงเป็นฝ่ายตัด เมื่อต้นไม้จะล้มผู้ใหญ่จึงให้คางคก ไปอยู่ด้านข้างรอ แล้วเตรียมหลังเอาไว้แบกต้นไม้ พอต้นไม้ล้มลงมาก็ทับคางคกจมลงไป ผู้ใหญ่ จึงหัวเราะแล้ว ก็กลับบ้านเช่นเคย พอตกกลางคืนคางคกก็ลากไม้กลับบ้านอีกผู้ใหญ่จึงชม คางคกมาก คางคกบอกว่าผู้ใหญ่ไหนบอกว่าจะให้ข้าทำเล้าไก่แล้วตรงไหนละที่จะให้ข้าทำ ผู้ใหญ่ บอกว่าคางคกเอ๋ยตึกแล้วพຽ່ນนี้ค่อยทำเถิด คางคกบอกว่าไม่ได้ข้าจะเอาคืนนี้ ผู้ใหญ่จึงให้คางคก ทำเล้าไก่ไว้บ้าง บางส่วนเล้าหมูไว้ใต้ถุนบ้าน แล้วทำคอกวัวไว้ที่หลังบ้าน ภายในคืนนั้นเองคางคก ก็ทำได้เรียบร้อยอย่างที่บอกไว้ พอวันรุ่งขึ้นผู้ใหญ่บ้านจึงลุกขึ้นมาล้างหน้าล้างตาจึงมองไปรอบ บ้านก็ตกใจว่า เอ๊ะ ทำไมมันจึงเสร็จไวอย่างนี้ละ คางคกจึงบอกว่า บัดนี้แล้วเจ้ายกลูกสาวของเจ้า ให้ข้าได้แล้วละ ผู้ใหญ่จึงกลัวไม่อยากจะยกลูกสาวให้กับคางคกเลยไปตัดสินกับลูกสาวของเขา ลูก อยากรแต่งงานกับคางคกใหม่ ลูกสาวบอกว่าไม่อยาก พ่อจึงบอกว่า ถ้าลูกไม่อยากจะแต่งงานกับ คางคก พຽ່ນนี้พ่อจะทำเป็นยกลูกให้กับเขาแล้วลูกให้เขาจูม้ส่วนลูกก็นั่งบนหลังม้า พอคางคกจูง เจ้าออกไปถึงข้างนอกแล้วให้เจ้าเอาค้อนทุบหัวของคางคกให้ตายแล้วก็กลับมาหาพ่อนะ แต่พอถึง วันนั้นคางคกจึงพาลูกสาวของผู้ใหญ่ไปพ้นออกจากหมู่บ้าน แล้วลูกสาวผู้ใหญ่อึ้งเอาค้อนทุบหัว ของคางคกแต่คางคกก็ไม่มีไร คางคกถามว่าเจ้าทำอะไรหล่นหรือ ลูกสาวจึงตอบว่า ข้าวงวนอน ข้าเลยทำค้อนหล่น คางคกจึงบอกว่าถ้าฉันเดียวข้าช่วยถือให้นะ คางคกจึงพาเธอมาถึงที่บ้านพ่อ แม่ของคางคกได้ยินเสียงคางคกมา จึงไปเปิดประตูดูปรากฏว่าคางคกพาสะใภ้มาแล้ว แม่จึงบอก

พ่อว่าให้ไปจับไก่มาแล้วทำพิธีเข้าบ้านซะ พ่อจึงไปจับไก่มาจริงทำพิธีเข้าบ้านให่วีมีบ้านผีเรือนเสร็จ จึงพาเธอเข้าไปในบ้าน ทั้งสองอยู่ด้วยกันได้ 3 วัน ลูกคางคกจึงบอกกับภรรยาของเขาว่าข้าขอตั้งชื่อเจ้าว่า "เจอ" ก็แล้วกันนะ แล้ววันนี้เราไปทำอะไรกันเกิดเจอจึงไปห่อข้าวทั้งสองจึงไปไร่ พอไปถึง กลางทางคางคกจึงบอกกับเจอว่า เจอ เจ้ากลับไปบ้านเกิดแล้วข้าจะไปทำอะไรเพียงคนเดียว แล้วพอ ถึงตอนเที่ยงเจ้าก็ส่งข้าวปลามาให้ข้ากินนะ เจอจึงกลับมาบ้านแล้วคางคกจึงไปทำอะไรเพียงคนเดียว พอไปถึงไร่ก็ถอดชุดคางคกออกก็มีคนรับใช้โผล่ออกมามากมายมาช่วยคางคกทำไร่ พอถึงเที่ยงเจอ จึงเอาอาหารมาให้คางคกกิน คางคกจึงมาล้างมือกินอาหารเรียบร้อยแล้วก็กลับมา เจอรู้สึกสงสัย ว่าทำไมตัวคางคกเพียงลำพังจึงทำอะไรได้เสร็จไวขนาดนั้น วันหนึ่งคางคกไปทำอะไรตามปกติ เจอก็ เป็นฝ่ายส่งอาหารตามเคยวันนั้นเจอแอบไปอยู่ซ่อนตัวดู พอคางคกเปลี่ยนชุดก็มีคนรับใช้ออกมา ช่วยคางคกทำไร่เต็มไร่ไปหมด พอถึงเที่ยงเจอจึงทำเหมือนไปเรียกคางคกมากินข้าว กินเสร็จแล้ว เจอจึงพูดกับคางคกว่าทำไมเจ้าหล่อน่ารักขนาดนั้นแล้วทำไมเจ้าไม่บอกข้า แล้วทำไมเจ้าถึงไปเอา ชุดคางคกมาใส่อย่างนี้ คางคกบอกว่าเจ้ารู้จักตัวข้าแล้วหรือ ทำไมเจ้าไม่เชื่อฟังข้าเลยเจอ ตั้งแต่ วันนี้ไปแล้ว ข้าคงจะไม่ได้อยู่กับเจอนานอีกเพราะข้าเป็นลูกสวรรค์ ข้ามาตามที่พ่อแม่ของข้าทรงขอ แต่บัดนี้เจ้าก็รู้ตัวจริงข้าแล้วข้าคงอยู่ได้ไม่นานแล้วละ ทั้งสองจึงกลับมาบ้านเจอจึงบอกกับพ่อแม่ ว่าทำไมไม่ตัดเสื้อผ้าดี ๆ ให้กับคางคกใส่แล้วไปเอาชุดนี้ให้เขาใส่ทำไม พ่อแม่ของคางคกดูคางคก ไม่ใส่ชุดคางคกแล้วหล่อน่ารักมาก คางคกบอกว่า พ่อ แม่ ลูกคงจะอยู่กับพ่อแม่ได้ไม่นานแล้วละ แล้วทำไมล่ะ คางคกบอกว่า ตัวลูกมาตามบัญชาสวรรค์หากมนุษย์รู้จักตัวจริงของลูกแล้ว ก็ไม่อาจ ที่ลูกจะอยู่ในโลกมนุษย์ได้อีก คางคกจึงบอกกับเจอว่า เจอ เจ้าไม่เชื่อฟังข้า เจ้าแอบมาดูข้าบัดนี้ คนงานของเรามีมากเหลือเกินเจ้าจงไปทำกับข้าว 10 กระทะใหญ่ ข้าว 10 หม้อ ไร่เลี้ยงพวกคนงาน เกิด เจอจึงไปทำตามที่คางคกบอก แล้วเจอจึงนำอาหารไปให้พวกคนงานกินกัน แต่ก่อนไปคางคก ได้สั่งเจอว่า เมื่อเจ้าไปถึงให้วางข้าวปลาไว้ที่ก้อนหินใหญ่แล้วเจ้าก็เรียกพวกคนงานมากินข้าว อย่า ลืมว่าเมื่อเจ้าเรียกเขาแล้วเจ้าต้องรีบกลับมานะ เดียวพวกเขาไม่เห็นเมียคุณได้ เจอรับปากแล้วนำ อาหารไปถึง พอไปถึงเจอคิดว่าคนงานอาจจะมากินไปแล้วไม่พอกิน เจอจึงเรียกแล้วก็มายืนอยู่ ข้าง ๆ ดูพวกคนงานมาถึงก็ผลัดโดนเจอล้มลงไปกับพื้น บ้างก็เตะ บ้างก็เหยียบถูกบ้าง จนเจอกลับ มาด้วยความมอมแมม คางคกบอกกับเจอว่า เจอเจ้าไม่เชื่อฟังข้าเลย บัดนี้ข้าก็ต้องจำเป็นที่จะขึ้นไปบนสวรรค์แล้ว เพราะข้าได้ยินเสียงแคนดังมาจากฟ้า ฟังดูเหมือนเรียกข้า เจอ ข้าขอมอบแล่นหนึ่ง นี้ไว้ให้เจ้า ถ้าหากว่าเจ้าคิดถึงข้าเจ้าก็เอามันไปลงไฟให้อุ่นแล้วข้าจะมาเยี่ยมเจ้า คางคกจากเจอ ไปเป็นเวลา 1 เดือน เจอคิดถึงคางคกมากเจอจึงเอาแห่หนึ่งของคางคกไปลงควันไฟจนอุ่น พอสัก พักหนึ่งเจอก็ได้ยินเสียงออกมาจากข้างนอกจึงลุกออกไปดูปรากฏว่าเป็นคางคกกลับมาหาเขา เจอ

จึงตั้งใจมากคางคกกลับมาอยู่กับเจอ 3 วัน คางคกจึงกลับไปบนสวรรค์อีก ตอนนี่คางคกได้เป็นเจ้าชายคางคกแล้วเป็นเวลา 1 ปีผ่านไป เจอก็นึกถึงคางคกออกมาอีก จึงเอาแห่นางไปลงไฟที่มีถ่านอยู่แล้ว เจอจึงออกไปเลี้ยงไก่และหมู พอเจอนึกขึ้นได้กลับมาดูหมังกี่ใหม่ไปครั้งหนึ่งแล้ว เจอจึงดับไฟเหลือเพียงแค่ครั้งเดียวเท่านั้นสักพักก็มีเสียงดังมาเช่นเดิม เจ้าชายคางคกมาถึงจึงบอกกับเจอว่า เจอ เจ้าไม่เชื่อฟังข้าเลยบัดนี้ข้าไปข้าคงจะไม่ได้กลับมาอีก เจ้าชายคางคกจึงขึ้นลับขอบฟ้าไป แต่เพียงวิญญูณแต่ส่วนร่างของคางคกจึงตายอยู่บนพื้นดิน ทุกวันเจอก็ได้แต่ร้องให้ทั้งนั้น

ข้อคิด นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่าเราเป็นภรรยาคนหนึ่งต้องเชื่อฟังสามี สิ่งใดควรสิ่งใดไม่ควร ก็ให้ปรึกษากันก่อนอนาคตถึงจะรุ่งเรืองไม่มีปัญหาใด ๆ เกิดขึ้น

12. จั้วห์ผู้อำภัพ

มัว อ้อ เนียะ จี อยู่นู เต่า อี ตู ตู เจ นอ ตู ตู เจอ สู อัว เม เขี้ย นอ โล่ ... เจ นอ ตู ตู เจอ มู อัว ล่า อัว ลัว เจ นอ ตู ตู เจอ มัว มัว เจี้ย นอ เจ ตู ตู เจอ อัว อัว เจาห์ เลา. ตู ตู เจอ จี ยัว มัว เนียะ ลี โล่ ... เจ ตู ตู ญือ ญือ เจ. มู อัว ล่า อัว ลัว เจ มู เต่า 7 ญี่ 7 มอห์ เจ มู จอห์ อี ลู๊ ยอ เจ มัว อี ตู ลัว ใ้ ยง ยง ใ้. เจ ตู ตู มู จอห์ เจ ตู ตู เจอ เหงียะ เหงียะ โล่ ... เจ ตู ตู เจอ ฌง เจี้ย "ลัว ใ้ ก้อ ลู๊ เบ สู อัว ลี จา ก้อ สู อัว ลี จา เที้ย ภู ลู๊ เม สู อัว เขี้ย." เจ ภู ลู๊ เม สู อัว เซาห์." นอ เจอ ลี ถ่า โล่... เจ เจอ ลี ถ่า เจ... เขี้ย เจอ เตี้ย เอ นอ เซรา ก้อ บัว ถ่า ยัว ภู. เจ เซรา เตี้ย ภู เนียะ เที้ย ภู จี มา เจี้ย ภู ยัว จ้อ ฌง มัว มัว เจี้ย ซือ. จา ก้อ จ้อ จ้อ ฌง ภู จี ยัว ก้อ. นอ เจ เขี้ย จ้อ มัว เขี้ย อี สู้ เจี้ย อี สู้ ภู เจา เซรา ไซ้ เจ เซรา ปอ เจ เซรา เจอ เจา เขี้ย ลอ โล่... เจ เซรา ซ้อ เจา เขี้ย ลอ ยัว เขี้ย เจ อ้อ เนียะ จี อัว ลู๊ ฌง ลี ลี ลู๊ อ้อ... ลี ลู๊ เจ อ้อ เนียะ จี อยู่นู เต่า อี ตู เม ไซ. ลี ลี ลู๊ เจ ตู เนียะ ตัวห์ จอ ตู จี เจ. เจ นอ ตู จี ตู ตู ตู เม ญิวะ ลือ เตี้ย ใ้. เจ ตู จี มัว ตู เม ญิวะ สู อัว ใ้ นอ. เจ ตู จี มู ยัว เต่า อี ตู เนียะ เขี้ยะ ลอ โล่... เจ เขี้ย มู ยัว เต่า อี ตู เนียะ เขี้ยะ ลอ เจ... จา ตู เนียะ เขี้ยะ จ้อ เต่า อี เม ไซ ลอ ยัว เขี้ย อ้อ... เจ ตู เนียะ เขี้ยะ ตู เจ สู อัว เจอะ ฮน นอ เขี้ย ตู สู. อัว ใ้ นอ นอ โล่... เจ นอ เนียะ เขี้ยะ จี ลู๊ นอ เนียะ เขี้ย ลู๊ เนียะ เขี้ยะ ตู ซือ. เจ เนียะ เขี้ยะ จี ลู๊ เขี้ย ตู ลี โล่... เจ เนียะ เขี้ยะ ตัวห์ ใ้ ตัวห์ บัว เจ เนียะ เขี้ยะ จี ภู จอ น้อ. หน้า ลอ เนียะ เขี้ยะ จี ภู เจา หน้า. เจ ฌือ เค เค ใ้ มู ปอ ลัว เต๋ น้อ ลอ เซอ. มู ปอ ลัว เต๋ หน้า ลอ เซอ. เจ เขี้ย เจี้ย เจี้ย เจ เขี้ย เจอ ไซ เตี้ย. ใ้ นอ จา ภู สา เตี้ย อ เนียะ ตัว เล่อ เอ ยัว เต่า เนียะ เขี้ย ลอ เอ เนียะ เขี้ยะ ยัว ลู๊ ก้อ. เนียะ เขี้ย จี ลู๊ เอ นอ จี มัว ฌงห์ ลู๊ ก้อ. เอ ภู จี อ จ้อ ภู มู ต่อ เต๋ เอ ภู เค เค ใ้ ฌง ลี เอ ก้อ ตัวห์ ตู เม ฌง โล่ จ้อ ลอ จี ภู น้อ. เจ เจอ มู จอห์ ต่อ เต๋ เจ เขี้ย เจอ ตัว อี ฌง เจ มัว ถา ตู เม ฌง ลอ เจ นอ เขี้ย เจอ

ไฮ เตีย. ก้อ เนียะ ก้อ มั่ว ตู เม น่ง นอ อัว เจา อือ ตู เม ญวระ น้อ. เอ กู ยัว มู อัว เต. เจ เนียะ เขียะ เจอ มั่ว อัว เตา เจีย โส... เนียะ เขียะ เจอ มู ก้อ ชั่ว ชั่ว อี ลู้ เหา เปา เย้า เอียะ จ้อ เฮา เจา ก้อ นอ น้อ.

เจ เนียะ เขียะ เจอ มั่ว ตู เม น่ง เฮา เจา เนียะ เขียะ ตู เจอะ น้อ ตา โส... เฮา จัว ห์ จัว ห์ ลู้ เหา เปา เย้า เยะ เจา ก้อ นอ น้อ นอ ก้อ นอ จี มู อัว เต ลอ. เจ ก้อ นอ จี ลอ จอ ห์ ตัว เจ ก้อ นอ เจอ ไฮ เตีย. มั่ว เกีย เตา ลู้ เล้า เก้า เจา ก้อ นอ จี ไฮ. เจ ก้อ นอ เจอ ไฮ เตีย กู จี จา เอ ก้อ น่ง ก้า อัว ลัว ลี เอ นอ จา จ้อ นอ ฮา เอียะ เอียะ. เจ ก้อ นอ จี เจอ มั่ว ซ่า เกีย เจ มั่ว ใช้อย่ เจ ยอ ห์ ลู้ เหา เปา เย้า เอียะ ซ้อ. เจ ก้อ นอ จี กัว กัว เจ ก้อ นอ จี เจอ มั่ง นอ ชั่ว เกีย ป้อ เจ. ถ้อ เนียะ กู ต้อ เตีย กู ตัว เตา ตู น่ง นอ เอ กู ต้อ เตีย ก้อ ก้อ เฮา เจา อือ ตู เม ญวระ น้อ นอ เอ. ก้อ เจง มั่ว ลู้ เหา เปา เย้า เอียะ นอ เฮา เจา กู ตู ก้อ นอ น้อ ซ้อ. เอ ก้อ มั่ว ตู น่ง เจา ก้อ ตู น้อ ตา เล่อ. เจ ก้อ นอ จี เจอ ลอ จอ เจ เจ ก้อ นอ จี เจอ กัว กัว

เจ ก้อ นอ จี เจอ ต้อ ป้อ ชู... มี ก้อ นอ น้อ ก้อ ญือ เนียะ เขียะ จี ลู้ ก้อ จี มั่ว เน้ง ลู้ ก้อ เจ ญือ นอ กู ยัว จ้อ ก้อ มู เจ้า ยง อ้อ. ตี ชู เอ อ้อ ยัว มู. เจ ก้อ นอ เจอ ตี เตา อี ป้อ ชู เจ เขีย เจอ จ้อ เขีย ตู เม ก้อ นอ เจ. เขีย เทีย ก้อ นอ เกอ มู โส... เจ... เกอ มู จอ ห์ อี ลู้ ห่า หย่ง ญู เขีย อ้อ... ดง ล่อ ห่า หย่ง เจา ตี. เขีย เจอ จัว เตา อี ลู้ จ้า เจา ก้อ นอ มู กา เต. เจ เขีย มั่ว เหล้า ค้อ หู ตี ลี. "เจ ก้อ นอ มู เจ้ เต เจ. เจ จี เจอ ปู ลี. มี ก้อ นอ อ้อ กู เฮย่า นอ เอ ก้อ มู เจ้ เต ลอ เอ อ้อ น้อ ชู น้อ." เจ มี ก้อ นอ มู เจ้ เต นา ฮา เจ เจ จี เจอ ปู ลี โส...

เจ ฮัว ลาร์ หนี กัว กัว เตีย. อัว ล่า เด บัง เจอ ก้า จ้า. เจ มี ฅกั นอ มั่ว ใช้นา ฮา ลู้ จ้า ต่อ ก้า. เจ มี ก้อ นอ เจอ มู เด บัง จังอ ลอ เจอ ก้า จ้า. เจ มี ก้อ นอ เจ้ เตา เต เจ มี ก้อ นอ ลอ จอ รอ ต่อ ค้อ เซอ น้อ ชู. เจ มี ก้อ นอ เตีย "กู จี ก้อ ตัว ตือ ออ. ลอ อ้อ น้อ ชู ออ." ฮู ฮู จี หน้อ เต ค้อ ค้อ. เจ มี ก้อ นอ จี เกีย ลอ เจ เล่อ โส... เจ เจีย มี ก้อ นอ ญือ ญือ หา หย่ง เตอ. เจ มี ก้อ นอ ญือ ญือ เจ นอ มี ก้อ นอ จี เตา ลัว หา หย่ง ญู เขีย เจ จี เตา ลัว เจ... จา ฮัว ไต เถ่า ตู ตู ตู ตัว ป้อ เจ ฮัว ไต เถ่า ตู ตู ตู เจอ เตีย. "อ้ง ก้อ ตัว ญือ ฮ้า จี ลู้ หา หย่ง" นอ. เจ มี ก้อ นอ เจอ เตีย. นอ เนียะ เขียะ จี ลู้ กู เอ กู จี จ้อ กู ตัว เจ้า ยง. กู นอ ฮัว ไต เถ่า ตู ตู ตู เจอ จัง เตา ก้อ นอ โส... เจ เจอ ลู้ ลู้ ก้อ นอ เจ... นอ ก้อ นอ จี ตัว ชัว ห์. เจ ก้อ นอ จี เจอ ไฮ เตีย. เม ก้อ นอ กู ฮา เตีย กู ตู เม ไฮ มู อัว จ้อ ก้า จ้อ กัว เล่อ นอ. จา กู ตู เม ไฮ ยัว อัว ลู้ เน้ง ยง อัว ลัว ลี ออ. นอ เจ ก้อ นอ เจอ กัว กัว เจ ก้อ นอ เจอ เตีย กู จี นอ ก้อ จ้อ กู มู เจ้า ยง เอ ก้อ หนี เกีย มู เจ. เจ นอ เจอ เตีย กู จี ลอ โส เจ นอ เอ ลอ ญือ โส เจ นอ ออ.

เจ ฮั่ว ไต เก่า ตู๋ ตู๋ ตู๋ เจ๋อ ไฮ เตีย. "กู๋ จี๋ อ้อ กู๋ ไฮ เจา ก้อ เอ ก้อ จ้อ กั๋ นอ มู เจ้า ยง เอ นอ กั๋ นอ มู ญ้อ ลู้ เนี้ย หา หย่ง นู๋ เขี้ย เอ กู๋ ต้อ ยัว กั๋ นอ อ้ว กู๋ ตู ป้อ เนยะ เล่อ ออ." เจ เจ๋อ นอ มู ตัว กั๋ ตัว บิว. เซอ ตริ ขอ เจา เล่ง จี๋ หน้า โล่... นอ เจ๋อ ไฮ เจา เล่ง จี๋ เตีย. "กู๋ จี๋ เออ มู นอ เจ ไฮ ก่อ กู๋ เนยะ ตัว ฮั่ว ห้อ. จัว ย่อ กู๋ เนยะ เขี้ย จี๋ ลู้ ห๓ ซื่อ กู๋ เขี้ย เจ่ง ลู้ กู๋ เนยะ เขี้ย." กั๋ นอ จี๋ มู จอห์ เจ. เจ กั๋ นอ จี๋ เจ๋อ ไฮ เตีย. "ก้อ เนยะ โล่ จา เอ กู๋ ตู เม นอ ลู้ เน่ง เอ ยัว ยง ตา ไป. มัว เจี้ย มัว กู๋ มัว หว่า มัว เจ ยง ยง มา ญ้อ เจ จี๋ เขี้ย ซื่อ โล่... ลู้ เน่ง มา ยง ซ่า เปรา ลี." เจ เจ๋อ กา จริ กา ขอ ลอ เจา เนยะ เขี้ย หน้า โล่... เจ เจ๋อ ลอ คัว คัว กั๋ นอ ลู้ เน่ง เจ เนยะ เขี้ย เจ๋อ ไฮ เตีย. "ก้อ จี๋ โล่ ย่อ ลี เจี้ย กู๋ ลี มู ฮั่ว ห้อ เขี้ย." เนยะ เขี้ย เจ๋อ มู ฮั่ว ห้อ กั๋ นอ ลู้ เน่ง โล่... ลู้ เน่ง ยง. "เจ เนยะ ลอ เจ อ้อ นอ ลอ โล่ เจ นอ." เจ กั๋ นอ เขี้ย ฮั่ว ไต เก่า ตู๋ ตู๋ ตู๋ เจ๋อ อ้ว มลอ เจา เนยะ เขี้ย น้อ. เซอ จริ เซอ ขอ เจา เนยะ เขี้ย หน้า โล่...

เจ นอ ลู้ เจ มา จี เขี้ย ซื่อ ฮอ มา จ้อ เจี้ย จ้อ กู๋ ซื่อ. เจ เนยะ เขี้ย เจี้ย เจี้ย เจ เนยะ เขี้ย เจ๋อ เตีย. "ก้อ จี๋ โล่. กั๋ นอ ลู้ เน่ง ยง เดา หือ เล่อ เจ เจี้ย กู๋ มู จ้อ กู๋ ตู เม เจอะ มู เจ้า ยง เขี เจอะ ลู้ เน่ง บิว ยง ลี กั๋ นอ ลู้ โล่ "... เนยะ เขี้ย เจ๋อ เตีย เอ มี เจอะ นอ... เอ ดี หมอ เอ กู๋ ยัว จ้อ ก้อ มู เจ้า ยง เขี ก้อ ลู้ เน่ง บิว ยัว ยง ลอ กั๋ นอ ลู้ ออ. "ก้อ จี๋ โล่ เซ กู๋ ยัว จ้อ กู๋ ตู เม เจอะ มู เจ้า ยง ญี นอ น้อ". นอ เขี้ย เจ๋อ เตีย นอ "ก้อ จ้อ เขี้ย จี๋ จ้อ ลอ จี๋ ตัว เต่อ ก้อ น้อ. กู๋ ลี เอ กู๋ ตู เม กั๋ นอ เอ จี๋ มัว เน่ง ลู้ เอ กู๋ เขี้ย จ้อ ซื่อ. ก้อ ลู้ ลู้ ก้อ ตู เม เจอะ เจ ก้อ ยัว จ้อ ลอ ก้อ จ้อ ก้อ. ก้อ จี๋ จ้อ ลอ กา เลี้ย". เจ๋อ ไฮ เตีย "ไ้ โย กู๋ ยัว จ้อ ซื่อ โล่"... นอ เจ๋อ จ้อ มู โล่... เจ๋อ เตีย มี เจอะ ดี ซื่อ ป้อ ชู อ้อ. เจ เจ๋อ มู โล่... มู จอห์ ลู้ หา หย่ง นู๋ เขี้ย ไ้... เจ เจ๋อ ไฮ เจอะ เตีย. เม เจอะ ก้อ มู เจ้ เด่ ลอ อ้อ น้อ ชู. เจ เนยะ เนยะ เจ๋อ จัว เดา อี ลู้ จ้า เจ ตอห์ ก้า หู ลี. เจอะ ก้อ มู เจ้ เด่ เอ กู๋ ญ้อ ค้อ นอ ตอ. เจ เจอะ เจ๋อ มู เจ้ เด่ โล่... เจ้ เจ้ เด่ โล่... เจ้ เจ้ เด่ จี๋ จ้อ ญี ลี โล่... นา ฮา เจ๋อ มัว อี ตู น่ง เจ๋อ กัว กัว ไฮ เตีย. อ้ว ล่า อ้ว ล่า เด บัง เจอ ก้า จ้า. เจอะ เขี้ย ลี ไซ้ นา ฮา ไ้ ลู้ จ้า ตอ ก้า เอ. เจ เจอะ เขี้ย ลี มู เด บัง ลอ เจอ. เจ เจอะ เขี้ย ลี เจ้ เตา เด่ ญี. เจ เจอะ ลอ จอห์ ค้อ เซอ น้อ ชู จี เป้อ เจอะ เนยะ เล่อ โล่... เจอะ เจ๋อ ฮู ฮู เตีย. กู๋ เนยะ ก้อ ตัว ค้อ ตือ เล่อ ออ. ลอ อ้อ น้อ ชู ออ.

เจ เจอะ ฮู ฮู จี๋ นอ เจอะ เนยะ เต. เจ เจอะ เนยะ เกี้ย ลอ เจ เล่อ โล่... เจ เจี้ย เจอะ ญ้อ ญ้อ ลู้ เม หา หย่ง เต่อ อ้อ. เจ เจอะ เนยะ เจ๋อ ญ้อ ญ้อ เจ มัว อี ญี เจ เจอะ เนยะ เจ๋อ ดี ชู เจ เจอะ เนยะ มู ฮั่ว ห้อ เจอะ... เจ เจอะ เนยะ เจ๋อ มู ฮั่ว ห้อ เขี เจอะ ลู้ เน่ง หัว ยง ลี กั๋ นอ ลู้. นอ เจ เวอะ เนยะ เจ๋อ เตีย. ญี นอ เอ กู๋ จ้อ ตู เม เจอะ มู เจ้า ยง เอ กู๋ มู ไซ้ เขี ญี ลู้ เน่ง บิว ยง ลี กั๋ นอ ลู้. เจ เจอะ เนยะ เจ๋อ มู โล่... เจ เจ๋อ เนยะ เจ๋อ มู เจ เขี้ย ค้อ ตือ ลอ จี๋ ป้อ. มู ฮู ค้อ ตือ ลอ จี๋

เต้. เจ มู เซี่ย เซี่ย เต่า เต๋อ ค้อ เซอ เต๋อ นา ฮา. จ้อ ตื้อ มั่ว เจอะ น้อ ตา ฮอ. นอ จ่า กอ เตอ ตั่ว มู เอ. จ้อ มั่ว น้อ ตา ชั่ว ลู้ เต้า เฮา ซื่อ. เจ เจอะ เนี่ยะ ใจห้ ใจห้ เจ ใจห้ ใจห้ บัง ปลี่ ตา. เจ เจอะ เนี่ยะ เกี้ย ลอ จรอก เจ. เจอะ เนี่ยะ เจ๋อ ไฮ จา เซี่ย เจีย. “เซี่ย โล่ จา เอ ก้อ จ้อ ก้อ ตู ไก่ นอ มู เจ้า ยง เอ ไก่ นอ ยั่ว เต่า ลู้ เน่ง ยง. จา เอ กู จ้อ กู ตู เม เจอะ มู เจ้า ยง เอ จ้อ มั่ว กู ตู เม เจอะ น้อ ตา. น้อ จ่า กอ เตอ เน น้อ ทั้ง เปร. อี้ เจ เอ ชั่ว ลู้ เต้า เฮา เล่อ ซื่อ. เอ กู ยั่ว อัว จา อัว เน่ง โล่.” นอ เจ เซี่ย เจ๋อ ญอ ญอ อ้อ ชั่ว เซอะ นอ เลี้ย เพ่ ลี กัว ตอ. เลี้ย เพ่ ลี ก้อ เที้ย บาป. เจ เจอะ เนี่ยะ เจ๋อ กัว กัว โล่... เจ เที้ย มู ท้อ จี เจา ไก่ นอ โล่... เจ เที้ย ลี มู ตรอ ไก่ นอ ญอ. เจีย ลี มู ญอ ญอ เจ มู ตรอ ไก่ นอ ญอ อัว ไก่ นอ เนี่ยะ เจ มู หย่อ ไก่ นอ เจ. เจ เต่า เต๋อ เจ ฌื่อ จี มั่ว ไช เจ นอ หมา มู ลู้ ไก่ นอ โล่... เต่า ฌื่อ ตู ญอ มา ฌื่อ จี ลู้ ไก่ นอ ลี. เจ เย นอ เจ ฌื่อ หมา มู ลู้ ไก่ นอ. ฌื่อ ไซ่ ไก่ นอ มั่ว มั่ว เจีย เจ ฌื่อ ตู ฌื่อ จ้อ มู เจ้า ยง เจ จ้อ มั่ว ตอ ตั่วห้ เจ ฌื่อ อัว จู้ มู ตรอ ไก่ นอ ญอ. เจ มู ลู้ ไก่ นอ โล่... เจ เต่า เต๋อ เจ ฌื่อ ฮอ ลู้ ลู้ ลี เล่อ โล่...

เจ นอ ฌื่อ มู ญอ ญอ เจ. ไก่ นอ เตีย นอ กู เนี่ยะ เออ อัว จา เอ เต่า อี เอ ก้อ ลอ ยั่ว กู จี เอ ก้อ หล่า ลู้ กู บี ต่า ลี นอ มา. เต่า อี เอ ก้อ จี ลู้ กู เกี้ย ลี. เอ เจอะ เอ ก้อ จ้อ มู เจ้า ยง เอ จ้อ มั่ว ตอ เล่อ เอ ก้อ หล่า ลู้ กู ซื่อ. นอ ย่อ จ้อ ช้อ ตอ มา เซ ก้อ ตื้อ จี ลู้ กู ลี นอ เที้ย. เจ มู ลู้ กู เจ นอ มู ตรอ ไก่ นอ ญอ เจ มู ลู้ ลู้ ไก่ นอ เจ ไก่ นอ เจ๋อ อัว หว่า อัว เจ้ เจา ไก่ นอ จี เที้ย เนี่ยะ เซี่ยะ เกอ ญอ โล่... เจ มู ญอ. ญอ เจ หย่อ หว่า หย่อ เจ้ เจ จี มั่ว น้อ ลอ ไก่ นอ ญู เจา น้อ. เจ เจีย ลี มู เลง จี เจ เตีย หย่อ นอ มา นอ กู ยั่ว ลู้ ก้อ ก่อ จ ญู เกอ. นอ เจ เจอะ เจอะ แงะ โล่... เจ เจ้อ มู ญอ เจ

ฌื่อ เจ้อ มู ตรอ ไก่ นอ ญอ เจ ฌื่อ เจ้อ เต่า เต่า ยง เจ. ฌื่อ จี ฮา อัว อ้า จี ลี โล่. . เจ ฌื่อ เนีย ญู เนีย ญู มู ป้อ น้อ ป้อ เฮา ซื่อ ไซ่... เจ จี ยง ลี เต่า ฌื่อ ญอ ฌื่อ โล่... เจ ฌื่อ จี เจอะ แงะ เล่อ เจ. บ้า นอ เจ ฌื่อ มู ตรอ ไก่ นอ ญอ เจ เนีย ญู ป้อ น้อ ป้อ เฮา ซื่อ ฮอ. มั่ว มั่ว น้อ มั่ว มั่ว เจีย เล่อ โล่... เจ เจ้อ มู ตรอ ไก่ นอ ญอ เจ ไก่ นอ ญู เต่า เม ญูวะ เจ เจ้อ มู หย่อ ไก่ นอ จ้อ เม ญูวะ โล่... เจ เจ้อ ลู้ ลู้ ไก่ นอ เจ เจ้อ ลี ลี ลู้ โล่... เจ เซา ลี นอ ซื่อ.

.....

12. จักร์ ผู้อาภัพ

นานมาแล้ว สามีภรรยาคู่หนึ่งมีลูกชายหนึ่งคนชื่อ “เซี่ย” เซี่ยเป็นคนชอบค้าขายจึงออกไปขายของทุกๆ วัน จนสามารถหาเงินเข้าบ้านได้และทำให้พวกเขามีฐานะดีขึ้นแต่เพราะ เซี่ยะมัวแต่ทำมาหากินจึงไม่มีเวลาจับสาว เขาจึงอยู่เป็นชายโสดยังไม่ได้แต่งงานสักที

อยู่มาวันหนึ่ง เซี่ยออกเดินทางจากบ้านไปเป็นเวลา 7 วัน 7 คืน จึงมาถึงหมู่บ้านหนึ่งที่หมู่บ้านนี้มีหญิงสาวคนหนึ่งเป็นคนสวยมาก เซี่ยจึงไปเที่ยวหาและพูดว่า “สาว...เธอชื่ออะไรจะส่วนผมชื่อเซี่ยครับ” หญิงสาวจึงตอบว่า “ฉันชื่อเซวี่จ๊ะ” เมื่อถามไถ่ชื่อกันแล้วทั้งสองจึงคุยกันต่ออย่างสนุกสนานพักหนึ่ง เซี่ยจึงถามว่า “เซวี่ แต่งงานกับผมมั๊ย” เซวี่ตอบว่า “พ่อแม่ของฉันอยากให้ฉันแต่งงานกับคนที่ฐานะร่ำรวยเท่านั้น ฉันคงจะแต่งงานกับเธอไม่ได้หรอก เพราะเธอเป็นคนจน” เซี่ยได้ฟังดังนั้นจึงหยิบไหออกมาเปิดให้เซวี่ดู ไหแรกเป็นไหที่ใส่เงินเต็ม ส่วนอีกไหหนึ่งก็ใส่ทองไว้เต็มเช่นกัน เมื่อเซวี่เห็นดังนั้นจึงตอบตกลงแต่งงาน และไปอยู่ที่บ้านของเซี่ยด้วยกัน ทั้งสองรักใคร่และใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

ต่อมาทั้งสองมีลูกด้วยกันหนึ่งคน เป็นลูกสาว และเซวี่ก็ได้ตายจากเซี่ยไป ทั้งให้เซี่ยอยู่กับลูกสาวตามลำพังสองคน เซี่ยได้ดูแลเลี้ยงดูลูกสาวจนโตและตั้งชื่อให้ ชื่อ “ไถ่นอ” ต่อมาเซี่ยได้แต่งงานใหม่และภรรยาใหม่ของเซี่ยนั้นมีลูกสาวติดมาด้วยหนึ่งคนชื่อ “เจอะ”

ภรรยาใหม่ของเซี่ยนั้น ไม่รักไถ่นอ จึงไม่ตัดเสื้อผ้าใหม่ให้ใส่ เวลาฆ่าไก่ ฆ่าหมูเป็นอาหาร ก็ไม่ให้ไถ่นอกิน ไถ่นอจึงได้แต่มองคนอื่นเท่านั้นและคิดว่าอยากมีกินมีใส่เหมือนคนอื่นเขาบ้าง แต่ก็ได้แค่คิด ฝ่ายเซี่ยนั้นเมื่อเห็นลูกสาวถูกแม่เลี้ยงปฏิบัติเช่นนั้นจึงพูดกับลูกสาวว่า “ไถ่นอเอ๋ย...พ่อคิดว่าแม่ของเจ้าตายไปแล้ว พ่อจะแต่งงานใหม่จะได้มีคนมาช่วยดูแลเจ้าให้ความรักกับเจ้าแทนแม่ แต่เขากลับไม่รักเจ้าเสียนี้” ไถ่นอจึงพูดกับพ่อว่า “พ่อถ้าพวกเราไปไร่ละ พ่อหาเงินกลับมาให้หนูอย่างกิน หนูอยากกินเนื้อมากจัง” วันต่อมาพวกเขาเดินไปที่ไร่และเซี่ยก็ใช้ธนูยิงนกมาได้ตัวหนึ่ง จึงพูดกับภรรยาใหม่ว่า “แม่ เอนกตัวนี้ไปทำให้เรียบร้อยแล้ววางให้ลูก ทั้งสองกิน” ภรรยาใหม่จึงนำนกไปทำอาหารและเมื่อทำเรียบร้อยแล้วเขาก็จัดแจงไปซุดหัวผักกาดขมมาต้มให้ไถ่นอกิน และเอาเนื้อมนให้ลูกสาวของตนกิน พอตกเย็นเซี่ยกลับมาถึงบ้านไถ่นอจึงพูดกับพ่อว่า “พ่อจ๋า เนื้อมนที่เราเคยกินนั้นแสนจะอร่อยแต่ทำไมคราวนี้ถึงขมมากเลยคะ” ไถ่นอพูดพร้อมกับยกหม้อกับข้าวมาให้พ่อดู เซี่ยจึงตักขึ้นมาชิมแล้วขมมากจึงคนดูในหม้อ ปรากฏว่ามีแต่หัวผักกาดขม เซี่ยจึงร้องให้ออกมาด้วยความเสียใจ และพูดกับภรรยาใหม่ว่า “ฉันบอกว่าให้เธอเอานกที่ฉันยิงได้ไปทำกับข้าวให้ลูกทั้งสองกิน ทำไมเธอถึงเอาหัวผักกาดต้มให้ลูกฉันกิน แล้วเอาเนื้อมนให้ลูกเธอกินจนหมด ทำได้ยังไง เซี่ยพูดทั้งน้ำตาเพราะเขาเสียใจมาก

เช้าวันต่อมา เขี้ยจึงห่อข้าวและพูดกับลูกสาวว่า "โก้นอ ห่อข้าวนะลูกวันนี้พ่อจะพาเจ้าไปเที่ยวป่า" โก้นอจึงไปห่อข้าวแล้วเขี้ยก็รำพึงกับตัวเองว่า "โก้นอเอ๋ย ให้เจ้าอยู่ที่แม่เลี้ยงก็ไม่รักเจ้า ไม่มีใครดูแลเจ้า พ่อคงต้องพาเจ้าไปทิ้งไว้ในป่าแล้วละนะ" และเมื่อโก้นอห่อข้าวเสร็จ เขี้ยจึงพาโก้นอเดินไปในป่าใหญ่ ยิ่งเดินไปปากก็ยิ่งลึก ต้นไม้สูงใหญ่มากมายจนไม่มีแสงอาทิตย์ส่องลงถึงพื้น เขี้ยจึงพูดกับลูกสาวว่า "โก้นอ เจ้าเอากะบอกไม้ไผ่ไปตักน้ำที่ลำห้วยมานะ เราจะได้กินข้าวเที่ยงกัน" โก้นอจึงนำกะบอกไม้ไผ่ที่พ่อให้ไปตักน้ำที่ลำห้วย ฝ่ายเขี้ยนั้นต้องการที่จะทิ้งโก้นอไว้บริเวณนี้เขาจึงเจาะรูที่ก้นกะบอกไม้ไผ่ เพื่อไม่ให้โก้นอตักน้ำได้ แล้วตนก็รีบหนีกลับบ้าน โก้นอตักน้ำอยู่นานไม่ได้มีกระบอกสักที เจ้ากาดำตัวหนึ่งสงสาร มันจึงร้องบอกว่า "อ้อลา อ้อลา เก็บใบไม้อุดรูก่อนจ้" "อ้อลา อ้อลา เก็บใบไม้อุดรูก่อนจ้" เมื่อโก้นอได้ยินดังนั้นจึงดูที่ก้นกะบอกไม้ไผ่ และเห็นว่ามันรั่วอยู่จริง จึงไปเก็บใบไม้มาอุดและรีบตักน้ำกลับไปหาพ่อเพื่อกินข้าวกันแต่พอลกลับมาถึงที่พ่อก็ไม่เห็นพ่อแล้ว โก้นอจึงร้องเรียกหาพ่อ "พ่อจ้ พ่อ พ่อหายไปไหนคะ กลับมากินข้าวกันเถอะคะ" โก้นอร้องเรียกหาพ่ออยู่นาน แต่ไม่เห็นพ่อกลับมา ส่วนตนก็ไม่รู้จะเดินไปทางไหนจึงนั่งรออยู่ตรงนั้น และเวลาก็ผ่านไปจนเย็นแล้วก็ยังไม่เห็นพ่อกลับมา โก้นอรู้สึกกลัวเพราะจะค่ำแล้วแต่ไม่รู้จะทำอย่างไร และพอดีกับที่ลูกชายของพระราชารเดินทางผ่านมาพบโก้นอเขี้ยจึงเข้าไปทัก "เจ้ามาทำอะไรในป่าลึกเช่นนี้" โก้นอจึงตอบว่า "ฉันอยู่บ้านแม่เลี้ยงไม่รักฉัน พ่อจึงพาฉันมาทิ้งไว้กลางป่านี้" เจ้าชายเกิดสงสารโก้นอจึงพาโก้นอไปบ้านและแต่งงานอยู่กับโก้นออย่างมีความสุข

อยู่มาวันหนึ่ง เขี้ยเดินทางผ่านไปเห็นโก้นอและบังเอิญจำลูกสาวได้ จึงทักลูกสาวว่า "โอ...โก้นอเอ๋ย พ่อคิดว่าป่านนี้เจ้าคงถูกเสือสิงหikinไปแล้ว แต่ไหนจึงมาได้ดิบได้ดี มีครอบครัวดีเช่นนี้" โก้นอจึงร้องให้และพูดกับพ่อว่า "พ่อพาหนูไปทิ้งไว้กลางป่าแล้วพ่อก็นึกกลับบ้านแต่ไม่เป็นไรคะ พ่อขึ้นมามาบ้านก่อน" พอเขี้ยเข้าไปในบ้าน เจ้าชายจึงพูดกับเขี้ยว่า "พ่อ ผมขออนุญาตบอกให้พ่อทราบว่า พ่อพาโก้นอไปทิ้งไว้ในกลางป่าและบังเอิญผมผ่านไปพบจึงพากลับมาและแต่งงานด้วย บัดนี้เขาเป็นภรรยาของผมแล้วนะครับ" เมื่อบอกกล่าวพ่อตาเรียบริ้วรี่ เจ้าชายจึงจัดแจงฆ่าไก่ย่างหมู ทำเป็นอาหารเลี้ยงต้อนรับพ่อตาและตัวเสื้อผ้าใหม่ให้พ่อตาใส่ หลังจากงานเลี้ยงแล้วเขี้ยจึงลากลับบ้าน โก้นอจึงพูดกับพ่อว่า "พ่อคะ ถ้ากลับถึงบ้านแล้ว ผ่าบอกแม่ให้มาเยี่ยมหนูด้วยนะคะ เพราะถึงแม่จะไม่รักหนู แต่หนูก็รักแม่คะ"

เมื่อเขี้ยกลับมาถึงบ้านจึงพูดกับภรรยาว่า "แม่ ดูลูกโก้นอของฉันไปได้ดิบได้ดีมีชีวิตที่มีความสุขมาก ๆ จำรายเงินทอง มีบ้านมีช่องงดงามสวยหรูเป็นประกายระยิบระยับดีที่สุดในเขตนี้เลยเชียวละ" เขี้ยพูดไปพลางหยิบเสื้อผ้าที่โก้นอฝากมาให้แม่ออกมาให้ดู "ดูสิ นี่ไงเสื้อผ้าที่โก้นอฝากมาให้เธอ" แม่เลี้ยงจึงลองสวมใส่ดูและชอบมากดีอกดีใจอย่างยิ่ง แม่เลี้ยงจึงพูดกับพ่อว่า "พ่อ ฉันขอไป

เยี่ยมลูกก้อนบั้งนะ” แม่เลี้ยงจึงเดินทางไปเยี่ยมก้อนอและพอไปถึง ก้อนอจึงทักทายแม่เลี้ยงว่า “แม่มาเยี่ยมหนูหรือคะ เชิญเข้าบ้านก่อนค่ะ” ก้อนอและเจ้าชายจึงจัดเตรียมอาหารเพื่อเลี้ยงต้อนรับแม่เลี้ยงพร้อมกับตัดเสื้อผ้าใหม่ให้ใส่

แม่เลี้ยงเห็นบ้านของก้อนองดงามสวยหรูเป็นประกายระยิบระยับ กลับมาถึงบ้านจึงพูดกับสามีว่า “พ่อ ฉันว่าก้อนอได้ดิบได้ดีมีชีวิตที่สะดวกสบายมากเลยนะ ฉันคงจะต้องพาลูกเจอะไป ทั้งกลางป่าบ้างแล้วละ เพราะว่าชีวิตของลูกจะดีขึ้น จะได้สบายกับเขาบ้าง” และหันไปพูดกับลูกสาวว่า “เจอะ ห่อข้าววันนี้แม่จะพาลูกทิ้งไว้ในป่า เมื่อลูกจะได้ดิบได้ดีอย่างก้อนอเขาบ้าง” เจอะจึงไปห่อข้าวส่วนแม่เลี้ยงก็หันกลับมาพูดกับเขี่ยว่า “พ่อ ฉันคงจะพาลูกเจอะไปทิ้งไว้กลางป่าวันนี้ละนะ” เขี่ยจึงตอบว่า “ก็อยู่ที่เธอจะตัดสินใจว่าจะพาไปหรือเปล่า ส่วนฉันที่ฉันพาก้อนอไปก็เพราะก้อนออยู่ที่นี้ไม่มีคนรักไม่มีคนดูแล ฉันสงสารลูกฉันก็เลยพาไปเท่านั้น ลูกเธอ เธอก็รัก จะพาไปหรือไม่ก็แล้วแต่เธอก็แล้วกัน” แม่เลี้ยงจึงตอบว่า “ฉันคงต้องพาไปแน่ ๆ ละ” นางตัดสินใจดังนั้นจึงพาเจอะออกเดินทางไป สองแม่ลูกเดินทางมาถึงป่าลึกแห่งหนึ่ง แม่จึงตัดกระบอกไม้ไผ่ พร้อมกับเจาะรูที่ก้นกระบอกแล้วยื่นให้ลูกสาวพร้อมกับบอกว่า “เจอะ เอากระบอกไม้ไผ่นี้ไปตักน้ำจากลำห้วยมานะ เราจะกินข้าวเที่ยงกัน แม่จะอยู่ที่นี้รอ” เจอะจึงนำกระบอกไม้ไผ่ไปตักน้ำ เจอะตักน้ำอยู่นานน้ำไม่เต็มสักที กาดัวหนึ่งจึงมาร้องโกล้งๆ ว่า “อ้อลา อ้อลา เก็บใบไม้อุดรูก่อนจ้า” เจอะได้ยินดังนั้นจึงก้มลงดูที่ก้นกระบอกไม้ไผ่ ปรากฏว่ามันรั่วจริง ๆ จึงรีบเก็บใบไม้มาอุดรูรั่วนั้นและตักน้ำจนเต็ม จึงเดินกลับมาหาแม่ แต่ไม่เห็นแม่แล้ว เจอะจึงร้องเรียกหาแม่ว่า “แม่ แม่ไปไหนแล้วละ กลับมากินข้าวเที่ยงกันเถอะ” เจอะเรียกแม่อยู่นานและ ไม่ได้ยินเสียงแม่ตอบเลย

อยู่มาวันหนึ่ง แม่ของเจอะจึงห่อข้าวและเดินทางไปเยี่ยมว่าชีวิตของลูกสาวตน นั้นเป็นอย่างไรบ้าง จะดีเหมือนก้อนอหรือเปล่า นางจึงเดินทางไปเรื่อย ๆ นางมองหาทางไหนก็ไม่เจอ ดูใคร ๆ ก็ไม่ใช่ เรียกว่าทุกหนทุกแห่ง แต่ไม่มีใครตอบ นางเดินไปจึงถึงที่เดิมที่นางเคยพา ลูกสาวไปทิ้งไว้ จึงพบว่าเสียกินลูกสาวของตนหมดแล้วเหลือไว้แต่เพียงหัว นางตกใจมากจนซ้อค นางวิ่งกลับมาถึงบ้านจึงบอกกับเขี่ยว่า “เขี่ย ทำไมเธอพาลูกสาวของเธอไปทิ้งในป่าแล้วลูกสาวของเธอจึงได้ดี ส่วนฉัน ฉันพาลูกสาวไปทิ้งไว้ถูกเสือกัดกินหมดเลย มันเริ่มกินจากทางเท้ามาตลอดทั้งตัว เหลือไว้แต่เพียงหัว โอ้ย ! ต่อไปนี้ฉันจะอยู่ยังไงดี” เขี่ยจึงตอบว่า “เป็นเพราะเธอใจร้ายละโมภโลกมาก บาปกรรมจึงตามสนอง” แม่เลี้ยงจึงได้แต่ร้องไห้ด้วยความเศร้าโศกเสียใจ หลังจากนั้นนางจึงไปหาก้อนอและขอโทษในสิ่งที่นางเคยทำไม่ดีกับก้อนอ นางไปขออยู่ด้วยเฝ้าบ้าน ดูแลบ้านให้ก้อนอ และมาเริ่มทำดีกับก้อนอเหมือนกับนางเป็นแม่แท้ๆ ก้อนอและเจ้าชายจึงสร้างบ้านให้กับพ่อและแม่เลี้ยงของก้อนออยู่พร้อม เลี้ยงดูทั้งสองกินอยู่อย่างดีตลอดไป

13. จี เจาห์ นู ลั้ง

ปู้ เถ่า อู้ อ้อ... มั่ว อี้ ตู ฮู อ้ว จี เจาห์ นู ลั้ง นอ มา ณือ ยัว เตา อี้ ตู บือ เนียะ ฮู อ้วหมั่ว เจอะ นอ เจ ยัว จี เตา เต๋ นู เจ นู ลั้ง เจอ ตัวห์ จอ หมั่ว เจอะ เจ โล่ เจ หมั่ว เจอะ จอห์ จอห์ เจ เที้ย ลี มู น่ง ไ้ "ไ้ อ้ว จา กู ยัว จอห์ นู ลั้ง อ้ว ลัว ลี นอ เอ กู ยัว อ้ว จา" เจ ไ้ เตี้ย "เจีย กู หมา เตี้ย ก้อ ก้อ มู เจ เอ ก้อ มู จัว 3 ลู๊ จ้า เอ อี้ ลู๊ เจา หมอ อี้ ลู๊ เจา ไ้ อี้ ลู๊ เจา เต๋ เอ นู ลั้ง ตื่อ เจ้อ เจ้อ ชัว เก้ง เจ ก้อ กา ณือ จ้า เก้ง จ้า จาห์ เที้ย ลู๊ จ้า เอ ก้อ มู จอห์ เจ ก้อ เตี้ย นู ลั้ง เออ กู กาเย้า กา หมอ ตัว ก้อ น้อ ออ เอ เต๋ ญือ นอ หมอ ญือ ลู๊ นอ ไ้ ญือ ลู๊ นอ เอ เส้อ ลอ น้อ เอ มั่ว เก้ง มั่ว จา ลอ ชัว ออ มอห์ เจ เจอะ มู เจ เจอะ มู จัว จัว จัว 3 จ้า เจ เจอะ ซา ไ้ มู เจา นู ลั้ง โล่... เจอะ เจอ ซา มา เจา โส่ เก่า จาห์ เจ เจอะ เจอ เตี้ย "นู ลั้ง เอิน ซา หมอ ตัว ก้อ ออ. เอ เต๋ ญือ ลู๊ นอ หมอ ญือ ลู๊ นอ ไ้ ญือ ลู๊ นอ. เอ ก้อ น้อ ตา เจ ก้อ มั่ว เก้ง มั่ว จา ลอ ชัว เอ กู มู เจอ" เจ เจอะ เจอ มู ญือ เป้ จือ เต้า เจีย เจ... นู ลั้ง เส้อ ลอ เจ นู ลั้ง เตี้ย เอ้ เจอะ เตี้ย เจอะ กา เย้า กา หมอ ตัว กู น้อ นอ ไ้ ซอ เจ เจอ มั่ว เกี้ย เต๋ ลอ จัว มั่ว ชัว ชัว เจ มั่ว เย้า มั่ว หมอ ลอ น้อ ตา เจ... เจอ มั่ว จา ลอ ชัว ชัว ตา เจ มั่ว จ้า ลอ ชัว ชัว ตา เจ มั่ว เก้ง ลอ ชัว ชัว ชัว ตา เจ เจอ มั่ว เจีย พี้ เก่า จาห์ เจ เจอ จ้อ ก้า กาท် เหา เล่อ เจ เที้ย มู เกอ เกา จ้า เก้ง เที้ย จ้า จา เที้ย ลู๊ จ้า เจ เจอะ เที้ย เตี้ย เตี้ย ลอ เจ เจ ต้า กิ เจ เจอะ จ้อ ก้า จัว 3 ลู๊ จ้า เจ เจอะ จ้อ ก้า ซา ไ้ มู เจา น้อ โล่... เจ มั่ว จอ โส่ เก่า จาห์ เจ ฮู เตี้ย นู ลั้ง เอิน กู ซา เย้า ซา หมอ ตัว ก้อ น้อ เอ ก้อ เส้อ ลอ น้อ ออ เอ มั่ว เก้ง มั่ว จา ชัว เจ เจอะ มู ญือ เป้ จือ เต้า เจีย เจ นู ลั้ง เส้อ ลอ เจ จัว มั่ว ตา เจ มั่ว หมอ มั่ว ไ้ ลอ น้อ ตา เจ... มั่ว จ้า ลอ ชัว ชัว ตา เจ มั่ว เก้ง ลอ ชัว ชัว ตา เจ จ้อ ต้า กาท် เหา เล่อ โล่...

เจ เจอะ เจอ มู กา ลู๊ จ้า จ้า จาเที้ย จ้า เก้ง เจ เกี้ย เกี้ย ลอ เจ เจ เจอะ เจอ เกี้ย เกี้ย มู น่ง ไ้ "ไ้ ยัว อ้ว จา กู เที้ย เตา นู ลั้ง ลอ อัง จี" เจ ไ้ เตี้ย "ต้า กิ เอ ก้อ จ้อ ก้า ซา ไ้ มู เอ ก้อ มู ญือ เต่อ ก่ง เก้ง หยอ มา ณือ เส้อ ลอ น้อ ตา มา ณือ มั่ว จ้า เก้ง ลอ ชัว มา ณือ ยัว ลอ เต่อ ก่ง เก้ง มู มา เถ่า ณือ ชัว เต่อ ชัว เต่อ มา ณือ ยัว มู อ้อ มา ก้อ มู เกอ เกา เน้อ เจ...เจอะ เจอ ลอ เจ ต้า กิ เจ เจอะ ซา ไ้ มู เจ เจอะ เจอ ญือ เต่อ ก่ง เก้ง นน้อ โล่.เจ นู ลั้ง เส้อ ลอ น้อ ไ้ ตา เจ เจอะ มั่ว เก้ง ลอ ชัว เจ ชัว เต่อ ชัว เต่อ เจ เจอะ เจอ เต่อ เปอว มู เกอ เกา ตัว เจ นู ลั้ง ตี ตี เจ ตี จี ตี ลี เจ เจอะ เจอ เตี้ย นู ลั้ง เอ กู ยัว มู เที้ย กู จอห์ ล้อ อ้ว ลัว ลี เอ เจ้ กู มู เที้ย ออ ยัว มู ลอ มู เจ บือ จงห์ ตือ ลัว ลัว ฮี ฮี เล่อ เจ บือ จงห์ เตี้ย ต้า เจ้ง เจอะ เจง ตัว เจ้ง เป้ ตู จี เที้ย เป้ ลี จ้อ มู เตี้ย เย้ เตี้ย จัว ไ้

นอ เจ...เจ้อ จ้อ มู เจ นู๋ ลั้ง เจ้อ เตีย เจอะ ก้อ เกอะ กู จ้า เก่า จ้ว จ้ว เน้อ กู เตีย มู จรท ส้า ตี เจ ก้อ
จรท เที้ย เจ เจอะ เจ้อ เตีย เอิน เจ ป้อ จงห์ ตี เตีย ส้า ตี เจ นู๋ ลั้ง เจ้อ เตีย เกี้ย

เล้อ ก้า เจ ป้อ จงห์ เตีย เจอะ ก้อ ก่า เตีย สี่ เตีย ต้ว เซ้ เจ เจอะ เตีย ล้ว เต็ด ตื่อ เฮย่า นนท ลอ เจง
จี ป้อ เจ ป้อ จงห์ เตีย อ้อ อ้ว เต่า เตีย เตีย ตอ ม้ว เป็ง สือ ต้ว เจ...นู๋ เต้อ อี้ นู๋ เจา ตู๋ โล่ เจ ป้อ จงห์
เตีย มอ นอ มา ก้อ ป้อ ต้ว บัว ก้า จ้ว เน้อ เจอะ เตีย อ้ว ลี กู เต่า เจ นู๋ ลั้ง เตีย เจอะ ก้ว มู เซรีย อี้
ยา จ่า ลอ เจ ก้อ ม้ว จอ เต้อ ก้อ จ้า เก่า เอ ม้ว ก้อ จ้อห์ ซรี ลอ จ้ว กู จ้อห์ เอ ก้อ เที้ย จี ปัง เจ อี้
จ่า เจ เจอะ ม้ว ยา จ่า ลอ เจา เจ่า จ้า เก่า เจ ม้ว เจอะ จอห์ ซรี ลอ จ้ว นู๋ ลั้ง จ้อห์ เจ ป้อ อี้ จ่า เจอะ
เก้อ นู๋ ลั้ง ต้ว ก้อ ก้อ ลี เจ ป้อ จงห์ เจ้อ เส้อ ลอ ใช้ เจ ป้อ จงห์ ตี เจ้า เตอ เจา หย่า จ่า เตอ ปัง ต่า
เจา เหา ก้า จ้ว เจ...ต้า กิ เจ เส้อ ลอ นา ฮา เจอะ เจง เฮย่า ตี ป้อ เที้ย เจ ป้อ จงห์ เตีย นา มอห์ เอ
เป็ ตื่อ เจ้า เตอ เจา เจอะ ก้อ เจอะ ปัง ก้า จ้ว ตัวห์ นา ฮา เจง จี ตัวห์ เที้ย เจ เจอะ เตีย เน้ เจ้า เตอ
เจา กู เจ กู ปัง เจา เหา เจ กู จ้อ ก่า เจห์ ลอ เที้ย เตีย

อ้อ ตู เจอะ เต้อ มา จี ตัวห์ ลี นู๋ นอ มา เป็ มู เตีย อี้ ก้อ เที้ย ย่อ นอ เที้ย เจ นู๋ เต้อ มู อี้ นู๋
เที้ย โล่...เจ มู จรท ลี ก้า จ้ว เซี้ย เซี้ย ลี อ้อ ลู๋ จี ดง โล่...เจ เตีย นู๋ นอ เจา ตู๋ เล้อ เจ เป็ ป้อ นนท เอ
เจีย เจอะ ต้ว บัว ก้า จ้ว เจ...นู๋ ลั้ง เตีย เจอะ มู เซรีย อี้ ยา จ่า ลอ เจ เจอะ เจ้อ มู เซรีย เต่า อี้ ยา
จ่า ลอ เจ อี้ จ่า เจ ป้อ เจ เจอะ เจ้อ ม้ว หย่า จ่า เจา เจ่า เจ้า เก่า เจ เจ้อ ม้ว เจอะ จอห์ ซรี จ้ว นู๋ ลั้ง
จอห์ เจ...อี้ จ่า เจ ป้อ จงห์ เส้อ ลอ เจ ป้อ จงห์ ตี เจ้า เตอ เจา หย่า จ่า เจ เตอ เหา ก้า จ้ว โล่...เจ...
ต้า กิ เจ เจอะ เจง เส้อ ลอ เฮย่า เจอ จอ เจ ป้อ จงห์ เตีย อ้ว จา ยัว อ้ว เต่า อ้ว ล้ว นู๋ นอ เป็ จ้อ มู
เตีย ลู๋ เซรีย มี จี เที้ย เซ้ เจ นู๋ เต้อ มู อี้ นู๋ โล่...มู อี้ นู๋ โล่...มู อี้ นู๋ เจ..มู เตีย ลู๋ ก้า จัง เที้ย 3 เตอ จี ดง
โล่...เจ มู จรท เจ ป้อ จงห์ เตีย เฮย่า นนท มา เจอะ เตีย จี เต่า ลี เจอะ ตัวห์ ซือ โล่...เจ นู๋ ลั้ง เตีย
เจอะ ก้อ เกอ กู ซือ ป้อห์ ก้อ ก้อ ออ เจอะ เตีย เออ เจ ป้อ จงห์ เตีย เกี้ย มู อ้ว เต้ เจ นู๋ ลั้ง เตีย เกี้ย
เล้อ ก้า เจ ป้อ จงห์ เตีย เจอะ ก้อ อ้ว เต่า เตีย เตีย ตัง เซ้ เจ เจอะ เตีย เตีย ต้ว เตีย ต้ว ล้ว เต้ ตื่อ
ญือ นนท ฮอ ลู๋ อ้ว เต่า เตีย เตีย เจ...เตีย มอห์ นอ เอ เจา ตู๋ เล้อ เจ เป็ ป้อ นนท เจ เจีย เจอะ ป้อ
บัว ก้า จ้ว เจ นู๋ ลั้ง เตีย เจอะ ก้อ มู เซรีย อี้ หย่า จ่า เตอ ลอ เจ เจอะ มู เซรีย หย่า จ่า เตอ ลอ เจ...
อี้ จ่า เจ เจอะ เจ้อ ม้ว หย่า จ่า เตอ ต้ว จ่า จ้า เก่า เจ ม้ว เจอะ จอห์ ซรี จ้ว นู๋ ลั้ง จ้อห์ โล่...เจ อี้ จ่า
เจ ป้อ จงห์ เจ้อ เส้อ ลอ เจ้า เตอ หย่า จ่า ตัว ได เหา ก้า จ้ว เจ ต้า จี เจ เส้อ เส้อ ลอ เจ เจอะท
เฮย่า เจอ วอ เที้ย เจ เล้อ เตีย นา มอห์ เอ เป็ ตื่อ ม้ว เจอะ ต้ว ปัง ก้า จ้ว เล้อ เอ เจอะ เจง จี ตังห์
เที้ย เจ เจอะ เตีย เน้ ตื่อ ม้ว กู ต้ว ปัง อ้ว กู กู เจห์ จ้อ ก้า ลอ เที้ย เตีย ใ้อ อ้ว จา เอ ยัว เกง อ้ว ล้ว
ลี เจ นู๋ นอ เอ จี มู เตีย จ้ว เล้อ เจ...เจ้อ มู เก้ เตีย ซือ โล่...เจ มู มู เจ เจ้อ มู เย เย ตอ เจอะ เนี้ยะ จี
เน็ง จา เจ้ เจอะ เตีย กู ใช้ ใช้ เที้ย เอ ก้อ มู กา อี้ คอ ต้ว กู น้อ เที้ย เจ เจอะ เจ้อ เตีย อ้ว ลี

เจ เจอะ มู จรท ต่อ เจ เจ เจอะ จ้อ เน่ง จา เตย เจอะ ก้อ หนี มู ญู ญู ลัง เอ ก้อ ญู บัว
 เตา น้า เจอะ เตย ฮอ ญู จ้อ ลอ จอห์ เก้อ เล่อ ญู ไซ้ ไซ้ ปรี่า เอ ญู ลอ กา หมอ มู เจา อ้อ น้อ เอ ก้อ
 ยัว อัว จา จ้อ ลอ เจ เจอะ เจ้อ เตย ญู จี้ มัว จ้อ หยี้ ลี เตย เตย เจ ตุ ญู เตย นอ ญือ เป้า เฮา บัว เต
 เจ เจอะ เตย เป้า เอา เต เต ตี เกา ตัว อั้ง ลี เจ ก้อ มือ ไซ้ ญือ เฉา เน้อ เอ มัว คี เจ เต้อ เต ดง เอ
 ก้อ สัว เก้า เอ เป็ หม่า ตัว อัว ลี ออ เจ เจอะ เจ้อ กา หมอ มู อ้อ เนี้ย น้อ น้อ หมอ ตา เจ เจอะ เจ้อ
 เตย ญู ลัง ก้อ ไซ้ เฉา ไซ้ เกา เกา ญู เต้า เฮา ลี เจ ญู ลัง ไซ้ ไซ้ เจอะ ลี ตา เจ ญู ลัง เตย เจอะ ก้อ ไซ้
 ญู ลี เตย ญู ลู๊ เกา เกา ลี

เจ เจ้อ มู เหย่า ตี ตี เหา เปา ดง เจ เจอะ เจอะ ไซ้ อี โก คี อี โก คี อี โก เจา เสา เจ้ ดง
 ไล้...เจ ไซ้ ไซ้ ตา เจ มัว คี ตา ไล้...เจ เจอะ เจ้อ สัว เก้า เตย เนี้ยะ จี้ เน่ง ญู เอิน ตัว ไล้...เจ ญู ลัง
 เตย เจอะ สัว เก้า ฮ้า จี ลี กอ เจ เจอะ เตย ญู สัว เก้า เตย จัว เอิน ตั้ง ไล้ นอ อ้า อัว ลี ลอ นอ เจ
 เจอะ เจ้อ จ้อ ก้า สั้ง เก้า เตย เนี้ยะ จี้ เน่ง ญู เอิน ตั้ง ไล้...เจ ญู ลัง เตย ก้อ สัว เก้า เตย เนี้ยะ จี้ เน่ง
 ญู เอิน ตั้ง เอิน ตั้ง ดล นอ ซา หนี ยอห์ น้า ญู เตย จัว เอิน ตั้ง ไล้ น้า ซา รือ สัว 3 เย่า เจ เนี้ยะ จี้ เน่ง
 ญู ตั้ง ดล...เจ ตัว โอ,...เจ ตัว มัว ญู ลัง ซอห์ จ้อ ลอ เจ เจ มัว ญู ลัง เจา เหา อี ลู๊ หัง เจ เจ้อ ไฮ เตย
 เจอะ ก้อ มู เอ้ กัว ญู ลอ เจา เน้อ เจ เจอะ มู เอ้ กัว ญู กัว ตือ จ้อ ลอ เจา เจ เจอะ เจ้อ มัว ได้ เจ้ย
 จ้อ ลอ หวอ เกี้ย ส้า ลอ เสา เจ เต่า 7 ญู 7 มอห์ เจ...เจอะ เตย ลี มู เค้ ไซ้ เจ ญู ลัง เตย เจอ นอ นอ
 ญู ลี ออ เอ ก้อ มู เจ้า เตอ เอ มู เจ้า เค้ เอ ญู ยัว ลอ ตา เค้ เต เตอ เจ เจอะ เตย เอิน เจ เจอะ เจ้อ มู
 เอ้ เค้ ลอ เจ้า เตอ เอ มู เจ้า เค้ เอ ญู ยัว ลอ ตา เค้ เต เตอ เจ เจอะ เตย เอิน เจ เจอะ เจ้อ มู เอ้ เค้
 ลอ เจ้า ซัว ซัว เจ ญู ลัง เจอ เสา ลอ ตา เค้ เจอะ เจ้อ มู มัว เจ้า เจอ เจอ หน้า เจ ญู ลัง เตย เจอะ ก้อ
 มู มัว จ้อ เค้ เหา หัง เกง ไซ้ มัว ฮ้า จี เจอะ เจ้อ มั้ง เกง เกง เกง เจ ไซ้ น้า ฮ้า มัว อี ได้ เต้อ จ้อ ไล้...
 เจ เจอะ มัว ไต ตือ หยือ เจ้ย เจ เนี้ย ญู ลอ เจ เจอะ เจ้อ เตย ด้า เลา ก้อ มั้ง ได้ เต้อ จ้อ นอ จ้อ มู
 เยี้ย เจ ด้า เลา เตย มัว หลอ เจ เจอะ เตย มัว มา เจ ด้า เลา เจ้อ มัว จ้อ มู เยี้ย ซ้าห์ ด้า ด้า เจ ป้อ
 จงห์ ลอ ป้อ เจ ป้อ จงห์ ตือ มัว ญู ลัง อี เสง อี ตุ เม ยัวะ เล่อ เจ ป้อ จงห์ เจ้อ เจ้ เจ้ เจอะ ไล้...เจ
 เตย เจอะ เลี้ย เพ เลี้ย จี ยง เจอะ เจ้ง เป็ จี้ เล่อ เป็ จี้ เล่อ เป็ หนี ไซ้ ไซ้ ปรี่า เป็ หนี อัว จ้อ ไซ้ จ้อ
 เจา

เจ เจอะ ตุ ญู เจ้อ เตย เจอะ ก้อ ญือ ออ เอ อี จ้า ยัว เจา ตู เจ มัว 3 ได้ ป้อ เย้ จ้อ ลอ
 หลอ ญู ญู เอ มัว จ้อ มู เจา 3 จ้อ ฐู เก้ เน้อ เจ เจอะ เตย เอิน เจ เจอะ ญือ เจ เจอะ เจอะ มู กา 3 ได้
 ป้อ เย้ เจ จ้อ เป็ จี้ ลอ เล่อ เจอะ เลี้ย เพ ลอ เหย่า เกี้ย เต้อ ลู๊ ป้อ เย้ เจ อี ตุ ลอ เหย่า เจ ญู ตัวห์ เล่อ
 เตย เจอะ เจ้อ เต่า ญู ลัง ยัว เล่อ ไล้...เจ ญู ลัง เตย เจอะ ก้อ เจ้า เจ้า ญู ยัว เอ ก้อ ตือ เต่า ญู ยัว เล่อ
 เจ ก้อ ซ้อ เจ ญู เตย กัว จ้าห์ นอ หนา ก้อ เจ ญู เตย กัว จ้าห์ นอ จี เต่า เน้อ เจ เจอะ เตย เอิน เจ...

ลล ญื่อ เจ เจอะ มัว 3 ตู ตู โล...เจ นู ลัง กัว กัว แยัง เนีย ญู ปือ เอา ยัง ซื่อ โล...เจีย เจอะ เนีย ญู มู
อัว เต้ ซื่อ เนีย ญู ปือ เฮา ยัง ซื่อ จี มู ป้า เจอะ อัว อี ญู เต้ ลี เจ...เจอะ เจ โล...เจอะ เจอ เจ เตีย เนีย
จ้อ ต่อ กัว จ้าห์ ตา เตอ มา เนีย ญู เนีย ญู กัว จ้าห์ ตา มา ปือ ซื่อ นอ เจ...

มัว อี นู ลัง เจอ จอ กัว จ้าห์ เตีย โล...เจ จอ จอ กัว จ้าห์ เจ เจอ ตัวห์ โล...เฝ้า เตอ เจ
เจอะ มัว 3 ตู ตู เลอ โล...เจ เจอะ กัว กัว เจ เจอะ เจอ มู นง ไซ้ เตีย ไซ้ อัว จา ยัว จอห์ นู ลัง อัว ลัว
ลี เอยัว อัว จา ไซ้ เจอ ไฮ เตีย ก่อ เจอะ จัว 3 ลู จ้า ก่อ จ้อ ก้า มู อัว ลี เฝ้า อี เจ เจอะ เจอ จ้อ ก้า มู
เจ้ เจ เจอะ เจอ มู จัว เตอ 3 ลู จา เจ จ้อ ก้า ซา ไช มู เจา น้อ เจ มู จรอ เจ มัว เจีย เสา เก่า จ้าห์ เจ
เจอะ ฮู เตีย นู ลัง กู ซา เฮ้า ซา หมอ ตัง เลอ เอ ก่อ เลือ ลล น้อ เอ เลือ ลล ซัว เก้ง ซัว จา เจ เจอะ
เจอ เกีย เกีย มู เก่า เป้ จื่อ เต้า เจีย เจ นู ลัง เจอ ลล โล...เจ เลือ ลล เจ มัว เต้ จัว มัว ตา เจ มัว
หมอ น้อ ตา โล...เจ เจอ มัว จ้า จา ลล ซัว ซัว ตา เจ มัว เก้ง ลล ซัว ซัว ซัว ตา เจ เจอ มัว เจีย เจ จ้อ
ก้า ก้า เหา โล...เจ ต้า กี้ ที่ อ้อ เจ เจอะ จ้อ ก้า ซา มู เจา น้อ เทีย เจ จ้อ ก้า อัว ลี กู เทีย เจ ยัว จรอ
ต้า กี้ 3 โล...เจ เจอะ เจอ นง ไซ้ เตีย

ไซ้ ยัว อัว จา เอ กู เทีย เตอ นู ลัง ออ อัว จี เจ ไซ้ เตีย ต้า กี้ มา ย่อ ญู อัว ฌื่อ ยัว มู มา
ก้อ จ้อ ก้า ซา ไช มู เจา น้อ อ้อ มา ก้อ มู ญื่อ ต่อ กง เก้ง มา ฌื่อ ยัว มู ต่อ กง เก้ง มู ฌื่อ มา เฝ้า
ฌื่อ ซัว เตอ ซัว เตอ มา เฝ้า เตอ ยอห์ ยัว มู ฌื่อ เจ เจอะ เจอ ลล เจ เจอ ลล จัว เตอ 3 ลู จ้า เจ เจอ
ซา มู เจา นู ลัง น้อ โล...เจ...นู ลัง เจอ เสา ลล น้อ ตา เจ เจอ มัว จ้า เก้ง ลล ซัว ซัว เจ ซัว เตอ ซัว
เตอ ยัว มู โล...เจ เจอะ เทียะ ลี มู เกอ เกา นู ลัง ตัว เจ เกอ จัว จัว ลี เจ นู ลัง ตี จี ตี ลี โล...เจ นู ลัง
เตีย กู ตื่อ เตีย ก่อ ก้อ ซื่อ เจ กู เสา กัว จ้าห์ นอ เอ ก้อ เลีย เพ่ ก้อ เจ กู เสา กัว จ้าห์ กู ตู เก้งห์ จี
ป้า ก้อ อัง เต้ ก่อ กู เสา กัว จ้าห์ ตัวห์ จ่า นอ กู ตื่อ ตัวห์ เจ จอ กู มู นอ เจ เจอะ จี ลี โล...เจ นู ลัง
ตี ต่อ เจอะ ไช เต เจ ต่อห์ เลอ โล...เจ มือ มือ เจ เจอะ เจอ จอ เลอ โล...เจ นู ลัง เจอ มู เลอ เจ เจอะ
จ้อ ก้า ลล เจ เจ ลล ดรอ 3 ตู เม ญัวะ ซื่อ เจ ตา ลี นอ เลอ.

13. ชายหนุ่มนูลัง

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีชายหนุ่มคนหนึ่งชื่อ นูลัง เขาได้แต่งงานกับหญิงคนหนึ่งชื่อ
ว่า เจอะ ทั้งสองกินอยู่ด้วยกันไม่นาน นูลัง สามีของเขาก็ได้เสียชีวิตจากภรรยาของเขาไป เจอะ คิด
ถึงนูลังมาก เจอะ จึงไปอ้อนวอนต่อเทวดาว่า "ดิฉันจะทำอย่างไรดีในเมื่อดิฉันคิดถึงสามีของข้ามาก
ขณะนี้" เทวดาบอกว่า "เจ้าจงกลับไปบ้านแล้วตัดกระบอกไม้ไผ่ 3 กระบอก กระบอกหนึ่งใส่ข้าว
กระบอกหนึ่งใส่น้ำ และอีกกระบอกหนึ่งใส่น้ำ และเอาแคนของเขาที่ปลิ้นเพลง และเอาขลุ่ยของ
สามีเจ้าแล้วเจ้าจงนำไปที่ศพของสามีของเจ้า เมื่อเจ้าไปถึงแล้วเจ้าจงเรียกสามีของเจ้าออกมากิน

ข้าว และบอกด้วยว่า ข้าวอยู่ตรงไหน เนื้ออยู่ที่ใด และบอกให้สามีของเจ้ามาเป่าแคนและเป่าลิ้น เพลงกับขลุ่ย เจ้าจงจำไว้ให้ดี" ต่อจากนั้น เจอะ ก็กลับมาที่บ้านแล้วไปตัดกระบอกไม้ไผ่ 3 กระบอก และก็เตรียมตามที่เทวดาบอก เมื่อเตรียมเรียบร้อยแล้ว เช้าวันรุ่งขึ้น เจอะ จึงนำข้าว เนื้อไปที่หลุมศพของสามีแล้ววางกระบอกไม้ไผ่ลงบนหลุมศพและเอาแคน ลิ้นเพลง และขลุ่ยวางไว้ด้วย เจอะ จึงพูดว่า "นุ้ลิ่ง ฉันเอาอาหารมาให้เจ้ากิน ข้าวอยู่ตรงนี้ เนื้ออยู่ตรงนั้น และน้ำดื่มอยู่ตรงโน้น เมื่อเจ้ากินข้าวเสร็จแล้ว เจ้าจงเป่าเครื่องดนตรีของเจ้าเกิดสามีข้า แล้วข้ากลับบ้านแล้วนะ" พอพูดเสร็จ เจอะ ก็แอบไปซ่อนอยู่ที่ใต้กอหญ้า เห็นนุ้ลิ่งลุกออกมาจากหลุมศพ นุ้ลิ่งพูดว่า "ไหน เจอะ บอกว่า เอาข้าวอาหารมาให้เรากินดูหน่อยซิ" นุ้ลิ่ง จึงเอากะบอกน้ำมาล้างหน้าล้างตาล้างไม้ล้างมือเสร็จ จึงเอาข้าวและอาหารมากินจนอิ่มแล้ว เอาแคนมาเป่า เป่าแคนเสร็จก็เป่าลิ้นเพลง เป่าลิ้นเพลงเสร็จ ก็เอาขลุ่ยมาเป่า เมื่อทำครบทุกอย่างแล้ว นุ้ลิ่งจึงเอาวางไว้บนหลุมศพเช่นเดิม แล้วก็กลับไปสู่หลุมศพเหมือนเดิม เมื่อนุ้ลิ่งลงไปในหลุมแล้ว เจอะ จึงไปเก็บแคนและอื่น ๆ เอากลับมาที่บ้าน แล้ว เจอะ ก็มาเตรียมข้าวและอาหารเช่นเดิม พอเช้าวันรุ่งขึ้น เจอะ ก็นำอาหารและชุดดนตรีไปที่หลุมศพของนุ้ลิ่ง แล้วทำเช่นเดิม เมื่อนุ้ลิ่งกินเสร็จก็กลับเข้าไปสู่หลุมศพเหมือนเดิม แล้วเจอะ ก็ออกมาเก็บข้าวเก็บของของเอากลับมาบ้านแล้ว เจอะ จึงไปถามเทวดาว่า "เจ้าเทพแห่งฟ้า ข้าจะทำอย่างไรดีข้าจึงจะได้ นุ้ลิ่ง กลับมาเป็นสามีของข้าอีก" เทวดาจึงตอบว่า "เช้าวันพรุ่งนี้ เจ้าจงนำอาหารไปให้สามีของเจ้าอีก แล้วเจ้าจงไปซ่อนตัวอยู่ที่ใต้กอหญ้าคา เมื่อสามีของเจ้าตื่นขึ้นมากินข้าวเสร็จ เขาจะหยิบแคนมาเป่าแล้วจะเป่าไกลออกไปทางที่มีหญ้านั้น เมื่อนั้นเจ้าจะต้องรีบไปกอดเอวของสามีเจ้าไว้ให้แน่น ๆ เพราะเขากำลังจะจากไป" ดังนั้น เจอะ จึงกลับมาที่บ้าน พอเช้าวันรุ่งขึ้น เจอะ จึงนำอาหารและชุดดนตรีไปที่หลุมศพ และก็ไปหลบเหมือนเดิม พอ นุ้ลิ่ง ตื่นขึ้นมาจากหลุมศพและมากินข้าวอาหารแล้วก็นำแคนมาเป่า และ เจอะ ก็อยู่ที่ใต้กอหญ้าคา เจอะ จึงไพล่ออกมาจากกอหญ้าคาและไปกอดเอวของ นุ้ลิ่ง แล้วนุ้ลิ่งก็สับัดตัวเจอะออกจากตัวแต่ก็ไม่ได้ผล เจอะ จึงพูดว่า "นุ้ลิ่ง ข้าอยากไปกับเจ้าขอข้าไปด้วยได้ไหมข้าคิดถึงเจ้า" นุ้ลิ่งบอกว่า "เจ้าจะไปด้วยก็ได้" ในเวลานั้นเอง มีผีเอาไวตคนหนึ่งกำลังหิวเราะอยู่ในใจ แล้วพูดขึ้นว่า "หน้อยแน่ ยังมาตามสามีของข้าได้อีก ข้าจะพาเจ้าไปโดดเหวลงหน้าผาตูลิจะแน่แคไหน" จึงพานุ้ลิ่งไปที่หน้าผา เจอะ ก็ตามนุ้ลิ่งไปด้วย นุ้ลิ่งจึงพูดกับเจอะว่า "เจ้ากอดหลังของข้าให้แน่น ๆ นะ พอข้ากระโดดไปถึงฝั่งโน้น เจ้าก็ปล่อยออกจากหลังของข้าทันที" เจอะตอบ "จะเอาอย่างนั้นก็ได้" ทันใดนั้นผีเอาไวก็กระโดดนำหน้าไปก่อนอยู่ฝั่งทางโน้น แล้วนุ้ลิ่งก็กระโดดตามหลังไปด้วยพร้อมกันกับเจอะ ผีเอาไวพูดขึ้นว่า "เจอะ ถ้าเจ้าแน่จริง เจ้าก็กระโดดมาซิ" เจอะ พูดขึ้นว่า "ตัวข้า ก็นั่งอยู่นี้แล้วยังไม่เห็นอีกหรือ" ผีเอาไวพูดขึ้นว่า "ฮือ มีผีมือดีจริง ๆ ถึงขนาดตามมาได้" แล้ววันนั้นทั้งวัน ผีเอาไวจึงพูดขึ้นว่า "คืนนี้เรานอนที่นี่ เจ้าจะต้อง

เป็นฝ่ายนอนติดกับหน้าผา" เจอะ ตอบว่า "จะนอนก็ได้" ทันใดนั้นนูลิ่งก็กระซิบขึ้นว่า "เจอะ คินนี่ เจ้าไปหาท่อนไม้มาหนึ่งท่อน แล้วเอาไว้ที่ด้านข้างของเจ้า แล้วเอาผ้าผูกเอวของเจ้ามามัดติดกับผูกเอวของข้า แล้วเจ้าจะได้ไม่ตกลงไป" พอถึงเวลานอน เจอะ เอาท่อนไม้มาไว้ที่ด้านข้าง ด้านหลังแล้วเอาผ้าผูกเอวไปผูกติดกับเอวของ นูลิ่ง พอนอนไปได้สักระยะหนึ่ง เจอะ ก็กอดเอวของนูลิ่งเอาไว้ อย่างแน่น พอมีเอาไวลุกขึ้นมา ก็ไปตีท่อนไม้ตกลงหน้าผาไป พอวันรุ่งขึ้น มีเอาไวตื่นขึ้นมา ก็เห็นเจอะ นิ่งอยู่ไม่ได้หายไปในไหน มีเอาไวจึงพูดขึ้นว่า "เมื่อคืนข้าก็ตีบเจ้าตกหน้าผาไปแล้วนี่ทำไมถึงไม่ตายล่ะ" เจอะตอบว่า "เมื่อคืนเจ้าตีบข้าลงไปข้างล่างข้าก็ขึ้นมาได้อีกไง" มีเอาไวพูดว่า "ฮือ เจ้าเก่งจริงไม่ยอมตายสักที วันนี้ข้าจะพาเจ้าไปกระโดดหน้าผาที่สูงกว่านี้" แล้ววันนั้นก็เดินทั้งวัน จึงไปพบหน้าผาลูกหนึ่งที่สูงและกว้างไกลสุดสายตา มีเอาไว พูดขึ้นว่า "วันนี้ก็ใกล้ค่ำแล้ว พวกเราพักผ่อนกันตรงนี้ก็ก่อนเถิดและให้เจอะ นอนติดกับหน้าผาเช่นเคย" นูลิ่งจึงกระซิบว่า "เจอะ เจ้าจงไปหาท่อนไม้มาหนึ่งท่อน" เจอะ จึงไปหาท่อนไม้มาหนึ่งท่อน พอตกลงกลางคืน เจอะ จึงเอาท่อนไม้ไปวางไว้ข้าง ๆ ด้านหลังแล้วเอาผ้าผูกเอวไปผูกต่อกับเอวของนูลิ่ง พอนอนไปได้สักระยะหนึ่งมีเอาไวก็ลุกขึ้นมาตีท่อนไม้ตกลงหน้าผาไป เมื่อเช้าวันรุ่งขึ้น เจอะก็ลุกขึ้นมา นั่งรอ มีเอาไวตื่นขึ้นมาเห็นเจอะ จึงพูดว่า "ฮือ ทำไมเจ้าถึงได้เก่งขนาดนี้ วันนี้ข้าจะพาเจ้าไปกระโดดหน้าผาที่สูงกว่านี้อีก" วันนั้นก็เดินทางหนึ่งวันเต็ม ๆ ไปพบหน้าผาลูกหนึ่งกว้างใหญ่ไพศาลไกลสุดขอบฟ้า พอไปถึงที่หมายมีเอาไวพูดขึ้นว่า "คราวนี้แหละ เจอะ เจ้ากระโดดหน้าผาลูกนี้ไม่ได้แน่ในที่สุดเจ้าก็จะตาย" นูลิ่ง พูดขึ้นว่า "เจอะ เจ้ากอดไหล่ของข้าให้แน่น ๆ นะ" เจอะ รับคำแล้วมีเอาไวก็กระโดดนำไปก่อนแล้วนูลิ่งกับเจอะก็กระโดดไปตามหลัง แล้วมีเอาไวพูดว่า "เจอะ ถ้าเจ้าแน่จริงเจ้าก็กระโดดมาสิ" เจอะตอบว่า "กระโดด กระโดด ข้าก็อยู่ได้แล้วไง" มีเอาไวตอบว่า "ฮือ เจ้านี้แน่จริง ๆ" วันนี้ก็ใกล้ค่ำแล้วคินนี่เรานอนกันตรงนี้ก็เถิดแล้วให้เจอะนอนติดกับหน้าผาเช่นเดิม นูลิ่งบอกกับเจอะว่า "เจ้าไปหาท่อนไม้มาหนึ่งท่อน" แล้วเจอะก็ไปหาท่อนไม้อย่างที่นูลิ่งบอกพอตกลงกลางคืนเข้านอน เจอะก็เอาท่อนไม้มาวางไว้ด้านข้างด้านหลังและเอาผ้าผูกเอวมาผูกติดไว้กับเอวของนูลิ่งเช่นเคย พอนอนไปได้ระยะหนึ่ง มีเอาไวลุกขึ้นมาแล้วตีท่อนไม้ตกลงหน้าผาไป พอเช้าวันรุ่งขึ้น เจอะตื่นขึ้นมาแล้วก็ไปนั่งรอ เมื่อมีเอาไวตื่นขึ้นมาเห็นเจอะแล้วพูดว่า "เฮ! เมื่อคืนนี้เราก็ตีบเจ้าตกหน้าผาไปแล้วนี่ ทำไมเจ้าถึงไม่ตายล่ะ" เจอะตอบว่า "เจ้าได้ตีบเราตกหน้าผาไปแล้วก็จริง แต่เมื่อข้าตกลงไปข้างล่างก็กลับขึ้นมาได้อีกไงล่ะ" มีเอาไวพูดว่า "โอ้ ทำไมเจ้าถึงเก่งขนาดนี้" วันนั้นพวกเขาจึงไม่ไปกระโดดหน้าผาอีก ดังนั้นพวกเขาจึงเดินทางราบเท่านั้น พอไปได้สักพักก็เข้าใกล้หมู่บ้าน พ่อ แม่และญาติพี่น้องของเจอะ เจอะจึงบอกกับนูลิ่งว่า "ฉันทิวข้าวแล้ว ฉันทขอไปกินข้าวได้มั๊ย" นูลิ่งตอบว่า "ได้สิ ผมก็ทิวข้าวเหมือนกัน แล้วถ้าเจ้ากลับมาก็นำข้าวมาเผื่อเราบ้าง" เจอะตอบว่า "ตกลงจะนำมาให้" พอเจอะไป

ถึงที่บ้านญาติพี่น้องของเจอะจึงร้องถามกันว่า “เจอะ ไหนบอกว่าจะพานู๋ล้งกลับมาแล้วไหนละนู๋ล้งของเจ้า” เจอะบอกว่า “ฉันได้พามาไว้ทางโน้นแล้ว ฉันหิวข้าวแล้วฉันกลับไปกินข้าวแล้วให้เอาข้าวไปให้เขากินด้วย” ญาติคนหนึ่งถามว่า “แล้วเจ้าจะพาเขากลับมาได้ยังไง” เจอะตอบว่า “ฉันก็ไม่รู้เหมือนกัน ฉันหมดหนทางแล้ว” พี่ชายของเจอะจึงพูดขึ้นว่า “ถ้าอย่างนั้นแล้วเส้นผมของนู๋ล้งยาวหรือเปล่า” เจอะตอบว่า “ผมของเขายาวมากไปจนถึงเอวเขาเลย” พี่ชายเจอะบอกว่า “ถ้ามันเธอไปแล้วเธอแกล้งทำเป็นดูเหาให้เขาแล้วก็เอาเส้นผมของเขามัดไว้กับใต้ต้นไม้แล้วเธอก็ฉิวปากเรียกพวกเราแล้วพวกเราจะมาช่วยเธอ” เจอะรับคำแล้วเจอะก็นำข้าวมาให้นู๋ล้งกิน ทั้งสองกินข้าวเสร็จแล้ว เจอะพูดว่า “นู๋ล้งคุณช่วยดูเหาให้ฉันหน่อยสิ หัวของข้าคันจังเลย” แล้วนู๋ล้งก็ดูเหาให้เจอะไปได้สักพักหนึ่งแล้ว นู๋ล้งก็พูดว่า “เจอะคุณช่วยดูเหาให้ฉันด้วยสิ เพราะมันก็คันเหมือนกัน” แล้วเจอะก็ไปนั่งใกล้ ๆ กับต้นไม้แล้วเจอะก็ดูเหาไป พลันเอาเส้นผมของนู๋ล้งไปมัดไว้กับต้นไม้ด้วยพร้อมกันมัดเอาได้หลาย ๆ ที่แล้ว เจอะจึงฉิวปากเรียก พ่อ แม่ และญาติพี่น้องมาช่วยเขา เจอะฉิวปากว่า “พ่อแม่พี่น้องมาช่วยเร็ว” นู๋ล้งจึงถามด้วยความสงสัยว่า “เจอะ เธอฉิวปากอะไรอย่างนั้น” เจอะบอกว่า “เปล่าข้าบอกว่าลมพัดมาเร็ว ๆ ต่างหาก” นู๋ล้งตอบว่า “อย่างนั้นหรือ” แล้วเจอะก็ฉิวปากอีกว่า “พ่อแม่พี่น้องมาช่วยกันเร็ว ๆ ” พ่อนู๋ล้งได้ยินชัดจึงบอกว่า “เจอะฉิวปากบอกว่า พ่อแม่พี่น้องมาช่วยกันเร็ว ๆ อย่างนี้” เจอะตอบว่า “ไม่ใช่ ข้าฉิวปากว่าลมพัดมาเร็ว ๆ เอยต่างหาก” แล้วเจอะก็ฉิวอีกครั้งพวกเขาก็มาพอดีแล้วจับตัวนู๋ล้งกลับไปที่บ้าน และก็เอานู๋ล้งขังไว้กับดั่งโบใหญ่โบหนึ่ง แล้วพี่ชายสั่งเจอะว่า “เจอะให้เจ้าไปแบกขี้วัวขี้ควายแล้วเทลงไปในถังของนู๋ล้งแล้วปิดไว้” แล้วเจอะก็ไปตักขี้วัวขี้ควายแบกมาแล้วเทลงไปในถังแล้วก็เอาไม้กระดานมาปิดไว้ข้างบน พอขังไว้ 7 วัน 7 คืนเจอะจึงไปเปิดประตู นู๋ล้งบอกว่า “เจอะข้าหนาวเหลือเกิน” แล้วนู๋ล้งให้เจอะไปก่อไฟแล้วตักน้ำมาต้มให้เดือดผสมให้อุ่นแล้วนู๋ล้งจะอาบน้ำแล้วผิงไฟ เจอะบอกว่า “ตกลง” แล้วเจอะจึงไปตักน้ำมาต้มอย่างรวดเร็วแล้วนู๋ล้งก็ออกมาอาบน้ำ เจอะจึงไปหยิบเสื้อผ้ามาให้นู๋ล้งใส่ นู๋ล้งจึงบอกว่า “เจอะคุณลองไปดูในถังน้ำสิว่ามันมีอะไรอยู่” เจอะจึงไปเทถังน้ำดูแล้วพบว่ามันมีหนังสืออยู่ในนั้น เจอะจึงแอบเอามันพับเก็บไว้ เมื่อพี่ชายของเขาจะมาเยี่ยม เจอะจึงบอกว่า “พี่ชายคุณช่วยฉันเอานั่งเสื่อผืนนี้ไปตากให้หน่อย” แล้วพี่ชายเกิดความสงสัยจึงพูดขึ้นว่า “มีหนังสือจริงรึ” เจอะตอบว่า “มีจริง ๆ สิ” และแล้วพี่ชายก็นำหนังสือผืนนั้นไปตากไว้ เมื่อผีเอาไผ่ผ่านมาเห็นหนังสือตากแดดอยู่ ผีเอาไผ่ก็พูดในใจว่า “เราก็มีท้องกับนู๋ล้งแล้วทำไมเจอะต้องมาตามตัวนู๋ล้งไปได้ด้วย” แล้วจึงพูดดัง ๆ ว่า “เจอะ ใจร้าย ใจดำ เจอะมาแย่งสามีเราไป ทำให้เราต้องหิวกระหายอดมือได้มือ” กลับที่พี่ชายของเจอะก็ได้สั่งเจอะว่า “เจอะคืนนี้คุณอยู่แล้วพอตกกลางคืนเจ้าจงเอาแผ่นหิน 3 แผ่น มาเผาให้ร้อน ๆ แล้วเอาไปวางไว้ที่เส้นทาง 3 ข้างทาง” เจอะรับคำแล้วเจอะก็อยู่ไปได้สักพักหนึ่งก็ไปหาหินมาเก็บไว้

แล้วเจอะจึงก่อไฟแรงแรง แล้วเอาแผ่นหิน 3 แผ่นมาเผาร้อน ๆ แล้วนำไปวางไว้ 3 ข้างทาง พอตกกลางคืนผีเอาไว้อิงมาดำเจอะว่า "เจอะใจร้ายใจดำมาหลอกเราว่าจะพาพวกเราไปด้วย แต่กลับพาสามีของพวกเราไป เจอะใจร้าย" แล้วผีเอาไว้อึ่งหนึ่งก็ไปถึงที่ก้อนหินแต่ไม่รู้ว่าเป็นแผ่นหินที่ร้อนจึงนั่งลงไปหินร้อนสะโพกจนผีเอาไว้อึ่งหนึ่งร้องว่า "เจ้เล้ เจ้เล้" ตายไปในที่สุด แล้วอีกตัวหนึ่งก็มาอีกเส้นทางหนึ่งก็ดำดำเจอะมาด้วยกันแต่ไกล พอดำดำมาถึงที่แผ่นหินร้อนแต่ไม่รู้ว่าเป็นแผ่นหินที่ร้อนจึงเอาไว้อึ่งหนึ่งลงไปก้อนหินร้อนร้อนสะโพกร้อง "เจ้เล้ เจ้เล้" ก็ตายไป เหลืออีกตัวหนึ่งมาอีกทางหนึ่งมานั่งก้อนหินก็ตายไปด้วยเช่นกัน แล้วสุดท้ายเจอะจึงได้ปล่อยกลับมาเป็นสามีอีก นู๋ลิ่งบอกว่า "เจอะคุณตามันสุดท้ายคุณก็ได้ฉันกลับมาอีก ทุกครั้งถ้าเจ้าจะดำซ้ำขอเตือนว่าอย่าดำดำ "ชี้ไหลเป็นเลือด" มันดำไม่ได้นะ ถ้าคุณดำฉันจะตาย" เจอะรับปากและทั้งสองอยู่กินไปได้ไม่นานก็มีลูกด้วยกัน 3 คน พอเวลาผ่านไปนู๋ลิ่งก็ติดฝิ่น ทุกวันก็ได้แต่นอนสูบฝิ่นอยู่บนห้อง บ่อยให้เจอะไปทำงานคนเดียวอยู่ทุกวัน ตลอดเวลานั้นนู๋ลิ่งก็ไม่ทำอะไรเลยได้แต่นอนสูบฝิ่นทั้งวันไม่ออกไปช่วยภรรยาทำอะไรเลย ทำให้เจอะทนไม่ไหวจึงดำดำ "ไอ้ชี้เกียจ ไอ้ชี้ไหลเป็นเลือด ทุกวันทุกวันได้แต่นอนทั้งวัน" แล้ววันหนึ่ง นู๋ลิ่งก็ได้เป็นโรคชี้ไหลจริง ๆ เป็นโรคชี้ไหลเป็นเลือดด้วย พอเป็นโรคนี้ไม่นานเขาก็ได้สิ้นชีวิตตายไป แต่ปล่อยให้เจอะอยู่กับลูกทั้งสาม เจอะจึงร้องไห้และเสียใจ เจอะจึงไปอ้อนวอนเทวดา เจอะบอกว่า "ข้าแต่เทพแห่งฟ้า ข้าจะอย่างไรก็ดีข้าคิดถึงนู๋ลิ่งสามีข้าเหลือเกิน" เทวดาจึงตอบว่า "เจอะ เจ้าจงกลับไปบ้านแล้วไปตัดกระบอกไม้ 3 กระบอก แล้วเจ้าจงไปทำอย่างเดิมที่เจ้าเคยทำมา" แล้วเจอะก็กลับมาที่บ้านและมาเตรียมอย่างที่เทวดาบอกทุกอย่าง พอเช้าวันรุ่งขึ้นเจอะจึงนำสิ่งของที่เตรียมเอาไว้ไปให้กับหลุมศพของนู๋ลิ่ง แล้วบอกว่า "นู๋ลิ่ง ฉันเอาข้าวมาให้เจ้ากิน และเอาดนตรีของเจ้ามาให้เจ้าเป่า เจ้าจงลุกออกมาเถิด" แล้วเจอะก็รีบไปซ่อนตัวอยู่ที่คอกหญ้า แล้วนู๋ลิ่งก็ลุกขึ้นมาหยิบน้ำมาล้างหน้าล้างมือเสร็จก็กินข้าวแล้วเอาแคนมาเป่าเมื่อเป่าเสร็จแล้วก็กลับเข้าไปอยู่ในหลุมเหมือนเดิม เจอะทำอย่างนี้แล้ว 2 ครั้ง เจอะจึงไปถามเทวดาว่า "ข้าแต่เทพแห่งฟ้าจะทำอย่างไรข้าจึงได้ นู๋ลิ่ง สามีข้ากลับคืนมา" เทวดาจึงตอบว่า "พรุ่งนี้จะเป็นวันที่นู๋ลิ่งเขาจะจากไป เจ้าจงเอาอาหารเช่นเดิมไปให้เขากินแล้วครั้งนี้เจ้าจงไปซ่อนตัวอยู่ที่คอกหญ้าคา เพราะเขาจะมาทางนั้นไป เมื่อเขากินข้าวเสร็จเขาจะเป่าแคนมาทางนั้น เมื่อเขาเป่ากระโถด เป่ากระโถด เมื่อนั้นเขาจะไปให้เจ้าไปกอดเอวของเขาไว้ให้แน่น" แล้วเจอะจึงกลับมาที่บ้านและมาตัดกระบอกไม้ 3 แล้วนำอาหารไปให้นู๋ลิ่งกินเช่นเคย แล้วเจอะก็ไปซ่อนอยู่ที่คอกหญ้าคา แล้วนู๋ลิ่งก็ลุกขึ้นมาออกมากินข้าวเสร็จก็เป่าแคน เมื่อเป่าไปได้สักพักก็เป่ากระโถด เป่ากระโถด จะไปแล้ว เจอะเลยกระโดดเข้าไปกอดเอวของนู๋ลิ่งไว้อย่างแน่น ๆ จนนู๋ลิ่งตื่นไม่หล่น นู๋ลิ่งจึงพูดว่า "ข้าก็ได้เตือนเจ้าแล้วว่าห้ามดำดำ ชี้ไหลเป็นเลือด เธอไม่รู้จักหักห้ามใจเธอ เจอะเจ้าทำให้ข้าต้องตาย บัดนี้ข้าตายแล้วจงปล่อยข้าไปเถิด"

แต่จะจะไม่ยอมให้บุ้งไปจากเธอ บุ้งดินเท่าไรก็ไม่หล่นจึงได้กัดข้อมือของเจจะเป็นรอยแผล เจจะเจ็บปวดมือมากแต่ด้วยความรักก็ยังอดทนกดอยู่แต่สักพักมือของเจก็จะเริ่มชาและกลับค่อย ๆ ปลอยมือของเขาออกจากเอวของ บุ้ง บุ้งจึงไปจากเจจะไปในเวลานั้น เจจะทั้งเสียใจ และเจ็บปวดกลับมาหาลูกของเขาทั้ง 3 และอยู่กับลูกของเขาเท่านั้น นิทานเรื่องนี้ก็ได้จบเพียงแค่นี้

14. จี ตรี น้ำ

เจ เต่า อ้อ...มัว อ้อ ตุ หวี เจา มู อ้ว เต เนียะ เที้ย จี ญือ เหา เจ เนียะ เที้ย จี จี มู อ้ว เต เจ เนียะ เที้ย จี ญือ เหา เจ เจ อ้อ ตุ หวี เจา มู ตือ เบรี โล...อ้ว เจีย มัว อี ญู มั่ง อี ลู ฝือ เย่ ล่อ... ลี ญือ เหา เจ เจ เจอะ ลือ เทีย เจอะ เยา ไฮ เตีย อ้า เล่ง ตือ ป้า กา เต่า ลู ปือ เย่ นอ ปือ ตี ตุ เต มา นอ อ้อ ยัว อ้ว จี อ้อ ออ เจอะ เยา เตีย อ้า เล่ง ตือ ป้า กา เต่า นอ ก้อ บัว ยัว อ้อ โล...อ้า หล่า มัว เล่ง ตือ กา เต่า ลู ปือ เย่ นอ ปือ เจ มา อ้อ ยัว อ้อ ลี โล...อ้อ ตุ ึง ลี เตอ เจ ญู เตอ อ้อ ตุ ตือ เบรี อี ญู อ้อ เนีย จ้อ ก้า มู เจ เจ ต้า กิ อ้อ เนีย จ้อ ก้า ตัว นา ฮา เปอ ปือ ลู ปือ เย่ เลอ เบรี จ้อ ก้า เจอ ตุ เยง ลี กู เจ เจอะ เจอ เจีย อ้อ ต้า เต่า กา ปือ เจ รุ ระ ยัว ฌือ ้อ ญู เตอ ตือ เบรี อี ญู ลอ โล...ตา กิ ลู เนีย ปือ เย่ เจง ญือ เหา เปรือ เต เทีย ้อ ลู ปือ เย่ เตอ เจง จ้อ ก้า ลอ ญือ เหา เปรือ เต นอ เจอะ เยา เตีย เหน กู ตือ ไฮ เตีย ยู จี ก้า ยัว ลัว เจ อ้อ ไฮ ก้อ เตีย ก้อ ยัว นอ ตือ เปอ เลอ ก้อ เตีย ก้อ ต้า นอ จ้อ ก้า ลอ ญือ เหา เปรือ ลอ ไม้

นอ เจ เจอะ เยา ไฮ เตีย อ้า เจอะ ลือ ต้า ต้า ลี เจ นอ กู ย่อห เจอะ เยา เอ ยอ เล่ง ตือ กา เต่า ลู ปือ เย่ นอ เจ กู ยัว เกีย กู ย่อห เจอะ เยา ป้า กา เต่า ลู ปือ เย่ นอ มา กู จี ต้า ลี อ้อ ้อ... อ้ว เจีย ญู เตอ อ้อ ตุ ตือ อี ญู เบรี โล...เจา ตู ลอ เลอ ตา กิ จ้อ ก้า มู เจ เปอ เนีย ปือ เย่ เลอ เทีย โล...เจอะ ลือ เตีย เหนอ ก้อ อ้อ เนีย ปือ เย่ เป้า เนีย ปือ เย่ เลอ เทีย โล...เจอะ ลือ เตีย เหนอ ก้อ อ้อ เนีย ปือ เย่ เปอ เลอ เทีย โล ก้อ เตีย ก้อ ยัว นอ อ้อ จ้า นอ มา ก้อ ้อ ยัว เตีย โล เจอะ เยา เตีย อ้า ย่อ กา เต่า ปือ เย่ เลอ เจ ยัว ลี ้อ...อ้ว เจีย อี จ้า อ้อ ตุ ลอ มู เจ โล...ลอ มู เจ นา ฮา อ้ว เจีย เจง เล่ง ลู เกอ อ ยัว ลอ มู เจรีย เตอ นา ฮา เจรีย เตอ ตอ เก นา ฮา อ้ว เจีย เนีย น้ำ ล่อ ล่อ ลี ลัว เนีย จ้า จอ ญือ ตอ เก โล...เนีย น้ำ ญือ เก้า เก เจ เนีย น้ำ ปือ อ้อ เนีย เจ เนีย น้ำ เต้า เฮา จา เลีย เลีย เจ อ้อ เนีย ใจท์ เจ อ้อ เนีย เคีย เจ อ้อ เนีย ลี ตือ เคีย ลี ตือ เคีย เจ...เนีย น้ำ เคีย เคีย เจา เจา อ้อ เนีย เทีย เจ อ้อ เนีย ลอ จรอ ตัว เจ จรอ ตัว เจเนียะ เทีย จี เตีย อัง จา เน้ ยัว เคีย เห่ง อ้ว ลัว นำ

เจอะ เยา ฟ้า เต เจอะ ลือ ไฮ เตีย เนีย น้ำ เฟง เจา อ้อ นำ อ้อ เทีย เคีย อ้ว ลัว เจอะ เยา เตีย เจอะ ลือ ต้า มัว อี ลู ญือ เหา เปรือ เต เอ ญู อ้อ มู เทอ ญู เจอะ ลือ เตีย ยอห ตุ ตือ กา เต่า นอ

เจ เจอะ ลือ ยั่ว นอ เป้อ ลู้ ปือ เย่ เล่อ เจอะ ลือ เจ้อ เตีย ด้ร่า เต่า ฟ่า หนี ยั่ว นอ เนี้ย ปือ เย่ จ้อ ก้า
 ลอ ญือ เหา เตี เจ ญี ต่อ ก้า เจ อ้อ มู เจ อ้อ เจ้อ เตีย ตู เตื่อ กา เต่า ลู้ ปือ เย่ นอ อ้อ ยั่ว นอ เจ ญี
 เจ้อ เตีย ญี ยั่ว นอ เจ อ้อ จ้อ มู นา ฮา เป้อ ลู้ ป้า เย่ เล่อ นา ฮา อ้อ ล้อ ซ้อ ต่อ เก้ นา ฮา เจ้อ มั่ว ตู
 น้ำ ล่อ ญือ ต่อ เก้ เจ ตู เนี้ย น้ำ มั่ว อ้อ เจ่า เจ่า ล่อ น้า ใ้อ...ลอ เจ เนี้ย น้ำ เจ้อ ลอ ก้า เกี้ย เจา เหา
 เจ้ เจ น้ำ ...น้ำ เจ้อ ลอ เซ่ ตี้ เก้า เจา จ่าห์ นอ ญือ จี้ ลู้ จ้า ไล้...นอ เจ ญือ จี้ เจ้อ ใ้อ...เน้ มา จี้ จี้
 เจี้ย ลี ไล้...เซ่ จ่า นอ มา เน้ เลง เต่า อัว เซ่ เน้ ยั่วอัว เซ่ เน้ ยั่ว อัว จา ยั่ว เต่า ลี ไล้...มู เต อี้ ตู ใ้อ
 ลอ ตัว อัว เจา เซ่ ตู น้ำ เต่อ บัง เจ้อ ญื่อ ใ้อ ญื่อ หมอ ญื่อ จ้อ ญื่อ ใ้อ ญื่อ หมอ นอ มา ยั่ว ลอ ยั่ว
 ยอห์ ญื่อ จี้ จ้อ ญื่อ ใ้อ ญื่อ หมอ นอ เจ เน้ จี ทา ยั่ว ยั่ว ลี เล่อ เจ เจอะ ลือ เจ้อ มู เต เต่า อี้ ตู ใ้อ จ้อ
 ลอ ตัว จั่ว จั่ว อัว เต่า เสี้ย เสี้ย เจ เที้ย ลี ไฮ อี้ ฟ่า หมอ อี้ ฟ่า หมอ อี้ ฟ่า ใ้อ เจา เจ เนี้ย น้า มั่ว ทอ
 ทอ ตา ฮู ฟู ฟ่า หมอ ฟ่า ใ้อ ตู ลู เล่อ ไล้...เจ เนี้ย จี้ เตีย ไหม เอิน เหย่า นอ มา เล่อ มั่ว ญื่อ ตา
 เล่อ มา เซ่ เน้ อ้อ ตู เตื่อ ยั่ว อัว ตู ลี เน้อ เจอะ ลือ เตีย อ้อ เนี้ย น้ำ ซ้อ ญี ท้า ยั่ว ลี ออ เจ เจอะ เยา
 ก้อ บัว ยั่ว น้า เจ เจอะ เยา เตีย อ้อ ญือ เต่อ ก้อ อัว จี้ ก้อ เตีย ยั่ว ลอ ยั่ว จรอ ค้อ เตีย ลัว มั่ว ลู้
 ปือ เย่ กา ปือ เจ้ เล่อ เป็ จ้อ เปรี เสื่อ ตู เยง ลี ญี เล่อ ก้อ อัว จี้ ก้อ เตีย ยั่ว ลอ ก้า หล่า ยั่ว

ก้อ ยั่ว นอ เจ ก้อ เลง ยั่ว จอ เหา ยง ฮู ปลี้...ยั่ว ลอ ญี หล่า ยั่ว ลอ ม่า ญี จี้ เอิน ก้อ อ้อ
 จี้ เอ ก้อ ก้อ ยั่ว ตู เตื่อ ลอ ญี หล่า ยั่ว ลี เจ เน้ มู ไฮ จ้อ ก้อ ตี้ เอ ก้อ มู เต ญี เต เตื่อ ลอ ตัว เอ ยั่ว คี
 เตะ เจ ต้า กี้ เตื่อ ลอ ตัว เอ ยั่ว คี เตะ เจ ต้า กี้ เตื่อ เจ ไฮ จ้อ ก้อ ตี้ มู เต เต่า อี้ ตู มัง ลอ เจ้อ ตัว เจ
 อัว เต่า อี้ ฟลัว ล่อ ล่อ เจ คี เต ไล้ คี เจอะ เต เที้ย คี เนี้ย น้ำ จ้า ต้า คี อัว ไฮ เต เจ เนี้ย น้ำ จ้า ต้า
 ล่อ ล่อ ฮอ ไบล ฐรี คัว ซ้อ ไล้...มั่ว คี เต ตา เจ เนี้ย น้ำ ญือ อี้ ตู เตื่อ เจ ต้า ฐรู เจ นอ เจอะ เยา จี้
 ไฮ เตีย นอ เจอะ ญี นอ ญื่อ ใ้อ ตา เล่อ ก้อ ตา จี้ น้ำ เล่อ มา ก้อ ยั่ว ฐู เซรีย ฐรู เจา น้ำ ญื่อ หนา เจ
 ต้า ฐรู เจอะ ไฮ อี้ คอ หมอ อี้ คอ ใ้อ น้ำ มั่ว ทอ ตา

เจ เจา ตู เซรีย หมอ เจา น้ำ ญื่อ เซรีย เต่า อี้ ฟ่า ใ้อ น้ำ มั่ว ญื่อ ตา เที้ย นน ก้อเล่ง ยั่ว
 เล่อ เจ ก้อ ยั่ว จรอ น้า ปือ ญื่อ เอ ก้อ มู กอ เซอ เต่อ เหา ปล้า เอ อี้ จี้ เซ่ น้า บัว ลอ จรอ ก้อ ปือ เจ
 เจอะ เยา ถั่ว ถั่ว ไล้...ถั่ว ถั่ว เตีย เนี้ย น้ำ ซ้อ เอ ยั่ว อัว จา จรอ ปือ เจ เจอะ เยา ลี เจอะ เยา ยั่ว
 มู บัว ปือ ญี ลี ญี จี้ มู ถ้า เจ เจอะ เยา กัว กัว เจ เจอะ เยา มู คอ เต่า อี้ ลู้ เซอ เต่อ เหา ปล้า เจ เจอะ
 เยา อี้ เล่ง ปือ เจอะ เยา กัว กัว ไล้...อี้ จ่า อี้ ตา มอห์ เจ เนี้ย เจ้อ ฮอ เสื่อ มู จรอ ยี ลอ เจ เนี้ย เจ้อ
 ลอ เตอ เจา ไซ้ เซ่ อ้อ จา จี้ ฟ้อ เนี้ย ย้า จ่า ลู้ จา เล่อ เอ จ่า เนี้ย น้ำ มัจ ญี ตู เม เจอะ ต่อ ตังห์ น้า
 มั่ว ญื่อ ลอ อัว จา อัว เจี้ย เนี้ย เนยะ ฐู เจา ไซ้ นา ฮา เจา จี้ เปรอ เนยะ จา เจา ไซ้ นา ฮา ใ้อ...อัว
 เจี้ย เปื่อ เนี้ย น้ำ เล่อ ฮอ อัว เจี้ย อี้ ตู ลัง เจาห์ ลี มั่ว จ่าห์ ลอ จรอ เจอะ ปือ

ไอ้...ตุ เต๋อ จี ย่อ น้า อา ย่อ ตี๋ เน่ง อา เจ เจ๋อ เตี้ย ก้อ จี ตุ น้า เต๋อ เอ เล่อ หล่า อัว น้า
 ซื่อ...อี่ ตุ ยง เจาห์ ฮอ ยง ยง เจาห์ เกอ ลี เตี้ย นอ ฉื่อ ลู้ จ้า จื่อ บัว เกา เจอะ ลู้ จ้า จื่อ ฮอ อื่อ เล่ง
 ปือ อัว เก เตี้ย เจ จี เจอะ เล่อ ลอ เซา เจ จี เจ๋อ จา เจา ไ้ เจ จี เจ๋อ เตี้ย อู้ เตี้ย นี เหนาะ ตู๋ ยง เน่ง
 จา ยง เจาห์ เกอ ลี มั่ว เจา ตัว จ้อ มู ปือ เป่ง ยอห์ ตี๋ เน่ง ยง ซื่อ เจ อื่อ ตุ เจา ย่อ โล่...เจ ตา กี่ เจ
 เนี่ยะ ไฮ ไฮ เจ เจอะ ลือ นอ เจ เจอะ ลือ เล่อ ลอ จ่อ เจา ไ้ เจ เจอะ ลือ ปือ เจ อี่ ตุ ยง ยง เจาห์ ลี
 เจ เจอะ ลือ คี่ โล่...เจ เจอะ ลือ เจ๋อ อัว จ้อ เวื่อ ลอ เจ่า เตอ ต่อ ค้อ จอ อัว ย่อ หมอ เจ เจอะ ลือ
 เจ๋อ ฮู ไฮ เตี้ย เจอะ ลือ เจ๋อ ฮู ไฮ เตี้ย เจอะ เยา เล่อ ลอ มา เล่อ ลอ มู ก้อ เต๋อ ลอ มา อัว จา เพย ยัว
 ปือ อัว ลู้ จี เต่า บัว ถัว จี ปือ ลา จา จี เต่า บัว ถัว จี ปือ ลา จา เพย ยัว ปือ เต อัว ลู้ เจ จี ซรี น้า
 นอ เจ จี ซรี น้า จา ลง เต่า เฮา ไ้ นา ฮา เจ่า หย่ง ปือ ปือ เก่ ลี โล่ จา เจอะ ลือ ตื่อ เล่อ ลอ อัว
 หมอ เหา ค้อ จอ เล่อ โล่...จี ซรี น้า ฮู เตี้ย เจอะ เยา เสอ เสอ อื่อ ยัว มู ก้อ เต๋อ เจ เสอ เจง เจ ไอ้ อัว
 เจีย ย่อ ตี๋ เน่ง เจ เจอะ เยา ตเย อื่อ มู ก้อ เต๋อ อื่อ มู จัว มั่ว ต่อ ก้อ ฮา

อื่อ ตุ เจ๋อ มู ก้อ เต๋อ เจ มู เจ๋อ มู จัว ต่อ ก้อ ฮา โล่...เจ ลอ จรอ เจ อัว ไ้ เสย น้อ ไ้ หา
 เจ นอ ฉื่อ จี ไฮ เตี้ย เจอะ เยา นอ นา มอห์ เอ คี่ เน้ เต ตา เล่อ เอ เซ้ เหา เนี่ยะ จี เล่อ ญือ ค้อ ตื่อ
 นอ เจ จรอ เหา มู อื่อ ม้อ จรอ เหา มู เอ จรอ เหา มู เอ จรอ เหา เล่อ ญือ ม้อ เจ เหา ไฮ เตี่ยะ
 กู เจ กู ตื่อ จี ตื่อ จี มั้ง เนี่ยะ มั่ว เนี่ยะ มั่ว จี เที้ย ลอ มา กู เป่ง ลอ จรอ เน้ ญือ ลี ออ ลอ ญือ ญือ
 อื่อ เป้ ญู เจ เจ๋อ เตี้ย อ้า เจอะ เยา อื่อ มู กู เนี่ยะ เล่อ ยัว เจอะ เยา เตี้ย จี มั่ว เนี่ยะ เหน กู ห่วง ซัว
 ยัว ก้อ เอ กู ส่า เตี้ย จ่า ก้อ จี ก่า มู นอ เอ กู หล่า ดร้า เนี่ยะ เหน กู หล่า ดร้า เนี่ยะ เที้ย จี เล่อ ซื่อ
 มู อื่อ มู อ้า ไอ้...เจ อื่อ ตุ มู อัว เต๋อ เจ เจอะ เจีย ลี จรอ จี ซรี น้า มู โล่...เจ อื่อ ตุ เจีย ลี มู สอ มู ดั่ง
 จัง เต๋อ ลี เล่อ เจีย ลี จี ปือ เล่อ เจ เจอะ ลือ เจ๋อ คี่ คี่ โล่...เจอะ ลือ เจ๋อ เตี้ย อ้า จา อี่ ลี หัว กู จี
 เลง ยัว เจ กู จี เลง ยัว เจ เจอะ เยา เลง ยัว เจอะ เยา เต่า จี ซรี น้า เล่อ เจ เจีย กู มั่ว จ้า เลา มู ยอ
 ก้า จัง ก้า ห่า เอ เซ้ บัว โล่ อื่อ ตุ ลอ อัว กู ตุ จี เที้ย เจ เจอะ ลือ เจ๋อ กา ลู้ จ้า เที้ย จ้า เลา เที้ย จ้า ตัว
 ซื่อ มู ยอ ก้า จัง ก้า ห่า เจ ยอ เต่า อื่อ ตุ น้า จัวะ โล่...บิว บิว เจ น้า จัวะ ก่า เหา จ้า เจ เด บึง เจอ
 เจ กา ลอ จรอ ฉื่อ เจ๋อ มั่ว ลู้ อู้ ล่อ ล่อ จัว ตุ ลู เจ มั่ว เนี่ย น้า เล่า เจา เหา เจ มั่ว อี่ ได้ เจีย บ้อ เกา
 เจา เจ ฉื่อ จี เคีย ฉื่อ เนี่ยะ เที้ย ฉื่อ จี เล่อ โล่...เนี่ย ญู อัว เกร อัว หมอ เจา เนี่ย น้า น้อ เนี่ย น้า
 กู เจ้อ เจ้อ น้อ หมอ เที้ย เจ อัว หมอ อัว ไ้ เจา เนี่ย น้า น้อ เจ เนี่ย น้า ล่อ โล่...ล่อ เล่อ ญู เกา ฮู เจ
 เนี่ย ญู เจ เจา น้อ เจ ญู เต๋อ เจ เนี่ยะ เที้ย จี มู อัว เต๋อ เจ ฉื่อ เจ๋อ เตี้ย มี จี ซรี น้า เวิน กู ตื่อ ตุ ก้อ เอ
 ก้อ เต๋อ ลอ อื่อ อัว เก้า อัว เจาห์ มา ยัว จ้า ไฮ ลี เต๋อ เจ เนี่ย น้า ตี๋ เต๋อ ลอ ทอ เกา ฉื่อ ลู มี เจ ไอ้
 โย้...มือ เหิง เหิง โล่ เจีย ลี ลอ ปือ ตื่อ หยื่อ เจา เสา จ้า เจ เจีย ลี ตังห์ เล่อ โล่ เจ เนี่ย น้า เจ๋อ เต๋อ
 ลอ เจ เนี่ย น้า ไ้ ฉื่อ ตังห์ เล่อ

เจ เนี้ย น้ำ เจอ มู ญ้อ เส่า จู เจ้ โล่...เจ มู ญ้อ ตี้ เนี้ย เบ็ง ล่อ ล่อ เส่า จู เจ้ เจ เฟง อัว
 ใ้ กัว ลู้ เจ้ ลู้ เจ้ เจ อี้ จ่า เนยะ เที้ย จี้ มู อัว เต้ จอ เจ อู้ จา เอ ตุ น้ำ เส่า เอ จา ล้อ อัว ล้อ เอ จา มู
 ญ้อ เส่า จู เจ้ เส่า กา ผ่อ ตัว ตัว ซ้อ โล่ เจ จี้ มู เกอ เตอ ผ่อ ตั้ง เจ เนี้ย น้ำ ต้อ ฮอ เข้า ลัว เจ เนี้ย
 น้ำ ต้อ ตัว จ่า ก้อ ฮา เล่อ เที้ย โล่...ตัว จี เตอ เนี้ย นา โล่...ลอ ฮัว นา ฮา อัว จา อัว จา เจอะ ตัว
 เล่อ โล่...อ้า เจอะ อ้อ ลู้ มี จา ใช้ นา ฮา อ้อ ลู้ ค้อ น้ำ ซ้อ โล่... ้อ... ตุ น้ำ เส่า ต้อ กู ตุ เจอะ ซ้อ
 เล่อ เจอะ ตัว เล่อ เจ ลู้ มี เจรีย อ้อ ลู้ หล้อ ซว่า โล่...เจ หย่า ต้า เนง นอ ตา ลี ยอ ซ้อ

14. เจ้าชายงู

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีพี่น้อง 2 คน เขาเป็นเด็กขยันหมั่นเพียร แต่พ่อแม่ของเขา
 ทั้งสองซี้เกียจได้แต่อยู่ในบ้าน วันหนึ่งทั้งสองได้ไปถอนหญ้าข้างที่ไร่พอไปถึงที่ไร่ ทั้งสองแปลกใจ
 ว่าทำไมอยู่ ๆ ก็มีก้อนหินลูกใหญ่มาอยู่กลางไร่ได้อย่างไร พี่สาวจึงพูดขึ้นว่า "จะมีใครสักคนไหนนะ
 ที่จะช่วยเอาก้อนหินออกไปจากไร่ได้ถ้ามีคนเอาก้อนหินนี้ออกไปได้ฉันจะแต่งงานกับเขา" น้องสาว
 เขาก็พูดขึ้นว่า "พี่พูดจริง ๆ หรือว่าพี่พูดเล่น ถ้าหากว่ามีคนมาเอาออกไปได้จริง ๆ แล้วจะทำอย่าง
 ไร" พี่สาวจึงตอบน้องว่า "ถ้ามีคนยกได้จริง ๆ พี่ก็จะแต่งงานกับเขาขอเพียงหินก้อนนี้อาจทับข้าว
 ของเราก็แล้วกัน" วันนั้นทั้งสองถอนจนย่าจะมืดแล้ว ทั้งสองจึงกลับมาที่บ้าน พรุ่งนี้เช้าทั้งสองก็มา
 ทำไร่อีก แต่พอมาถึงที่ไร่ ก็ปรากฏว่าหินก้อนนั้นไม่ได้อยู่ในกลางไร่แล้ว ทั้งสองดีใจมาก วันนั้น
 ทั้งสองคนถอนหญ้าข้างไร่ทุกวัน ก็กลับมาบ้านเช่นเคย พอกลับมาทั้งสองก็พูดกันและฝ่ายพี่สาวจึง
 พูดขึ้นว่า "ฮ่า ฮ่า เราหลอกให้คนมายกก้อนหินได้แล้วข้าจะไม่แต่งงานกับเขาหรอก" พอพรุ่งนี้เช้า
 ทั้งสองก็ไปทำไร่ตามปกติ แต่พอไปถึงที่ไร่ก็เห็นก้อนหินลูกนั้นกลับมาอยู่กลางไร่เหมือนเดิมอีก น้อง
 สาวจึงพูดขึ้นว่า "เห็นไหมข้าบอกเจ้าแล้วไงถ้าไม่ยอมแต่งงานจริง ๆ ก็อย่าไปหลอกเขาเห็นไหมละ
 หินก็ไปและก็กลับมาอยู่เหมือนเดิมอีก" น้องสาวพูดเสร็จก็คิดขึ้นถ้าไม่เอาก้อนหินลูกนี้ออกทั้งสองก็
 คงจะไม่ได้ข้าวพอกินตลอดปีแน่ น้องสาวจึงพูดขึ้นว่า "พี่สาวของข้าได้พูดหลอกลวงเจ้าแล้ว ถ้าข้า
 บอกว่าถ้าเจ้าสามารถเอาก้อนหินนี้ออกไปได้ น้องสาวของข้าจะแต่งงานกับเจ้าเอง" พอวันนั้นผ่านไป
 พรุ่งนี้ทั้งสองก็มาทำไร่ต่อ ปรากฏว่าเห็นแต่ดินขาวไม่เห็นก้อนหินแล้ว พี่สาวจึงพูดขึ้นว่า "ที่นี้
 ก้อนหินก็ได้หายไปแล้ว น้องต้องทำตามสัญญาของน้องนะ" น้องสาวจึงตอบว่า "เมื่อมีคนทำได้แล้ว
 เจ้าจะแต่งงานก็แต่งงาน" ทั้งสองก็ได้กลับมาบ้านพอมาถึงกลางทางทั้งสองก็มาเก็บพินข้างทางเพื่อจะเอา
 กลับไปบ้านแต่พอมาถึงกลางทางก็เจอตัวใหญ่ตัวหนึ่งขวางทางเขาทั้งสองอยู่ งูจึงเห็นทั้งสองผ่าน
 จึงชูคอขึ้นสูงสูง เมื่อเขาทั้งสองได้สติก็วิ่งหนีตัวนั้นอย่างหน้าตาตื่น งูตัวนั้นก็วิ่งตามมาด้วย พอทั้ง
 สองวิ่งกลับมาถึงบ้าน ก็เรียกพ่อกับแม่มาเปิดประตูให้ แล้วพ่อกับแม่จึงถามขึ้นว่า "มีอะไรทำไมวิ่ง

กันหน้าตาตื่นเลย" พี่สาวจึงตอบว่า "เพราะงูไล่ตามเราจึงวิ่งหนีมาอย่างนี้" แล้วน้องสาวจึงเล่าว่า "เมื่อวันแรกที่พวกเราไปทำไร่ก็เห็นมีก้อนหินลูกใหญ่อยู่กลางไร่ พี่สาวบอกว่าถ้ามีใครก็ตามที่ช่วยเอาหินลูกนี้ออกมาได้พี่เราจะแต่งงานกับเขาแต่พี่ก็โกหกเขาเท่านั้นหินก็เลยกลับมาอยู่ที่เดิมอีก ข้าจึงบอกว่าถ้ามีใครทำได้ข้าจะแต่งงานกับเขาเอง พอวันต่อมาอีกเราไปที่ไร่หินก้อนนั้นก็หายไปอีกเหมือนกัน พอเรากลับบ้านจึงมาพบงูตัวนี้ "พอพูดเสร็จงูตัวนั้นก็เลื้อยเข้าไปในบ้านทันทีพี่จึงพูดว่า "เจ้าทั้งสองนิสัยไม่ดีเลย ดูซิจะทำอย่างไรเมื่อเจ้างูตัวนี้ได้มาอยู่ในบ้านแล้วตอนเจ้าทั้งสองก็ตกลงรับปากแล้วจะแต่งงานกับเขาได้เลย แต่มีข้อแม้ว่าถ้างูตัวนี้กินเนื้อกินข้าวไม่เป็นพอจะถอนสัญญาให้เจ้าทั้งสอง" พี่สาวจึงไปเตรียมอาหารมาให้เจ้างูกิน เจ้างูก็กินอาหารจนหมดไป พี่จึงพูดขึ้นว่า "ลูกเอ๋ยถึงตอนนี้แล้วเจ้าทั้งสองใครที่สัญญากับงูไว้ก็แต่งงานกับเขาเถิด" พี่พูดว่า "พ่อมันเป็นแค่งูหนูไม่อยากจะมันมาเป็นสามีของข้าหรือกนูไม่ต้องการ" ฝ่ายน้องสาวจึงพูดว่า "พ่ออยู่ที่พ่อจะพอใจ เมื่อหนูสัญญาแล้วถ้าพ่อเห็นดีด้วยลูกก็จะแต่งงานกับเขา" พี่จึงพูดว่า "เมื่อลูกตัดสินใจแล้วพ่อก็ยินดีด้วยพ่อจะได้เตรียมพิธีแต่งงานเลย" น้องสาวจึงตอบว่า "เมื่อพ่อเห็นดีอย่างนี้ลูกก็จะทำตาม" พี่จึงพูดว่า "ถ้าเช่นนั้นเจ้าทั้งสองไปแจ้งข่าวญาติพี่น้องให้ทราบถึงเรื่องนี้แล้วนำวัวนำควายมาเพื่อพิธีกินทองด้วย" ญาติพี่น้องทั้งหลายจึงได้ตระเตรียมตามที่ต้องการมาให้แล้วทำพิธีการผูกข้อมือ แต่เจ้างูไม่มีข้อมือจึงผูกคอแทน เมื่อพิธีการผูกข้อมือเสร็จแล้วเจ้างูเต็มไปด้วยสายสิญจน์ที่ล่าคอเมื่อพิธีเสร็จสิ้นพี่จึงได้สั่งแก่ลูกสาวว่า "ลูกเอ๋ยเจ้าได้งูมาเป็นสามีแล้วเมื่อถึงมือเที่ยงเจ้าก็เตรียมอาหารให้เขากินนะ" เมื่อถึงตอนเที่ยง ลูกสาวจึงเตรียมข้าวให้เจ้างูกิน เมื่อตักมือเย็นมาถึง ลูกสาวก็เตรียมข้าวให้กบงูกินเหมือนกัน เมื่อพ่อมาถึงพี่จึงบอกกับลูกสาวว่าพิธีกรรมก็เรียบร้อยแล้วคืนนี้เจ้านอนกับงูตัวนั้นแล้วลูกสาวจึงได้ไปเตรียมที่นอน แล้วก็ได้นั่งร้องไห้แล้วลูกสาวจึงพูดว่า "มันเป็นแค่งูแล้วจะให้ลูกนอนกับมันได้อย่างไร" พี่สาวจึงมาบอกกับน้องว่า "น้องเอ๋ยถ้าจะไปนอนกับงูเป็นพี่พี่ไม่ยอมเด็ดขาด" น้องสาวจึงได้แต่ร้องไห้พอล่วงเวลาอนน้องสาวจึงได้ไปนอนคนเดียวก็ได้แต่นอนร้องไห้อยู่ พ่อเที่ยงคืน แม่จึงลุกขึ้นมาดูแต่ไม่มีงูตัวนั้นแล้วแม่จึงคิดว่าบางทีงูตัวนั้นอาจจะกินลูกสาวแล้วก็ได้ แม่จึงเอาตะเกียงมาจุดดูแล้วไปที่เตียงนอนของลูกสาวแต่ทำไมเห็นแต่ชายหนุ่มคนหนึ่งรูปร่างหน้าตาหล่อมาก แม่จึงรีบมาบอกกับสามีของตนว่า "พ่อ ๆ รู้ไหมงูตัวนั้นไม่ใช่งูแต่เป็นคนที่มีรูปร่างหน้าตาดีต่างหาก" พี่จึงลุกขึ้นมาดูบ้างแล้วก็เห็นเช่นนั้นจริง ๆ พี่จึงกลับมานอนต่อ

พอเช้าตรู่พ่อกับแม่จึงพูดสนทนากันอย่างมีความสุข ลูกสาวคนโตจึงได้ยินและเกิดความคิดขึ้นจึงแอบไปดูบ้างจึงเห็นรูปร่างหน้าตาหล่อจริง ๆ พี่สาวจึงทำท่ามาก่อไฟหุงข้าว แล้วจึงเรียกน้องสาวว่า "ป้านี้ก็สว่างมากแล้วยังไม่ตื่นอีกรีบตื่นไปต้กน้ำให้พี่แล้วอย่านอนอีกมันสายแล้ว"

เจ้าชายงูจึงได้ยืมแล้วก็ดูไปข้างนอกก็เห็นว่าสว่างจริง ๆ เจ้าชายงูจึงปลุกภรรยาของเขาให้ลุกขึ้น แล้วทั้งสองก็ไปตักน้ำด้วยกัน แต่ภรรยาก็ยังสงสัยสามีว่าเมื่อคืนเป็นงูแต่ทำไมวันนี้ไม่ขู่แล้วละ ทั้งสองตักน้ำกลับมาถึงก็ทำกับข้าวและอาหารกินกันเมื่อกินข้าวเช้าเรียบร้อยแล้วพ่อจึงพูดขึ้นว่า "ลูกเอ๋ยเจ้าก็ได้แต่งงานแล้วเขยของข้าคงจะคิดถึงบ้านและพ่อแม่ของเขาคงจะรอลูกของเขาแล้ว เจ้าจงไปอยู่กับเขยของข้าในฐานะภรรยาเถิด" ลูกเขยจึงพูดตอบว่า "ตัวข้ามันไม่มีพ่อแม่มีแต่ข้า เพียงคนเดียวเท่านั้น" แต่พ่อยังไปไม่ได้ไม่กี่วันเจ้าชายงูจึงพูดกับภรรยาของเขาว่า "เมียจ๋าเราไปเยี่ยมพ่อแม่ของข้าเถิดนะ" ภรรยาของเขาจึงตอบว่า "ไหนคุณบอกว่าคุณไม่มีพ่อแม่ไม่ใช่หรือ" เจ้าชายงูจึงตอบว่า "ข้าเพิ่งแต่งงานกับเจ้าใหม่ ๆ ข้ากลัวเจ้าจะไม่กล้าไปกับข้าจึงโกหกเจ้าเอง" แล้ววันหนึ่งทั้งสองจึงไปทำไร่ แต่พอทำไปได้สักพักเจ้าชายงูก็ได้พาน้องสาวของเขาไปใกล้ไร่เรื่อย ๆ จนสุดท้ายตาไปจึงทำให้พี่สาวซึ่งอยู่ทางบ้านได้ทราบข่าวจึงเกิดความอิจฉามากคิดแล้วก็คิดอีกจึงพูดขึ้นว่า "เอ๊ะทำไมเราได้คนที่หล่อแล้วทำไมเราไม่รับเขาเรากลับยอมให้กลับน้องสาวไปเพียงเพราะรางวัลเท่านั้น" พี่สาวของเธอคิดมากจึงคิดได้ว่าลองไปเที่ยวหาอาหารตามลำน้ำต่าง ๆ ดูว่า จะมีเจ้าชายงูที่หล่อเหลามาพบเราหรือเปล่า แล้ววันรุ่งขึ้นเขาจึงไปตามลำน้ำเล็ก ๆ ลำหนึ่งจึงไปพบงูตัวหนึ่งเป็นงูน้ำ เขาจึงจับเอามาเลี้ยงไว้ที่บ้าน ทุกเช้าเย็นพี่สาวของเธอจะหาอาหารมาให้ งูตัวนั้นกินเป็นประจำแต่เขาก็ไม่ให้พ่อกับแม่ของเขารู้เลย เขาเลี้ยงงูตัวนั้นจนใหญ่โตเต็มโถงโบนั่นแล้ววันหนึ่งพ่อกับแม่ของเขาจึงไปทำไร่ ให้เขาอยู่เฝ้าบ้านคนเดียวจึงเป็นโอกาสดี เขาจึงไปเปิดโถงงูตัวนั้นแล้วบอกว่า "เจ้างูเอ๋ย ข้าเลี้ยงเจ้ามาโตอย่างนี้แล้วข้าคิดว่าเจ้าจะเป็นเจ้าชายงูที่หล่อ ออกมาเถิดเรามีความสุขกันเถิด" พอพูดเสร็จงูน้ำตัวนั้นก็โผล่หัวออกมาแล้วก็โผล่ที่หน้าอกของพี่สาวของเธอตายไป แล้วงูตัวนั้นก็ขึ้นอยู่บนหลังคาบ้าน ทำเสียงเหมือนไก่ขันอยู่บนหลังคาบ้าน พอพ่อกับแม่กลับมาจากไร่เห็นงูตัวนั้นอยู่บนหลังคาบ้านพ่อจึงพูดขึ้นว่า "ทำไมงูตัวนั้นถึงมาอยู่บนหลังคาบ้านเราได้และทำเสียงดังอย่างนั้น อย่างนี้ต้องเอาปืนมายิงทิ้งเท่านั้น" พ่อจึงไปในบ้านแล้วหยิบกระบอกปืนออกมา แต่งูตัวนั้นก็หนีลงมาแล้วเลื้อยเข้าไปในลำธารหลังบ้านแล้ว แล้วพ่อกับแม่จึงเข้าไปในบ้านไปดูห้องนอน เห็นลูกสาวคนโตของเธอนอนตายอยู่บนเตียงนั่นเอง

15. ตู๋ นู๋ ชิว

.....

หย่า ต้า เน่ง นอ ยอ หย่า ต้า เน่ง เก้า อู๋ ตู๋ นู๋ ชิว ยง เจาห์ เจ ตู ตือ ลอ จิว เหงี้ย นอ ตู จิว ตู เจร ลอ เหงี้ย ตู๋ นู๋ ชิว เก้า อู๋ อ้อ... ตู๋ นู๋ ชิว ยง เจาห์ เจ นอ น้อ อี้ ลู๋ เปี เจา เจ ตู๋ นู๋ ชิว ไฮ เตียน นอ นู๋ นอ ยอห์ นู๋ เซี้ย อี้ เอ กู ยั่ว มุ เก้า บ้า เก้า ครัว กู ยั่ว มุ ป้อ ป้อ เจ ตู๋ นู๋ ชิว มุ ป้อ ป้อ นู๋ เซี้ย อี้ โล... เจ นอ มุ ป้อ... ป้อ เจ ป้อ เซรง ตั่ว ป้อ เจ ป้อ เซรง เหงี้ย เหงี้ย ตู๋ นู๋ ชิว

เจ นอ... ป้อ เรง ยอห์ ป้อ ออ เจรีย เจ ป้อ เรง มู หย่อ หย่อ ตู้ นู๋ ชัว ป้อ ป้อ เจ ตู้ นู๋ ชัว ไซ้ ไซ้ ปรีา เจ ตู้ นู๋ ชัว เจอ ไฮ เตีย ป้อ เรง ก้อ มู เจ เอ ลัว เต้ มู น้อ ชูร ตา เล่อ เอ กู ยัว มู เจ กู ยัว มู น้อ ชูร กู ไซ้ ไซ้ ปรีา เจ ป้อ เรง เตีย ป้อ อี้ ฉี่ จรอม มา ป้อ อี้ ฉี่ จรอม จ่า เจ กู มู เจ มู น้อ ชูร กู มู เจ เจ นอ อี้ ฉี่ กู เกรีย จี เตา ก้อ เจ ตู้ นู๋ ชัว จี เตา ชูร น้อ ลี โล่... เจ ป้อ ป้อ อี้ นู๋ เจา ตู้ เจ... ยัว เจา ตู้ เจ ตู้ นู๋ ชัว เตีย ป้อ เรง จ่า นอ เอ ต่า ลี ใจ้ อัว คำ อัว หนู่ เล่อ เอ... นอ ก้อ มู เจ เอ กู ยัว มู เจ เทีย จ่า กู ป้อ เนียะ เม ญิวะ เกรีย กู

เจ... ป้อ เรง เตีย กู จี มู ออ นอ จ่า กู มู เจ เล่อ เจ ก้อ จี ตัว เล่อ เจ ตู้ นู๋ ชัว ใจห์ ใจห์ เจ ป้อ เรง หย่อ หย่อ อี้ นู๋ เจา ตู้ โล่... เจ ตู้ นู๋ ชัว ใจห์ ใจห์ ตา ชรอม เจ ตู้ นู๋ ชัว เจอ ดร่า ป้อ เรง เตีย ป้อ เรง ก้อ เจรียห์ ต้อ เซี เล่อ ตัว ฮ้า จี ยง ไซ้ เล่อ เตอ แก้ง ต้อ เซี นอ เจ ป้อ เรง เจอ เจีย นา ฮา ตู้ นู๋ เจอ เตีย เล่อ โล่... เจ ป้อ เรง ตี้ ลอ นา ฮา เป้อ ตู้ นู๋ ชัว เล่อ โล่... เจ ห้อ เรง เซีย เซีย ตู้ นู๋ ชัว เจ เซีย จี เตา ลี โล่... เจ นอ นู๋ เซีย อ้อ เจ นอ ป้อ เรง ตัว ชร่อ เจ ป้อ เรง เตีย เอ นอ เน้ บัว ป้อ ตู้ นู๋ ชัว ตัว ป้อ ป้อ เจ นอ เล่อ เตีย เป็ จี ป้อ ออ นอ เจ ตอ ตอ อี้ ฉี่ เจ ป้อ เรง ตัว เกรีย เตา โล่... เจ ป้อ เรง หย่อ หย่อ อี้ นู๋

เจ ป้อ เรง ตัว หย่อ เจ ตู้ นู๋ ชัว เจรีย เจรีย จี เตา ชูร น้อ ลี โล่... เจ ตู้ นู๋ ชัว เจรีย เจรีย ป้อ เรง เจ ตู้ นู๋ ชัว เทีย ลี เจียะ เตา เก้ มู เจ เจ นู๋ เซีย เป็ นอ ตู้ นู๋ ชัว มู เจ ป้อ เรง จ่อ ก้า มู หย่อ หย่อ โล่ เจ หย่อ เจ... เรง ก้อ มู เจ เอ จ่า นอ ลัว เต้ มู เจ ตา เอ อ้อ ยัว มู น้อ ชูร อ้อ กู จี มู กู มู เจ จ่า จี ป้อ ก้อ เล่อ เจ หย่อ หย่อ โล่... เจ ตู้ นู๋ ชัว จี เตา เก้ มู เจ ลี อ้อ... เจ นอ ตู้ นู๋ ชัว ใจห์ ใจห์ ป้อ เรง ลี โล่... เจ ต้า กิ เจ ตู้ นู๋ ชัว เก่า อี้ นู๋ จี เตอ ตัว ลี โล่ ลัว เย่ ลัว ยอ ตัง หย่อ เยอ ตู้ นู๋ ชัว มู เป้ มู ป้อ ป้อ ออ เจ ตู้ นู๋ ชัว เตีย กู จี มู ออ กู ใจห์ ใจห์ ป้อ เรง ลี จ่า ป้อ เรง เจา กู เอ กู จี มู เจ เยอ ตู้ นู๋ ชัว จี มู ลี โล่... เจ ป้อ เรง เกรีย เกรีย เจ นอ นู๋ เซีย จรี เจ ป้อ เรง ตัว จร่อ เจ ป้อ เรง ตัว ป้อ เรง เจ ป้อ เรง เจีย ลี มัว ตู้ นู๋ ชัว จ้า เกีย มู เจ มู อัว ป้อ เรง ตู จี โล่... เจ มัว จ้า มู เจาห์ นู๋ เสา เก่า ตู้ โล่...

เจ ตู้ นู๋ ชัว จอห์ จอห์ ตู้ นู๋ ชัว ตู ป้อ เนียะ เทีย ตู เม ญิวะ ป้อ เรง มัว ตู้ นู๋ ชัว ปู มู อัว จี เล่อ เจ ตู้ นู๋ ชัว ไฮ ป้อ เรง เตีย ป้อ เรง นอ ก้อ ลี มล่ง กู ชัว อี้ ยา จา ก้อ มล่ง เซี เจ ตู้ นู๋ ชัว เจอ ชัว อี้ ยา จา ไฮ เตีย บี โว บี โว ป้อ เรง ม้อ ป้อ ตู้ นู๋ ชัว จี ฮา จรอม ป้อ เรง ญือ บี โว บี โว นอ เจ เจอ เจ ป้อ เรง จา ก้อ หนี่ เจ่ กู อัว ลัว ลี เอ ก้อ จี ฮา อัว กู ตู จี ลี เจ ชัว จา เจา ป้อ เรง มล่ง เจ ป้อ เรง เจอ เจาห์ ย่อ โล่... เจ นอ ป้อ เรง เจา ย่อ เล่อ เจ ฌือ เทีย ลี เจียะ เก้ มู เจา เจา หย่ง จา ฌือ ญือ เสา เก่า ตู้ ไซ้ เฮา เตีย เตี นา ฮา ฌือ ตู ป้อ เนียะ มา เอ ฌือ ตู เม ญิวะ มา เกรีย เรีย ฌือ กัว กัว เจา อู๋ เจา นอ อ้อ... เจ ฌือ ลู ลู ฌือ ตู ป้อ เนียะ โล่... เจ ฌือ เทีย ลี เตีย เกีย ลอ

ณื่อ เที้ย ลี อัว อี ตุ เม น่ง เจ ณื่อ เที้ย ลอ ย้า ลอ เจา เตี้ย เตี เจ ป้อ เซรง เซรีย เซรีย จี เตา โล...
เจ ป้อ เซรง เจีย ลี ย้า พรอ มู อัว อี ตุ เม น่ง เจ มู เซรีย ตู้ นู๋ ซัว เจ เซรีย เซรีย เจ ป้อ เซรง เจีย ห
ย้า ลอ บ่ง เจา เหยย เต้ กู้ เจ เต้ เจีย ลี มั่ว ป้อ เซรง กู้ เลอ โล... นอ เจ ตู้ นู๋ ซัว เที้ย ลี ลอ ยัว ตู้
นู๋ ซัว ตุ ป้อ เหยยะ

เจ อัว ลู้ เม น่ง ซัว เซีย ห เจ ตู้ นู๋ ซัว อัว อัว ลัว เจ นอ ตู้ นู๋ ซัว มู อัว ลัว โล...เจ เลอ
เตี้ย จา ก้อ ยัว ยง โจ้ อัว ลัว ลี เจ ตู้ นู๋ ซัว เตี้ย กู มา ยง ยง โจ้ มา นอ ตู๋ จัว ตุ เจห มา เหยย กู ตา
ลี โอ้ นอ เจ ตู้ นู๋ ซัว มู จร้อ อี ลู้ ยอ โล... เจ มั่ว อี ตุ ป้อ ออ เจรีย จ้อ ก้า เจา ตู้ นู๋ ซัว โล... เจา
เจา ตู้ นู๋ ซัว เจ ตู้ นู๋ ซัว เกี้ย เกี้ย ป้อ เซรง ตา เจ ตู้ นู๋ ซัว มู อัว อัว ลัว บัว โล... นอ ตู้ นู๋ ซัว เจีย ลี
จ้อ ก้า มู เซรีย เตา อี ตุ ป้อ ออ เจรีย โล... เจ เหยย เหยย ตู้ นู๋ ซัว เจ เนี้ย นู๋ เนี้ย นู๋ ตัว เจา ตู้ นู๋ ซัว
เจ ตุ ป้อ ออ เจรีย เตอ เจ เจอ มู เจา เจา ตู้ นู๋ ซัว โล... เจ ตู้ นู๋ ซัว ไจ ห์ ไจ ห์... เจ ตู้ นู๋ ซัว เกี้ย เจา
ค้อ ลอ ป้อ เกี้ย เจา ค้อ ลอ ป้อ เจ นอ... เจ ณื่อ ตัว โล... ณื่อ ตัว หย้อ เจร้อ เตอ ลู้ ค้อ จัง อ้อ...
เจ ณื่อ จี ปู้ ตู้ นู๋ ซัว มู อ้า จี ลี โล... เจ ตู้ นู๋ ซัว เตี้ย นอ ตุ ป้อ ออ เจรีย ณื่อ ลู้ เบ สู อัว เจอะ เจ ณื่อ
เตี้ย นอ เจอะ ก้อ มู เอะ เจอะ ออ เจรีย ก้อ มู เอะ ก้อ เนยะ เที้ย ก้อ จี เลอ ยัว อัว หนุ เอะ เลอ ยัว มู อัว
เตี เอะ ก้อ มู เจ เอะ มู อัว เตี เอะ นอ อี จ้า ก้อ ตัว เอะ กู หมา จร้อ ก้อ ญ้อ

เจอะ เตี้ย กู จี มู ออ กู มู เลอ เจอ อี จ้า ก้อ เกี้ย เลอ เจ หย้อ หย้อ หย้อ ตู้ นู๋ ซัว อ้อ...
ตู้ นู๋ ซัว จี เตา เก้ เตอ มู ค้อ ต้อ ลี โล... เจ นอ ณื่อ เนยะ เที้ย ณื่อ จี เซรีย เซรีย เจอะ ม้อ เจรีย ณื่อ
เนยะ เที้ย ณื่อ จี เซรีย เจอะ ม้อ เจรีย โล... เจ เจอะ ม้อ เจรีย เนยะ เที้ย จี เจอ ตัว น่ง เลอ เตี้ย เอะ
เน้ บัว ป้อ เจอะ ออ ป้อ มา นอ เจอะ เอะ เจอะ ตัว หย้อ ตู้ นู๋ ซัว เอะ นอ เตา เป้ นู๋ นอ เจอะ จี เตอ เจา
หย่ง ลี เอะ นอ เจอะ เที้ย ตู้ นู๋ ซัว เกอ ญ้อ เหา เจ เจ หย้อ หย้อ เจ ตู้ นู๋ ซัว จี เตา เก้ ลอ เจ โล...
เจ... ตู้ นู๋ ซัว มู อัว ล้า อัว ลัว อ้อ อ้อ... เจ ตู้ นู๋ ซัว จี เตา เก้ ลอ เจ

เจอะ เนยะ เที้ย เจอะ จี เกอ ตัว จ้อ เจ จ้อ เจอะ มู เจ ลอ เจอะ จี มู ลี เจ เจอะ ยัว จร้อ
ตู้ นู๋ ซัว ญ้อ อ้อ นอ โล... เจ เจอะ เนยะ เที้ยะ เจอะ จี เกอ เจอ ไฮ เตี้ย มั่ว เตา อี ฮู้ เงี้ย อี ฮู้ กู
เจา ตู้ นู๋ ซัว มั่ว เจา ก้อ เอะ นอ อ้อ ตุ เจอะ ม้อ เจรีย เหยย ก้อ หือ เลอ เจ มั่ว เจา ก้อ เอะ เจอะ ม้อ เจ
รีย เหยย ก้อ หือ เลอ เจ ก้อ มู อัว อ้อ ตุ ตู้ นู๋ ซัว เจอ ไฮ เตี้ย อ้อ กู จี อัว ออ

นอ กู ยัว จ้อ ก้า มู เอะ กู ตู้ ป้อ เนยะ เม ญัวะ เจ นอ จอ ห์ จอ ห์ กู ลี กู ยัว จ้อ ก้า มู กู ตัว
อัว ลัว นอ กู ตัว เอะ ลัว จ้า จ้า เตี เซอ เอะ นอ อัว ล้า อัว ลัว ยง ยง เอะ กู ตัว อัว ลัว เอะ นอ กู ตัว ห่อ
เจอะ ออ เจรีย เอะ เจอะ ม้อ เจรีย เจีย ลี เอะ นอ เจร้อ กู อ้อ มา นอ กู จี ยัว น้อ เน้ ก้า จี จ้อ เจอะ ม้อ
เจรีย มู เนยะ จี จ้อ จี เตา ลี โล... เจ เนยะ จี ไฮ จี เตา ลี เจ ตู้ นู๋ ซัว โอ้ เจีย ห์ จี เตา เจอะ ลี โล... ตู้
นู๋ ซัว ไจ ห์ ไจ ห์ ลู้ เนี้ย เจรีย ล้อ ล้อ เจ นอ ตู้ นู๋ ซัว เจอ ตี เกา เลี้ย นา ฮา เกาะ ลู้ ค้อ จัง เค้ ฮลอ นา

ฮา ตี้ เกา เลี้ย นา ฮา ตี้ เต เจอะ ลู้ เนีย เจรีย เตอ เปรอก โล่... ตี้ เต เจอะ ลู้ เจรีย เตอ เปรอก เจ นอ
เจอะ เจอ จี มั่ว เจรีย โล่... เจ นอ เจอะ เนียะ เที้ย เจอะ จี เจอ ไฮ เจา ตู้ นู๋ ซัว เตีย เจอะ ตัว หยอ
หยอ ก้อ เอน นอ เจอะ ลู้ เจรีย เตอ เปรอก เล่อ เจ เฮย่า นอ เจ ก้อ ยัว เต่า ยัว เจอะ น้อ เจ ตู้ นู๋ ซัว ไจห์
ไจห์ เจ ตู้ นู๋ ซัว เจอ เลียห์ เจอะ เจา ย่อ โล่... ตู้ นู๋ ซัว เจีย ลี เตีย ลอ เตีย เต

เจ ตู้ นู๋ ซัว ตู ป้อ เนียะ เที้ย ตู เม ญัวะ มา กัว กัว เข็รีย ตู้ นู๋ ซัว เอ กัว กัว ลอ จร่อ มา
กัว ซี้ เกอ กัว โล่... เจ ตู้ นู๋ ซัว เจอ ไฮ เตีย อี้ ก้อ เนียะ เฮย่า นอ มา กู๋ มู จร่อ เต เซอ ตือ ลอ นอ ลัว
เก้า เหงีย กู๋ มู จร่อ เต เซอ ตือ ลอ ลัว เก้า เหงีย จ้อ เฟ่ ลอ เหงีย จ้อ ยง ลอ เหงีย มา นอ กู๋ ยัว เहां
นอ มา กู๋ ยัว ลอ หยอ ก้อ ซื่อ โล่... ก้อ เนียะ โล่... กู๋ ยัว ลอ หยอ กู๋ ตู เม ตู้ เน้ ซื่อ มา กู๋ ยัว ลอ
หยอ ก้อ ซื่อ โล่... ก้อ เนียะ โล่... กู๋ ยัว ลอ หยอ กู๋ ตู เม ตู้ เน้ ซื่อ มา กู๋ ยัว จี อัว ล่า อัว ลัว ลี
โล่... นอ เจ ตู้ นู๋ ซัว เจอ ลอ ญือ เहां เจ เจ ตู้ นู๋ ซัว เจอ จี มู อัว ล่า อัว ลัว เล่อ โล่... เจ...มู เจ ญือ
ญือ มั่ว อี้ ญี เจ ตู้ นู๋ ซัว เที้ย ตู้ นู๋ ซัว ตู ป้อ เนียะ เจ อี เहां เจ เกอ ค้อ จัง ตี เจ มั่ว อี้ ญี เจ เจอะ เจอ
ตัว ฮู ไฮ เตีย เน้ ปัว ญือ เहां เจ เล่อ ออ นอ เจ ตู้ นู๋ ซัว เจอ นอ ก้อ เนียะ อัว เอ เยื่อ ซื่อ เตี จ่า ย่อ
เจอะ มือ เจรีย ตัว นอ เจ นอ ป้อ เนียะ เจอ เตี เตีย นอ จี เตี ค้า ฮอ ยอห์ กู๋ เนียะ ออ เจ เจอ เตี
โล่... ญือ ม่า นอ เจ เค้ ค้อ จัง นา ฮา เจอะ มือ เจรีย เจอ อัว ลู้ เจรีย เจง เลื่อ ตัว โล่...เจ เจอะ มือ
เจรีย เจอ เตีย เฮย่า นอ มา ตู้ นู๋ ซัว อัว กู๋ ลู้ เจรีย เตอ เล่อ มา กู๋ ยัว ลอ ยัว ตู้ นู๋ ซัว ซื่อ โล่

กู๋ จี จ้อ ก้า ลี โล่... เจอะ เจอ ลอ ญือ ญือ จร่อ ตู้ นู๋ ซัว ญือ โล่... เจ ตู้ นู๋ ซัว ป้อ ลอ
ป้อ จี เจา ยอห์ น้อ หมอ ลอ น้อ จี ก้า เจ เจอะ ลอ ญือ... ญือ เจ เจอะ เจอ ป้อ น้อ ป้อ น้อ ซื่อ
โล่... เจ ตู้ นู๋ ซัว เตอ จี เต่า ปู ค้อ ตือ ลี โล่... เจ ตู้ นู๋ ซัว เตีย เฮย่า นอ เจ เจ มือ เจรีย ลอ หยอ อัว
ว ลัว ลี นอ เจ เซอ ก้อ เนียะ โล่ เซอ อ้อ ยัว จี เต่า เก้ มู ค้อ ตือ ลี หมอ ลอ จี มั่ว น้อ เจ เซอ อ้อ ยัว ญี
อ ญือ เहां เจ ก้อ ดร่า เจรี้ ลี โล่... เจ ตู้ นู๋ ซัว เที้ย เจอะ มือ เจรีย เที้ย ตู้ นู๋ ซัว ตู ป้อ เนียะ โล่... ญี
อ เहां เจ เจ จี เตอ มู ค้อ ตือ ลี โล่... เจอะ เตอ มู อัว ก้า อัว หนู่ เตอ มู อัว เตี ม่า ลู้ จี มู ออ เตอ
มู เจ เตอ มู อัว ก้า อัว หนู่ มู อัว เตี เจ จ่า ก้อ เกีย เล่อ เอ ญือ ญือ ออ จี เค้ ค้อ จัง เจ ก้อ หยอ กู๋ กู๋
หยอ ก้อ เจ ญือ ยง ไซ้ ซื่อ โล่ เจ ญือ ญือ ตี้ ป้า ดร่า เจรี้ เล่อ โล่... เจ มั่ว อี้ ญี เจ ตู้ นู๋ ซัว เจอ ไฮ
เจา ตู้ นู๋ ซัว ตู ป้อ เนียะ เตีย ก้อ เนียะ เป็ ญือ ญือ เอ เจอะ มือ เจรีย กู๋ ตือ ไฮ ก้อ เตีย ตู ตือ ฮู นอ
ซื่อ เตี เอน นอ เล่อ เที้ย จี เป้า เตีย อ้อ ญือ เहां เจ ก้อ เตี เจ บ้า นอ เจ เจอะ มือ เจรีย ลอ จร่อ อ้อ ญี
อ เจ อ้อ จี เต่า เก้ มู ค้อ ตือ ลี เล่อ โล่ เจ ยัว ญือ ญือ เहां เจ เจ จี เต่า เก้ มู ค้อ ตือ ลี เล่อ เจ น้อ ลอ
จี มั่ว น้อ ลี เล่อ

เจ มั่ว อี้ ญี ตู้ นู๋ ซัว ตู ป้อ เนียะ เจอ เฮา เต่า อี้ เยีย ปัว เहां จ้อ ลอ ญี ปัว เจ จี มั่ว ฮ้า จี
น้อ เจ เจอะ เจีย เจีย เจ เจอะ เจอ ไซ้ ปร้า เจ เจอ มู เต่า ปัว เहां น้อ โล่... เจ นอ ตู้ นู๋ ซัว เจอ เตีย

อ้อ กู ตื้อ เตี้ย ลัว อ้ว ก่า อ้ว หนุ เอ ก่า จี มู จ่อ ลัว อ้า ก่า อ้ว หนุ เซรั ญือ ญือ เซรั ไซ่ ปรีา เจ เตอ
 ปัว เขา น้อ ซ้อ หมา เจ น้อ น้อ ปัว เขา ตา เจ เจอ มัว เตอ มู เจา ปู ป้า น้อ โล... เจ ตู๋ หนู ชัว เตี้ย
 เจอะ มู ครอบ ลัว อ้ว ก่า อ้ว หนุ ช้า ญือ ญือ เจ เจอะ เจอ อ้ว ลู๊ เจรีย เจง เล็ง โล... เจ ตู๋ หนู ชัว เตอ
 เก่ เตอ มู ค้อ ตื้อ ลี โล... เจ ญือ ญือ ตี ป้า ครัว เจรั ลี ออ... เจ ตู๋ หนู เจอ ไฮ เตี้ย ก้อ เนียะ ก้อ มัว
 กู ตู เม ตู๋ เอ เอ นอ กู ไฮ อี ลอ ลู เจ ก้อ เจ เจอ เอ เตอ ตู เม ญิวะ โล... เจ เจอ ไซ่ ลู๊ ค้อ เจ ตื้อ ลอ
 ไซ่ จี ปอ

ไซ่ ลู๊ ค้อ เจ ตื้อ ลอ โล จี ปอ ลี โล... เจอ เจอะ มือ เจรีย หย่อ เจอ ค้อ จัง มู ลู๊ ต้อ ลอ
 เจอะ มือ เจรีย เตี้ย เกี้ย มู มู ลู๊ ต้อ ลอ เจอะ มือ เจรีย เจอ เตี้ย เฮย่า นอ มา ก้อ อ้ว กู เจรีย เจง
 เล่อ มา กู ยัว บอ ยัว ก้อ ซ้อ โล กู ยัว ลอ ยัว ก้อ ซ้อ มา เจี้ย ตัวห์ เจอ กู ยัว บอ จร้อ ก้อ ญือ ซ้อ นอ
 เจ เจอ ญือ ญือ... ญือ เจ ตู๋ หนู ชัว เที้ย ตู๋ หนู ชัว ป้อ เนียะ ไจห์ ไจห์ เจอะ เกอ น้อ ลอ น้อ จี ก้า ฮอ
 ป้อ ลอ ป้อ จี เจา ย่อ ลี โล... เจ ญือ ญือ ตี ป้า เม ครัว เจรั ลี ออ... ญือ ญือ เจ ตู๋ หนู ชัว เจอ ไฮ
 เตี้ย ก้อ เนียะ เอ ก้อ ญือ เอ กู มู เซรีย น้อ เซรีย เฮา เอ นอ กู มู เซรีย อ้า จี ลอ เจา เป็ น้อ นอ เจ
 เจอะ มือ เจรีย เจอ เตี้ย นอ เจอะ มือ เจรีย ยัว มู เที้ย

เจ ตู๋ หนู ชัว จี เตอ เก่ มู ค้อ ตื้อ ลี โล... เจ อ้ว อ้ว เจ ตู๋ หนู ชัว ไจห์ ไจห์ เจอะ มือ เจรีย ลี
 ออ เจอะ อ้ว ลู๊ เนี้ย เจรีย เจง เล็ง เจ ญือ เนียะ เที้ย ญือ จี เจอ เตี้ย เฮย่า นอ มา ก้อ อ้ว เจอะ ลู๊
 เจรีย เจง เล่อ มา ก้อ เจา ยัว เจอะ ซ้อ โล... เจ ตู๋ หนู ชัว เจอะ ญือ ญือ เจ ลัว อ้ว น้อ อ้ว เฮา ลอ ตู๋
 หนู ชัว จี เตอ มู โล... เจ ญือ เจ มัว อี ตู เหมา เนง เจอะ ลอ ไฮ เตี้ย นอ ตู๋ หนู ชัว เอ ไฮ เตี้ย ก่อ ก้อ
 มู เจา เอ เล่อ ไฮ ก้อ นอ นอ เจ ตู๋ หนู ชัว เจอ มู โล... เจ มู จร้อ เจา นา ฮา เจอ เจรีย เกี้ย อ้ว ตู๋ จี หมี
 เล่อ เจ เจอะ เจอ ตัว มู เซรีย เจ เซรีย จี เตอ ลี โล... เซรีย เซรีย... เจ ตู๋ หนู ชัว ไจห์ ไจห์ เจ ตู๋ หนู ชัว
 เจอ มู เจรีย อ้ว ตู๋ จี หมี เจ ตู๋ หนู ชัว เจอ เตี้ย เฮย่า นอ มา กู ยัว เจรีย อ้ว ตู๋ จี หมี นอ มา ก่อ จี ปอ
 เจอะ มือ เจรีย อ้ว ตู เนี้ย เจรีย เจง เล็ง นอ มา เฮย่า นอ มา กู ยัว เคี้ย ก่อ ตี ลี โล... เจ เจอ เคี้ย
 เกี้ย มู ญือ อี ลู๊ เตี เซอ โล... เจ มู ญือ อี ลู๊ เตี เซอ เจ เจอ มู เซรีย น้อ เซรีย เฮา โล... เจ ลัว ลอ
 ป้า ตัว อ้ว ล่า อ้ว ลัว เจ นอ เจอ เตี้ย เจอ ไฮ เจา ตู๋ หนู ชัว เตี้ย ตู๋ หนู ชัว ก้อ ยง เจร่า อ้ว ลัว ยง ก้อ เอ
 ลี มัว ก้อ ตี หย่า เอ นอ ก้อ ลี มู เตอ เก้ง เจา เป็ ไซ่ ซ้อ นอ เจ ตู๋ หนู ชัว เจอ มัว เจ เป้า หมี เลห์ เกี้ย
 ป้อ เจ โล' ตู๋ หนู ชัว เจอะ มู หน้า เตอ เค้า เจอ เจ ตู๋ หนู ชัว เจอ มู เตอ เตอ เก้ง นา ฮา นอ เจอะ เจอ
 อ้ว ลู๊ เจรีย เจง เล็ง ตัว โล... ตัว ร้อ เจ เจอ ตัว เกอ เกา ตู๋ หนู เจ ตู๋ หนู เจอ จี เตจา เต ชัว เก้ง ลี โล...
 เจ เย่ ยอ เจอ เตี้ย เจอะ ก้อ เคี้ย มา ก้อ เคี้ย เต้ เต้ เอ เจี้ย ตู๋ หนู ชัว วัว เตอ เก้ง เจา เป็ ไซ่ เจ เตอ
 เตอ เก้ง โล' ตู๋ หนู ชัว เตอ เก้ง เซา เจ

ตุ๋นุ่ ซั้ว เจ้อ เตีย เจอะ ก้อ จ่า เตี เตี เอ กู๋ เต้อ เก้ง ตา เอ กู๋ ยั้ว จั้ง ก้อ มู อ้อ เอ ก้อ จ่า เย
เย กู๋ เจ กู๋ จี ยง เต้อ เก้ง ก้อ มู เฮย่า เตี เตี เจอะ เจ้อ มู เฮย่า เตี เตี โล้... เจ เจีย เจีย ตุ๋นุ่ ซั้ว เต้อ
เก้ง อ้อ... เต้อ เต้อ เต้อ เก้ง เจ ซั้ว ซั้ว เจา เสอ เตอ ไช้ เจ เย ยอ ตั้ว ไช้ จั้ง จั้ง โล้... เจ เจอะ เจอ
หย้อ หย้อ หย้อ... เจ ตุ๋นุ่ ซั้ว เจ้อ เตีย ลั้ว เตี มู น้อ หมอ ตา เอ อ้อ ยั้ว มู น้อ หมอ เจ เจอะ เตีย อ้อ
กู๋ จี มู ออ จ่า ก้อ เต้อ เก้ง ตา เจ ก้อ เตีย เสอ เจ กู๋ จี ป้อ ก้อ เตอ เตอ เก้ง นา ฮา เตอ เก้ง ตา เจ ตุ๋นุ่
ตุ๋นุ่ ซั้ว เจ้อ มั้ว นอ จรี ขอ เลห์ จั้ว จั้ว โล้... จ้อ เจีย จ้อ กู๋ อ้อ อ้อ เจีย จ้อ เจีย อ้อ เตอ เก้ง เจ เตอ
เก้ง นา ฮา เจ้อ มั้ว จรี ขอ เลห์ ฮลอ โล้... มั้ว เจีย มั้ว กู๋ เลห์ ฮลอ เจ... จ้อ ก้า มั้ว เจ เป้า หมี่ ล่ง
ฮลอ โล้... จ้อ ก้า มั้ว เจ เป้า หมี่ ล่ง เกีย โล้... เจ เจอะ ไช้ นา ฮา จี ป้อ ตุ๋นุ่ ซั้ว โล้... เจ เจอะ
เซรีย เซรีย จี เตา เจ เจอะ เซรีย เซรีย เจ นู๋ เต้อ เจอะ เซรีย อี นู๋ เจ เจ้อ มู น่ง อี ตู๋ เยอ เตีย เยอ เอ
นอ เน้ บัว ป้อ นู๋ ซั้ว มู จั้ง เก้ นอ เจ นู๋ เต้อ เจ เจ้อ หย้อ หย้อ จ้อ เก้ เต้อ อี นู๋ เจ อี ตู๋ เยอ เตีย อ้อ เป้
จี ป้อ อา เจ ตุ๋นุ่ ซั้ว เก่า ยง ยง โล้... เจ ตุ๋นุ่ ซั้ว ไจห์ ไจห์ เจ ตุ๋นุ่ ซั้ว เจ้อ เจรีย อ้อ ตู๋ จี หมี่ เต้อ
โล้... เจ ยั้ว มู ค้อ เตอ เจ มั้ว เจ เป้า หมี่ เต้อ ล่ง เกีย เจ นอ ลอ จ้อ เจ เจ ตุ๋นุ่ ซั้ว หม่า หน้า ตุ๋นุ่ ซั้ว
เจ้ เก้า เจอ โล้... เจ นอ เจอะ เจ้อ เฮา เตอ อี เจีย บัว เขา นา ฮา เจอะ เจ้อ ไฮ เตีย นอ จา เนีย หมี่
เต้อ เอ จา ยั้ว น้อ เป้ เตี อู๋ นอ อ้อ ลั้ว ลี นี นอ เจ เจอะ เจ้อ มู เซรีย เซรีย นา ฮา เจ้อ มู ก้า เขา ก้า
จ่า โล้... เจ เจอะ เจ้อ จ้อ ลอ เจอะ เจ้อ เฮา เตอ อี เจีย บัว เขา เจ เจอะ เจ้อ ไฮ เตีย เนีย หมี่ นอ
เซรีย จ่า ย่อ ตุ๋นุ่ ซั้ว อ้อ โล้... ตุ๋นุ่ ซั้ว เอ ไจห์ ไจห์ กู๋ เอ ตุ๋นุ่ ซั้ว มู เจรีย อ้อ อี เนีย จี หมี่ เล่อ ออ เจ
ตุ๋นุ่ ซั้ว เจ้อ มู นอ เจ เจอะ เจ้อ เฮา เตอ อี เจีย บัว เขา โล้... เจ ตุ๋นุ่ ซั้ว เจอะ จี ป้อ เจ ตุ๋นุ่ ซั้ว เจ้อ
มั้ว เจอะ เต้อ เกีย เจา เขา เจีย บัว เขา โล้... เจ เจอะ ตั้วห์ โล้... เจ เจอะ มือ เจรีย ตั้วห์ เจ ฮ
เจีย ลี จ้อ ก้า ลอ จ้อ ฮ ตู๋ ป้อ เนีย เม ญั้วะ ญ้อ โล้... อ้อ อี ยีห์ เน้ง ลี ลี ลู๋ โล้... เจ นอ นือ เจ้อ ลอ
ไฮ เตีย นอ เนีย นอ เจ เนีย เจอะ มือ เจรีย ตั้ว เล่อ เจ อ้อ อ้อ เน้ง ลี ลี ลู๋ เน้อ เจ เจีย ลี ลอ อ้อ อี หยี
เน้ง เจ มั้ว อู๋ มั้ว นอ เจ ลั้ว จั้ว จ่า ตุ๋นุ่ ซั้ว มั้ว เจีย ยง เจาห์ อ้อ

.....
15. หมุ่ม นู๋ ซั้ว
.....

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วมีชายหนุ่มคนหนึ่งชื่อว่า นู๋ซั้ว นู๋ซั้วเป็นหนุ่มรูปงามใครพบใคร
เห็นก็ชอบกันทั้งนั้น เมื่อถึงเทศกาลปีใหม่ นู๋ซั้วบอกว่า "วันนี้เป็นวันขึ้น 1 ค่ำเดือน 1 แล้วฉันจะไป
เล่นโยนลูกช่วง" แล้วนู๋ซั้วก็ได้ไปเล่นโยนลูกช่วงในวันขึ้น 1 ค่ำเดือน 1 ในวันนั้น เมื่อนู๋ซั้วไปเล่นโยน
ลูกช่วงก็มีหญิงคนหนึ่งชื่อ เสง ก็มาพบนู๋ซั้วจึงเกิดความหลงชอบแต่ เสง เป็นหญิงที่เป็นโรคคอกพอก
จึงเป็นที่รังเกียจ เสงก็ได้แต่ไปเฝ้ามองนู๋ซั้วอยู่ห่าง ๆ สักพักไม่ค่อยมีคนแล้ว เสง จึงเข้าไปทักทายกับ
นู๋ซั้ว แต่นู๋ซั้วปฏิเสธแล้วบอกว่า "ตัวขามีเมียมียูกแล้วที่เข้ามาเล่นก็เพราะเป็นเทศกาลเท่านั้น " เสง

จึงเข้าไปอยู่ข้าง ๆ และไม่ยอมให้ผู้ชายออกไปไหนเลย ผู้ชายจึงหิวข้าวและขอร้องเซงว่า “เซง ขอเธอกลับไปบ้านแล้วปล่อยให้ข้าไปกินข้าวเที่ยงเพราะว่าข้าหิวข้าวเหลือเกิน” เซงจึงตอบว่า “ขอเจ้าโยนลูกช่วงกับข้าก่อนได้ไหม ข้ากลัวเดียวเจ้ากลับไปแล้วเจ้าไม่กลับมาอีก เดียวข้าตามหาเจ้าไม่เจอ ” เซงอ่อนนวยท้อทำให้ผู้ชายใจอ่อนแล้วมือเพียงนะผู้ชายก็ไม่ได้กินข้าวเลย ทั้งสองโยนลูกช่วงจนถึงเย็น ผู้ชายจึงพูดขึ้นมาว่า “ เซงใกล้เวลาจะค่ำแล้ว เจ้ากลับบ้านเกิดแล้วข้าจะได้กลับบ้านของข้าบ้าง เพราะตอนนี้ลูกเมียตามหาข้าแล้ว ” เซงบอกว่า “ ฉันไม่ให้กลับเพราะถ้าข้ากลับไปบ้านแล้วเดียวจะไม่มาอีก ” ทำให้ผู้ชายเกิดความกลัวขึ้นมา แต่เซงก็ยังเฝ้าผู้ชายไม่ให้กลับบ้านเลย ผู้ชายจึงคิดอุบายขึ้นมาว่า “ ชง คุณดูทางโน้นสิ เขาเป่าแคนและทำท่าประกอบน่าดูมาก ” เซงจึงหันไปดู ผู้ชายจึงแอบวิ่งหนีไป พอเซงหันหน้ากลับมาก็ไม่เห็นผู้ชาย เซงจึงตามหาผู้ชายแต่ก็ไม่พบเซงจึงกลับบ้านไป พอวันใหม่ขึ้นมาก็คือ วันขึ้น 2 ค่ำ เดือน 1 เซงจึงตามหาผู้ชายแต่ก็ไม่พบ จึงถามคนรอบข้างว่า “ มีใครเห็นผู้ชายบ้างไหม ” เขาตอบว่า “ เอ๊ะ พวกเราไม่เห็นตัวเขาเลย ” เซงจึงไปอยู่นั่งรอสักพักก็เห็นผู้ชาย จึงเข้าไปทัก แต่ผู้ชายจึงเข้าไปตักทางผู้ชายเอาไว้ไม่ยอมให้ผู้ชายออกไปไหนเลยแต่ผู้ชายก็หาทางออกทั้งวันก็หาทางออกไม่ได้เลย วันนั้นผู้ชายก็อดอาหารมือเพียงเหมือนกัน ผู้ชายจึงพยายามหาหนทางออกสุดท้ายก็หาทางออกมาจนได้ พอถึงวันที่ 3 คือ วันขึ้น 3 ค่ำ เดือน 1 ผู้ชายก็ออกไปเล่นโยนลูกช่วงเช่นเคย เซงก็มาเฝ้าตักทางอยู่เหมือนกัน เซงตักทางได้และไม่ยอมปล่อยให้ผู้ชายกลับมาบ้าน ผู้ชายจึงพูดว่า “ เซง คุณกลับไปบ้านเกิดเพราะตอนนี้ผู้คนเขาก็กลับบ้านกันหมดแล้วปล่อยให้ข้าไปกินข้าวเถิด ” เซงบอกว่า “ ไม่...ฉันไม่กลับบ้านเพราะถ้าแก่กลับไปเดี่ยวฉันไม่ได้พบคุณอีก ” เซงจึงเฝ้าผู้ชายตลอดเวลาทำให้ผู้ชายไม่ได้กลับมาบ้านเลย ผู้ชายจึงกลัวเซงมาก เมื่อผู้ชายพยายามหาทางออกมาก็ออกมาจนได้ พอวันรุ่งขึ้นผู้ชายไม่ยอมออกจากบ้านไปไหนเลย เพื่อนบ้านก็ต่างพากันมาชวนผู้ชายว่า “ ผู้ชายไปพวกไปโยนลูกช่วงกัน ” ผู้ชายตอบว่า “ ไม่ฉันไม่ไป ฉันกลัวเซงเขาเหลือเกินกลัวเดี่ยวเขาจะตักทางข้าอีก ” ผู้ชายปฏิเสธไม่ยอมไปกับพวกเขา เมื่อเซงมาที่ลานโยนลูกช่วงก็ตามหาไม่เจอเลย

พอวันที่ 5 คือวันขึ้น 5 ค่ำ เดือน 1 เมื่อเซงมาตามได้ตัวผู้ชาย จึงลักพาตัวผู้ชายไปเป็นสามีของเขาแล้วพาผู้ชายบินไปลับขอบฟ้าไป เมื่อเซงพาตัวผู้ชายไปเป็นสามีของเขาแล้ว ผู้ชายก็คิดถึงภรรยาและลูกของเขามาก ผู้ชายจึงบอกเซงว่า “ เซง ขอข้าเป่าลิ้นเพลงสักเพลงให้เจ้าฟังได้หรือเปล่า ” ผู้ชายจึงเป่าลิ้นเพลงมีความว่า “ บีโว บีโว เซงเป็นโรคคอกพอกไม่ยอมอยู่กับเซงหรือ บีโว บีโว ” เมื่อเซงได้ยินจึงดำน้ำผู้ชายว่า “ ทำไมเจ้าถึงรังเกียจข้านะ เจ้าไม่ยอมมาเป็นสามีของข้าหรือ ” ผู้ชายไม่ฟังได้แต่เป่าลิ้นเพลงไปเรื่อย ๆ จึงทำให้เสียงเพลงกล่อมเซงนอนหลับไป ผู้ชายจึงแอบออกมาข้างนอกแล้วก็นำตุลกลงไปในโลกมนุษย์ จึงเห็นภรรยาและลูกของเขา กำลังตามหาเขาอยู่ เขาจึงนึกขึ้น

ได้ นู๋ลิ่งจึงกลายร่างเป็นนกตัวหนึ่งบินลงไปในโลกมนุษย์ เมื่อเซ่งตื่นขึ้นมาก็ไม่เห็นตัวนู๋ซิว จึงตามหาแต่ก็ไม่พบ จึงรู้แน่ว่าเขาต้องกลับไปในโลกมนุษย์แล้วแน่ ๆ เซ่งจึงกลายร่างเป็นนกตัวหนึ่งบินลงมาตามหา แต่โชคไม่ดี ขนาดที่เขาบินลงมาเขาก็ไปตกลงในกระทะน้ำร้อนความร้อนทำให้เซ่งตายไป ส่วนนู๋ซิวก็กลับไปหาภรรยาของเขาเช่นเดิม

นู๋ซิวอยู่กับภรรยา ก็อยากจะมั่งงานทำ นู๋ซิวจึงออกเดินทางไปหางานทำ เมื่อพบคนเขาก็ชมว่านู๋ซิวหน้าตาดีและหล่อ นู๋ซิวจึงชมตัวเองว่า " ข้านี้หล่อก็หล่อ คนรวยคนจนก็ชอบข้าหมด " นู๋ซิวก็ได้เดินทางไปถึงหมู่บ้านแห่งหนึ่ง ก็มีหญิงคนหนึ่งเป็นคนคอกพอกเหมือนกัน มาพบ นู๋ซิวก็หลงชอบมาก จึงตามนู๋ซิวตลอดเวลา นู๋ซิวจึงหนีเอาตัวรอดแต่ก็หนีไม่พ้นทุกที เมื่อนู๋ซิวไปในบ้าน เขาก็มาหานู๋ซิวและเฝ้าหน้าบ้านตลอดเวลาไม่ยอมให้นู๋ซิวออกไปไหนเลย หญิงเป็นโรคคอกพอกคนนี้มีชื่อว่า เจอะ นู๋ซิวจึงบอกกับเจอะว่า " เจอะ เจ้ากลับไปบ้านเกิดบ้านนี้พ่อแม่ของเจ้าเป็นห่วงเจ้าแยะแล้ว แล้วเจ้าจงกลับไปบ้านไปช่วยพ่อแม่ของเจ้าทำอะไรเกิด พอตกลงกลางคืนเจ้ามาแล้ว ข้าค่อยอยู่คุยกับเจ้า " เจอะบอกว่า " ฉันไม่กลับไปเพราะเดียวเจ้าหนีข้าไปแล้ว " เจอะก็ได้แต่เฝ้ารออยู่แต่หน้าบ้าน นู๋ซิวไม่ได้ทางออกไปไหนเลย ฝ่ายพ่อแม่ของเจอะก็ออกมาตามหาเจอะก็ไม่พบจึงไปถามชาวบ้านว่า มีใครพบเห็นเจอะลูกสาวเราไหม " ชาวบ้านตอบว่า " เราพบเขาไปเฝ้านู๋ซิว อยู่ทางโน้น มาเฝ้าได้ 3 วัน 3 คืนแล้ว ทั้งสองอยู่ด้วยกันในบ้าน เจอะยังไม่ออกมาเลย " พ่อแม่ของเจอะมาถึง จึงมาพบเจอะอยู่นอกบ้านไม่ได้อยู่ในบ้าน พ่อแม่จึงบอกให้เจอะกลับไปบ้านแต่เจอะไม่ยอมกลับบ้านเลยเด็ดขาด เจอะบอกว่าจะอยู่กับนู๋ซิวเท่านั้น พ่อแม่ของเจอะจึงบอกกับนู๋ซิวว่า " ถ้าอย่างนั้นนู๋ซิว ลูกสาวของเราชอบเจ้าเหลือเกิน ถ้าเจ้าแต่งงานกับลูกสาวของเรา เราจะให้เงิน 1 ถึง และทองคำ 1 ถึง ให้กับเจ้า " แต่นู๋ซิวก็ปฏิเสธไม่ยอมเด็ดขาด นู๋ซิวจึงพูดขึ้นว่า " ขอร้องเกิด...ข้าขอกลับบ้านของข้าเกิด ข้าคิดถึงลูกเมียของข้าเหลือเกินที่ข้ามานี้ ข้ามาหางานทำไม่ใช่มาหาภรรยา ดังนั้นข้าไม่ยอมแต่งงานกับเจอะ ท่านทั้งสองจงพาลูกสาวของท่านกลับไปเกิด " แต่พ่อกับแม่ของเจอะพาเท่าไรก็ไม่ได้เจอะกลับบ้านเลย นู๋ซิวทั้งกลัวทั้งอยากหนีกลับบ้าน นู๋ซิวจึงเปิดประตูแล้วใช้เคียวตัดโคนคอกพอกของเจอะโผล่ออกมาข้างนอก พ่อแม่ของเจอะจึงพูดขึ้นว่า " เจอะ มาเฝ้าเจ้าได้หลายวันในเมื่อเจ้าทำคอกพอกของเขากระเด็นออกมาข้างนอกแล้วเจ้าก็ต้องแต่งงานกับเจอะเกิด " นู๋ซิวมีความผิดจึงได้รับเจอะมาอยู่ด้วย แต่นู๋ซิวก็พยายามหาหนทางออกเสมอ นู๋ซิวจึงรอโอกาสที่เจอะนอนหลับนู๋ซิวจึงแอบหนีออกมาได้ เมื่อกลับมาถึงบ้านก็พบภรรยาที่ลูกต่างร้องไห้และเข้ามากอดกันอย่างลึกลับ นู๋ซิวจึงพูดขึ้นว่า " เมียจำ ตัวข้านั้นคงไปหางานทำไม่ได้แน่ เพราะเหตุว่าไปถึงที่ใดก็มีแต่คนอยากจะทำงานกับข้า แม้กระทั่งคนยาก คนรวย คนพิการ ก็ตามข้าหมด ข้าไม่ออกไปไหนอีกแล้ว ข้าจะมาอยู่กับเจ้าและดูแลเจ้าก็พอ " นู๋ซิวจึงมาอยู่กับลูกและภรรยาของเขา นู๋ซิวไม่

ยอมออกไปทำงานนอกบ้านอีก วันหนึ่งนุชัวกับภรรยาของเขาก็ได้อยู่แต่ข้างในบ้านและลือคประตุ เขาไว้อย่างดี เจอะจึงตามหามาพบบ้านของนุชัว เจอะจึงมาเรียกว่า "มีใครอยู่บ้านบ้างไหม" นุชัวได้ยินจึงบอกกับภรรยาว่า "เมียจ๋า อยู่ดี ๆ ห้ามตอบเด็ดขาด บางทีอาจจะเป็นเจอะ" ภรรยาของเขาจึงบอกว่า "ถ้าไม่ตอบบางทีอาจเป็นแม่ของฉันล่ะ" ดังนั้นเจอะจึงตอบว่า "อยู่ พวกเราอยู่บ้าน" เจอะจึงบอกว่า "ถ้าอยู่ก็เปิดประตูหน่อย" เจอะจึงเข้าไปในบ้านและพูดว่า "นุชัว เจ้าได้ทำให้คอกพอกของข้าไหลออกมาแล้ว บัดนี้ข้าจะมาอยู่กับเจ้า และข้าจะไม่ไปไหนอีก" เจอะจึงมาอยู่กับนุชัว ทำให้นุชัวนอนไม่หลับกินไม่ลง ตั้งแต่เจอะมาอยู่กับนุชัวเจอะก็ไม่ไปทำอะไรเลยได้แต่นอนกินนอนกินเท่านั้น และไม่ยอมให้นุชัวกับภรรยาออกไปไหนเลย นุชัวจึงคิดรำพึงว่าเดี๋ยวนี้เจอะมาอยู่กับเราแล้วอะไรก็ไม่ทำ ปล่อยให้เรานอนในบ้านก็ไม่ได้เรากับภรรยาคงจะอยู่จนอดตายแน่ ๆ นุชัวจึงบอกกับเจอะว่า "เจอะ ทำไม่ได้แต่อยู่ไปทำอะไรสิ" เจอะตอบว่า "ไม่ไป ถ้าไปทำอะไรแล้วเดี๋ยวเจ้าจะหนีข้าไปอีก" นุชัวจึงบอกว่า "ถ้าเจ้ามัวแต่เฝ้าข้าไม่ยอมให้ออกไปจากบ้านสักวันพวกเราอาจจะอดตายกันแน่" วันหนึ่งนุชัวจึงได้บอกกับภรรยาของเขาว่า "เห็นไหมข้าบอกเจ้าแล้วว่า ถ้าใครคนใดเรียกก็อยากตอบเขา เขาจะได้ไม่รู้ว่าเราอยู่บ้าน เห็นไหมบัดนี้เราออกไปไหนไม่ได้เลย" วันหนึ่งภรรยาของเขาจึงได้ต้มข้าวหมูไว้ในกระทะใบหนึ่ง เจอะจึงมองเห็นและเกิดความหิวขึ้นมา เจอะจึงไปตักข้าวหมูมากิน นุชัวเห็นจึงดำเจอะว่า "ไหนบอกแล้วไงว่าคนอื่นเขาไปทำมาหากินกันหมด แต่เจ้าได้แต่เฝ้าข้าวอยู่อย่างนี้ ตอนนี้อาหารก็หมดแล้ว แล้วยังไปแย่งข้าวหมูทำไม" เจอะจึงกินรองท้องนิดหนึ่งแล้วก็เทให้หมูกินไป นุชัวจึงบอกเจอะว่า "เจอะ ไปทำไรกันไป" เจอะจึงโกรธและก็ทำคอกพอกพองขึ้นมาใหญ่ ๆ จนปิดประตูหมดเลย ทำให้นุชัวออกไปไหนไม่ได้เลย จึงได้แต่อยู่จนดมไทรหมกกันทุกคน นุชัวจึงบอกกับภรรยาว่า "เมียจ๋า เจ้าเอาลูกของเราไปกับเจ้าหนีไปเถิด ถ้าข้าพูดกับเจอะเจ้าก็แอบหาช่องทางหนีออกไปให้ได้นะ" ภรรยาของเขาจึงพาลูกมา และนุชัวก็แกล้งพูดกับเจอะ แล้วภรรยาของนุชัวก็แอบหาช่องทางหนีแต่ก็หนีไม่ได้เพราะคอกพอกของเจอะใหญ่เหลือเกินจนออกไปไม่ได้เลย เจอะจึงพูดขึ้นว่า "นุชัว เจ้าได้ทำคอกพอกของข้าเต่งเต่งอย่างนี้แล้ว จะเป็นจะตายข้าก็จะไม่ยอมไปจากเจ้าอีกข้าจะอยู่กับเจ้าตลอดไป" นุชัวและภรรยาของเขาจึงกลัวเจอะมากจนนอนไม่หลับ วันหนึ่งนุชัวจึงบอกกับภรรยาของเขาว่า "เมียจ๋า วันนี้ข้าจะไปหาอาหารมาให้พวกเรากินกัน" เจอะจึงบอกว่าเจอะจะตามไปด้วย แต่ที่จริงแล้วนุชัวต้องการที่จะหนีออกไปต่างหาก แต่ก็ไม่ได้ออกไปเพราะไม่ยอมให้เจอะไปกับเขา นุชัวจึงได้แต่อยู่ในบ้านไม่ได้ออกไปทำมาหากินเลย เพราะเจอะไม่ยอมให้นุชัวออกไปไหนเลย อยู่มาวันหนึ่งก็มีม้าตัวหนึ่งออกมาอยู่ข้างนอกบ้าน จึงพูดขึ้นว่า "นุชัว เจ้าออกมาเรามีอะไรจะพูดกับเจ้า" แล้วจึงได้เป็นโอกาสที่นุชัวจะมาข้างนอกได้ เมื่อนุชัวออกมาข้างนอก นุชัวจึงได้กลายเป็นแมวตัวหนึ่ง แล้วเจอะก็ออกมาตามหานุชัวแต่ก็ไม่พบเพราะนุชัวก็

กลายเป็นแมวไปแล้วนู๋ซิวจึงได้หนีไปที่อื่น แล้วเจอะก็มาตามหานู๋ซิวจนทั่วทุกหนทุกแห่งแต่ก็ไม่พบ นู๋ซิวได้หนีไปพบพ่อค้าชาวจีนพวกหนึ่ง พ่อค้าชาวจีนจึงบอกว่า “นู๋ซิวเจ้าหล่อเหลือเกินแต่ขอดูซิว่าเจ้ามีความสามารถอะไรบ้างลองแสดงให้เราดูสิ” นู๋ซิวจึงเอาแคนมาแล้วเป่าจึงเกิดเสียงที่ไพเราะเสนาะถูกใจ พ่อค้าชาวจีนเหลือเกิน ต่างหมู่บ้านเมื่อได้ยินเสียงแคนก็มาฟัง ต่างพากันมาดูนู๋ซิวเป่าแคนกันมาก ทุกคนต่างชื่นชมนู๋ซิว นู๋ซิวเป่าได้สักระยะหนึ่ง เจอะจึงได้ยินและก็มาดูจึงเห็นว่าเป็นนู๋ซิว เจอะจึงกระโดดเข้าไปกอดเอวของนู๋ซิวเอาไว้ ทำให้นู๋ซิวเป่าแคนไม่ได้ ชาวบ้านจึงด่าเจอะและบอกให้เจอะปล่อยตัวนู๋ซิวและถอยออกไปไกล ๆ เจอะจึงปล่อยนู๋ซิว แล้ว นู๋ซิวก็เป่าแคนต่อเรื่อย ๆ เมื่อนู๋ซิวเป่าแคนเสร็จนู๋ซิวจึงบอกกับเจอะว่า “เจอะ เจ้าถอยออกไปให้ห่างจากข้าหน่อย เพราะข้ากำลังจะแสดงท่ารำ แล้วถ้าเจ้าอยู่ใกล้เดี๋ยวอาจโดนเจ้า” เจอะจึงถอยหลังไกลออกไป นู๋ซิวรำแคนไปก็มีคนมาชมดูท่ารำของนู๋ซิวเยอะมาก นู๋ซิวจึงได้ถอดเสื้อผ้าออกอย่างว่องไวแล้ว ก็กลายเป็นแมวเหมือนเดิม เจอะจึงเข้ามาหาเมื่อเสียงแคนหยุดแต่ก็หาไม่เจอเลย เจอะตามหานู๋ซิววันนั้นทั้งวันก็ไม่พบ เจอะจึงไปตามตาแก่คนหนึ่งว่า “ตาจ๋า ตาอยู่ตรงนี้ ตาเห็นมีใครเดินผ่านทางเส้นทางนี้บ้างไหม” ตาแก่จึงตอบว่า “เอ๊ะ ตาก็ไม่เห็นมีใครเดินผ่านทางนี้ เลยนี่” เจอะจึงอยู่ที่เส้นทางนั้น รอทั้งวันแต่ก็ไม่พบนู๋ซิวเดินผ่านมาเลย แต่จริง ๆ แล้วนู๋ซิวกลับมาที่บ้านแล้ว เมื่อนู๋ซิวกลับมาถึงบ้านนู๋ซิวก็ได้ไปแอบอยู่ใต้ถุนบ้าน เมื่อเจอะกลับมาถึงบ้านเจอะจึงเอาช้าวหมูมาต้มไว้ในกระทะ เมื่อต้มเสร็จนู๋ซิวเห็นช้าวหมูอยู่ในกระทะนู๋ซิวจึงแอบมาชิมกิน เจอะเห็นแมวมากินช้าวหมูในกระทะจึงจับเอามาจะฆ่าแต่เจอะก็คิดในใจว่า เอ๊ะ ! บางทีอาจเป็นนู๋ซิว กลายเป็นแมวตัวนี้ก็ได้ เพราะปกติบ้านนี้ไม่มีแมวเลย เจอะจึงตกลงไปในกระทะช้าวหมู จนในที่สุดเจอะก็ตาย นู๋ซิวจึงได้อยู่กับภรรยาของเขากับลูกของเขาอย่างมีความสุข นู๋ซิวมาอยู่กับภรรยาของเขาแล้วทั้งสองก็ช่วยกันทำมาหากินจนในที่สุดทั้งสองก็มั่งมีเงินทอง ชาวบ้านต่างชมว่านู๋ซิวมีเงินมีทองมากมาย และชมว่ามีนู๋ซิวคนเดียวที่หล่อและรวยมากที่สุด นู๋ซิวกับภรรยาทั้งสองจึงได้มาอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข สุดท้ายทั้งสองก็ได้เป็นมหาเศรษฐีและอยู่กันอย่างสุขสบาย

การวิเคราะห์นิทานพื้นบ้าน

การวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคุณค่า

1. เรื่อง แม ญวะ จั๋ว

ข้อมูลในแง่การนำไปใช้ นิทานเรื่องนี้สะท้อนให้เห็นผลของผู้กระทำกรรมให้ทุกข์แก่ผู้อื่นสุดท้ายได้รับผลกรรมดังกล่าวเช่นพี่ชายและพี่สะใภ้ของจั๋ว ที่มีความอิจฉาริษยา กลับแก้งจั๋ว ให้ได้รับความทุกข์ เขาทั้งสองจึงถูกลูกเตี้ยดูดจนจมน้ำตายไปทั้งสองคน ส่วนผลของผู้ทำความดีทำให้จั๋วได้พบกับพ่อค้าจีนและขอจั๋วไปเลี้ยง ซื้อเสื้อผ้าใหม่ให้จั๋วใส่ สร้างบ้านให้จั๋ว

อยู่และจัดหา ผู้หญิงให้แต่งงานด้วย สุดท้ายให้กำเนิดลูกชายและอยู่กับครอบครัวอย่างมีความสุข

2. เรื่อง ผิดตามรัก

ข้อมูลในเชิงคุณค่า นิทานเรื่องนี้สะท้อนให้เห็นเรื่องความรักของผู้หญิงคนหนึ่ง ที่ตายไปแล้วแต่จิตใจยังผูกพันห่วงใยชายคนรักอยู่มากจึงทำให้วิญญาณยังคงวนเวียนอยู่ ไม่ยอมไปผุดไปเกิดเพื่อจะรอการกลับมาของคนรัก และเมื่อชายคนรักกลับมา รู้ว่าหญิงคนรักนั้นตายไปแล้ว จากความรักที่เขามีต่อเธอกลับกลายเป็นความกลัวจนต้องหนีวิญญาณ ของหญิงสาวก็ตามที่เธอจะเอาชีวิตเขาไปอยู่ด้วย แต่โชคดีมีคนมาช่วยไว้ทันและทำพิธีส่งวิญญาณหญิงสาวให้ไปเกิด

ข้อมูลในแง่ประวัติศาสตร์ นิทานเรื่องนี้สะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมในพิธีกรรม การเซ่นดวงวิญญาณเมื่อ อนุ ขอบคุณเจ้าของบ้านที่ได้ช่วยชีวิตของเขาเอาไว้ เจ้าของบ้านบอกว่า วิญญาณของผีน้อยยังไม่ตายดีถ้าจะให้แน่นอนให้เอาเครื่องเซ่นไหว้ วัว ควาย ไก่ หมู ไปทำพิธีเซ่นไหว้ ซึ่งในปัจจุบันพิธีเซ่นไหว้นี้ก็ยังคงมีคนทำพิธีนี้อยู่

3. เรื่องใจไปเป็นเสือ

ข้อมูลในเชิงคุณค่า นิทานเรื่องนี้ สะท้อนให้เห็นว่าคนเราสามารถทำทุกสิ่งทุกอย่างได้เพื่อคนที่ตนรักความรักที่มั่นคงต่อกันสามารถฝ่าฝืนอุปสรรคต่าง ๆ แล้วจะมีความสุขอยู่ด้วยกัน สอนให้ทุกคนมีความรักที่มั่นคงต่อกัน

ข้อมูลในแง่การนำไปใช้ จากนิทานใจไปเป็นเสือนำไปใช้ทางด้านความเชื่อมั่น ในความรักที่มีต่อกันของสามีภรรยาให้มีความเชื่อมั่นซึ่งกันและกัน

4. เรื่องนกฮูก

ข้อมูลในเชิงคุณค่า นิทานเรื่องนี้ สะท้อนให้เห็นผลของความคึกคะนองทำให้ผู้อื่น ได้รับความเดือดร้อนดังเช่น นกฮูกกำลังกินผลไม้อยู่บนต้นไม้ เกิดนิกสนุกขึ้นมาจึงแก้งกวาง ทำให้ส่งผลกระทบไปยังผู้อื่นจนต้องเดือดร้อนเทวดา

ข้อมูลในเชิงชีวประวัติ นิทานเรื่องนี้ บอกให้รู้ประวัติความเป็นมาของนกฮูกที่มีความสามารถหมุนคอจากข้างหน้าไปข้างหลังให้เป็นวงได้ ซึ่งเกิดจากการลงโทษของเทวดาโดยเอาหัวของนกฮูกมาจับหมุนจากข้างหน้าไปข้างหลังจนเป็นวงได้อย่างสบายเหมือนไม่มีกระดูกยึด

5. พี่กับน้องไปเป็นนก

ข้อมูลในเชิงชีวประวัติ นิทานเรื่องนี้บอกให้รู้ถึงเรื่องราวที่มาของเสียงนกร้อง พอไปถึงที่พักก็ไม่เห็นพี่ชายของเขาแล้วน้องสาวจึงเรียกชื่อของพี่ว่า "ล่อข้าว" พี่จึงตอบน้องว่า ไช ไช

จนทุกวันนี้ทุกคนที่เข้าไปในป่าจะพบเสียงนกร้องว่า ลอซัว เป็นเสียงร้องของนกตัวเมีย ส่วน ไช ไช นั้นเป็นเสียงร้องของนกตัวผู้ จนทราบเท่าทุกวันนี้

6. เรื่อง พ่อไก่กับแมวป่า

ข้อมูลในแง่การนำไปใช้ นิทานเรื่องนี้สอนเรื่องความสามัคคีจะทำให้ทำงานได้สำเร็จและคนที่ ฉลาดแกมโกงเขาเปรียบคนอื่นจะได้รับผลตอบแทนที่สาสมถึงกับเสียชีวิตเลยทีเดียวทีเดียวการที่จะดำเนินชีวิตอยู่อย่างสุขนั้นต้องไม่เอาเปรียบกัน และ ความสามัคคีจะทำให้ประสบความสำเร็จ

7. เรื่อง นกฮูกหลอกกวาง

ข้อมูลในเชิงคุณค่า ของนิทานเรื่องนี้คือจะทำอะไรควรตัดสินใจให้ดีเสียก่อน เพราะจะนำผลเสียมาให้ตนเอง และผู้อื่นเดือดร้อนไปด้วยอย่างนิทาน "แก้งป่าฝูงหนึ่งกำลังกินใบหญ้าอยู่ใต้ต้นไม้ และทันใดนั้นก็มีคนฮูกตัวหนึ่งบินมาเกาะอยู่บนกิ่งไม้ และร้องเสียงดังว่า "ปลา เต่า เหลา ตัว เก่า" เมื่อฝูงแก้งได้ยินดังนั้นก็ตกใจวิ่งหนีเพราะคิดว่านกฮูกจะมาฆ่า" การทำอะไรควรมีสติอยู่ตลอดเวลา ถ้าขาดสติในการตรិตรองจะทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน มีคติสอนใจโดยการนำสิ่งที่มีชีวิตมาทำให้มีชีวิต เหมือนกับมนุษย์และผูกเป็นเรื่องราวเพื่อใช้สอนมนุษย์เอง

ข้อมูลในแง่การนำไปใช้ การดำเนินชีวิตในปัจจุบันต้องตัดสินใจอย่างรอบครอบ ถ้าขาดการสำรวจอย่างท่องแท้จะทำความเดือดร้อนมาให้กับตนเองและผู้อื่น

ข้อมูลในเชิงชีวประวัติ นิทานเรื่องนี้บอกให้รู้ประวัติความเป็นมาของนกฮูกที่มีเสียงร้องว่า ฮูก ฮูก เดิมทีเสียงร้องของนกฮูกร้องว่า ปลา เต่า เหลา ตัว เก่า ทำให้สัตว์อื่นเกรงกลัวเพราะออกหากินในเวลากลางคืนจึงเปลี่ยนเสียงในการร้องเสียใหม่

8. เรื่อง นู๋ตงห้

ข้อมูลในเชิงคุณค่า นิทานเรื่องนี้สอนให้คนที่นิยมเลี้ยงสัตว์ป่าว่าเป็นสิ่งไม่ดี เพราะอาจเกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของตนเองได้ตลอดเวลา

ข้อมูลในแง่การนำไปใช้ เป็นการสั่งสอนถึงเรื่องการนำสัตว์ป่ามาเลี้ยงเพราะเป็นการฝืนธรรมชาติและนิสัยของสัตว์ป่าย่อมดุร้ายดังตัวอย่างในนิทานเรื่องนู๋ตงห้ "มีครอบครัวหนึ่งมีอาชีพทำไร่ สามารถจับลูกลิงมาเลี้ยงไว้ตัวหนึ่ง และให้มีหน้าที่คอยดูแลลูกชายของตนที่ยังเล็กอยู่เพราะตนเองไม่มีเวลาเลี้ยงดูโดยให้ลิงนำลูกชายของตนไปให้นมที่ไร่ทุกวัน...อยู่ต่อมานางจึงรู้ว่าลิงฆ่าลูกของตนแล้วและฆ่าสามีของตนด้วย

9. เรื่อง เกิดมาชาตินี้ไม่มีบุญ

ข้อมูลในเชิงคุณค่า ให้ความบันเทิงใจและคติสอนใจว่าผู้หญิงที่แต่งงานแล้วจะต้องคอยดูแลบ้านและทุกคนในครอบครัว ส่วนผู้ชายต้องมีหน้าที่หาเลี้ยงครอบครัว

คนมีความรู้แต่ไม่ยอมถ่ายทอดความรู้ที่มีอยู่ให้กับผู้อื่น เมื่อตนเองเสียชีวิตลงความรู้ก็จะสูญหายไปด้วย คนเราเมื่อจะตัดสินใจอะไรต้องคิดให้รอบครอบเสียก่อนถ้าไม่คิดจะส่งผลเสียมาให้กับตนเอง คนภายในครอบครัวและผู้อื่น

ข้อมูลในแง่การนำไปใช้ ความเชื่อ ผู้หญิงต้องคอยดูแลบ้าน ส่วนผู้ชายต้องหาเลี้ยงครอบครัว การยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้นไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นอย่างไรต้องยอมรับให้ได้

10. เรื่อง ก้าวสู่เพื่อนรัก

ข้อมูลในเชิงคุณค่า นิทานเรื่องนี้สอนเรื่องการมีน้ำใจ การมีความกตัญญูกตเวทิตะของคนเราแต่นำเอาสัตว์มาเป็นตัวละครคนเราจะรักกันก็อย่าดูกันแค่ภายนอกถึงแม้หน้าตาจะไม่สวยไม่หล่อแต่น้ำใจเท่านั้นที่จะทำให้อยู่กันอย่างมีความสุข ด้วยความมีน้ำใจที่ได้ทำมาโดยตลอด จะทำให้สามารถมีชีวิตอยู่อย่างมีความสุขได้

ข้อมูลในแง่การนำไปใช้ สอนให้คนนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตให้มีน้ำใจ และมีความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ

11. เรื่อง เจ้าชายคางคกมาบังเกิด

คุณค่า นิทานเรื่องนี้สะท้อนให้เห็นถึงชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้านว่ามีอาชีพทำไร่ ทำนา เลี้ยงสัตว์เป็นเรื่องเกี่ยวกับชาวบ้านที่อยากได้ลูกเอาไว้มับลูก จึงไปขอต่อเทวดา เทวดาเกิดความสงสารเลยประทานลูกมาให้ เป็นคางคก แต่เป็นคางคกที่พิเศษสามารถทำงานได้ สอนในเรื่องการรู้จักความอดทนและความเพียรพยายามไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก สอนให้รู้จักการคบคนว่าควรที่จะคบที่นิสัยใจคอไม่ใช่ที่หน้าตา แง่แนวคิดในการครองเรือนคนที่เป็นภรรยาควรจะให้เกียรติกัน

ข้อมูลในแง่การนำไปใช้ สอนให้รู้ว่าไม่ควรมองอะไรเพียงด้านเดียว แต่ควรมองให้ลึกถึงจิตใจของเขาว่าแท้ที่จริงแล้วเขาเป็นคนอย่างไรถึงแม้ว่ารูปร่างหน้าตาเขาจะอัปลักษณ์แต่ถ้าเขามีจิตใจที่ดีไม่เอารัดเอาเปรียบและไม่สร้างความสะดวกร้อนให้ใครเขาก็ไม่ควรที่จะไปดูถูกเขา

สอนให้รู้จักกตัญญูรู้คุณบิดามารดาที่เป็นผู้ให้กำเนิดเรามา ซึ่ให้เห็นถึงความรักที่พ่อแม่มีต่อลูก สอนให้รู้จักวิธีการครองเรือนว่าควรที่จะทำตัวอย่างไรเมื่อมีสามีแล้วควรที่จะเชื่อฟังสามี สิ่งใดควรทำ สิ่งใดไม่ควรทำ เพื่อความสุขของครอบครัว

12. เรื่อง จักร์ผู้อำภัพ

ข้อมูลในเชิงคุณค่า เรื่องนี้ทำให้เกิดอารมณ์สะท้อนใจขึ้นมาเพราะเนื้อหาเหมือนกับการสะท้อนสภาพสังคมและปัญหาครอบครัวในปัจจุบันที่ครอบครัวแตกแยก การแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นความละโมภโลกมาก ความไม่รู้จักพอของคนในสังคมที่ไม่ว่าจะยุคใดสมัยใด หรือที่ใดก็ตามก็ยังไม่หมดสิ้นไปจากโลกใบนี้เหมือนเดิม

ข้อมูลในแง่การนำไปใช้ ทำให้เกิดความคิดขึ้นมาได้ว่า ความรัก ความเอาใจใส่กันในครอบครัวเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการดำเนินชีวิต เพราะเด็กที่ได้รับความรัก ความเอาใจใส่ การอบรมปลูกฝังที่ดีจากครอบครัว ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนความดีก็จะติดตัวไปตลอด ตรงข้ามกับเด็กที่ไม่ได้รับการอบรมที่ดีหรือ ถูกปลูกฝังความคิดผิด ๆ จากครอบครัวก็อาจทำให้เด็กกลายเป็นคนที่สังคมไม่ต้องการในอนาคตได้เหมือนกัน

เรื่องนี้มีจุดที่สอนด้านศีลธรรมอยู่หลายจุดด้วยกัน เช่น ความโลภที่มากเกินไปจนนำมาซึ่งความหายนะต่อตนเองและคนรอบข้างได้ ดังนั้นเรื่องนี้จึงสอนให้รู้จักความพอดีและการเดินทางสายกลาง คือ ไม่มากเกินไปและไม่น้อยเกินไปนั่นเอง สอนให้รู้ว่าคนเราทำดียอมได้ดี ตกน้ำไม่ไหลตกไฟไม่ไหม้ และการไม่จองเวร หรืออาฆาตพยาบาทต่อคนที่คิดร้ายต่อเราเพราะสุดท้ายแล้วเขาก็จะต้องแพภัยตนเองในที่สุด

13. เรื่อง ชายหนุ่มมูฮัลลิ่ง

ข้อมูลในเชิงคุณค่า คนเราเมื่อมีสิ่งที่สำคัญอยู่กับตนเรามักจะมองข้ามแต่เมื่อสูญเสียสิ่งนั้นไปเราก็มักจะร้องไห้ให้ได้กลับคืนมา

ด้านภาษา นิทานเรื่องชายหนุ่มมูฮัลลิ่ง ทำให้ผู้อ่านสามารถใช้จินตนาการได้อย่างเต็มที่ เพราะเนื้อเรื่องได้บรรยายสถานที่และสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดีทำให้ผู้อ่านนึกภาพตามได้และใช้ภาษาทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายไม่สับสน

ข้อมูลในแง่การนำไปใช้ นิทานเรื่องนี้เป็นเรื่องทีกล่าวถึงสิ่งที่อยู่เหนือธรรมชาติคือเรื่องไสยศาสตร์ การฟื้นคืนชีวิตของคนตายและเรื่องผีสิงเทวดา ซึ่งเป็นความเชื่อของชาวบ้านที่เชื่อในเรื่องผีสิง เทวดา สามีภรรยาควรจะรู้จักการถนอมน้ำใจกัน สามีภรรยาต้องรู้จักช่วยกันทำมาหากินไม่ปล่อยให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดรับภาระไปเพียงฝ่ายเดียวทั้งสองต้องช่วยกันสร้างฐานะและสร้างครอบครัวร่วมกัน ต้องรู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเองเสียก่อนแล้วจึงให้คนอื่นช่วย ความรักแม้จะรักกันมากเพียงใดแต่เมื่อถึงคราวที่ต้องแยกจากกันก็ต้องยอมรับความจริงให้ได้

14. เรื่อง เจ้าชายงู

ข้อมูลในเชิงคุณค่า นิทานเรื่องนี้สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อทำดีย่อมได้รับผลดีตอบแทน เช่นเมื่องู ช่วยเหลือสองพี่น้องยกก้อนหินออกไป ผลที่ทำให้ความดีคือได้แต่งงานกับน้องสาวและคนที่พี่น้องสาวก็ทำตามสัญญาที่ให้ไว้กับงู คนดียอมรักษาคำพูดและทำตามสัญญาที่ให้ไว้กับน้องสาวในนิทานเรื่องนี้ ส่วนที่น้องสาวเป็นคนที่ไม่รักษาคำพูด ผลของการไม่รักษาสัญญาจึงไม่ได้แต่งงานกับชายหนุ่มรูปหล่อ และสุดท้ายก็ต้องตาย

ในเรื่องของความอิจฉาริษยา แม้แต่พี่น้องกันก็ยังมีความอิจฉากัน เห็นน้องได้สิ่งดี ๆ หรือได้ดีกว่าตนก็ไม่พอใจ ต้องการจะได้สิ่งนั้นบ้าง จึงต้องทำทุกวิถีทางที่จะได้แบบนั้น แต่สุดท้ายตนเองต้องเดือดร้อน เพราะสิ่งนั้นไม่สามารถทำให้ใครประสบความสำเร็จได้

ข้อมูลในเชิงประวัติศาสตร์ นิทานเรื่องนี้สะท้อนให้เห็นประเพณีการแต่งงานจะต้องล้มวัวล้มควายเพื่อเลี้ยงแขกที่มาในงาน และการร่วมแรงร่วมใจกันช่วยงานในวันแต่งงาน เมื่อแต่งงานเป็นสามมีภรรยาแล้ว ภรรยาจะเชื่อฟังสามีและปฏิบัติตามที่สามีต้องการ

15. เรื่อง หนู่มูซัว

ข้อมูลในเชิงคุณค่าด้านอารมณ์ หลังจากอ่านเรื่องนี้แล้วจะมีความรู้สึกทำให้คุณค่าด้านอารมณ์หลาย ๆ อย่าง เช่น สะเทือนใจ และสงสารตัวละครเอกของเรื่องที่ต้องมาเจอกับเรื่องที่ไม่เป็นเรื่อง ความเพืดเพลินและลุ้นระทึกที่ตัวเอกของเรื่องหาทางแก้ปัญหาต่าง ๆ

ด้านสติปัญญา ทำให้เห็นถึงความฉลาดหลักแหลมของหนู่มูซัวในการแก้ปัญหา และใช้กลอุบายต่าง ๆ หลอกหลอเซง เพื่อที่จะเอาตัวรอดและหลบหนีได้ ในเรื่องนี้ได้แทรกวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่ดีของชนเผ่าม้งด้วย รวมไปถึงการชี้ให้เห็นว่าการที่คนขยันทำมาหากินนั้น ไม่มีวันที่จะอดตาย และหากคนไม่มีความพอดีหรือปล่อยวางเรื่องต่าง ๆ ก็จะไม่มีความสุขเช่น เซง

ด้านศีลธรรม ชี้ให้เห็นถึงความดีของผู้ชายที่รักเดียวใจเดียว มีภรรยาเดียวและยังชี้ให้เห็นอีกว่า การที่คนเราทำความดีมาตลอด โดยไม่ผูกแค้นกับเรื่องใดก็สามารถที่จะชนะปัญหาต่าง ๆ ได้เช่นเดียวกับหนู่มูซัวที่ไม่เคยนึกโกรธแค้นเซงที่ทำให้เขาและครอบครัวไม่มีความสุขเลย และการที่คนเราผูกใจจะเอาของคนอื่นมาเป็นของเรานั้นเป็นการทำสิ่งที่ไม่ดีจะทำให้เราไม่มีความสุข เช่นเดียวกับเซง ในที่สุดก็ต้องแพ้กัยตนเอง